

TREŠDIENA, 2009. GADA 25. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu) 007 Kompensāciju izmaksāšana pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. Kompensāciju izmaksāšana pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

5. Izcelsmes norāde „made in” (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

6. 2009. gada 10. un 11. decembra Eiropadomes sagatavošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par 2009. gada 10. un 11. decembra Eiropadomes sagatavošanu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, godājamie deputāti, ir brīnišķīgi, ka mums ir iespēja apspriesties pirms gaidāmās Eiropadomes sanāksmes. Tā, protams, būs otrā ierastā sanāksme Zviedrijas prezidentūras laikā, kā arī pēdējā, ko vadīs rotējoša prezidentūra.

Ir zināms, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā 1. decembrī, bet saskaņā ar Eiropadomes 2008. gada decembrī pieņemto deklarāciju rotējošā prezidentūra turpinās vadīt Eiropadomi līdz prezidentūras pilnvaru termiņa beigām gada noslēgumā. Visas dalībvalstis ir ratificējušas līgumu un savus ratifikācijas instrumentus nodevušas glabāšanai Romā. Tāpēc priecājos, ka varu apstiprināt — Lisabonas līgums tiešām stāsies spēkā 1. decembrī.

Līdz šim ieguldītais darbs bija ilgs un nogurdinošs, kā Parlaments to ļoti labi zina. Jaunais līgums mainīs ES darbību vairākos aspektos. Līguma dēļ mums būs labāka iespēja risināt svarīgākos ES jautājumus, un mēs to varēsim darīt demokrātiskāk, pārredzamāk un efektīvāk. Tāpat tas ievieš daudzas nozīmīgas reformas, kas ietekmē jūs te, Parlamentā.

Eiropadomes papildu sanāksmē pagājušajā nedēļā valstu vai valdību vadītāji vienojās par *Herman van Rompuy* iecelšanu Eiropadomes vadītāja amatā. Viņš vadīs Eiropadomes darbu un to sāks darīt 1. janvārī.

Pēc Komisijas priekšsēdētāja apstiprinājuma tika panākta vienošanās arī par *Catherine Ashton* iecelšanu ārlietu un drošības politikas Augstās pārstāves amatā. Saskaņā ar līgumu *Ashton* kundze savus pienākumus, tajā skaitā arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieces pienākumus, sāks pildīt 1. decembrī. Tā kā Eiropas Parlaments pieņem nostāju attiecībā uz visiem locekļiem, jums, protams, ir paredzēta arī *Ashton* kundzes noklausīšanās. Es tā saprotu, ka viņa drīz stādīsies priekšā Ārlietu komitejā un atbildēs uz jautājumiem.

Eiropadome ir vienojusies arī par *Pierre de Boissieu* iecelšanu Padomes sekretariāta ģenerālsekretāra amatā.

Ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos saistītais gatavošanās darbs ir noritējis tā, kā tas sīkumos aprakstīts prezidentūras oktobra ziņojumā Eiropadomei. 1. decembrī tiks pieņemti vairāki lēmumi, lai pilnībā ieviestu Lisabonas līgumu, piemēram, attiecībā uz pārskatītu Padomes un arī Eiropadomes reglamentu. Eiropadomes decembra sanāksmē mēs iepazīstināsim ar jaunu ziņojumu, kurā būs apkopota informācija par to problēmu pašreizējo stāvokli, ar kurām esam saskārušies saistībā ar Lisabonas līguma ieviešanu un praktisko piemērošanu. Būs iekļautas arī problēmas saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu. Vēl ziņojumā būs ietverts ceļvedis, kas norādīs, kādā virzienā šajā jomā ir jādarbomas.

Eiropadomes sanāksmē decembrī uzmanības centrā būs galvenokārt ekonomikas un finanšu problēmas. Krīzes sekas nāksies just vēl ilgi — jo īpaši darba tirgū. Tomēr ir svarīgi domāt ilgtermiņā un risināt nozīmīgas problēmas gan vidējā termiņā, gan ilgtermiņā.

ES, dalībvalstis un Eiropas centrālās bankas ir veikušas vairākus pasākumus, piemēram, izstrādājot garantiju programmas bankām un Eiropas ekonomiskās atveseļošanās plānu. Šie pasākumi ir devuši milzīgu ieguldījumu, arvien vairāk stiprinot finanšu stabilitāti un mazinot krīzes ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību.

Ekonomikas turpmākā attīstība šķiet cerīga, bet joprojām ir ļoti riskanta. Tāpēc vēl nevar pārtraukt veiktos atbalsta pasākumus. Tomēr Padomē ir uzsākta apspriešana par to, kā šos īpašos krīzes pasākumus pakāpeniski samazināt un kad to sākt darīt. Eiropadome pārskatīs Padomes paveikto attiecībā uz krīzes pārvarēšanas stratēģijām. Mēs uzraudzīsim arī ES ekonomikas atveseļošanas plānu.

Attiecībā uz finanšu tirgiem jāpiemin iepriecinošais fakts, ka stāvoklis finanšu tirgū ir ievērojami uzlabojies. Atbalsta pasākumu nepieciešamība finanšu nozarē ir mazinājusies. Tāpēc ir jānosaka stratēģijas saskaņotai šo pasākumu pakāpeniskai samazināšanai. Tomēr jāuzsver, ka vēl ir par agru sākt vispārēju atbalsta pasākumu samazināšanu finanšu jomā.

Zviedrijas prezidentūra vēlas panākt vienošanos par vairākiem pamatprincipiem attiecībā uz atbalsta pasākumu samazināšanas laiku, saskaņotību un secību.

Tagad pievērsīšos finanšu uzraudzībai. Visi ir vienisprātis, ka ir nepieciešama pastiprināta un uzlabota sadarbība finanšu uzraudzībā Eiropas Savienībā, īpaši ņemot vērā mūsu pieredzi finanšu krīzes laikā.

Priekšlikumu Sistēmisko risku padomes darba struktūrai un darbības virzienam pieņēma ES finanšu ministri ECOFIN sanāksmē 20. oktobrī. Tad prezidentūra ieguva pilnvaras sākt sarunas ar Eiropas Parlamentu, un tas arī ir darīts.

Attiecībā uz trim „mazajām iestādēm” prezidentūras mērķis ir panākt vispārēju pieeju šīm iestādēm un tādējādi arī visai uzraudzības paketei nākamajā ECOFIN sanāksmē 2. decembrī, lai mēs varētu decembrī par to ziņot Padomei.

Noteikta struktūra ir būtiska finanšu pakalpojumu nozarei, valstīm, kas neatrodas Eiropā, un ES iedzīvotājiem. Paketē būs iekļauta prasība plānu pārskatīt reizi trīs gados. Tā mēs spēsim novērst visus trūkumus, kas rodas no nepilnīgas darbības vai nepietiekamas efektivitātes.

ES pašreizējā stratēģijas nodarbinātības un izaugsmes jomā, Lisabonas stratēģijas, termiņš beidzas nākamajā gadā. Tāpēc ES ir jāvienojas par jaunu stratēģiju, kas spēj veicināt ilgtermiņa izaugsmes un labklājības vīziju. Šie būs vieni no svarīgākajiem jautājumiem turpmākajos mēnešos un viena no gaidāmās Spānijas prezidentūras prioritātēm.

Ekonomikas un finanšu krīze ir piespiedusi rīkoties nekavējoties, lai samazinātu ietekmi uz izaugsmi un darba tirgu. Tajā pašā laikā redzamāki ir kļuvuši strukturālie trūkumi un ilgtermiņa problēmas mūsu ekonomikās.

Eiropas konkurētspējas saglabāšana un nostiprināšana globālajā tirgū, klimata pārmaiņu apkarošana un ar iedzīvotāju novecošanu saistīto problēmu risināšana ir Eiropas Savienības un dalībvalstu obligātie uzdevumi vidējā termiņā un ilgtermiņā. Ir nepieciešami kopēji un saskaņoti risinājumi, kopēja vīzija un spēcīga Eiropas reformu dienaskārtība turpmākajiem desmit gadiem.

Vīzija problēmas pārvērš iespējās. Tā ļauj pilnībā izprast iekšējā tirgus potenciālu un izmantot ārējās tirdzniecības un atvērtības priekšrocības. Tā atzīst iespējas, kas Eiropu padara par ekoloģiski efektīvu un par klimata problēmām domājošu ekonomiku un rada darba tirgu ar augsta līmeņa nodarbinātību, ilgtspējīgām valsts finansēm un sociālo kohēziju.

Zviedrijas prezidentūras pilnvaru laikā tiek izstrādāts otrais ES ilgtspējības stratēģijas papildu izvērtējums. Progress ir manāms daudzās jomās. Tajā pašā laikā ir vairākas jomas, kurās nav konstatētas ilgtspējīgas tendences. Šo jomu vidū ir strauji pieaugošā prasība pēc dabas resursiem, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, enerģijas patēriņa palielināšanās transporta nozarē un nemainīgā globālā nabadzība.

Esam domājuši par to, kā uzraudzīt un īstenot stratēģiju labāk un efektīvāk, tajā skaitā arī par to, kā varam savā labā izmantot saskaņošanu, ko sekmē mijiedarbība ar citām ES stratēģijām, piemēram, ar Lisabonas stratēģiju.

Eiropadomes sanāksmē tiks pārrunāta arī integrēta jūrniecības politika. Komisija nesēn ir iesniegusi progresa ziņojumu. Eiropadome ziņojumu izskatīs un sniegs savu atzinumu par turpmāko virzienu šajā nozīmīgajā daudznozaru darbā. Šajā saistībā es gribētu uzsvērt mūsu viedokli par ilgtermiņa ekonomisku izaugsmi un ekoloģiski efektīvu darbu un jauninājumiem.

Tagad pievērsīšos vēl vienam svarīgam darbakārtības punktam Eiropadomes sanāksmē, proti, piecgadu darba programmas pieņemšanai brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Ir paredzēts, ka Stokholmas programma aizstās Hāgas programmu, kas ir spēkā pašlaik un kuru pieņēma 2004. gadā.

Stokholmas programmas vīzija ir drošāka un atvērtāka Eiropa, kurā tiek aizsargātas indivīdu tiesības. Programmas izstrādi ir sekmējusi Padomes un Eiropas Parlamenta ciešā saskare un spraiģās apspriedes. Vērtīgu artavu ir devuši arī valstu parlamentī, pilsoniskā sabiedrība, ES iestādes, kā arī dažādas aģentūras un struktūras.

Mani zviedru kolēģi, tieslietu ministre *Beatrice Ask* un migrācijas ministrs *Tobias Billström*, vakar bija šeit un ļoti garās debatēs iepazīstināja ar Stokholmas programmu. Tāpēc es neatkārtōšu viņu teikto, bet es gribētu izmantot iespēju un uzsvērt, ka Stokholmas programmas uzmanības centrā ir īpaši pasākumi, kas iedzīvotāju ikdienas dzīvei piešķir pievienoto vērtību. Tā ietver arī sadarbību ārpus ES. Drošākai un atvērtākai Eiropai ir nepieciešama partnerība ar mūsu sadarbības partneru valstīm.

Turpmākais darbs šajā jomā ir jāpamato uz līdzsvaru starp pasākumiem, kuru mērķis ir radīt drošu un uzticamu Eiropu, un pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt indivīdu tiesības.

Vērienīgajam līdz šim veiktajam darbam un turpmākajai darba metodei lielākām Parlamenta koplēmuma pilnvarām ir jāsekmē tāda rīcības plāna izstrādāšana, kas nodrošina veiksmīgāku šo galveno problēmu risināšanu.

Attiecībā uz klimata pārmaiņām — vienlaicīgi ar Eiropadomes sanāksmi Kopenhāģenā, protams, notiks arī pārrunas par klimatu. Tie ir Eiropai un mūsu planētas nākotnei svarīgi jautājumi. Pirms divām nedēļām premjerministrs *Fredrik Reinfeldt* bija ieradies Parlamentā Briselē un iepazīstināja ar Eiropadomes oktobra sanāksmes iznākumu, tajā skaitā arī ar nozīmīgākajiem aspektiem ES nostājā gaidāmajā Kopenhāģenas konferencē. Mums ir jāturpina paust skaidru nostāju partneriem visā pasaulē par to, cik ļoti būtiski tas mums ir un ka mēs būsīm spēks, kas sarunas virzīs uz priekšu. Zviedrijas prezidentūra tajā ieguldīs visu savu enerģiju.

Nākamnēnes Eiropadome izvērtēs, kāds ir stāvoklis sarunās, kas notiks tajā pašā laikā, lai pieņemtu lēmumus, kuri ir nepieciešami veiksmīga iznākuma panākšanai Kopenhāģenā.

Kā parasti Eiropadomes sanāksmē var rasties vairāki ar ārlietām saistīti jautājumi, bet vēl ir par agru teikt, kādi tie varētu būt.

Zviedrijas prezidentūras galvenās prioritātes ir reaģēt uz prasībām, kas saistītas ar klimata pārmaiņām, un nodrošināt to, ka ES joprojām ir vadībā Kopenhāģenas sarunu laikā, lai gan vienlaikus mēs esam atbildīgi par nepārtrauktu ekonomikas un finanšu krīzes problēmu risināšanu. Šie jautājumi būs svarīgākie galīgajā augstākā līmeņa sanāksmē.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, mēs jau iepriekš daudzos gadījumos esam apsprieduši lielās iespējas, kuras Lisabonas līgums pavērs Eiropas Savienībai, tādēļ ļaujiet man vēlreiz paust gandarījumu par to, ka tad, kad mēs nākamreiz tiksīmies, šis līgums jau būs stājies spēkā. Kad tas būs noticis, mums atliks virzīties uz priekšu vēl noteiktāk, lai pēc iestāžu diskusijām uzsāktu īstenot politikas virzienus, tādējādi nodrošinot iedzīvotājiem ieguvumus.

Lai pilnībā ieviestu Lisabonas līgumu, pirmie pasākumi tika veikti jau pagājušajā nedēļā, kad tika panākta vienošanās par *Herman Van Rompuy* iecelšanu Eiropadomes priekšsēdētāja amatā, kā arī par *Catherine Ashton* iecelšanu Augstās pārstāves un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces amatā. Es zīnu, ka gan priekšsēdētājs *Van Rompuy* kungs, gan arī Augstā pārstāve un priekšsēdētāja vietniece baronese *Ashton* kundze ir gatavi uzsākt Lisabonas līguma īstenošanu.

Herman Van Rompuy izvirzīšana minētajam amatam bija valstu vai valdību vadītāju vienprātīgs lēmums. Tas ir lēmums, kuru es personīgi ļoti atbalstu un atzinīgi vērtēju. *Herman Van Rompuy* ir iemantojis lielu cieņu kā Beļģijas premjerministrs. Šajā cilvēkā ir apvienotas divas Eiropadomes priekšsēdētājam ļoti vajadzīgas īpašības, proti, vienas no ES dibinātājvalsts Beļģijas, kurai šajā Eiropas projektā vienmēr ir bijusi vadošā loma, iedzīvotāja instinktīvais eiropisms ar tādu viņa īpašību, kā spēju panākt vienprātību.

Es ceru, ka varēšu strādāt ar viņu kopā un pievienoties viņam šajās plenārsēžu debatēs par Eiropadomi. Ir ļoti svarīgi, lai katra iestāde veiktu darbu ne tikai atbilstīgi savai kompetencei, bet arī sadarbotos ar pārējām, jo mēs visi kopā strādājam Eiropas labā.

Es jūtos lepns un gandarīts par to, ka *Catherine Ashton* ir iecelta Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Augstās pārstāves amatā. Es viņas iecelšanu atbalstīju un apstiprināju to arī Eiropadomes sanāksmē, jo tas bija paredzēts saskaņā ar līgumiem. Mēs visi labi zinām *Catherine Ashton* kā cilvēku ar lielu politisko pieredzi, un, manuprāt, viņa spēs izraudzīties pareizo virzienu, veicot savus pienākumus pirmās Augstās pārstāves un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces amatā. Es no savas pieredzes varu jums apliecināt, ka viņa kā Komisijas locekle ir devusi lielu ieguldījumu Eiropas projekta īstenošanā.

Kā jau es vakar teicu, kandidāti ir apstiprināti visiem Komisijas locekļu amatiem. Es jūtos gandarīts, ka vienas nedēļas laikā bija izdevies ievērojami palielināt šiem amatiem izvirzīto kandidātu skaitu no trim līdz deviņām. Tādējādi jaunās Komisijas sastāvā būs deviņas sievietes, kas ir par vienu vairāk nekā pašreizējā Komisijā. Es vēlreiz gribētu jums visiem pateikties par to, ka atbalstījāt mani šajā grūtajā uzdevumā, palīdzot nodrošināt pietiekamu, bet ne optimālu sieviešu skaitu jaunās Komisijas sastāvā.

Tagad es pāriešu pie jautājuma par portfeļu sadalījumu. Man ir tas gods apliecināt šim Parlamentam, ka es to darīšu, pilnībā ievērojot politikas pamatnostādnes noteiktās prioritātes, ar kurām es jūs iepazīstināju un kuras balsojumā tika apstiprinātas Parlamentā, kā arī to, ka es ievērošu visas man noteiktās saistības, kā es to esmu apsolījis Parlamentam. Tad Parlaments varēs organizēt uzklauššanu un janvārī balsot par jauno komisāru kolēģiju.

Nākamajā mēnesī Eiropadome mums nodrošinās pirmo lielo iespēju apliecināt, ka mēs savā politikā esam koncentrējušies uz svarīgāko, lai turpmāk varētu sasniegt vēlamos rezultātus. Es gribētu vērst jūsu uzmanību uz trim galvenajām darbības jomām.

Pirmā ir klimata pārmaiņas. Viena nedēļa pirms Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes noteikti ir piemērots laiks, lai rīkodu Eiropadomes sanāksmi. Eiropas Savienība ir sevi apliecinājusi kā aizsācēju cīņā ar klimata pārmaiņām. Mēs bijām pirmie, kas pierādīja, ka emisiju ierobežošanas un tirdzniecības sistēma ir funkcionētspējīga. Mēs bijām pirmie, kuri izvirzīja saistošo un stingro emisiju samazinājuma mērķi. Mēs parādījām attīstības valstīm ceļu, pa kuru tām jāiet, lai sniegtu reālu ieguldījumu klimata pārmaiņu izmaksu finansēšanā jaunattīstības valstīs.

Tomēr Kopenhāgenas konference tuvojas, un spriedze pieaug. Mūsu uzdevums ir saglabāt vienotību un koncentrēties uz emisiju samazinājuma mērķa sasniegšanu, kā arī rast tam nepieciešamo finansējumu. Mums ir skaidri jāpasaka, ka tam nevajadzētu būt vienīgi Eiropas uzdevumam, bet šā vērienīgā mērķa sasniegšanā ieguldījums ir jāsniedz arī pārējiem, jo īpaši lielākajiem ekonomiskajiem partneriem.

Kādam ir jābūt Eiropadomes galvenajam vēstījumam? Pirmkārt, mēs vēlamies, lai Kopenhāgenā tiktu noslēgts vērienīgais un nozīmīgais līgums, kas pirmām kārtām paredz 2° C mērķa sasniegšanu. Tas ir ļoti svarīgi. Nereti mēs esam liecinieki tam, ka politiķi un diplomāti spēj vienoties. Vienošanās varam panākt arī mēs, bet nav iespējams vienoties ar zinātni un dabu. Mēs nevaram izteikt iebildumus pret zinātniskiem ieteikumiem, tādēļ mazākais ko varam darīt, ir parakstīt tādu līgumu, kas būtu savienojams ar 2° C mērķi. Lai to panāktu, mums ir jāizvirza sasniedzami un efektīvi emisiju samazināšanas mērķi attīstītajām valstīm, kā arī jānosaka pastāvīgi veicamas darbības attīstības valstīm, jo īpaši tām, kurās ekonomika attīstās strauji. Minētajam līgumam ir jābūt vispusīgam un jāatspoguļo visi Bali ceļvedī apkopotie jautājumi.

Otrkārt, pat ja Kopenhāgenas konferencē nebūs iespējams parakstīt minēto nolīgumu, ir jāpanāk visaugstākajā politiskajā līmenī apstiprināts darbības nolīgums. Šajā nolīgumā ir jāparedz reālas saistības visām tajā iesaistītajām valstīm, kuru izpildē būs jāpiedalās to nozīmīgākajiem dalībniekiem. Mums ir vajadzīgs skaidrs un vienkāršs politiska satura teksts, kas būtu apliecinājums mūsu pārejai no runām par klimata pārmaiņu problēmu risināšanu pie konkrētiem darbiem. Tādējādi būtu skaidrs, ka šis nolīgums iespējami drīz pārtaps pilnvērtīgā līgumā.

Minētajam nolīgumam ir jābūt precīzam. Tas nozīmē, ka tajā jābūt ietvertiem konkrētiem, katrai valstij individuāli noteiktiem emisiju samazinājuma rādītājiem un detalizētam finansējuma plānojumam, lai palīdzētu attīstības valstīm izstrādāt seku mazināšanas programmas un pielāgoties klimata pārmaiņām. Īpaši liela nozīme būs finansēšanas ātrai uzsākšanai.

Visbeidzot, es uzskatu, ka būtiska nozīme šajā pasākumā būs valstu vadītāju līdzdalībai, jo minētajā konferencē tiks pieņemti sarežģīti lēmumi visaugstākajā līmenī. Es jūtos gandarīts par to, ka, atsaucoties premjerministra

Rasmussen kunga aicinājumam, aptuveni 65 valstu vai valdību vadītāji jau ir nolēmuši piedalīties Kopenhāģenas konferencē. Arī es pats tajā piedalīšos.

Vēl viena nozīmīga darbības joma ir Stokholmas programma tiesiskuma, brīvības un drošības jomā. Cilvēki vēlas dzīvot tādā Eiropas Savienībā, kurā valda miers, labklājība, tiek ievērotas viņu tiesības un aizsargāta drošība. Viņi vēlas ceļot, brīvi pārvietoties no vienas Eiropas valsts uz citu un uzturēties tajā īslaicīgi vai pastāvīgi, lai studētu, strādātu, dibinātu ģimeni, sāktu uzņēmējdarbību vai pavadītu pensijas gadus.

Pēdējos desmit gados mēs esam guvuši vairākus panākumus. Robežkontroles atcelšana uz iekšējām robežām Šengenas zonā tagad vairāk nekā 400 miljoniem pilsoņu no divdesmit piecām valstīm ļauj bez robežkontroles ceļot no Ibērijas pussalas līdz Baltijas valstīm un no Grieķijas līdz Somijai.

Ar Lisabonas līgumu mums tiek dota jauna iespēja turpināt uzsākto. Mēs visi zinām, ka šis līgums veicinās būtiskas izmaiņas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Tas pilnībā ietvers šo politikas virzienu mūsu parasto procedūru darbības jomā, vairo izpratni par veicamajiem pasākumiem un paplašinās šīs politikas jomas demokrātisko pamatu, pilnībā iesaistot Parlamentu.

Galvenā „svira”, kas iekustinās šo mehānismu, būs uz Komisijas ieguldījumu un priekšlikumiem balstītā Stokholmas programma. Tā noteiks efektīvas un visaptverošas rīcības programmas pamatu, kuras īstenošana nodrošinās mūsu iedzīvotājiem reālas izmaiņas un labumu.

Minētās programmas izstrādi ir veicinājusi Eiropadomes nepieciešamība noteikt galvenās prioritātes tieslietu un iekšlietu jomā turpmākajiem gadiem un parādīt, kā tās tiks īstenotas praksē. Stokholmas programma ietver virkni pasākumu, kas palīdzēs nodrošināt pamattiesību efektīvāku ievērošanu, atvieglotu piekļuvi tiesām, mērķtiecīgāku rīcību cīņā pret organizēto noziedzību, cilvēku tirdzniecību un terorismu, kā arī efektīvāku migrācijas pārvaldību. Mums ir arī jāieņem stingrāka nostāja sadarbībā ar trešo valstu partneriem, un tas būs mans uzdevums, jo mums kopīgiem spēkiem ir jāvairo globālā interese.

Turklāt mums ir arī jāturpina risināt ekonomiskās krīzes radītās problēmas. Eiropas Savienība pēdējā gada laikā ir daudz paveikusi. Tagad mums ir jāpaliek nelokāmiem attiecībā uz saviem mērķiem un jāsauglabā koncentrēšanās spējas. Mums ir rūpīgi jāseko līdzi ekonomikas atveseļošanas pasākumiem, jo īpaši tādēļ, ka bezdarba līmenis turpina pieaugt. Mūsu galvenais uzdevums joprojām ir palīdzēt saglabāt darba vietas un atgūt darbu tiem, kuri to ir zaudējuši.

Mums ir arī jāizstrādā pēckrīzes darba kārtība, lai veicinātu jaunu izaugsmes avotu izmantošanu un radītu jaunas darba vietas. Šādu darba kārtības iestrādi mēs esam iekļāvuši ES stratēģijā 2020. gadam un arī Komisijas vakar izplatītajā apspriešanas dokumentā. Es ļoti vēlos dzirdēt Parlamenta viedokli, tostarp arī jūsējo, lai varētu sagatavot galīgo dokumentu.

Vienlaikus Eiropadome, strādājot pie dokumentu kopuma par Eiropas finanšu uzraudzību, saskarsies ar mērķu pārbaudi. Es zinu, ka šo mērķi atbalsta arī Parlaments, tādēļ es mudinu jūs sadarboties ar Padomi un līdz 2010. gada vidum pieņemt šā dokumenta galīgo redakciju, lai jaunās iestādes līdz 2010. gada beigām varētu uzsākt darbu.

Nobeigumā jāatzīst, ka klimata pārmaiņas, brīvība, drošība un tiesiskums, kā arī reakcija uz ekonomikas un finanšu krīzi ir jomas, kuras tieši ietekmē ikvienu ES pilsoņa dzīvi. Tās ir arī trīs jomas, kurās Eiropadomei ir iespēja pierādīt, ka ar Lisabonas līgumu ir atvērta jauna lappuse Eiropas projekta vēsturē.

Lai gūtu nozīmīgus panākumus, Komisijai ir jāsadarbjas ar Parlamentu, kuram es esmu pateicīgs par noturīgo atbalstu Komisijas izvirzītajiem politikas mērķiem minētajās jomās, ar Zviedrijas prezidentūru, kuru es apsveicu ar paveikto grūto darbu, kā arī ar mūsu Dānijas draugiem, lai sagatavotos Kopenhāģenas konferencē.

Izmantosim pilnībā mums dotās iespējas. Strādāsim Eiropas interešu labā. Komisija un arī es esam gatavi pieņemt izaicinājumu. Esmu pārliecināts, ka šis Parlaments, kuram ar jauno līgumu tiek paplašinātas pilnvaras, strādās ar vislielāko atbildību visas Eiropas iedzīvotāju labā.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, beidzot tas brīdis ir klāt.

Valstu vai valdību vadītāji ir izvirzījuši *Herman Van Rompuy* pirmā Eiropadomes priekšsēdētāja amatam un *Catherine Ashton* Augstās pārstāves amatam. Paldies rotējošās ES prezidentūras vadītājam – Zviedrijas premjerministram *Fredrik Reinfeldt*. Es pateicos jums par to, ka jūs spējāt panākt vienprātību jautājumā par minētajām divām personām, kurām ar Lisabonas līgumu tiek uzlikts smagais jauno amatu slogs.

Šodien šajā Parlamentā es vēlētos uzslavēt priekšsēdētāja *Van Rompuy* kunga pirmo paziņojumu, un es citēju: „Padomes tēls būs atkarīgs no tās sasniegtajiem rezultātiem,” kā arī to, ka viņš atbalsta pakāpenisko pieeju. Tieši ar šo pieeju, kuru es varētu nosaukt par *Jean Monnet* metodi un kura ir efektīva, bet bez jebkādas politiskas ievirzes, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir nodrošinājusi sev atbalstu. Tā ir metode, ar kuru ir novērsti agrākie konflikti un ieviestas pašreizējās pārmaiņas. Tā ir metode, ar kuru ir novērsta ilgā gaidīšana uz Šengenas zonas robežām un, likvidējot valūtas maiņas kursa svārstības, panākta eiro stabilitāte. Nevieni neuzdrošināsies noliegt, ka, pateicoties šai pakāpeniskajai Eiropas integrācijai, ir gūti ievērojami panākumi.

Es jūs vēlos brīdināt, dāmas un kungi, par pēdējās dienās izteikto kritiku. Jo īpaši tas attiecas uz tiem, kuri asprātīgas piezīmes dēļ ir sevi diskreditējuši ar bezatbildīgu paziņojumu.

Tāpat kā visi, arī PPE grupa lolo sapņus, bet atšķirība starp mums un pārējiem ir tāda, ka mēs tos cenšamies pārvērst realitātē. Tas mums izdevās ar Eiropas integrāciju, atkalapvienošanos un Lisabonas līgumu, kurš, neraugoties uz dažām nepilnībām, palīdzēs mums saglabāt pareizo virzienu. Tieši to, dāmas un kungi, nevis pārspīlētos un īslaicīgus paziņojumus, gaida eiropieši.

Mēs esam pārliecināti, ka priekšsēdētājs *Van Rompuy* kungs veiks savus pienākumus ar tādu pašu apņēmību un gribasspēku, kādu viņš ir parādījis savā valstī, jo šīs īpašības viņam ir nodrošinājušas panākumus un atzinību. PPE grupa pilnībā atbalsta *Van Rompuy* kungu, un es piedāvāju viņam mūsu atbalstu turpmāk, kad viņš veiks savus ļoti sarežģītos pienākumus.

Patiesi, es sagaidu, ka Padome kā iestāde pilnveidosies, kļūs pārredzamāka un ciešāk sadarbosies ar Parlamentu un Komisiju. Es gaidu, ka ministri beigs lielīties ar savas valsts uzvaru pār partnervalstīm ikreiz, kad viņi tikko būs atgriezušies no Briseles, un ceru, ka Eiropa turpmāk vairs netiks vainota ikreiz, kad kaut kas noies greizi. Visbeidzot, es ceru, ka Padome beigs mainīt savu nostāju atkarībā no tā, kādu valsti pārstāv tās priekšsēdētājs. Es un arī mana grupa to sagaidām no pirmās pastāvīgās ES prezidentūras. *Malmström* kundze, tas neattiecas uz jums, jo jūsu valsts jau ir jūs izvirzījusi komisāres amatam, tādēļ jums vairs nav izvēles un nāksies runāt par Eiropu.

PPE grupas vārdā arī es apsveicu jauno Augsto pārstāvi un „*Barroso I*” vadītās Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci *Catherine Ashton*. Mēs atzinīgi vērtējam viņas izvirzīšanu amatā un uzmanīgi klausīsimies viņas atbildes uz mūsu jautājumiem janvārī plānotajā komisāru sanāksmē. Šā procesa beigās viņa būs pilnībā aizņemta ar savu pienākumu izpildi kā „*Barroso II*” Komisijas priekšsēdētāja vietiece.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu gandarīts, ka jautājumu laiks ir beidzies un mēs mierīgu sirdi varam pāriet pie galvenajiem jautājumiem. Mēs zinām, ka Eiropadomes decembra sanāksmē galvenā uzmanība būs pievērsta diviem nozīmīgiem tematiem. Pirmā ir izaugsmes atjaunošana, kas nav iespējama bez nodarbinātības veicināšanas. Tādēļ mēs gaidām konkrētus Eiropadomes pasākumus šajā jomā.

Otrā tēma ir klimata pārmaiņas. Visi zina, ka Padomei Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē būs vidutāja loma, kurai vajadzētu nodrošināt ne tikai vienošanos par politiskiem mērķiem, bet arī kvantificējamās saistības. Tas ir ļoti svarīgi. Šai saskaņā ar Lisabonas līgumu izveidotajai jaunajai Eiropadomei ir jānodrošina, lai Eiropa pilnībā varētu uzņemties savu lomu. Tādēļ es ceru, ka tā spēs izmantot savu ietekmi un aizstāvēt savu viedokli ar lielāku apņēmību nekā agrāk.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, gan klātesošie, gan tie, kuru šeit nav, dažās pēdējās dienās pēc Eiropadomes sanāksmes mēs esam daudz runājuši par amatiem un tiem atbilstīgu kandidātu izvēli. Šodien dažas manas piezīmes būs veltītas arī jums, *Barroso* kungs. Mums ir ļoti svarīgi apspriest amatus un to kandidātus. Kas attiecas uz amatiem, tad mūsu grupai bija viena priekšrocība. Mēs, kā otrā lielākā šā Parlamenta grupa, teicām, ka vēlamies, lai Komisijas otro augstāko amatu, proti, Augstā pārstāvja amatu, kurā ieceltā persona veic Komisijas priekšsēdētāja vietnieka pienākumus, ieņemtu kāds no mūsu partijas. Tas ir tādēļ, ka, mūsaprāt, Komisijai, kura ir nevis neatkarīga organizācija, bet gan politiska struktūra, ir jāatspoguļo šā Parlamenta patiesā nostāja. Mēs esam panākuši to, par ko cīnījāmies. Es zinu, ka arī jūs par to cīnījāties, tādēļ es vēlētos jums teikt vislielāko paldies, neraugoties uz kritiku, kuru es šajā Parlamentā parasti jums izsaku.

Tas ir pozitīvs signāls un liecina, ka mūsu kā sociāldemokrātu prasība šajā Parlamentā ir uztverta nopietni, tomēr vēl ir jāgaida galīgais balsojums Komisijā. Mēs sagaidām arī, ka portfeļu sadalījums komisāru starpā būs atbilstīgs viņu risināmajām problēmām un veicamajiem uzdevumiem. Manuprāt, to nodrošināt ir daudz svarīgāk nekā runāt par amatiem un to kandidātiem.

Protams, mēs esam gandarīti, ka Augstā pārstāvja amatam tika izvirzīta *Cathy Ashton*. Pietiekami daudz ir pateikts par *Van Rompuy* kungu, un es pilnībā pievienojos iepriekš teiktajam, tomēr daudz svarīgāks ir jautājums par to, kā tiks sadalīti šo cilvēku pienākumi. Es nedomāju, ka Eiropas iedzīvotājiem interesē nianses, kā *Van Rompuy* kungs un baronese *Ashton* tika ievēlēti savos amatos. Svarīgi ir tas, lai mums izdotos samazināt bezdarba līmeni, kas Eiropā joprojām turpina pieaugt. Cilvēkus interesē, vai mēs joprojām spēsim cīnīties ar klimata pārmaiņām, kā arī tas, vai Kopenhāģenas konferencei būs vērtīgi rezultāti vai nē. Tomēr ar to vien nepietiek. Manuprāt, mēs pārāk maz runājam par klimata pārmaiņām. Mēs pārāk maz skaidrojam to, ka, piemēram, klimata pārmaiņu novēršana un ieguldījumi videi draudzīgu tehnoloģiju ražošanā pavērs plašas iespējas jaunu darba vietu radīšanai, turklāt videi draudzīgas tehnoloģijas ir nākotnes projekts, tādēļ rūpniecības politika un vides aizsardzība ir nevis viena otru izslēdzošas, bet gan savienojamas jomas.

Jūsu idejas attiecībā uz Komisijas struktūru liecina par pareizo virzienu. Šis ir jautājums, kuru Kopenhāģenas konferencē vajadzētu atrisināt, tāpat kā jautājumu par globālo veselības politiku, lai izņemtu, vai Eiropai vajag izrādīt solidaritāti tādām izmirstošām kontinentam kā Āfrika, cīnoties ar AIDS un turpmāk atvēlot tam līdzekļus. Vai Eiropas energodrošības problēmas būs iespējams atrisināt mierīgā ceļā, jeb mūs apdraud pieaugoši konflikti uz ES robežām saistībā ar gāzes, naftas un citu izejvielu iegādi? Šie jautājumi būs jārisina Eiropas Savienības Augstajam pārstāvim. Eiropas politikas galvenais mērķis ir uzņemties kontroli pār finanšu tirgiem, jo tas patiesi ir nepiedodami, ja laikā, kad ES nodokļu maksātājiem joprojām ir jāturpina segt krīzes radītās izmaksas, atkal ir atvēries kazino, un tā spēlētāji no jauna sāk apceļot pasauli. Šajā gadījumā mums nav vajadzīgas diskusijas par amatu sadali, bet skaidri noteikumi Eiropas Savienības finanšu tirgiem. Tas ir daudz svarīgāk.

(Aplausi)

To es arī vēlējos pateikt; jā, *Herman Van Rompuy* un *Cathy Ashton* ir ievēlēti, bet tagad viņiem ir jāstrādā un ir jāizveido Komisija. Tādēļ nobeigumā es gribētu atkārtot savu *Barroso* kungam izteikto piezīmi. Mēs, sociāldemokrāti, esam apsprieduši ar jums savas idejas. Viens no mūsu lūgumiem attiecībā uz Augstā pārstāvja amatu ir izpildīts. Mēs pieņemam, ka jūsu Komisijas politika vides, sociālajā un finanšu jomā būs tāda, kādu to vēlas sociāldemokrāti, un vislabāk būtu, ja tā tiktu īstenota Sociāldemokrātisko partiju pārstāvošu komisāru vadībā, jo tad būtu labi visiem.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, savā runā es neatgriezīšos pie pagājušajā nedēļā notikušās kandidātu apstiprināšanas amatos. Ļaujiet man vienīgi teikt, ka saistībā ar to ir gan laba, gan slikta ziņa. Sliktā ziņa ir tāda, ka priekšsēdētāja amatā nav liberāļu grupas pārstāvja, bet labā — ka to ieņem beļģis. Kā jau izteicās Komisijas priekšsēdētājs, Beļģija ir valsts, kurā ar Eiropu un tās nākotni saistītos jautājumos valda vispārēja vienprātība.

Tagad, *Barroso* kungs, mēs gaidām jaunās Komisijas iespējami drīzu izveidi. Es ceru, ka tajā būs pietiekami daudz komisāru no liberāļu grupas — daži pat saka, ka pārāk daudz, bet es priecātos, ja to būtu 50%! Tomēr, manuprāt, gandrīz trešā daļa arī ir labs rādītājs. Jebkurā gadījumā es jutos gandarīts par to, ka no astoņiem Eiropas Komisijai izvirzītajiem Liberāļu grupas pārstāvjiem četras ir sievietes, jo tādējādi šajā politiskajā grupā tiks nodrošināts dzimumu līdzsvars.

Kas attiecas uz prioritātēm, tad, manuprāt, turpmākajās dienās un nedēļās tādas būs trīs. Pirmā ir Kopenhāģenas konference. Mums ir jāpanāk, lai tā noritētu sekmīgi. Manuprāt, ir jārod risinājums diviem atlikušajiem jautājumiem, proti, kā kļiedēt jaunattīstības valstu bažas un kā panākt, lai līgums būtu juridiski saistošs, jo tas ir pats svarīgākais. Ir svarīgi arī tas, kāds būs tā saturs, tomēr, manuprāt, lielāka nozīme ir šā līguma juridiski saistošam raksturam.

Otrā prioritāte ir Stokholmas programma. Mūsu grupai vissvarīgākais ir panākt līdzsvaru starp drošību un brīvību. Nav šaubu, ka mums ir jāaizsargā savi iedzīvotāji pret terorismu un organizēto noziedzību, tomēr iespējams, ka pēc 11. septembra notikumiem ASV mēs pievērsām pārāk lielu uzmanību drošībai un aizsardzībai. Manuprāt, Stokholmas programmai, kā arī jūsu prezidentūras filozofijai ir jābūt vērsta uz to, lai drošība un aizsardzība būtu līdzsvarā ar atklātības veicināšanu sabiedrībā un pamattiesību ievērošanu. Es domāju, ka tas ir nopietns mērķis, kuram ir jābūt ietvertam Stokholmas programmā. Mēs, proti, ALDE grupa, uzskatām, ka šī programma ir daudz vērienīgāka par Tamperes programmu un Hāgas programmu, jo tā ir vairāk vērsta uz pamattiesību ievērošanu. Ir labi nodrošināt aizsardzību un organizēt drošību, bet vienlīdz svarīgi ir arī panākt, lai tiktu ievērotas pamattiesības.

Trešais lielais uzdevums, kā jau atzīmēja Komisijas priekšsēdētājs, ir finanšu uzraudzība. *Barroso* kungs, manuprāt, arvien vairāk kļūst skaidrs, ka mums ir vajadzīga vienota Eiropas finanšu uzraudzības iestāde, kas

nodrošinātu pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzību gan mikrolīmenī gan makrolīmenī un veidotu iespējami ciešāku saikni ar Eiropas Centrālo Banku. Iespējams, šādā veidā varētu arī kontrolēt to, kas notiek Komisijā.

Svarīgi ir arī tas, lai Padome nesamazinātu sagatavoto priekšlikumu nozīmi. Tieši tas šobrīd manī rada vislielākās bažas. Mēs Parlamentā uzstājam, ka šiem priekšlikumiem ir jābūt vērienīgākiem, bet, manuprāt, pašreizējā Padomes nostāja liecina par pretējo. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai Komisijai un Parlamentam būtu vienota un pareiza izpratne par šo jautājumu. Parlamentam vajadzētu darīt zināmu Padomei, ka tā ir koplēmuma procedūra, tādēļ, ja jūs nākat klajā ar priekšlikumiem un arī Padome nāk klajā ar priekšlikumiem, kuri ir pretrunā Komisijas priekšlikumiem, Parlaments ar to nebūs apmierināts.

Manuprāt, vairums Parlamenta deputātu atbalsta priekšlikumu par vienas uzraudzības iestādes izveidošanu. Tieši šāda iestāde mums nākotnē būs vajadzīga, un, manuprāt, tas ir nozīmīgs vēstījums jums un prezidentūrai, jo 10. un 11. decembrī, kad darbu būs sākusi jaunā Eiropadome, par šo jautājumu norisināsies plašas diskusijas.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, cerams, jūs sapratīsiet, ka es kā šā Parlamenta politiskās grupas vadītāja, protams, jūtos gandarīta, ka sievietēm arvien vairāk izdodas izvirzīties Eiropas Savienības vadošajos amatos. Tomēr ļoti būtiski ir tas, lai sieviešu viedoklis tiktu ņemts vērā neatkarīgi no mūsu skaita šeit. Jūs varat paļauties uz mums, un mēs jums palīdzēsim nodrošināt to, lai arī turpmāk sievietēm Komisijā būtu ietekmīgi amati. Mēs nevēlamies tikai simboliskus žestus.

Divos visaugstākajos amatos esošie Herman Van Rompuy un baronese Ashton ir izpelnījušies lielu publicitāti. Šā Parlamenta deputāti ir vairāk pazīstami ar baronesi Ashton nekā ar Herman Van Rompuy. Mums būs iespēja viņus labāk iepazīt uzklaušanās. Es ierosinu izteikt Herman Van Rompuy kungam priekšlikumu tikties ar šā Parlamenta politiskajām grupām, lai mēs par viņu uzzinātu vairāk. Visi runā, ka beļģi ar viņu ļoti lepojas. Kādēļ viņš neorganizē diskusijas ar Parlamenta politiskajām grupām, lai iepazīstinātu ar sevi jau pilnvaru termiņa sākumā?

Tādas ir manas domas par pagājušās nedēļas notikumiem. Drīz ir gaidāma nākamā augstākā līmeņa sanāksme. Schulz kungs, es nedomāju, ka mēs pārāk maz runājam par Kopenhāgenas konferenci. Mēs izdarām pārāk maz loģisku secinājumu no savām sarunām. Šonedēļ Parlamentā notiks balsojums par rezolūciju, kurā ir ietverts viss Kopenhāgenas konferencei nepieciešamais, ja jūs ticat Apvienoto Nāciju Organizācijai un zinātniekiem. Laika gaitā eiropieši arvien mazāk atbalsta šos priekšlikumus. Mana galvenās problēmas analīze liecina, ka klimata aizsardzība tiek uzskatīta par slogu un ka iespējas, ko varētu sniegt konsekventa politika klimatu pārmaiņu jomā, netiek pienācīgi novērtētas.

Vēl viens jautājums, kurš ir ietverts nākamās augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā, ir Lisabonas stratēģija. Viens no šās stratēģijas ilgtermiņa uzdevumiem ir veicināt ilgtspējīgu attīstību, bet mums nav izdevies to panākt. Dažādiem Lisabonas stratēģijas pilāriem ir periodiski mainījusies nozīmīguma pakāpe. Vides aizsardzība, sociālais taisnīgums un ilgtspēja parasti ir bijuši nobīdīti otrajā plānā, dodot priekšroku vecākām un, manuprāt, arī novecojušām prioritātēm, proti, rūpniecības, ekonomikas un pat pētniecības jomai. Ja nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē tiks nolemts, ka mums pavasarī būs jāpieņem pārskatītā Lisabonas stratēģija, tad mums vairs nav laika analizēt šīs stratēģijas trūkumus, jo, manuprāt, tā ir cietusi neveiksmi. Kādēļ mēs esam saskārušies ar postošo ekonomisko krīzi? Kādēļ mums Eiropas Savienībā ir tik daudz sociālo un darba tirgus problēmu? Mēs uzskatām, ka Lisabonas stratēģijai nebūs jēgas, ja pārskatīšanas procesā tā netiks apspriesta plašāk un izvērtēta rūpīgāk, ar lielāku paškritiku, kā to ierosināja arodbiedrības un Sociālā platforma, jo šī stratēģija ir ļoti nozīmīga mums visiem, kā arī ES nākotnei.

Nobeigumā es vēlētos pieminēt Stokholmas programmu. Kā daudzas citas šādas vērienīgas programmas, tā šķiet pietiekami laba, un tas pastāvīgi tiek apgalvots, jo tāds ir arī cilvēku viedoklis par šo programmu. Tomēr manai grupai ir radies priekšstats, ka tajā trūkst līdzsvarotības starp brīvību un drošību. Mēs nepiekrītam šādam risinājumam un uzsvērsim to, izmantojot piemēru ar SWIFT nolīgumu. Tā bija liela kļūda neietvert dienas kārtībā šo jautājumu. Barroso kungs, jūs ar SWIFT pagaidu nolīgumu cenšaties apiet Parlamentu, vienlaikus ignorējot par datu aizsardzību radītās bažas. Tas liecina, ka pašlaik brīvība un drošība nav līdzsvarā.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es gribētu novēlēt Van Rompuy kungam un baronesei Ashton kundzei veiksmi viņu jaunajos amatos, un es ceru, ka viņi spēs izveidot ilgtspējīgu savu amatu modeli.

Ja Eiropadome vēlas, lai tai būtu daļēji pastāvīgs priekšsēdētājs, tad tam ir jābūt kādam, kurš spēj rast mierīgu, praktisku pieeju vienprātības veicināšanai starp dalībvalstīm tajos jautājumos, kuros tas ir iespējams un nepieciešams. Ja mums ir vajadzīgs Augstais pārstāvis ārlietu jautājumos, tad tā galvenajam uzdevumam ir

jābūt ciešas sadarbības izvēšanai ar dalībvalstīm, lai koordinētu uz kopējiem mērķiem balstītas kopējās politikas.

Šādi iecelšanai amatā ir jāveicina iespēja uz visiem laikiem izveidot priekšstatu par Eiropas ārpolitiku un drošības politiku nevis kā par centralizētām un birokrātiskām politikām, bet gan tādām, kuru pamatā ir dalībvalstu savstarpēja vēlme sadarboties.

Tas, ka par Augsto pārstāvi tika iecelta baronese *Ashton* kundze, kura pašlaik ieņem komisāres amatu, iespējams, darīja priekšsēdētāju *Barroso* kungu īpaši laimīgu, tomēr ar to Komisijai netiek piešķirta lielāka vara nekā pārējām ES demokrātiskajām iestādēm.

Pēc desmit gadu ilgas apsēstības ar savām iestādēm Eiropas Savienībai beidzot būtu jāatgriežas pie darba. Bieži tiek dzirdēts, ka mūsu dalībvalstu iedzīvotāji neizprot ES, bet, ja izprastu, tad tās popularitāte būtu lielāka. Lai tā notiktu, trūkst vienas svarīgas lietas. Mūsu iedzīvotāji neizprot tās pārāk lielo aizņemtību ar sevi, proti, to, kādēļ tik daudz laika, pūļu un līdzekļu tiek ziedoti institucionāliem procesiem un tik maz — tādu rezultātu sasniegšanai, kuri faktiski varētu izmainīt dzīvi.

Mūsu iedzīvotāji redz to, ka ekonomiku ir skārusi krīze, palielinās bezdarbs, uzņēmējdarbības jomā ir grūtāk sasniegt izaugsmi, situācija klimata pārmaiņu jomā pasliktinās, kā arī to, ka pieaug citu pasaules reģionu konkurētspēja.

Diemžēl, vērsoties pie ES, viņi konstatē, ka tā ir veltījusi daudzus gadus vienīgi ar iestādēm saistītu ķildu risināšanai. Kādēļ viņiem vajadzētu raizēties par kvalificēta vairākuma balsojuma niansēm, ja viņi ir zaudējuši darbu? Kādēļ viņiem vajadzētu interesēties par strīdiem koplēmuma procesos, ja viņus mājās neskaidrība par savu bērnu nākotni?

Es ceru, ka pagājušajā nedēļā notikusī iecelšana amatos pieliks punktu šai gadiem ieilgušajai pašanalīzei. Eiropas Savienībai ir jākoncentrējas uz praktiskākām lietām, proti, jāveido dinamiska un konkurētspējīga ekonomika, stabila pasaules tirdzniecības sistēma, kā arī tuvāko nedēļu laikā jānodrošina patiesi efektīva vienošanās par klimata pārmaiņām.

Manuprāt, Zviedrijas prezidentūras un priekšsēdētāja *Barroso* kunga teiktie vārdi šajā ziņā ir ļoti daudzsoļi. Cerēsim, ka tam sekos praktiska rīcība arī citās mūsu iedzīvotājiem svarīgās jomās.

(Runātājs piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, pēc *Kirkhope* kunga teiktajiem vārdiem par situāciju, kurā esam nokļuvuši, man viņam ir šāds jautājums, proti, vai jums nešķiet, ka jūs esat liedzis iespēju Lielbritānijas iedzīvotājiem piedalīties referendumā, kuru Apvienotajai Karalistei apsoliņa *David Cameron*? Jūs tagad esat šeit bez jebkādam pilnvarām, un ļaunākais ir tas, ka Apvienotās Karalistes un vairumam citu Eiropas valstu iedzīvotāju nav dota iespēja paust savu attieksmi par Lisabonas līgumu.

David Cameron vajadzētu kaunēties par sevi. Kas attiecas uz šā Parlamenta Konservatīvo partiju, tad viņi vienmēr balso, spiežot vienīgi zaļo pogu, lai lietas ātrāk virzītos uz priekšu. Viņi ir proeiropieši. Manuprāt, ir jums ir laiks atgriezties mājās un paziņot iedzīvotājiem, kurā pusē jūs esat.

Timothy Kirkhope (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atvainojos, ka Apvienotās Karalistes politiķi šorīt tik daudz šeit runā. Es nepārprotami vēlos darīt zināmu, ka man nekad nav bijis kauna par to, ko saka vai dara Konservatīvo partijas līderis. Mēs vienmēr esam norādījuši — ja Lisabonas līgums nebūtu ratificēts, mēs būtu vēlējušies, lai tā likteni izlemj Lielbritānijas iedzīvotāji. Manuprāt, mūsu nostāja ir godīga.

Es uzskatu, ka no tiem, kuri runā par nereāliem mērķiem saistībā ar Eiropu, kā arī no tiem, kuru runās ir jūtamas galējības un apsēstība, nebūs jēgas ne manas valsts iedzīvotājiem, kuri vēlas labklājību un noteiktību par savu dzīvi un nākotni, ne arī citu Eiropas valstu iedzīvotājiem, un tieši to es arī uzsvēru savā runā. Šo iestāžu pārstāvju tieksme būt par „pasaules nabu” ir tikpat liela, kā pārējiem jebkurā citā Eiropas iestādē.

Lothar Bisky, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, GUE/NGL grupas vārdā es vēlētos sveikt abus minētos kandidātus. Pirmām kārtām mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka vienā no šiem amatiem ir ievēlēta sieviete. Mēs ceram, ka šie divi augsto amatu kandidāti ne tikai koncentrēsies savu pienākumu izpildei, bet arī panāks vienotu pieeju attiecībā uz Parlamentu.

Mēs ceram arī, ka Padome vairāk nodarbosies ar krīzes radīto sociālo problēmu risināšanu un izdarīs pareizos secinājumus. Līdz šim bankāriem ir izmaksāti miljardi, bet gandrīz nekāda palīdzība nav sniegta vienkāršajiem

iedzīvotājiem. *Schulz* kungam ir taisnība, kad viņš teica, ka atkal ir atvēries kazino, tomēr vienlaikus nabadzība un it sevišķi bērnu nabadzība palielinās.

Eiropā krīzes dēļ darba vietas ir zaudējuši četri miljoni cilvēku. Saskaņā ar Komisijas ziņojumiem nākamajā gadā šis skaitlis varētu palielināties līdz septiņiem miljoniem. Mēs zinām, ka parasti šāda veida aplēsēs minēties skaitļi ir mazāki par reālajiem. Ļoti svarīgi būtu uzsvērt, ka, piemēram, Vācijā 1,5 miljoni cilvēku strādā nepilnu darba laiku.

Pieaugošais bezdarbs un nabadzība palielina iespēju nevienlīdzību, kas savukārt negatīvi ietekmē izglītības iespējas. Mums ir jāapspriež arī šī problēma, tādēļ rodas jautājums, proti, vai valstu vai valdību vadītāji spēs rast izeju no šīs krīzes, apvienojot Eiropas integrācijas jēdzienu ar sociālo progresu, kam būtu tieša pozitīva ietekme uz Eiropas iedzīvotājiem. Izejas stratēģiju, ekonomikas atveseļošanas programmu un obligātās budžeta konsolidācijas vietā mums ir vajadzīgas izmaiņas politikā. Saistībā ar iepriekš minēto man ir trīs apsvērumi. Pirmkārt, mēs gaidām, ka Padome sniegs paziņojumu par savu nostāju attiecībā uz 2020. gada stratēģiju, ar kuru ir paredzēts aizstāt neizdevušos Lisabonas stratēģiju. Inovāciju un zināšanu veicināšana, cīņa pret atstumtību, videi draudzīgas ekonomikas stratēģija un digitāla Eiropa ir pietiekami garš saraksts ar saukļiem, kas izklausās daudzsološi. Tomēr mums steidzami ir vajadzīgi konkrēti priekšlikumi tam, kā to visu īstenot.

Otrkārt, Padomei beidzot ir jāizveido stingra finanšu tirgu kontroles sistēma. Man ir vairāki pamatoti jautājumi par to, kā Padome to ir paredzējusi savienot ar esošajiem līgumiem, jo dažos gadījumos ierobežojumi brīvai kapitāla aprītei un maksājumu veikšanai nav atļauti vai arī ir nevēlami. Mēs vēlamies zināt, kā jūs to panāksiet.

Treškārt, es gribētu vēlreiz uzsvērt, ka Padomei pēc Kopenhāģenas konferences būs skaidri jānorāda, ka mums ir vajadzīgs saistošs nolīgums par klimata pārmaiņām. Nosakot brīvprātīgas saistības, nekad nav bijis iespējams sasniegt vēlamo mērķi.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, jūs visi šorīt esat noskaņoti ļoti pesimistiski. Es domāju, ka tas būs liels, nozīmīgs notikums! Astoņarpus gadu turpinājās iebiedēšana, meli un demokrātisku referendumu ignorēšana. Jums bija vajadzīgi astoņarpus gadu, lai panāktu šā līguma noslēgšanu, un beidzot 1. decembrī jums tas būs izdevies.

Protams, šīs idejas autors ir *Giscard* kungs, kurš vēlējās, lai ar Konstitucionālo līgumu Eiropas Savienībai būtu lielāka ietekme globālā līmenī, bet baidos, ka vairāki līderi jau ir tuvu nervu sabrukumam. Viņi vēlas tikai savu, nevis citu ES pārstāvju atpazīstamību starptautiskajā līmenī, tādēļ man šķiet, ka esam iecēlušī amatos „politisku pigmeju” pāri.

Henry Kissinger jautājums „ja es gribu piezvanīt uz Eiropu, kam man zvanīt” tā arī ir palicis bez atbildes, vai ne? Manuprāt, pareizais atbildes variants varētu būt — *Barroso* kungam, jo viņš ir vienīgais, kura vārdu visā pasaulē ir dzirdējis gandrīz ikviens, un, iespējams, tādēļ viņš ir vislielākais ieguvējs. Kungs, nav brīnums, ka jūs šorīt izskatāties tik laimīgs.

Mums ir jauns priekšsēdētājs, proti, *Herman Van Rompuy*. Viņa vārdu gan nav viegli izrunāt. Viņš „neapturēs satiksmi” ne Pekinā, ne Vašingtonā, un šaubos, vai arī Briselē kāds viņu zina, tomēr *Van Rompuy* kunga alga būs lielāka nekā *Barack Obama* alga, un tas vien jau liecina, kāda ir šī Eiropas politiskā šķira un cik ļoti viņi par sevi rūpējas.

Tomēr viņš atšķirībā no baroneses *Cathy Ashton*, kura patiesi ir tipiska mūsdienu politiskās šķiras pārstāve, vismaz ir vēlētis politikās. Vai savā ziņā viņa nav ideāli piemērota šim amatam? Viņai nekad nav bijis īsta darba, un viņa nekad nav bijusi ievēlēta nevienā amatā. Manuprāt, viņa ir tipisks šīs Eiropas Savienības simbols.

(Priekšsēdētājs lūdza runātāju beigt)

Viņa nekad nav bijusi ievēlēta nevienā amatā, un neviens nezina, kas viņa ir! Pat premjerministrs pieminēja baronesi *Ashdown*, kas ir pretstats baronesei *Ashton*. Ar to es gribēju teikt, ka neviens par viņu agrāk neko nav dzirdējis. Viņa ir vēl mazāk zināma kā *Herman Van Rompuy*! Vismaz viņš kaut ko ir darījis.

Viņa uzradās pēkšņi un ir tipiska šīs postdemokrātiskās paaudzes pārstāve. Viņa izdevīgi apprecējās ar *Tony Blair* padomnieku, draugu un atbalstītāju, tādējādi iekļūstot Lordu palātā. Lordu palātā *Cathy Ashton* saņēma atbildīgu uzdevumu, proti, panākt Lisabonas līguma ratificēšanu, iegalvojot, ka tas krasi atšķiras no ES Konstitūcijas, turklāt viņas sejā nepakustējās neviens vaibsts. Šī kundze enerģiski apspieda ikvienu Lordu palātas mēģinājumu noorganizēt Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem referendumu.

Toties tagad viņa, kura nekad nav piedalījies valsts pārvaldē un kurai nekad nav bijis īsta darba, ieņem vienu no augstākajiem amatiem ES. Viņas iecelšana šajā amatā Lielbritānijā ir radījusi apjukumu.

(Starpsaucieni no zāles)

Kungs, vismaz es atšķirībā no viņas esmu ievēlēts savā amatā! Viņa nav ievēlēta, tādēļ cilvēkiem nav iespēju viņas kandidatūru atsaukt.

Tomēr es gribētu, lai jūs zināt, ka ir vēl kas nopietnāks par šo problēmu. *Cathy Ashton* bija aktīva kodolatbrūņošanās kampaņas līdzdalībniece. Būtībā viņa bija organizācijas „Kampaņa par kodolatbrūņošanos” (CND) kasiere laikā, kad CND saņēma lielas ziedojumu summas un atteicās atklāt finansējuma avotus. Zināms ir vienīgi tas, ka šos ziedojumus saņēma kāds vīrs vārdā *Will Howard*, kurš bija Lielbritānijas Komunistiskās partijas biedrs. Vai baronese *Ashton* kundze noliegs to, ka, būdama kasiere minētajā organizācijā, viņa saņēma finansējumu no organizācijām, kuras bija naidīgi noskaņotas pret Rietumu stila kapitālismu un demokrātiju? Man ir šāds jautājums jāuzdod.

Vai mēs patiesi esam gatavi samierināties ar to, ka kāds, kurš būs atbildīgs par mūsu ārējās drošības politiku, pirms dažiem gadiem ir bijis tādas organizācijas kā CND aktīvis? Ja tā, tad, godīgi sakot, mums vajadzētu apzināties savas problēmas! Es uzskatu, ka viņa nav piemērota šim amatam. Viņai trūkst pieredzes, un viņai ir jāatbild uz šiem jautājumiem. Vai viņa pieņēma naudu no Rietumu pasaules ienaidniekiem? Uz šo jautājumu ir jāatbild.

Tātad mums ir „divi pigmeji”. Mums būs maīgi vadītāji, bet es par to nepriecājos, jo viņus galvenokārt interesē tikai politiskā savienība, un, kamēr mūsu līderi glābs savu labo slavu starptautiskajā arēnā, viņi būs nodevuši savu valstu demokrātiju. Šī ir Eiropas valsts. Pateicoties Lisabonas līgumam, mums būs vesela gūzma jaunu tiesību aktu, un nav šaubu, ka Apvienotajā Karalistē ir jāriko plašs, netraucēts un taisnīgs referendums, lai izlemtu, vai mums turpmāk palikt Eiropas Savienībā vai nē. Es ceru un lūgšos, lai mēs nobalsotu par izstāšanos no tās, bet jebkurā gadījumā, mums ir jāļauj iedzīvotājiem izlemt.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Priekšsēdētājs. – Es vēlos teikt *Farage* kungam pāris vārdu. Būtu ļoti labi, ja mēs varētu nedaudz nomierināties, jo ne vienmēr ir viegli pieņemt atsevišķus vārdus un izteicienus.

Edít Herczog (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, *Farage* kungs teica, ka šie cilvēki, kuri pagājušajā nedēļā tika ievēlēti, nav tie, kuri „apturēs satiksmi”. Tieši tādēļ jau mēs viņus ievēlējām, jo mums ir vajadzīgi cilvēki, kuri turpinās pilnveidot ES, lai nodrošinātu labāku dzīvi gan Eiropas iedzīvotājiem, gan sev, un tieši šie ir tādi cilvēki.

Van Rompuy kungs un *Cathy Ashton* ir iedzīvotāju pusē, un 480 miljoni Eiropas iedzīvotāju drīz to uzzinās. Manuprāt, tas ir svarīgi. Mums viņi ir jāatbalsta. Mums ir jāpalīdz saglabāt viņu personīgo integritāti. *Farage* kungs, es vēlētos uz jums attiecināt kādu ungāru sakāmvārdu. Ir labi, ka jūs esat šeit, jo „ja pērtiķis uzkāpj kokā, tad ir vieglāk redzēt viņa pēcpusi”!

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, visu cieņu, bet, manuprāt, cienījamā deputāte galīgi nav sapratusi, par ko ir runa, jo divas reizes teica: „cilvēki, kuri pagājušajā nedēļā tika ievēlēti”. Viņi netika ievēlēti. Tieši to es centos pateikt, un kas attiecas uz baronesi *Ashton*, tad viņa vispār nekad nav bijusi ievēlēta nevienā valsts amatā. Viņai ir uzticēts tik atbildīgs amats, bet ne Lielbritānijas, ne arī citu ES valstu iedzīvotājiem nebūs tiesību likt viņai atskaitīties vai atsaukt viņu no amata, un tieši tas ir nepareizi šajā Eiropas Savienībā. Runa ir par birokrātiju un demokrātiju. Viss ir nogājis pavisam greizi.

Priekšsēdētāja kungs, atgriezoties pie manis teiktā, vai es drīkstu jums uzdot vienu jautājumu? Šķiet, jūs netieši norādījāt, ka es esmu pateicis kaut ko nevietā, vai vēl ļaunāk — kaut ko nepareizu. Vai jūs varētu pateikt, kas tas bija? Es to vēlētos zināt.

Priekšsēdētājs. – Veids, kādā jūs raksturojat Eiropas Savienībai tik nozīmīgu cilvēku izvēli, un tas, kā jūs runājat par visu, kas ar šo jautājumu ir saistīts, manuprāt, nav piemērots šajā situācijā.

(Protesti)

Tāds ir mans viedoklis, kolēģi.

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, kad jūs tikāt ievēlēts savā amatā, jūs teicāt, ka rīkosieties kā neitrāls priekšsēdētājs, lai nodrošinātu, ka visām debatēs iesaistītajām pusēm tiek dota iespēja izteikties. Ja jūs mani kritizējat par manu izteikumu politisko saturu, tad jūs nerīkojaties kā neitrāli noskaņots priekšsēdētājs.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, iespējams, ka pēc šādiem satraukumiem mums vajadzētu nedaudz nomierināties. Enerģijas kārās jaunās tirgus ekonomikas valstis un izšķērdīgās rūpnieciski attīstītās valstis pat nebija gatavas tam, lai īstenotu Kioto protokolu. Tādēļ mani māj šaubas, vai pēc Kopenhāgenas konferences kaut kas mainīsies. Apšaubāms ir arī sertifikātu tirdzniecības mērķis, kura īstenošanai tiks iztērēti miljoni, bet perspektīvākām alternatīvām, piemēram, atjaunojamajai enerģijai tiks vienīgi pārpalikumi. Šāda situācija nedrīkst veicināt kodolektrostaciju attīstību, kuras tiek uzskatītas par Kioto protokolam draudzīgu alternatīvu.

Otrs vienlīdz satraucošs jautājums ir sacensības par subsīdijām, lai atbalstītu grimstošo automobiļu ražotāju Opel. Tas notika tādēļ, ka savlaicīgi netika ņemtas vērā tādas pazīmes kā pasūtījumu samazināšanās un, iespējams, ka arī ES ar saviem neskaitāmajiem noteikumiem ir veicinājusi reiz plaukstošas un zeļošas nozares pagrimumu. Tādēļ, lai no tā turpmāk gūtu mācību, mums vajadzētu izstrādāt pamatnosacījumus, kurus iespējams paredzēt ikvienai nozarei, un, kamēr mums nebūs pilnībā izstrādāta koncepcija, ir bezatbildīgi šīs problēmas risināšanai šķērdēt miljardiem eiro no Eiropas nodokļu maksātāju līdzekļiem. Svarīgi ir nodrošināt, lai šī nauda vismaz neaizplūst uz ASV. Turklāt ir jāizstrādā arī atmaksāšanas noteikumi.

Ja tas nav iespējams, tad vismaz vajadzētu rast iespēju līdz nākamajai sanāksmei atrisināt jautājumu par Eiropas pilsoņu „pārredzamību”. Stokholmas programma nenodrošinās tik plašas tiesības, jo tas, kā iegūtā informācija tiek izmantota tālāk, netiks kontrolēts. Nav pazīmju, kas liecinātu, ka pasažieru novērošana varētu beigties, strīdīgais jautājums par datu aizsardzību joprojām nav atrisināts, un, ja mums nāksies ieviest Eiropas patvēruma sistēmu, tad, manuprāt, šajā gadījumā būtu jāpiemēro visstingrākie kritēriji, kādi, piemēram, ir Dānijā.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties grupu līderiem par viņu lielo ieguldījumu. Tāpat kā Zviedrijas prezidentūra, vairums, kaut arī ne visi, šķiet, ir apmierināti ar to, ka mēs spējam vienoties par šo divu cilvēku, proti, Herman Van Rompuy un Catherine Ashton iecelšanu amatos. Viņi abi ir devuši ieguldījumu Eiropas Savienības vienotības, stabilitātes un efektīvākas koordinācijas veicināšanā, kas ir ļoti svarīgi, lai mēs varētu koncentrēties uz galveno problēmu risināšanu šo sešu mēnešu prezidentūras laikā. Manuprāt, tas ir apsveicami.

Kā teica Schulz kungs, tagad viņi varēs koncentrēties uz savu pienākumu veikšanu, un mēs šīs debates būsīm beiguši. Iespējams, ka ar 1. decembri, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, šajā Parlamentā būs beigušās arī debates par Lielbritānijas iekšpolitiku. ES ir vajadzīgi šim laikam atbilstoši pamatnoteikumi, un šis līgums mums tos nodrošinās. Mēs būsīm labāk sagatavoti, lai risinātu galvenās problēmas, ar kurām esam saskārušies.

Gatavojoties nākamajai Eiropas augstākā līmeņa sanāksmei, Zviedrijas prezidentūra, sadarbojoties ar jums un Komisiju, cer gūt panākumus trīs galvenajos jautājumos. Pirmais ir ar klimata pārmaiņām saistītais jautājums, kuru risinot mēs darām visu iespējamo, lai beidzot panāktu juridiski saistošu vērienīgu politisko nolīgumu un laika grafiku. Mums būs jāņem vērā Kopenhāgenas konferences rezultāti, kā arī tās radītās sekas vēl ilgāku laiku pēc šīs konferences un pakāpeniski jāmaina mūsu sabiedrība, lai tā kļūtu izglītotāka ar klimatu saistītos jautājumos.

Kas attiecas uz ekonomiku, tad, neskatoties uz to, ka šajā jomā situācija finanšu tirgos ir uzlabojusies, mēs joprojām saskaramies ar tādu problēmu kā augsts bezdarba līmenis daudzās valstīs, un diemžēl vairākus turpmākos gadus tā būs mūsu ekonomikas raksturīgākā iezīme.

Atgriežoties pie Verhofstadt kunga jautājumiem par uzraudzību, jūtos gandarīta, ka mēs tomēr gūstam panākumus šajā jomā. Problēma, ar kuru mēs līdz šim saskārāmies finanšu uzraudzības jomā, ir tāda, ka pārāk liela uzmanība tika pievērsta atsevišķiem uzņēmumiem, bet pārāk maza — visai finanšu sistēmai kopumā. Sadarbība dažādu uzraudzības iestāžu starpā arī nav efektīva. Kad sāks darboties jaunās Eiropas uzraudzības iestādes, mēs varēsim sekmīgāk risināt šo problēmu, jo tām būs vispārējs redzējums un to starpā tiks izvēsta ciešāka sadarbība. Tās, protams, arī atskaitīsies Padomei un Eiropas Parlamentam. Šis jautājums tiks apspriests padziļināti Ecofin sanāksmē 2. decembrī, un es ceru, ka turpmāk mēs gūsim panākumus šajā jomā.

Nobeigumā, runājot par Stokholmas programmu, tas bija nopietns lēmums, ar kura iznākumu mums nāksies turpmāk ilgstoši rēķināties un ar kuru Eiropas Parlamentam nākotnē tiks nodrošināta ļoti liela ietekme. Kā jau daudzi no jums atzīmēja, runa šajā gadījumā ir par to, lai tiktu atrisinātas tādas samilzušas problēmas kā

pārrobežu noziedzība, nelegāla tirdzniecība un terorisma draudi, kā arī panākts līdzsvars ar politiku, kura ir vērsta uz iedzīvotāju privātās dzīves aizsardzību.

Es ceru, ka mēs varam izstrādāt ilgtermiņa programmu, kuru īstenojot būs iespējams atrisināt Stokholmas programmā ietvertos jautājumus. Jau minētie trīs jautājumi, tāpat kā vēl daudzi citi, ir bijuši Zviedrijas prezidentūras prioritātes, un es esmu gandarīta, redzot, ka mēs līdz decembrim tos būsīm sekmīgi atrisinājuši. Liels paldies. Šo debāšu beigās es, protams, runāšu vēlreiz.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, šeit tika uzdots konkrēts jautājums par SWIFT, tādēļ es vēlētos izskaidrot situāciju šajā jomā, jo, manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Šim jautājumam ir cieša saistība ar Stokholmas programmu.

SWIFT programma patiesi ir ļoti vērtīgs dalībvalstu instruments cīņā pret terorismu, ar kura palīdzību šo valstu iestādēm ir iespēja novērst teroristu uzbrukumus Eiropā, un runa šajā gadījumā ir nevis par teorētiskiem, bet gan faktiskiem gadījumiem.

Eiropas Savienības un ASV vienošanās projekts, kas pašlaik tiek apspriests, ir pagaidu pasākums, kura maksimālais paredzētais ilgums ir 12 mēneši. Tas ir nepieciešams, lai likumīgā veidā aizstātu jau esošo vienošanos par datu pārvietošanu to uzglabāšanai ārpus ASV.

Pagaidu nolīguma pieņemšana līdz 1. decembrim, kā arī tā juridiskā pamata maiņa palīdzēs izvairīties no nepilnībām drošības jomā, kā arī no plaisas ES-ASV attiecībās.

Nesen notikušajā sanāksmē, kurā piedalījās ES pārstāvji un arī prezidents *Barack Obama*, viņa pirmais mums uzdotais jautājums bija par ASV un ES sadarbību cīņā pret terorismu. Viņš minēja vairākas Eiropas valstis, kurās ar šo sadarbību nesen bija izdevies novērst teroristu uzbrukumus.

Ja vēlaties, varu nosaukt konkrētus skaitļus. Saskaņā ar teroristu finansējuma izsekošanas programmu līdz šim Eiropas valdībām ir nodots vairāk nekā 5450 lietu. ES laika posmā no šā gada janvāra līdz septembrim ir izveidojušies vairāk nekā 100 jaunu teroristu finansēšanas kanālu.

Es varu minēt konkrētus piemērus. Šī informācija bija ļoti noderīga Eiropas valstu valdībām, kad tika veikta izmeklēšana saistībā ar *al-Qaeda* plānotajiem uzbrukumiem transatlantisko aviosabiedrību lidmašīnām, kuras veic lidojumus starp Apvienoto Karalisti un ASV.

2009. gada septembra vidū tika notiesātas trīs personas, katrai no tām piespriežot vismaz 30 gadu cietumsodu. 2009. gada sākumā šī sistēma tika pielietota, lai atklātu kāda Eiropā bāzēta *al-Qaeda* grupējuma locekļa finansiālās darbības, kurš tika turēts aizdomās par līdzdalību uzbrukuma lidmašīnai plānošanā. Informācija tika nodota Eiropas valstu, kā arī Tuvo un Vidējo Austrumu valstu valdībām.

2007. gada vasarā tā pati sistēma tika pielietota, lai atklātu Vācijā bāzēta *Islamic Jihad Union* grupējuma locekļu finansiālās darbības. Šī informācija bija noderīga izmeklēšanā, un tā bija arī iemesls minēto personu apcietināšanai, kuri plānoja uzbrukumus dažādiem Vācijas objektiem. Vēlāk viņi atzinās savā nodarījumā.

Tādējādi šī sistēma ir izglābusi daudzu cilvēku dzīvības gan Eiropā, gan arī citviet pasaulē. Jautājums, kuru mēs apspriežam, ir ļoti nopietns. Es pilnībā piekrītu, ka cīņa pret terorismu ir jāizvērs, ievērojot pamattiesības un nodrošinot atvērtas un brīvas sabiedrības garantijas. Mēs bijām pirmie pasaulē, kuri aicināja prezidentu *George Bush* slēgt Gvantanamo ieslodzījuma centru, tie bijām mēs — eiropieši, un mēs iestājāmies par to. Vienlaikus mums ir jāsauglabā sava vienotība un jāsniedz ieguldījums cīņā pret terorismu.

Tādēļ es jums garantēju, ka, pamatojoties uz jauno Lisabonas līgumu, jums tiks piešķirtas jaunas pilnvaras šā jautājuma risināšanai.

2010. gada sākumā mēs nāksim klajā ar jaunu pamatojumu, ievērojot Lisabonas līgumu, kas, protams, piešķirs Parlamentam pilnīgu rīcības brīvību šajā jomā, jo vēlamies, lai arī Parlamentam būtu vadošā loma cīņā pret terorismu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību ievērošanu un tiesiskās garantijas.

Tā kā tik daudzi no jums runāja — un es pateicos par jūsu komentāriem — par dzimuma līdzsvaru, kas ir ļoti svarīgi arī man, Komisijai un pārējām Eiropas iestādēm, es vēlētos jums paziņot, ka šodien ir pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanas desmitā gadskārta. Manuprāt, tā ir vēl viena joma, kurā mums kaut kas ir jā dara. Diemžēl Eiropā joprojām ir daudz gadījumu, kad sievietēm uzbrūk viņu bijušie vai esošie vīriešu dzimuma draugi. Es vēlos izmantot iespēju un apliecināt mūsu apņemšanos risināt šo Eiropas sabiedrībai tik ļoti aktuālo problēmu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, izsakot viedokli par minēto iecelšanu amatos saistībā ar jaunajām pārmaiņām, starptautiskā presē bieži lieto tādus terminus, kā „līdz savam amatam neizauguši kandidāti” vai „nepiemēroti kandidāti”.

Es gribētu iebilst pret šo tendenci. *Verhofstadt* kungs vēl nekad nav bijis tik tuvu patiesībai, paziņojot, ka glāzi var uzskatīt par daļēji pilnu vai daļēji tukšu. Tādēļ es gribētu zināt, kāds bija Padomes pamatojums, kad tā izvēlējās šīs personas. Manuprāt, tā bija Kopienas ierosme, un es mēģināšu paskaidrot, ko ar to domāju. Eiropas Komisija, izvēloties Eiropas ārlietu ministres amatam locekli, kuras pilnvaru termiņš beidzas, nepārprotami vēlas darīt zināmu savu nodomu vadīt Kopienas ārpolitiku, nevis to ārpolitiku, kas atbilst dalībvalstu vispārpieņemtiem kopējiem principiem. Tomēr es esmu nobažījies nevis par to, ka *Ashton* kundze ir no Lielbritānijas, bet tādēļ, ka viņa ir bijusi Komisijas pārstāve. Citiem vārdiem runājot, ar ārpolitiku saistītu jautājumu risināšanā viņa ieņems Komisijas nostāju, kas neatspoguļos nevienas dalībvalsts viedokli.

Kas attiecas uz Beļģijas premjerministra kandidatūru, tad tā tika apspriesta, salīdzinot viņu ar augsta līmeņa profesionāļiem. Tomēr, manuprāt, mums ir svarīgi, lai Eiropadomes priekšsēdētājs, kurš sava amata pienākumus veiks divarpus gadu, būtu nevis tāds, kuram ir viskaļākā balss un kurš izrāda savu pārākumu pār citiem, bet gan tāds, kurš spēj pārliecināt pārējos pieņemt vienotu nostāju. Tādēļ uzskatu, ka *Van Rompuy* kungs ir pareizā izvēle.

Mums savos lēmumos ir jāvadās pēc Kopienas pieejas, jo, ja patiesi vēlamies panākt Eiropas attīstību, tad, manuprāt, pamatojoties uz šo kritēriju, mūsu izvēle par labu minētajām divām personām ir pareiza. Mēs varēsim pārliecināties par savas izvēles pareizību, kad redzēsim viņus strādājam, tādēļ es aicinu ikvienu sniegt viņiem stingru atbalstu, jo pretējā gadījumā būsīm izniekojuši labāko iespēju savā dzīvē.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vakar plenārsēdē uzstājos, lai uzsvērtu to, cik nozīmīga ir Stokholmas programma, kas iekļauta 10. decembra Eiropadomes dienaskārtībā. Vēlējos pievērst uzmanību tās saturam un īpaši mudināt Parlamentu pēc iespējas atbalstīt trīs komiteju sagatavotā ziņojuma virzīšanu uz priekšu. Tās ir Juridiskā komiteja, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, kā arī Konstitucionālo jautājumu komiteja. Tāpēc vakar savā runā norādīju, cik svarīgi ir izveidot gan pilsonisku Eiropu, gan tirgu.

Manuprāt, ir piemērots brīdis tam, lai 10. un 11. decembra Eiropadomes dienaskārtībā uzsvērtu šī jautājuma nozīmi no konstitucionālā aspekta. Galu galā saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamentam būs lielākas pilnvaras.

Parlamentam būs lielākas pilnvaras īpaši tādās jomās kā brīvība, drošība un tiesiskums, kā arī saskaņā ar rīcības plānu, kas jāpieņem Spānijas prezidentūras laikā. Tas tāpēc, ka šādu sadarbību paredz Līguma par Eiropas Savienību 17. pants un Līguma par Eiropas Savienības darbību 295. pants. Tur rakstītais mudina izveidot un vienoties par starpinstitucionālu sadarbību, lai mēs kopīgi varētu izstrādāt stratēģiju Lisabonas līguma ieviešanai. Turklāt mums tas jāpaveic, rīkojoties arī atbilstīgi vislabākajiem iespējamajiem pārredzamības, subsidiaritātes un sadarbības ar valstu parlamentiem principiem. Tāpēc minētā sadarbība tiks iekļauta arī Lisabonas stratēģijas izstrādē.

Tas nozīmē, ka mums būs jāstrādā cītīgāk. Mūsu dzīve nekļūs vieglāka. Tieši pretēji, tā kļūs sarežģītāka. Turklāt, lai mācītos no gūtās pieredzes, mums vajadzēs uzsākt novērtēšanas procesu. Šī uzdevuma galvenais mērķis būs nodrošināt to, ka mēs ievērojam Eiropas modeļi un pamattiesības. Eiropas Parlamentam būs vairāk jāiesaistās arī datu aizsardzības procesā. Es runāju par turpmākiem pasākumiem saistībā ar *SWIFT* nolīgumu, par ko tika runāts jau iepriekš un kas ir ļoti būtiski, ņemot vērā mūsu divpusējās attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Tomēr būtiskāk ir tas, ka Eiropas Parlaments tiks iesaistīts tādu aģentūru veikuma novērtēšanā un pārraudzīšanā, kas ietilpst Eiropas iestāžu struktūrā. Es runāju par Eiropolu, Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroju, *Eurojust* un *Frontex*.

Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ es vēlētos, lai Eiropadomes dienaskārtībā atspoguļotos tas, cik nozīmīga ir nodošanās darbam un sadarbībai ar Eiropas Parlamentu, jo īpaši saistībā ar tā rīcības plāna sagatavošanu un pārraudzību, kuru paredzēts pieņemt turpmākajos sešos mēnešos Spānijas prezidentūras laikā.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, esam to paveikuši — Lisabonas līgums ir stājies spēkā. Vēlos pateikties *Cecilia Malmström*, Zviedrijas prezidentūrai, kā arī visai komandai, kas ir smagi strādājusi. Tas ir būtisks sasniegums.

Šajā sakarā vēlos īsi izteikties par diviem jautājumiem, kas tiek apspriesti šajās debatēs. Pirmkārt, par Padomes priekšsēdētāju. *Barroso* kungs, jūs nupat teicāt, ka vēlaties strādāt tandēmā ar *Herman Van Rompuy*. Manuprāt, tas ir ļoti labi. Jums vajadzētu sastrādāties ar Padomi. Tomēr vienu gan vēlos pateikt skaidri: Padomes priekšsēdētājs nav atbildīgs ne Eiropas Parlamenta, ne kāda cita parlamenta priekšā. Tas nozīmē, ka jūs kā Komisijas priekšsēdētājs pārstāvat likumīgu, demokrātisku iestādi un esat likumīgs, demokrātisks Eiropas priekšsēdētājs. Tāpēc, lūdzu, strādājiet tandēmā, tikai pārliecinieties, ka sēžat divjūga priekšgalā un vadāt to.

Otrkārt, vēlos runāt par to, ko teica Padomes pārstāvis, proti, ka no 2009. gada 1. decembra *Cathy Ashton* ieņems gan Augstās pārstāves amatu, gan Komisijas priekšsēdētāja vietnieces amatu. Pirmkārt, amats ir tikai viens, proti, Augstā pārstāve, Komisijas priekšsēdētāja vietniece, un, otrkārt, viņa nevar stāties amatā, pirms tam nav piekritis Parlaments. No 1. decembra *J. M. Barroso* pirmā Komisija atradīsies juridiskā „nekurienē” starplaikā, kad spēku zaudē *Nicas* līgums un spēkā stājas Lisabonas līgums. *Cathy Ashton* varēs stāties amatā tikai 2010. gada janvāra beigās, pēc tam, kad Parlaments tam būs devis savu piekrišanu.

Noslēgumā vēlos vēl izteikties par Parlamentā pastāvošo debašu kultūru. Mums tikai jāieklaušas *Farage* kunga teiktajā. *Barroso* kungs, ja viņš vai viņa partija jebkad iekļūtu Apvienotās Karalistes valdībā, tad briti no tiesas novērtētu dibinājumbūvības vērtību Eiropas Savienībā, jo ļoti liela daļa britu pārceltos uz Franciju, Vāciju, Spāniju, Itāliju un Portugāli.

Jill Evans (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, Padomes sanāksme notiks mazāk nekā divas nedēļas pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās, un mēs, kā jau ministre norādīja, piedzīvojām garu un sarežģītu procesu, lai nonāktu tur, kur esam. Tomēr daudzi no mums uzskata, ka mēs neesam izmantojuši kādu būtisku iespēju. ES un Eiropas cilvēku attiecībās joprojām trūkst saiknes, būtiska demokrātijas elementa, proti, apakšvalsts jeb valdību reģionālā līmenī.

Daudzi vēlētāji uzskata, ka Eiropa ir tikpat tāla kā vienmēr, tāpēc mums šis jautājums ir steidzami jārisina. Ne visās dalībvalstīs tika rīkots referendums, ne visām valstīm tika dota iespēja paust viedokli par Eiropas turpmāko attīstību, tomēr ES notiek dažādas lietas, kas tieši ietekmē to, kā mēs risinām problēmas, ar kurām saskaramies, un kā apspriežam visus politisko nostādņu jautājumus, kas jau tika pieminēti — par nodarbinātību, sociālām tiesībām, regulējumiem ekonomikā, cīņu ar terorismu, mieru un tiesiskumu, un, starp citu, es esmu lepna, ka varu uzstāties kā Velsas Kodolatbrūņošanās kampaņas priekšsēdētāja.

Līdz Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei — lielākajam izaicinājumam — atlikušas dažas nedēļas. Vietējā un reģionālā mērogā īstenoš līdz pat 80 % politikas nostādņu, kas saistītas ar pielāgošanos klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšanu. Daudzas reģionu valdības, piemēram, Velsas valdība, ir rādījušas priekšzīmi tam, kā pieņemt radikālas politiskās nostādnes cīņai pret klimata pārmaiņām. Šajās valdībās nonāks arī visi pieņemtie starptautiskie nolīgumi. Tāpēc mums vajadzētu paraudzīties uz Eiropas tautām arī ārpus dalībvalstu mēroga.

Svētdien, 13. decembrī, vairāk nekā 150 pašvaldībās Katalonijā tiks rīkoti referendumi par neatkarību no Spānijas. Kā ES uz to reaģēs? Vai šis jautājums tiks iekļauts Padomes dienaskārtībā? Es ļoti šaubos, kaut arī to vajadzētu iekļaut. Eiropa mainās, un es ceru, ka jaunais priekšsēdētājs to sapratīs un attiecīgi rīkosies.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Vispirms vēlos izteikt komplimentu Zviedrijas prezidentūrai par tās darbu dažos pēdējos mēnešos. Prezidentūra ir pelnījusi īpašu atzinību par to, kā tika atrisināti sarežģījumi saistībā ar *Van Rompuy* kunga un *Ashton* kundzes iecelšanu amatos.

Es priecājos, ka amatos ieceltas šīs personas, jo *Van Rompuy* kungs jau iepriekš ir teicis, ka viņa personīgais viedoklis ir absolūti nesvarīgs. Viņa vārdi liecina par ieskatu gudrību un veselo saprātu. Es apsviecu šādu *Van Rompuy* kunga reālistisku pieeju Eiropai un arī turpmāk atgādināšu viņam par to neatkarīgi no tā, vai viņš to vēlēšies dzirdēt un vai tas būs vajadzīgs.

Diemžēl esmu dzirdējis arī nosodošas piezīmes no tiem, kas uztraucas, ka pirmajam Padomes pastāvīgajam priekšsēdētājam trūkst pietiekamas kompetences šī amata ieņemšanai. Acīmredzot daži bija cerējuši, ka uzradīsies kāds Eiropas pārcilvēks. Es tā neuzskatu, un *Van Rompuy* kunga pirmie paziņojumi ir mani nomierinājuši. Viņš nekad nav teicis, ka vēlas kļūt par šādu Eiropas pārcilvēku.

Priekšsēdētāja kungs, lai iegūtu iespējami labāko rezultātu, gaidāmajā Padomes sanāksmē Eiropas valdību vadītājiem būs jāpievērš uzmanība visiem Kopenhāgenas stratēģijas sīkumiem. Es novēlu priekšsēdētājam

Van Rompuy un *Bildt* kungam, Padomes priekšsēdētājam, veiksmi šajā svarīgajā uzdevumā. Bez tam novēlu mums visiem pozitīvu, bet galvenais tālredzīgu iznākumu.

Takis Hatziogeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, nākamajai Padomei būs jārisina ļoti būtisks jautājums, proti, paplašināšanās. Šajā sakarā daudz tiek runāts par Turciju. Gan Kipra, gan mana partija — vēlos to Eiropas Parlamentam pateikt skaidri — pilnībā atbalsta Turcijas pievienošanos Eiropas Savienībai. Tomēr mēs nemitīgi atkārtosim, ka šī pievienošanās nevar notikt, ja Turcija nespēs izpildīt saistības pret Kipru un Eiropas Savienību, kā to ir izdarījušas visas pārējās valstis, kuras ir pievienojušās Savienībai.

Abi vadītāji Kīprā veic pārrunas, un, ja tiks rasts risinājums, tas būs uzvaras simbols visai Eiropas Savienībai. Šī uzvara pamudinās Eiropas Savienību ieņemt tās vietu modernajā pasaulē. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst patiesību, un patiesība ir tāda, ka Turcija ir okupējusi pusi Kīpras teritorijas, kurā 40 000 karavīru it kā aizsargā 80 000 Kīpras turku. Tas nozīmē, ka katru Kīpras turku māju sargā divi turku karavīri. Es nezinu, vai kādam Parlamenta loceklim būtu tāda aizsardzība. Te jārunā par Kīpras turku izolāciju, un mēs atklāti iestājāmie pret okupantu armijas īstenoto Kīpras turku izolāciju.

Visbeidzot, vēlos norādīt, ka, atbalstot Turcijas pievienošanos, Kipra nespēj piekrist enerģētikas jautājumu sadaļas atvēršanai, līdz Turcija neizpildīs saistības pret Eiropas Savienību un Kipru un nenovērsīs šķēršļus, ko tā radījusi Kīpras Republikas centieniem paplašināt savu ekonomikas zonu.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Saskaņā ar Lisabonas līgumu nesen tika pieņemti divi nozīmīgi lēmumi par personālu. Tagad Eiropas Savienībai ir pastāvīgs priekšsēdētājs un Augstā pārstāve ārlietās. Vai šie nozīmīgie lēmumi par personālu vēsta mums kaut ko svarīgu? Vēsta gan, patiesi. Šajā plenārsēžu zālē mēs daudz runājam par līdzsvaru, kas pastāv starp Eiropas Komisiju, Padomi un Parlamentu. Manuprāt, pastāv nelīdzsvarotība, jo ES vadībai — Komisijai — ir monopoltiesības ierosināt likumdošanu. Dažkārt Komisija izturas pat kā tiesnese. Tā kontrolē galveno varu, turpretī Parlaments tikai uzspiež demokrātiju apliecināšu zīmogu. Lisabonas līgumā nav minēti pastāvīgā priekšsēdētāja pienākumi. Acīmredzot tas būs atkarīgs no attiecīgās personas popularitātes un paustās apņēmības. Šis lēmums liek domāt, ka varai un vadībai jāpaliek — kā jūs teicāt — Komisijas rokās, kura pārstāv pārvalstiskas kopīgās intereses. Tomēr patiesībā mēs pasakām to, ka vara un vadība joprojām ir impērijas vadītāja rokās, kurš centralizēti kontrolē 500 miljonu cilvēku dzīvi.

Svarīgi ir pārliecināties arī par to, ka attiecībā uz savu tiešo uzdevumu — klimata pārmaiņu konferenci — mēs rīkojamies apņēmības pilni. Tas gan ir saistīts ar izšķiroša soļa speršanu pret Amerikas Savienotajām Valstīm. Esmu gandrīz pārliecināts, ka tieši tāpēc priekšsēdētājs *Barroso* nupat izgāja no zāles — lai kādam piezvanītu šī jautājuma sakarā.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tas, ka Lisabonas līgums ir beidzot stājies spēkā, ir ļoti svarīgi. Protams, Eiropas pilsoņi jau desmit gadus ir vērojuši, kā Eiropas Savienība nespēj rast veidus, lai nodrošināt efektīvu iestāžu darbību pēc divpadsmit jauno dalībvalstu pievienošanās. Tomēr nu viss ir mainījies. Ir iecelts Padomes priekšsēdētājs — turklāt ikviens apgalvo, ka šis cilvēks mēģinās rast vienprātību un panākt vienošanos, — un Augstā pārstāve ārpolitikas jautājumos.

Nav svarīgi *ex ante* komentēt par to, vai šīs personas ir vai nav piemērotas ieņemamajam amatam salīdzinājumā ar tiem, kuru vārdi no saraksta tika svītroti jau iepriekš, vai tiem, kam it kā ir īpašas zināšanas šajos jautājumos. Svarīgi ir tas, kā Līgums tiks piemērots. Tāpēc ļoti būtiska ir Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta sadarbība. Tagad Parlamentam ir lielāka loma, tomēr, lai tā būtu spēcīgāka pēc būtības un lai Eiropas pilsoņi to saprastu, Eiropas Komisijas uzdevums ir nekavējoties ierosināt jautājumus, ņemot vērā to, ka Eiropadomē tai pieder iniciatīva.

Domājams, ka Padome darbosies ātrāk, ņemot vērā to, ka tā vairs nestrādās kā iepriekš dalībvalstu prezidentūru laikā, un valdības nevarēs manipulēt ar Padomi, argumentējot, ka visu labo ierosina valdības, savukārt visu slikto un kaitinošo — Brisele.

Decembra Padomē noteikti tiks uzdoti jautājumi par paplašināšanos, tomēr ne ministre, ne Komisijas priekšsēdētājs nav mūs informējuši sīkāk par šo jautājumu, viņi ir runājuši tikai vispārīgi par citiem jautājumiem. Paplašināšanās process saistībā ar Rietumbalkānu valstīm un Turciju, pamatojoties uz Eiropas Komisijas izteiktajiem priekšlikumiem, rada virkni šaubu un jautājumu, kaut arī mērķis būtu integrēt šīs valstis Eiropas Savienībā.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, ceturtdien Eiropas Savienība *Van Rompuy* kungu iecēla par pirmo pastāvīgo Padomes priekšsēdētāju, savukārt *Ashton* kundzi — par

personu, kas būs atbildīga par Eiropas diplomātiju. Dāmas un kungi, es vēlos vēlreiz runāt par debatēm, kas iestādēs norisinās kopš šo kandidātu iecelšanas amatā.

Patiesi, manuprāt, nerunājot par uzvārdiem un funkcijām, galvenais jautājums ir par valstīm. Ļaujiet paskaidrot! Patlaban mēs esam aculiecinieki tam, kas varētu šķist kā visļauņākais murgs personām, kuras pauda viedokli par Eiropas Savienības ideālu un vēlmi veidot savienību. Toreiz uzskatīja, ka Savienības pamats ir valstu leģitimitāte, un ES nākotnes pamatā ir valstu spēja pārvarēt savu egoismu. Spriedze starp divām pretrunīgām vidēm, kas dažreiz rada pārdzīvojumus, bieži veicina oriģinālu mehānismu rašanos, bet galvenokārt noder, lai pasaulē izveidotu unikālu politisko pieeju.

Dāmas un kungi, šajā murgā Eiropa ir tāda kopiena, kurā vienīgi valdības gūst labumu. Kā tagad redzams, tā dēļ varētu rasties gan aizdomas par nekompetenci, gan nelikumīguma prezumpcija un spriedze politisko saimju starpā.

Mans uzstāšanās mērķis, kā jau sapratāt, nav spriedelēt par nodomu. Es labprātāk kopā ar jums atcerētos, kādas ir Parlamenta locekļu tiesības un pienākumi. Mums ir jāapšaubā neizprotamā kaulēšanās par personu iecelšanu amatos, kuru izveide noteikta Lisabonas līgumā. Turpmāk mūsu uzdevums ir piespiest Padomi pārtraukt šādu nedemokrātisku, arhaisku amatā iecelšanas metodi, kas mudina domāt, ka savā izveidē Eiropa ir neatkarīga no tautām.

Mums jāizmanto visas mūsu jaunās Parlamenta privilēģijas un jāietekmē politikas, kuras izstrādās saskaņā ar jaunajām pilnvarām, ko mums garantē Lisabonas līgums.

Parlaments atrodas starp vājāku Komisiju un stiprāku starpvaldību centru; tam jāklūst par iestāžu līdzsvara punktu. Šajā sakarā es ceru, ka Eiropas Parlamentā tiks rīkota Komisijas priekšsēdētāja vietnieces noklausīšanās, tāpat kā tiek rīkota pārējo komisāru noklausīšanās. Patiesi, mums ir tiesības pieprasīt šādu procesu; šīs tiesības garantē līgumi. Es atbalstu arī *Harms* kundzes priekšlikumu rīkot tikšanos ar jauno priekšsēdētāju un grupām kopumā.

Mums jāuzsāk Eiropas integrācija, kas patlaban ir ļoti sliktā stāvoklī. Nevienš nevar patiesi vēlēties, lai *Van Rompuy* kungs vai *Ashton* kundze nespētu īstenot piešķirtās pilnvaras, un īpaši *Ashton* kundzei es novēlu veiksmi, jo esmu lepna par to, ka *Augstā* pārstāvja amatā ir iecelta sieviete.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties Zviedrijas prezidentūrai, jo gada nogalē tā mūs atstāj, savu paveikusi pēc vislabākās sirdsapziņas. Komisijai, kā arī Parlamentam tās ir labas ziņas.

Tagad vēlos pievērsties vairākiem jautājumiem. Par iecelšanu amatos. Es neapšaubu attiecīgo personu izvēli, bet gan kārtību. Turklāt es patiešām ceru, ka šī ir pēdējā reize, kad tas notiek šādā veidā. Eiropieši cerēja uz pārredzamību, demokrātiju un skaidrību debatēs, bet tas, ko viņi saņēma, bija neskaidrība un pēdējā brīža pārrunas aiz slēgtām Eiropadomes durvīm. Tas nedrīkst atkārtoties, un, manuprāt, Parlamenta uzdevums ir turpmāk ierosināt jaunu kārtību un jaunus noteikumus.

Runājot par klimata pārmaiņām, es vēlētos, lai pēc Kopenhāģenas sanāksmes Eiropas Savienībā valdītu vienprātība un tā darbotos kopīgi, lai kāds būtu konferences iznākums. Virzīsimies uz priekšu! Izvirzīsim faktisku 30 % siltumnīcefekta gāzu samazinājumu kā savu mērķi. Sakot „faktisku”, es domāju par to, ka kādu dienu tas būs jāizdara, lai varētu risināt problēmas, kas saistītas ar atbrīvojumiem un emisiju tirdzniecību. Virzīsimies uz priekšu un apņemsimies izpildīt nelokāmas finanšu saistības pret jaunattīstības valstīm. Mēs to esam tām parādā.

Visbeidzot attiecībā uz ekonomisko un sociālo situāciju mums jāizstrādā jauns ekonomiskais modelis, kurā prioritāra nozīme tiktu piešķirta nodarbinātībai, sociālai attīstībai un ilgtermiņam jeb citiem vārdiem ilgtspējīgai attīstībai visos tās veidos. Tāpēc ir nepieciešama uzraudzība un regulējums, politika, kas ir labvēlīgāka maziem un vidējiem uzņēmumiem, un kopīga domāšana par tādu nodokļu sistēmu, kas garantē ieguvumu ilgākā, nevis īsākā termiņā.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kādā situācijā mēs patlaban atrodamies pirms gaidāmās Eiropas augstākā līmeņa sanāksmes? Dažas uzstāšanās lika domāt, ka viss būtu labi, ja vien mums būtu pietiekami daudz sociāli demokrātisku vai liberālu — jā, *Schulz* kungs — komisāru. Es uzskatu, ka tas nav pareizi. Viss būs labi tad, kad būsīm vienojušies par galvenajiem uzdevumiem, kuri Eiropai jāpaveic.

Pirms 20 gadiem mēs Eiropā nojaucām dzelzs priekškaru, un man tas šķiet būtiski, ka to panāca tauta, iedzīvotāji, nevis bruņotie spēki, valdības vai izlūkdienešts. Manuprāt, arī turpmāk mēs spēsim veidot Eiropu vienīgi kopā ar iedzīvotājiem.

Bez tam ir arī citi priekšskari, kas jānorauj, tostarp priekšskari mūsu uzskatos. Piemēram, daudzi joprojām uzskata, ka brīvību un drošību var nostatīt vienu pret otru, kaut arī zinām, ka brīvība ir efektīva tikai tad, ja to aizsargā. Tikai nevajag aizsargāt brīvību, aizmirstot par pamattiesībām vai iedibinot novērošanas kārtību, ja atceramies *SWIFT* piemēru un citus jautājumus.

Daudzi cilvēki uzskata, ka arī Eiropu un demokrātiju var nostatīt vienu pret otru. Tomēr vienīgi demokrātiskas Eiropas darbība var būt sekmīga ilgtermiņā. Daudz cilvēku uzskata, ka vide un ekonomika ir dažādi jēdzieni, bet vienīgais veids, kādā varam nodrošināt ilgtermiņa labklājību, ir izveidojot vides ekonomiku.

Visbeidzot vēlos vēl kaut ko piebilst. Mēs patlaban gatavojamies Stokholmai, bet, ja mēs nedarīsim visu, kas šajā sakarā neatkarīgi no izmaksām ir mūsu spēkos, kad tik daudz cilvēku ir gatavi tērēt simtiem miljonu banku glābšanai, bet neko negrib ziedot klimata jautājumu risināšanai, ja mēs nerīkosimies ātri un konsekventi, tad tas, kas patlaban attiecas uz mani kā runātāju, būs attiecināms arī uz visu cilvēci. Tās laiks būs beidzies.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Pagājušo nedēļu Eiropas sabiedrībai — divi notikumi. Futbolā sabiedrība redzēja, kā tiesnesis izvēlējās komandu, kura brauks uz Pasaulas kausu, bet sabiedrība neredzēja un nesaprata, kā un kāpēc daži tiesneši izvēlējās Eiropas amatu čempionus. Un, ja jautā, kam nākotnē zvanīs Baltā nama vai Kremļa saimnieks, tie zvanīs tiem pašiem, kuriem iepriekš. Par Padomes pasākumiem decembrī — ekonomikas, finanšu, nodarbinātības situācijā man ir aicinājums Zviedrijas prezidentūrai neaizmirst labi zināmo Baltijas valstu situāciju šai jomā. Šajās agresīvi investētajās valstīs izmisīgi turot investoriem izdevīgo, stingro nacionālās valūtas piesaisti eiro, īstenībā tiek devalvēta valstu ekonomika un baltieši kļūst par bezdarba čempioniem, noasiņo arī demogrāfiskā sabiedrība. Par kādu Eiropas solidaritāti mēs varēsim stāstīt saviem pilsoņiem, ja viņu sociālais un ekonomiskais stāvoklis būs tālāk no Eiropas vidējā līmeņa kā pirms iestāšanās Eiropas Savienībā?

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Lisabonas līgumam stājoties spēkā, vajadzētu rasties labākai pārredzamībai, lielākai demokrātijai un efektivitātei attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procesu. Tomēr, kā mēs labi zinām, efektivitāte un demokrātija ne vienmēr ir vienviet, jo īpaši tad, ja trūkst koordinācijas iestāžu starpā un nav attiecību ar pilsoņiem. Nav šaubu, ka demokrātiskāks risinājums būtu atrast piemērotu veidu, kādā Eiropas pilsoņi varētu iesaistīties Padomes priekšsēdētāja ievēlēšanā, lai tādējādi Eiropas Savienība patiešām būtu tuvāka tās pilsoņiem. Manuprāt, tas būs uzdevums nākotnei. Tomēr es novēlu veiksmi ieceltajam Padomes priekšsēdētājam un Augstajai pārstāvei.

Kas attiecas uz gaidāmo Padomes sanāksmi 10. un 11. decembrī, es ļoti ceru, ka tajā tiks pieņemta vērienīga programma, kurā būs iekļauti ar Lisabonas līgumu saistīti institucionāli jautājumi. Es runāju par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mums jāsaprot, kas tajā strādās, kāds būs tā juridiskais statuss un pilnvaras. Šajā sakarā Parlaments balso par savu nostāju attiecībā uz *Brok* kunga ziņojumu. Es ceru saņemt arī nepārprotamu Padomes skaidrojumu par rezultātiem, ko devušas koordinētās stratēģijas, kuras piemērotas un ierosinātas izklūšanai no krīzes, tostarp visi ekonomisko un finansiālo pasākumu kopumi. Īpaši vēlos uzpināt Padomes viedokli par plānotajām Eiropas Finanšu uzraudzības iestādēm, kuru uzdevums nākotnē būtu mazināt risku, ko rada finansiāla rakstura kriminālpārkāpumi, kuri būtībā izraisīja pašreizējo krīzi.

Kāds cits svarīgs aspekts, kura sakarā vēlos dzirdēt Padomes lēmumu, ir, piemēram, jauna integrēta turpmākā Lisabonas stratēģija, kuru, kā dzirdējām, paredzēts pieņemt 2010. gada martā. Es ceru, ka Parlaments aktīvi iesaistīsies šīs stratēģijas izstrādē. Tās uzmanības centrā jābūt Eiropas pilsoņiem. Ilgtspējīgu ekonomisko attīstību veicinās darbavietu nodrošināšana ar investīciju, izpēti, jauninājumu, zaļo tehnoloģiju un ekoefektivitātes starpniecību, nevis otrādi. Attiecībā uz Stokholmas stratēģiju, es vēlētos, lai tiktu paplašināta Šengenas zona, lai tajā, protams, pēc iespējas ātrāk tiktu iekļauta Bulgārija un Rumānija. Liels paldies, vēlu jums veiksmi sanāksmē.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos apsveikt *Van Rompuy* kungu ar iecelšanu jaunajā amatā, un esmu jo īpaši lepna par to, ka Augstās pārstāves amatu ieņems *Cathy Ashton*, ļoti spējīga un talantīga dāma no Lielbritānijas.

Attiecībā uz Padomes sanāksmi decembrī — mēs šonedēļ pieredzējām nelabvēlīgu laika apstākļu radītās sekas Kambrijā, Anglijas ziemeļrietumos, kur sākās nopietni plūdi; laika apstākļi rada nepieredzētas grūtības ne tikai Eiropā. Nelabvēlīgi laika apstākļi izraisa neredzētas cilvēciskās traģēdijas arī citviet pasaulē.

Visvieglāk ir visu noliegt, bet es neiesaistījos politikā, lai izvēlētos vieglāko risinājumu. Es nevēlos, lai mani bērni vai mazbērni man jautā, kāpēc es neko nedarīju. Manā reģionā konservatīvo partiju pārstāv *Roger Helmer*, kurš cilvēku izraisītās klimata pārmaiņas dēvē par mītu. Lai gan toriju līderis *David Cameron* apgalvo, ka viņa partija ir videi draudzīga, *R. Helmer* vārdi liecina, ka konservatīvo vides politika var radīt tikai apdraudējumu un tā nav uzticama.

Mums ir jārikojas, tikai vieni paši mēs nevarēsim neko izmainīt. Ir jārikojas visos līmeņos, tostarp jāsamazina saražotā oglekļa apjoms līdz vismaz 2 %. Es atbalstu tos, kuri, kā mūsu ministru prezidents, ir apņēmušies līdz 2050. gadam par 80 % samazināt oglekļa emisijas. Apvienotajā Karalistē pie varas esošā leiboristu partija vēlas panākt vērienīgu, efektīvu un taisnīgu vienošanos, kā arī palīdzēt nabadzīgākajām valstīm samazināt to emisijas un pielāgoties klimata izmaiņām.

Finansējumam, kas saistīts ar klimata jautājumiem un atvēlēts to risināšanai, jābūt kā papildinājumam pašreizējam atbalstam attīstības jomā, tas nav jāizmanto no pašreizējiem budžetiem. Finansējums, par kuru vienosies Kopenhāgenā, jāattiecinā tieši uz klimata pārmaiņu radīto ietekmi jaunattīstības valstīs, tam nav jāaizstāj citi vērtīgi atbalsti. Patlaban galvenā uzmanība tiek pievērsta īstermiņa, drīzam finansējumam, tomēr saistībām jābūt arī attiecībā uz ilgtermiņu. Vai *Barroso* kungs var garantēt, ka pēc 2012. gada viņa prioritāte būs finanšu saistības, kas atrunātas visos Kopenhāgenā noslēgtajos nolīgumos?

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs esam jauna laikmeta sākumā, un, iespējams, mums vajadzētu sev uzdot trīs jautājumus: kurš, kā un kas. Uz jautājumu „kurš” mēs pagājušajā nedēļā vairāk vai mazāk saņēmām atbildi, un šajā sakarā neviens nav pricīgāks par mani. Vienā nedēļā Komisijā, kurā sākotnēji bija tikai trīs sievietes, tika ievēlētas deviņas.

Dažiem es varētu teikt, ka Parlamenta deputātes kostīmos un kaklasaitēs patlaban ir atsaukušas savas kandidatūras, bet pēc pieciem gadiem viņas atgriezīsies, ja process neuzlabosies. Vai nākamreiz, lūdzu, nevarētu īstenot tādu procesu, kurā katra dalībvalsts izvirza kandidātus — vīrieti un sievieti — tādējādi novēršot pēdējā brīža steigu?

Vēl es vēlos runāt par „kā”. Šis process nebija pārredzams. Tika minēts, ka patlaban mums vajadzētu domāt par praktiskajām saistībām, ko uzliek Lisabonas līgums. Nodrošināsim to, ka „pārredzamība” ir lozungs, ko ievēro visas trīs iestādes un kas atspoguļo to, kā mēs izturamies cits pret citu, cik esam atvērti sabiedrībai. Pārredzamībai ir jāvalda nākotnē.

“Kas” — koncentrēšanās uz mūsu pilsoņiem. Jaunā Stokholmas programma ir labs sākums; pilsoņi ir tās uzmanības centrā vairāk nekā jebkurā citā agrākā programmā, tomēr mums arī turpmāk ir jāaizsargā mūsu pilsoņu tiesības, nodrošinot viņiem aizstāvību, bet arī pārlicinoties par to, ka viņu ikdienas dzīve Eiropā ir kļuvusi vieglāka.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, gaidāmajā Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmē galvenokārt tomēr tiks runāts par neseno Padomes priekšsēdētāja un ES diplomātijas vadītāja vēlēšanām. Daudzus pārsteidza ne tikai šo konkrēto cilvēku ievēlēšana, bet arī tas, ka trūkst skaidru norāžu attiecībā uz šo cilvēku pienākumiem. Jau sen mums stāsta, ka jaunais Lisabonas līgums uzlabos ES darbību, bet nu, sākumā, izrādās, ka tas izraisa nesaskaņas attiecībā uz personālu. Neviens no kandidātiem nav piedāvājis programmu atšķirībā no, piemēram, *Barroso* kunga, kurš pirms savas ievēlēšanas piedāvāja programmu.

Mēs ieejam eksperimentālā posmā, kurā daudz kas būs atkarīgs no jauno vadītāju personības un iztēles. Mēs tikai varam cerēt, ka šīs personas risinās ne tikai tādu jautājumus kā Komisijas pārveidošana un cikliskās izmaiņas dabā, kas lielākoties nav atkarīgas no cilvēku darbības, bet arī īpašās problēmas, ar kurām saskaras ES pilsoņi, piemēram, ekonomiskā krīze, atbalsts ES nabadzīgākajiem reģioniem un cīņa pret terorismu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka pēc tam, kad Lisabonas līgums būs kļuvis par realitāti, Eiropadomes tikšanās notikusi un komisāri izvirzīti, būs pienācis laiks noteikt jaunas perspektīvas un saskatīt jaunus izaicinājumus, kas mūs gaida.

Viens no tiem ir acīmredzams, proti, pēc Kopenhāgenas sanāksmes darbs būs tikpat liels izaicinājums, kāds tas bija pirms tās. Tas joprojām būs viens no Eiropas Savienības un jaunās Komisijas galvenajiem uzdevumiem. Tomēr ir pienācis laiks aizmirst vecos priekšstatus par Austrumeiropu un Rietumeiropu vai veco un jauno; ir jādomā par to, ka ir viena Eiropa.

Tāpat ir pienācis laiks saprast, ka pēc visām diskusijām par Lisabonas līgumu, patlaban ir jāskatās jauns impulss paplašināšanās procesam.

Es vēlētos, lai Horvātija un Īslande savā starpā sacenšas par 28. vietas ieņemšanu. Tomēr nedrīkst aizmirst arī par Rietumbalkānu valstīm un, protams, pārrunām ar Turciju. Tieši šie jautājumi mums ir jārisina patlaban; tāpēc Eiropas Savienība kļūs stiprāka jaunajā pasaulē, kurā mums tādiem jābūt un jārada priekšzīme ideju un vērtību ziņā.

Tomēr pašlaik aktuāls ir arī jautājums saistībā ar jaunas programmas izstrādāšanu sociālajai Eiropai, proti, darbvietām, inovācijām un labklājību, un to var panākt vienīgi tad, ja garantējam, ka pēc krīzes, mēs spēsim kļūt par konkurētspējīgu un vadošu ekonomiku.

Vēlos uzsvērt, ka jaunās Komisijas pienākums ir garantēt to, ka nākotnē nepastāv protekcionisms, ka mazie un vidējie uzņēmumi var vienkārši attīstīties, izveidoties un darboties Eiropā, kā arī to, ka Eiropas ekonomika ir dinamiska. Lūk, tas ir svarīgi, es to arī norādu Komisijas priekšsēdētājam un visiem komisāriem: lai mēs spētu garantēt sociālu Eiropu, mums ir jānodrošina Eiropas ekonomikas konkurētspēja.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, *Wallström* kundze, Lisabonas līguma ratifikācijas process ir noslēdzies, valstu vai valdību vadītāji ir ievēlējuši komisāri *Catherine Ashton* par ES pirmo ārlietu ministri, kaut arī tāds nav viņas amata oficiālais nosaukums.

Nākamais uzdevums ir izveidot Eiropas Savienības dienestu ārlietu jautājumos. Manuprāt, veidojot šo dienestu, prātā jāpatur viens apsvērums, tāpēc es lūdzu Zviedrijas prezidentūru, īpaši *Cecilia Malmström*, garantēt to, ka ārlietu dienesta sakarā īpaša uzmanība tiek pievērsta jauno dalībvalstu ārkārtīgi mazajai pārstāvībai Ārējo sakaru un Paplašināšanās ģenerāldirektorātos. Piešķirot dalībvalstīm kvotas, jāpievērš uzmanība tam, ka šajos divos ģenerāldirektorātos jaunās dalībvalstis gandrīz nemaz nav pārstāvētas. Šādi diskriminācijai nevajadzētu būt, jo, lai cilvēki ticētu dienestam ārlietu jautājumos, ir jābūt proporcionalitātei. Ir svarīgi, lai proporcionalitāte un vienlīdzīga attieksme tiktu ieviesta dienestā, kurā risina ārlietu jautājumus. Tas ir mūsu visu interesēs.

Es mudinu Eiropas Komisiju, kā arī Padomi rūpīgi pievērsties šim aspektam. Starp 143 ES ārējām pārstāvniecībām ir tikai viens vēstnieks no jaunas dalībvalsts. Tas vien par kaut ko liecina.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tas, ko es teikšu, neattiecas uz Zviedrijas prezidentūru Padomē — tā bija lieliska prezidentūra, kuru es vēlētos apsveikt, bet mani komentāri attiecas konkrētāk uz visu Eiropadomes kolēģiju.

Kas gan nav darīts, lai paglābtu Lisabonas līgumu! Mēs gadiem ilgi esam cīnījušies, lai Eiropu padarītu pārredzamāku, efektīvāku, redzamāku un pilsoņiem tuvāku.

Pēc mūsu saprašanas ārkārtas Eiropadome 2009. gada 19. novembrī, ieceļot amatā Padomes priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi, nepieviltu Lisabonas līguma būtību vienīgi tad, ja jaunais Līgums jau būtu stājies spēkā. Mēs 10 gadus cīnījāmies par to, lai šāds līgums būtu, tomēr Padome nevēlējās pagaidīt 10 dienas, lai varētu piemērot jaunus noteikumus attiecībā uz iecelšanu šajos divos amatos.

Mēs tik ilgi cīnījāmies par to, lai Lisabonas līgums tiktu parakstīts; tā būtību nenodotu, ja priekšsēdētāja amatu uzticētu *Jean-Claude Juncker*, pārliecinātam eiropietim, labam skolotājam un Eiropas entuziastam, kuram ir gan lieliska pieredze, gan kompetentas zināšanas. Bieži cilvēkus ar tik daudzām labām īpašībām nevar sastapt. Mums vēl neviens nav paskaidrojis, kā viņa neapšaubāmās īpašības kļuva par šķērslī tam, lai šajā amatā ievēlētu viņu, jo šķiet, ka tieši tas bija šķērslis. Es neesmu vienīgais, kurš vēlas uzzināt atbildi uz šo jautājumu.

Turpinot runāt nevis par ikdienišķo Eiropadomi, bet gan par ārkārtas Eiropadomi, arī pagājušajā ceturtdienā sanāksmē nebija iespējams noslēpt pamatšķirību starpvaldību būtības un Kopienas metodes starpā. Es neesmu vienīgais, kuru apbēdina pašreizējais stāvoklis. Lai gan pēc Īrijā notikušā referendumā daudz cilvēku uzskatīja, ka Eiropa ir kā no jauna piedzimuši, tikpat daudz bija tādu, kas pauda nožēlu par šī Parlamenta sasaukuma nepārliciecināmo darbības sākuma posmu.

Vēl tikai nobeigumā piebildīšu, man atliek cerēt, ka ieceltais priekšsēdētājs, kura cilvēciskās īpašības un politiskās prasmes ir labi zināmas, spēš pēc iespējas ātrāk dot jaunu impulsu Eiropai, jo tai tas noteikti ir vajadzīgs.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dažreiz mūs tik ļoti pārņem ikdienas darbs, ka pilnībā nenovērtējam vēsturiskos brīžus, kurus piedzīvojam. Viens no brīžiem, kas ieies vēsturē un par ko mūsu bērni un nākamās paaudzes mācīsies, ir Lisabonas līguma spēkā stāšanās. Tomēr šādos brīžos mums jāapsver arī šī vēsturiskā brīža nozīme. Es gribētu dalīties nelielās pārdomās.

Pirmkārt, Līguma dēļ nu ir beigušās, manuprāt, nevajadzīgās debātes par Eiropas iestādēm un par Eiropas Savienības struktūru. Tā vietā tagad spēsim labāk risināt Eiropas reālās problēmas, piemēram, ekonomisko situāciju, nodarbinātības, klimata pārmaiņu un imigrācijas jautājumus. Lūk, problēmas, kuras, pēc vēlēšanu domām, mums ir jāatrisina.

Otrkārt, vēlos runāt par Parlamenta lomu. Šī ir pēdējā reize, kad Parlamentam plenārsēdē ir tādas pilnvaras, kuras tam ir bijušas līdz šim. Šis Parlaments radās pirms piecdesmit gadiem, tā locekļus ievēlēja valstu parlamenti. Tagad Parlamentam ir tādas pašas pilnvaras pieņemt lēmumus, izdot un izstrādāt likumus kā Ministru padomei. Manuprāt, tādējādi tiks radīti Eiropas Savienības tiesību akti, kas labāk atspoguļos mūsu pilsoņu intereses. Parlamenta pienākums būs aizsargāt pilsoņu intereses pieņemtajos tiesību aktos.

Es paredzu, ka Padome, kas nākamnedēļ tiksies, pakavēsies pie šī brīža vēsturiskā nozīmīguma, un es paredzu, ka mēs visi kopā strādāsim, lai pārvarētu grūtības, ar kurām saskaramies.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nākotnē man, mums visiem un visai Eiropai ir viena skaidri noteikta prioritāte, proti, darba tirgus. Mums jāpievērš daudz, daudz lielāka uzmanība jaunu darbvieta radīšanai un pašreizējo nostiprināšanai. Šī svarīgā joma var būt risinājums, kas garantē veiksmīgu un ilgtspējīgu Eiropu, lai gan pēdējo mēnešu laikā tā, manuprāt, ir atstāta novārtā. Mums jāsaprot, ka zems bezdarba līmenis pozitīvi ietekmē daudz citu jomu. Pārliecināsimies, ka ietekmes līdzekļi tiek izmantoti pareizajā jomā.

Turklāt es nesaprotu daudzus Parlamenta runātājus, kas sūdzas par to, ka daži Eiropas politiķi pirms to ieviešanas nebija plaši zināmi. Kāpēc gan, lai viņi būtu bijuši populāri? Mums, eiropiešiem, jābūt pietiekami pārliecinātiem par sevi, lai pateiktu, kurš mums patīk un kurš, mūsaprāt, ir piemērots kandidāts, un pēc tam šis cilvēks jāieceļ amatā, nevis jāpamato savs lēmums ar to, vai citi par šo cilvēku ir dzirdējuši vai ne jeb vai šis cilvēks šķiet derīgs mūsu partneriem pasaulē vai ne. Jebkāda cita pieeja liekas smieklīga, tikpat smieklīga kā daudzās runas, ar kurām uzstājas cilvēki, kas, ja viņi vispār ir šeit, slēpjas aiz skaļiem vārdiem.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, lūk, labs iesākums Adventa laikam — cerības saistībā ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos.

Tomēr runa nav tikai par Dieva dāvanu. Mums ir mērķtiecīgi jāstrādā, lai mūsu Eiropas projekts iegūtu pievienoto vērtību. Beidzot var izstrādāt kopējas Eiropas politikas. Vairs neeksistē formāli iemesli, kāpēc no tā atturēties. Tagad Padome var izstrādāt spēcīgas kopējās ārlietu, drošības un enerģētikas politikas, kas mūsu partneriem varētu šķist patiesi ticamas. Viens no svarīgākajiem uzdevumiem būs pilnveidot vienotu enerģētikas tirgu, izveidojot Eiropas enerģijas apgādes tīklu un glabātavu, kā arī ieviešot enerģijas solidaritātes klauzulu.

Otra problēma rodas ekonomiskās krīzes sakarā. Patiesībā dramatiskais investīciju samazinājums un pieaugošais bezdarba līmenis vissmagāk ir skāris tās valstis, kas atrodas ārpus eiro zonas. Arī neizdevīgie konkurences apstākļi tās apdraud daudz vairāk nekā eiro zonas dalībvalstis. Tāpēc ir skaidrs, ka ES jāveic pagaidu pasākumi, piemēram, jānodrošina papildu iespējas aizdot līdzekļus, tādējādi atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus, kā arī jāīsteno enerģētikas un infrastruktūras projekti. Turklāt, ierosinot uz laiku samazināt valstu līdzfinansējumu, tiktu veicināta labāka Eiropas fondu pieejamība.

Kā jau jūs zināt, priekšsēdētāja kungs, mana valsts, Igaunija, ir apņēmusies izdarīt visu, lai līdz 2011. gadam pievienotos eiro zonai. Igaunijas ārvalstu parādu līmenis ir viens no zemākajiem, un tā ir veiksmīgi noregulējusi budžeta deficīta jautājumu. Nesen ESAO un komisārs *Almunia* puda atzinību par Igaunijas centieniem, kas mudina mūs domāt, ka esam uz pareizā ceļa.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Decembrī Eiropadomei būs jārisina daži ļoti būtiski jautājumi. Tā būs pirmā Padomes tikšanās pēc Lisabonas līguma ratificēšanas, un mani Parlamenta kolēģi jau minēja, kādi jautājumi tiks risināti.

Personīgi es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz kādu ļoti svarīgu jautājumu, ko dažreiz mēdz neievērot, bet kas tomēr attiecas uz Eiropas un visas Eiropas Savienības stabilitāti, proti, tas ir jautājums par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (FYROM).

Pēdējos četrus gadus Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir bijusi kandidatvalsts, savukārt pēdējos 18 gadus tai ir bijis patiens konflikts ar Grieķiju, tās dienvidu kaimiņu un senu Eiropas Savienības dalībvalsti. Tātad varētu teikt, ka Eiropas vidienē ir konflikts.

Šis gads Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ir bijis ļoti veiksmīgs. Tās progress 2009. gadā bija ievērojams. Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika saņēma pozitīvu Komisijas ziņojumu, kurā Padomei

ieteica uzsākt sarunas ar šo valsti par pilntiesīgu dalību. 20. decembrī tiks atcelts vīzu režīms, savukārt pirms neilga laika Grieķijā notika vēlēšanas.

Es aicinu Padomes un Komisijas pārstāvjus, no vienas puses, un dalībvalstis, no otras puses, paust atbalstu ministru prezidentiem *G. Papandreou* un *N. Gruevski*, šiem diviem drosmīgajiem vīriem, lai viņi beidzot var rast risinājumu un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika var pievienoties lielajai Eiropas saimei.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, 11. un 12. decembra Eiropadome būs veiksmīgās Zviedrijas prezidentūras rezumējums. Vēlos apsveikt ministri un visu valdību, jo tā ir pabeigusi ļoti sarežģīto ratifikācijas procesu. Tiek uzsākta Lisabonas līguma īstenošana. Ar to iedibina arī jaunas iestādes, piemēram, Eiropadomes priekšsēdētāja un Augstā pārstāvja ārpolitikā amatus. Mēs zinām, ka iecelšana šajos amatos ir izraisījusi diskusijas un radījusi pretrunas, tostarp šajā plenārsēžu zālē.

Mēs kandidātiem vēlam tikai labu, tomēr gribam teikt, ka īstais pārbaudījums, cita starpā, būs tas, cik kvalitatīva būs Austrumu politika un Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides process. Žēl, ka šajā komandā nav neviena Centrāleiropas un Austrumeiropas pārstāvja. Manuprāt, nākotnē, pārkārtojot komisijas, šo prasību varētu izpildīt.

Klimata pārmaiņu jautājumiem vēltās Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmes uzdevums ir arī apstiprināt Eiropas Savienības izvirzītos vērienīgos mērķus. Arī tas ir uzdevums nākamajai Padomei. Gluži tāpat kā Stokholmas programma, kas ir nozīmīga, raugoties no drošības, pilsoņu un Lisabonas līguma jauno noteikumu aspekta. Papildus vēl arī viss, kas saistīts ar ekonomisko krīzi.

Tas, ko mēs sagaidām no Lisabonas līguma ieviešanas, visupirms, ir efektīvāka ES, kas spēj turpināt paplašināšanās procesu un dot labumu gan pilsoņiem, gan dalībvalstīm. Mēs sagaidām, ka Lisabonas līgums, novēršot plaisu starp politisko un ekonomisko integrāciju, dos jaunu iesākumu kopējam tirgum. Tāpat mēs vēlētos, lai jaunās Eiropas Komisijas iecelšana amatā notiktu, cienot Eiropas Parlamentu un tā tiesības, savukārt valstu parlamentu jaunās lomas īstenošana — saglabājot subsidiaritātes principu un diskusijas par Eiropas izveidi pēc Lisabonas. Tomēr, lai Lisabonas līgumu ieviestu praksē, ir jāatzīst, ka solidaritāte un enerģētikas politika ir jautājumi, uz ko attiecas pašreizējie tiesību akti, piemēram, regula par gāzes piegādes drošību.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es gribētu izteikties par pagājušajā nedēļā iecelto Augsto pārstāvi. Daži iepriekšējie runātāji kritizēja gan priekšsēdētāju, gan arī Augsto pārstāvi, kas, manuprāt, ir diezgan nepiedienīgi. Nevienam nekad nav pilnībā apmierināts, tomēr es personīgi šo divu pārstāvju iecelšanu amatos uzskatu par pozitīvu aspektu, jo ir panākts līdzsvars starp dažādām interesēm: starp mazām un lielām valstīm, starp vīriešiem un sievietēm, kā arī starp dažādiem politiskajiem pretstatiem.

Varbūt mani kaitina vienīgi tas, ka nevienā no šiem amatiem netika iecelts kādas jaunās dalībvalsts pārstāvis, lai gan tas varētu būt iespējams nākamreiz. Lai vai kā, es vēlos pateikties visiem sava reģiona kandidātiem, īpaši Igaunijas prezidentam *Toomas Hendrik Ilves* un Latvijas prezidentei *Vairai Viķei-Freibergai*. Tomēr tagad, manuprāt, mums jāturpina strādāt un jābeidz kavēt laiku ar runām par personībām.

Otrkārt, vēlos runāt par tādu svarīgu jautājumu kā finanšu krīzes novēršana, ko, manuprāt, Padome ir izvirzījusi kā prioritāti. Eiropas pilsoņi sagaida, ka mēs risināsim bezdarba un finanšu uzraudzības kopuma problēmas. Šajā sakarā svarīgi ir tas, kāda būs jaunā Komisija un cik tā būs efektīva. Tas attiecas arī uz manu valsti, Igauniju, jo mūsu svarīgākais mērķis ir nodrošināt jaunu ekonomisko izaugsmi, lai mēs varam kļūt par brīvu eiro zonas biedru, ko drīz vien izdarīsim, jo pastāv liela iespējamība, ka izpildīsim Māstrihtas kritērijus. Liels paldies!

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Esmu gandarīts, ka drīz notiks pirmā Padomes sanāksme, ko rīkos saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Novēlu *Herman Van Rompuy* kungam — pirmajam Padomes priekšsēdētājam — veiksmi un izdošanos. Mums ir diezgan līdzīgi viedokļi par to, kādai vajadzētu būt mūsu vienotai darbībai, ievērojot arī mūsu dažādību.

Jauno institucionālo sistēmu pieņēma, lai lēmumu pieņemšana būtu izprotamāka pilsoņiem, vienkāršāka, demokrātiskāka, pārredzamāka, kā arī efektīvāka. Šajā sakarā esam daudz dzirdējuši par spēcīgu Eiropu. Tomēr mums vajadzētu uzdot šādu nozīmīgu jautājumu: kādu varas jēdzienu vajadzētu izstrādāt jeb kam vajadzētu būt spēcīgākas Eiropas pamatā? Līdzšinējās Eiropas Savienības varas un panākumu pamatā bija divas galvenās idejas, ko pauduši Eiropas dibinātāji: pirmā ir cilvēka cieņas ievērošana un otrā — sadarbība. Tas nozīmē, ka, strādājot ar mērķi aizsargāt mūsu intereses, mums jādomā arī par citiem — indivīdiem, tautām, minoritātēm un valstīm.

Šodien mums vēlreiz sev pavisam nopietni jājautā, ko nozīmē ievērot cilvēka cieņu un ko nozīmē primāri domāt par cilvēku. Šis jautājums ir cieši saistīts ar Stokholmas programmu. Daudzi no jums vērsa uzmanību uz pamatbrīvībām un nepieciešamību tās aizsargāt, bet šķiet, ka mums ir visnotaļ atšķirīgi viedokļi par to, uz ko balstās cilvēktiesības. Ceru, ka mēs varam vienoties vismaz par to, ka cilvēktiesības nav atkarīgas no tā, vai indivīdam ir piešķirta konkrētas valsts pavalstniecība vai ne.

Es piekřītu tiem, kas ir pārliecināti, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1. pants ir attiecināms uz cilvēku dzīvi visā tās garumā, proti, no sākuma līdz beigām. Īpaši jāaizsargā tās personas, kuras nevar sevi aizsargāt pašas. Pirms aizstāvam cilvēka brīvības, mums jāaizstāv cilvēka dzīvība.

Biju gandarīts par to, ka daudzi no jums lietoja jēdzienus „strādāt kopā” un „darboties partnerībā”. Eiropas spēks ir tās kopīgajos centienos, neatkarīgi no tā, vai runājam par humanitārām vai starpvaldību metodēm. Iespējams, ka mums būs jārisina lielākas problēmas, kuru dēļ mums jāpauz kopēja politiskā griba, tomēr labāka sadarbība nenozīmē to, ka jāzaudē identitāte.

Göran Färm (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, dzirdam kritiku par to, ka divi diezgan nezināmi politiķi ir iecelti divos galvenajos ES amatos. Manuprāt, šāda kritika ir netaisna. Vismaz Parlamentā *Ashton* kundzi pazīst kā izcilu vadītāju. Tomēr kritika ir jāņem vērā, jo daudzi patlaban apgalvo, ka dalībvalstis vēlas, lai ES būtu tikai valdību koordinējošā iestāde, nevis atsevišķa politiska pakāpe, kuras uzdevums ir rast kopējus risinājumus būtiskām problēmām, piemēram, izaugsmei, nodarbinātībai, mieram un videi. Ja tā ir patiesība, tas ir gaužām absurdi.

Ņemot to vērā, esmu satraukts, ka Komisija un Padome nespēj parādīt jebkādu darba prasmi attiecībā uz vienu no ES lielākajām iekšējām problēmām, proti, ES ilgtermiņa budžeta reformu. Patlaban mums jānodrošina nepieciešamie līdzekļi, lai veiktu ieguldījumus iekšējā tirgū. Svarīgs ir transports un infrastruktūra enerģijas sakarā. Ir jānodrošina līdzekļi, kas nepieciešami, lai mēs varētu atbalstīt jaunajā Lisabonas līgumā apgalvoto attiecībā uz 2020. gadu. ES budžetā vismaz kaut kādā mērā ir jāatrisina problēma, kas saistīta ar finansējuma piešķiršanu klimata jautājumu risināšanai, un ir jāsaģatavojas gaidāmajam paplašināšanās procesam.

Tāpēc es vēlos jautāt prezidentūrai un Komisijai, kad tiks piedāvāti konkrēti priekšlikumi vidējā termiņa pārskatam, kas ietekmēs neesošās budžeta rezerves atlikušajiem šī finanšu plāna trim gadiem, ja pašreizējie griesti liedz veikt jebkādas saprātīgas darbības to problēmu risināšanai, ko nevar atlikt līdz 2013. gadam, kā arī, kad tiks iesniegts priekšlikums, kurā būs izstrādātas vadlīnijas ilgtermiņa budžeta reformai?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Īrijas vārdā vēlos teikt dažus vārdus par šo Eiropas Savienībai vēsturisko brīdi.

Lisabonas līgums, ko atbalstīja arī 67 % īru un kas stājas spēkā, ir liels uzmundrinājums ikvienam Eiropas Savienībā. Manuprāt, tas atspoguļo pilsoņu pausto atbalstu labajam darbam, ko Eiropas projekts daudzu gadu garumā ir paveicis.

Diemžēl priekšsēdētāja un Augstās pārstāves iecelšana amatos ir izraisījusi daudz negatīvas kritikas, kas, manuprāt, nav īpaši taisnīgi.

Vispirms, kad kādu ieceļ amatā, ir jādod laiks iekārtoties, pēc tam šī persona būtu vērtējama pēc sasniegtajiem rezultātiem, nevis aizspriedumu pilniem priekšstatiem par attiecīgā cilvēka spēju pildīt darba pienākumus.

Runā, ka *Van Rompuy* kungs cenšas panākt vienprātību un ir sekmīgs starpnieks, it kā tās būtu sliktas īpašības. Šajos laikos tās ir ļoti svarīgas īpašības. Ko tad mēs vēlamies? Prezidentam līdzīgu garīgo vadoni, kas cienīgi soļotu pa pasaules skatuvi un taisītu nepatīkšanas? Iznīcinātāju, visa jaucēju? Nē, patlaban mums ir nepieciešams labs, veiksmīgs, saprātīgs priekšsēdētājs, un, manuprāt, to esam arī dabūjuši. Es viņam vēlu veiksmi un izdošanos.

Runā, ka baronese *Ashton* tā arī netika ievēlēta amatā; tiesa, tomēr tā vai citādi tas neliecina par viņas personīgajām vai veiksmīgas politikas īpašībām. Tikai tad, kad pats te ierados, redzēju, kā viņa strādā, īpaši uzdodot viņai jautājumu par tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju, un, manuprāt, viņa savu uzdevumu paveica ļoti labi.

Uzskatu, ka daži no šodien šeit paustajiem komentāriem, kurus diemžēl izteica *Farage* kungs, bija pārāk skarbi, tomēr nu jau aizvien labāk saprotu, ka *Farage* kungs ir kā ilgspēlēja skaņu plate. Viņš nemitīgi runā par vienu un to pašu politisko programmu, atsaucoties uz laikiem, kad valdīja Britānija un tauta cīnījās pret tautu. Tie laiki ir pagājuši. Eiropas Savienība ir lielākais jebkad eksistējošais, mieru veicinošais process. Tā

tas būs arī turpmāk, un mūsu — Parlamenta locekļu — uzdevums ir cītīgi strādāt, lai garantētu, ka tas nekad nemainās.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šīs ir svarīgas debātes, jo uzskatu, ka ir pienākusi pēdējā reize, kad runājam par kādām personām. Tagad jāpāršķir jauna lappuse, ir jārunā par politiskajām nostādnēm un problēmām, ar kurām saskaras Eiropas Savienība. Vēlos īpaši pieminēt vienu no šīm problēmām: krīzes pārvarēšana. Attiecībā uz šo jautājumu Eiropas politiskās iestādes ir paudušas vislielāko vienotību.

Ir pienācis laiks apsveikt Padomi un īpaši Zviedrijas prezidentūru. Ir pienācis laiks apsveikt Komisiju un tās priekšsēdētāju, kurš vienmēr ir rūpējies par krīzes pārvarēšanas jautājumu izskatīšanu, un ir pienācis laiks uzsvērt to, ka Parlaments, izveidojot īpašu komiteju, ir izrādījis gatavību apspriest šo jautājumu.

Tomēr pašreizējā situācija ir tāda, ka gan valstu, gan Eiropas līmenī politisko vadītāju sacītais ir pretrunā centrālo banku vadītāju teiktajam.

Mums jābūt piesardzīgiem, runājot par krīzes beigām. Šis nav īstais laiks pārtraukt atbalsta pasākumus valstīm un uzņēmumiem. Ir laiks atbrīvot ceļu uz priekšu. Centrālo banku vadītāji ir brīdinājuši valdības par mērķtiecīgu plānu izstrādi deficītu koriģēšanai.

Laiki mainās. Turklāt vēstījumā vairākām valdībām tie ir norādījuši, ka iebilst pret dažām politikām, piemēram, tādām, kuru mērķis ir samazināt nodokļus. Man žēl, ka Portugāles valdība neturpina nodokļu samazināšanas pieeju. Ir jāizstrādā konkurētspējas plāns, un šīs koncepcijas vēstij jābūt skaidrai: labāka konkurētspēja, vairāk stimula, labāka izaugsme, lielāks atbalsts uzņēmumiem, labāka Eiropa, kas atbalsta izaugsmi un nodarbinātību.

János Áder (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāģenas konference Eiropadomes dienaskārtībā ir iekļauta kā ceturtais punkts. Divi nozīmīgi pretēji aspekti liedz Eiropas Savienībai pieņemt vienotu nostāju šajā jautājumā. Pirmais aspekts ir saistīts ar oglekļa dioksīda tirdzniecības kvotām pēc 2012. gada. Komisija un dažas no vecajām ES dalībvalstīm vēlas aizliegt kvotu tirdzniecību pēc 2012. gada. Savukārt deviņas valstis — Čehija, Polija, Ungārija, Rumānija, trīs Baltijas valstis, Slovākija un Bulgārija — pastāv uz to, ka arī pēc 2012. gada ir jānodrošina iespēja pārdot kvotas.

Minētās valstis, arī Ungārija, ir izpildījušas, nav izpildījušas un ir pārpildījušas savas Kioto protokola saistības. Piemēram, Ungārija bija apņēmusies panākt 8 % samazinājumu, bet panāca 23 % samazinājumu. Tāpēc Ungārija uzskata, ka Komisijas nostāja nav pieņemama, un nelokāmi uzstāj uz to, ka ir jādod iespēja pārdot oglekļa dioksīda kvotas arī pēc 2012. gada. Es aicinu arī savus kolēģus no Bulgārijas, Polijas, Čehijas Republikas, Slovākijas un Baltijas valstīm, neatkarīgi no partiju piederības, tikpat apņēmīgi paust šādu viedokli.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms vēlos sirsnīgi sveikt jūs, *Malmström* kundze, sakarā ar jūsu, tā teikt, pāriešanu no Parlamenta valdībā un no valdības Eiropas Komisijā. Vēlu jums veiksmi un izdošanos.

Šī ir mūsu pēdējā tikšanās, kas tiek rīkota saskaņā ar Nicas līgumu, un mēs runājam par pirmo sanāksmi, kas notiks saskaņā ar Lisabonas līgumu. Šai kvantu pārejai, šīm izmaiņām, jaunajam periodam ir jābūt pamanāmam pirmajā sanāksmē. Eiropa ir mainījusies. Debātes par iestādēm ir beigušās, es ceru, ka beigušās ir arī debātes par personāla izvēlēšanu. Turpmāk politiku veidosim jaunā kontekstā. Pilsoņu tiesības un parlamenti būs spēcīgāki, Eiropas Savienība un iestādes spēs rīkoties labāk, un mums, visām trim iestādēm, būs tiesības, kuru dēļ mēs varēsim labāk pārstāvēt mūsu kontinentu pasaulē.

Uz papīra var uzrakstīt jebko. Tomēr tas, vai spēsim pārliecināt tautas par mūsu politisko gribu rīkoties, par spēju formulēt jaunus uzdevumus un iesaistīt pilsoņus projektos, būs atkarīgs no sanāksmēm nākamo dažu nedēļu laikā. Es ceru, ka augstākā līmeņa sanāksme radīs jaunu dinamiku, jaunu izpratni par atbildību un nopietnāku pieeju dažādu jautājumu izskatīšanai. Dažu pēdējo dienu laikā esam pieredzējuši mazākā kopsaucēja meklējumus: nacionalizāciju un politizāciju. Turpretī Lisabonas līgums ir sauciens pēc eiropizācijas un politikas veidošanas.

Tāpēc es ceru, ka mēs zinām, ko iesāksim ar sociālās tirgus ekonomikas modeli. Kā izkļūsim no finanšu un ekonomiskās krīzes? Mēs to neizdarīsim, aizstāvojot pašreizējās tiesības, bet gan meklējot globālus risinājumus. Ceru, ka izvērtēsīm savas finanses. Mums jāzina, cik daudz naudas jātērē politiku īstenošanai. Augstākā līmeņa sanāksmes uzdevums ir nodot atbildību par finanšu pārskatīšanu Komisijai. Dažādie temati ir jāapspriež nopietni, godīgi un atklāti, mums ir jāizvirza sev jauni mērķi. Vēlu jums veiksmi.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mums vajadzētu priecāties, jo izklūstam no institucionālām grūtībām. Ir Lisabonas līgums, paritāte, jauni biedri, tomēr, kā lai izskaidroju to satraukumu, kas mani ir pārņēmis?

Šodien šajā gandrīz tukšajā plenārsēžu zālē es nejūtu dzīvību; debātes par Eiropadomes sagatavošanu liek vilties. Mani ir pārņēmis neizskaidrojams satraukums par pēdējās Eiropadomes sagatavošanu saskaņā ar prezidentūras rotējošo kārtību.

Cik liela atšķirība no tautu priekā 2004. gadā, kad Eiropas Savienībai pievienojās bijušās komunisma valstis! Cik liela atšķirība no svinībām, kurās tika atzīmēta Berlīnes mūra sagraušanas divdesmitā gadskārta! Jā, tagad mēs zinām, ka ne jau dalībvalstis piedāvā risinājumu. Risinājumu piedāvā tautas, to piedāvās Eiropas Parlaments.

Tāpēc es ceru, ka Komisija tagad attiecīgi rīkosies, nevis nostājoties kāda pusē, bet izveidojot politisku aliansi ar Eiropas Parlamentu, lai tautu alianse nodrošina to, ka varam izsaprņot savu vēlni pēc Eiropas Savienības, pēc tautu savienības.

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu lielākajai daļai iepriekšējo runātāju, ka Lisabonas līguma spēkā stāšanās ir jauna vēsturiska Eiropas integrācijas fāze. Tomēr, kad cilvēki — Eiropas tautas — par to padomā, tie ne vienmēr vēlas svinības. Daudzi baidās, ka Lisabonas līguma dēļ Eiropā varētu veidoties lielāks centrālisms.

Daudz cilvēku baidās, ka mazajām ES dalībvalstīm, piemēram, manai dzimtenei Austrijai, būs mazāka ietekme, jo jauno balsošanas metožu dēļ lielās dalībvalstis varēs pieņemt visus lēmumus. Tāpat cilvēki uzskata, ka to personu izvēle, kuri ieņems ES augstos amatus, tika balstīta uz vājāko un mazāko kopsaucēju. Es neko nevēlos teikt par *Van Rompuy* kunga un baroneses *Ashton* personīgajām īpašībām. Tomēr visiem ir skaidrs, ka izvēle šajā procesā neatbilda demokrātijas principiem.

Ja vēlamies, lai Eiropas Savienības nākotne būtu produktīva, mums Parlamentā ir jācīnās par labāku demokrātiju, tostarp ievēlot personas, kas ieņems augstākos amatus.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Malmstrōm* kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, 2009. gada trešajā ceturksnī Eiropas Savienībā atkal parādījās izaugsme, kā dēļ mēs uzskatījām, ka ļaunākais ir aiz muguras.

Tomēr situācija joprojām ir satraucoša, bezdarba līmenis turpina augt, tāpēc mums arī turpmāk ir jābūt ļoti piesardzīgiem. Komisija 23. novembra ziņojumā apgalvo, ka finanšu krīzes dēļ laikā no 2008. gada otrā ceturkšņa līdz 2009. gada vidum zuda vairāk nekā 4 miljoni darbvietu.

Šodien ir svarīgi, lai nākamajā Eiropadomē bezdarba problēma tiktu izskatīta, ņemot vērā turpmāko Lisabonas stratēģiju 2010. gadā. Tajā jānosaka konkrēti mērķi un jāparedz inovatīvi pasākumi.

Es uzskatu, ka no šī brīža debatēs galvenā uzmanība ir jāpievērš tam, kā Lisabonas stratēģiju piemērot šim nemierīgajam laikam. Mūsu līdzpilsoņi cer, ka Eiropa — turklāt mēs to ikdienas redzam arī šeit — atrisinās nodarbinātības krīzi. Nepievilsim viņus!

Tomēr, ņemot vērā šo gandrīz tukšo plenārsēžu zāli un ārkārtīgi satraucošo situāciju mūsu Eiropas līdzpilsoņu dzīvēs, mani novērojumi un vilšanās ir līdzīgi mana kolēģa, *Audy* kunga, novērojumiem.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms vēlos pateikties Zviedrijas prezidentūrai par tās šo mēnešu darbu, kura rezultāts, cita starpā, bija apstiprinātais Lisabonas līgums.

Beidzot pēc 10 gadu ilga institucionālā strupceļa Eiropas Savienība, stiprinot koplēmuma procedūru, var atkal doties izaugsmes virzienā, kas pirms kāda laika tika negaidīti pārtraukts.

Lai kādas būtu debātes par izvēlēto personu īpašībām, pēdējo dienu notikumi sakarā ar iecelšanu amatos ir pārlicinoši pierādījuši, ka šī procedūra ne tuvu neatbilda Eiropas Savienības aizstāvētajiem principiem, kas saistīti ar pārredzamību un atbildību pilsoņu priekšā. Parlamentam jāņem vērā vairāk iesaistīties nākamajās debatēs, kuras Padomes pašreizējās valstis nevar un nedrīkst rīkot slepenībā.

Visbeidzot es ceru, ka 2009. gadu noslēgsim, panākot vērienīgu vienošanos Kopenhāģenas konferencē, kurā Eiropas Savienībai ir jāpauž vienprātība jautājumos par klimata pārmaiņām.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, Zviedrijas prezidentūras svarīgākais uzdevums bija Lisabonas līgums, kas Eiropai paver jaunas iespējas. Lai to ieviestu, mums jāieziņē ceļa karte. Vakanču aizpildīšana ir tikai sākums. Otrkārt, jāpieņem plāns ekonomikas atjaunošanai. Jāatceras, ka ir jāpalīdz ne tikai bankām, bet arī vienkāršajiem cilvēkiem, īpaši attiecībā uz bezdarba līmeņa ierobežošanu. Treškārt, mēs izstrādājam stratēģiju, kas paredzēta cīņai ar klimata pārmaiņām — tas labi. Mēs lejam par to, kas šajā sakarā būtu darāms, tomēr atcerēsimies, ka finansiālā atbalsta ziņā primāri ir pārvarēt krīzi. Ceturtkārt, Stokholmas programma paredz drošu un atklātu Eiropu, Eiropu, kurā valda brīvības, un tikai pēc tam tā ir kopēja Eiropa. Vajadzētu izveidot sava veida līdzsvaru starp šīm nozīmīgajām vērtībām. Visbeidzot, lai attīstītu Baltijas jūras reģionu, sadarbībai starp šo reģionu dalībvalstīm jābūt lielākai, un Zviedrija šajā sakarā ir paveikusi ļoti lielu darbu.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vispirms vēlos apsveikt Zviedrijas prezidentūru par to, kā tā sagatavoja pāreju uz Lisabonas līgumu. Šī prioritāte Zviedrijas prezidentūras dienaskārtībā tika veiksmīgi ievērota. Uzskatu, ka decembrī Padomei jārod risinājumi, kas paredzēti divu Eiropā esošu problēmu — ekonomiskās krīzes un klimata pārmaiņu problēmu — novēršanai.

Patlaban, izveidojot monitoringa sistēmu ar mērķi pārvaldīt un novērst līdzīgas krīzes situācijas nākotnē, ir jāatjauno uzticamība finanšu tirgiem. Runājot par klimata pārmaiņām, manuprāt, vides aizsardzības politikas izstrādei nav jāietekmē cita veida politikas vai Eiropas fondu piešķiršana citām politikām, piemēram, reģionu attīstībai.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es atbildēšu uz dažiem īsiem jautājumiem. Bija jautājums par Turciju. Protams, mēs priecājamies, ka Turcijai integrācija Eiropā joprojām ir visaptverošs mērķis. Sarunās ar Turciju ir progress — varbūt tas netiek panākts tik strauji, kā mums gribētos, bet progress ir manāms, un mēs ceram, ka gada beigās varēsim uzsākt sarunas par vides sadaļu.

Protams, mēs atbalstām arī sarunas starp Turciju un Kipru un sarunas, kas notiek salā par tās sašķeltības novēršanu. Par šo procesu ir atbildīgas iesaistītās puses, un ANO sniedz palīdzību, bet ES, protams, to atbalsta, un es vēl nesen biju Kīprā runāt ar vairākām šajā jautājumā iesaistītajām pusēm par to, ka būtu brīnišķīgi, ja drīzumā varētu atrisināt šo problēmu. Šo pēcpusdien būs arī debates ar ārlietu ministru *Carl Bildt* par paplašināšanos saistībā ar Turciju un citām kandidātvalstīm, un deputātiem būs iespēja uzdot jautājumus par šo un arī par citiem tematiem.

Es īsi pieminēšu Baltijas jūras stratēģiju. Es vēlreiz gribētu pateikties Eiropas Parlamentam par atbalstu Zviedrijas prezidentūrai šajā saistībā. Protams, tieši šeit, Parlamentā, radās doma par Baltijas jūras stratēģiju, tāpēc mēs ļoti priecājamies, ka tagad tā ir ieviesta un ir spēkā. Tai būs ļoti liela nozīme šī reģiona vides problēmu risināšanā un sadarbības veicināšanā arī labklājības, jauninājumu un drošības jomā.

Eiropas Ārējās darbības dienests ir viena no lielākajām un svarīgākajām izmaiņām, kas notiks Lisabonas līguma dēļ. Augstākā līmeņa sanāksmē oktobrī Eiropadome apstiprināja vispārēju šī dienesta darbības sistēmu. *Ashton* kundze turpinās darbu pie šīs sistēmas kopā ar Eiropas Parlamentu un priekšlikuma galīgo redakciju iesniegs ne vēlāk kā nākamā gada aprīlī. Ārējās darbības dienests darbību, protams, sāks pakāpeniski, un ir svarīgi, lai tas notiktu prasmīgi un konstruktīvi. Eiropas Parlamentam būs iespēja apspriest to, kā tas notiks.

Attiecībā uz budžeta pārskatīšanu, *Färm* kungs, es pilnībā esmu ar jums vienisprātis, ka tagad, kad pēc nedēļas beidzot tiks ieviests Lisabonas līgums, paredzot jaunus, mūsdienīgus pamatnoteikumus Eiropas Savienībai, mums neapšaubāmi ir vajadzīgs arī mūsdienīgs budžets, kas atbilst attiecīgajām problēmām. Ceru, ka jaunā Komisija spēs iesniegt tādu priekšlikumu pēc iespējas drīzāk. Šķiet, ka priekšsēdētājs *Barroso* to minēja arī vakar jautājumu laikā.

Astoņus gadus pēc sanāksmes Lākenē mēs gaidām jaunu nolīgumu. Šis ir vēsturisks brīdis, sākums jaunai ērai Eiropas Savienībā. Man ir ļoti liels prieks, ka Zviedrijas prezidentūra ir varējusi dot ieguldījumu šajā procesā. Nu zināmā mērā varam aizmirst par institucionāliem jautājumiem un koncentrēties uz nozīmīgām politiskām problēmām, par kurām, kā mēs zinām, raizējas Eiropas iedzīvotāji, jo mēs visi, protams, cīnāmies tieši Eiropas iedzīvotāju labā.

Daudzus šos jautājumus apspriedīs Eiropadomes sanāksmē decembrī. Saistībā ar klimatu — galveno mūsu paaudzes problēmu — Eiropadomes sanāksme notiks vienlaikus ar klimata sanāksmi Kopenhāgenā, un augstākā līmeņa sanāksme mums sniegs iespēju nepieciešamības gadījumā precīzāk noformulēt mūsu sarunu nostāju Kopenhāgenā.

Attiecībā uz finanšu problēmām un ekonomikas krīzi mēs varam ieviest vairākus instrumentus, kā arī izstrādāt ilgtermiņa pamatnostādnes, norādot, kā mēs varam Eiropu atkal padarīt konkurētspējīgu, lai nodrošinātu labklājību un sociālo kohēziju un jo īpaši ņemtu vērā jauno Lisabonas stratēģiju, kura ilgā un vidējā termiņā šajā saistībā Eiropai varētu būt ļoti noderīga.

Visbeidzot, Stokholmas programma sniegs Eiropas iedzīvotājiem drošību un aizsardzību, un ir ārkārtīgi svarīgi šo programmu ieviest. Visi šie jautājumi būs aktuāli arī pēc augstākā līmeņa sanāksmes, un tajos visos mums būs ļoti cieši jāsadarbojas ar Eiropas Parlamentu. Premjerministrs *F. Reinfeldt* piedalīsies decembra sēdē un ziņos par augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu, kā arī sniegs vispārēju Zviedrijas prezidentūras darbības kopsavilkumu. Pateicos par ļoti labām un konstruktīvām debatēm.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs priecājamies arī par to, ka nākamajā Komisijā acīmredzot būs vismaz deviņas sievietes — un es to uzskatu par to cilvēku panākumu, kuri par to aktīvi cīnījās; šī rīta ziņās vēstīja, ka Francijā vien vardarbības dēļ savās mājās pērn ir nogalinātas 156 sievietes. Tā kā šī ir Starptautiskā diena cīņai pret vardarbību pret sievietēm, mums vajadzētu apstāties un par to padomāt, kā arī, cerams, turpmāk rīkoties Eiropas un starptautiskā līmenī. Iespējams, mums to vajadzētu pieminēt arī dažādās sanāksmēs šodien.

Šis ir būtisks solis uz priekšu. Tas liecina arī par turpmāko procedūru, kurai ir jābūt atklātākai tad, kad iecerām komisārus. Ceru, ka turpmāk dalībvalstis un valdības amatiem izvirzīs gan vīriešus, gan sievietes. Man tā šķiet lieliska doma.

Vēl es gribētu komentēt arī jaunās Augstās pārstāves un jaunā Eiropadomes priekšsēdētāja iecelšanu amatā. *Cathy Ashton* kundzes kandidatūru Komisijai ar pilnu pārliecību izvirzīja Apvienotās Karalistes valdība. Patiesībā pirms gada Parlamentā par viņu nobalsoja ar ievērojamu balsu vairākumu — ar 538 balsīm, ja nemaldos. Kā jau vairāki no jums ir teikuši, viņa ir cieši sadarbojusies ar Parlamentu un vienmēr ir gādājusi par Parlamenta iesaistīšanos dažādos jautājumos. Šajā amatā viņa vienprātīgi iecēla visu 27 dalībvalstu vai valdību vadītāji, tāpēc, manuprāt, viņai ir visas tiesības veikt savu darbu un iemantot Eiropas Savienības ārvalstu parteru cieņu. Man patika šeit izskanējusi metafora, ka, tā vietā, lai būtu kāds, kurš aptur satiksmi vai ir kā sarkanā luksofora gaismā, ir veikls satiksmes regulētājs, kāds, kurš patiesībā palīdz virzīt satiksmes plūsmu jeb palīdz Eiropas Savienībā lēmumus pieņemt demokrātiski un pienācīgi. Esmu viņu iepazinusi kā ļoti labu kolēģi, un es teiktu, ka arī viņa ir pārliecināta eiropiete. Tas ir patiesi nozīmīgs atspēriena punkts.

Šodien šajās debatēs jau ir izteikti labi komentāri. Domāju, ka šis ir bijušas auglīgas un konstruktīvas debates, un es pateicos par jūsu līdzdalību. Ļaujiet komentēt arī *Göran Färm* tiešo jautājumu par budžeta pārskatīšanu. Varu tikai atkārtot Komisijas priekšsēdētāja teikto, ka tas tiks nodots jaunās Komisijas pārziņā. Pirmkārt, tāpēc, ka jaunajā Lisabonas līgumā būs noteikumi, kas paredzēs institucionālas pārmaiņas, tāpēc tas būs arī labs pamats lēmumiem par budžetu. Otrkārt, jaunajai Komisijai būs jānosaka politiskās prioritātes un tad jāliek lietā budžets, lai būtu tā, ka budžets ir saistīts ar politiskajām prioritātēm. Es teiktu, ka tas ir nozīmīgs jauninājums un iespēja nākamajai Komisijai. Jautājums mūsu visu vārdā tiks nodots arī *Cecilia Malmström* pārziņā. Komisija pagaidām var pateikt tikai to, ka priekšlikums budžeta pārskatīšanai tiks izstrādāts nākamā gada sākumā, un jaunā Komisija darbu pie tā sāks nekavējoties.

Es gribētu izteikt komentāru saistībā ar Stokholmas programmu. Laiks, kad tiks pieņemta Stokholmas programma, sakrīt ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un Eiropas Parlamentam būs izšķiroša nozīme šo politikas jomu attīstībā. Arī tas vairo tieslietu un iekšlietu jomā pieņemamo svarīgo lēmumu demokrātisko likumību. Tās ir labas vēstis Eiropas iedzīvotājiem un arī visām ES iestādēm.

Par klimata pārmaiņām — dzirdu, ka te visi ir vienprātīgi par to, ka Eiropas Savienībai Kopenhāgenā un arī turpmāk šajā jomā ir jārīkojas aktīvi.

Vēlreiz pateicos jums par debatēm. Jaunais Lisabonas līgums ir teksts, kas mums palīdzēs tikt galā ar šeit minētām svarīgām problēmām — klimata pārmaiņas, cīņa ar finanšu krīzi, tās sociālās u.c. sekas —, un, protams, nodrošinās demokrātisku Eiropas Savienību nākotnē.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir plānots, ka gaidāmā Eiropadome liks pamatus turpmākajai Lisabonas stratēģijai izaugsmes un nodarbinātības jomā. Tas notiek laikā, kad bezdarba līmenis Eiropā sasniedz vēsturisku robežu un notiek ekonomikas lejupslīde, radot dziļu krīzi. Pēc astoņiem pagājušiem gadiem mums ir jāatzīst realitāte: noteiktie mērķi nebūt nav sasniegti. Pat iemesliem uzskatāmi faktori, kas

drīz nonāca šīs stratēģijas patiesajā dienaskārtībā: darba attiecību regulējuma atcelšana un ar to saistītā arvien mazākā darba vērtība, uzbrukumi sociālajām tiesībām, būtisku sabiedrisko pakalpojumu atcelšana, galveno ekonomikas nozaru privatizācija un liberalizācija un tirgus kā svarīgākā aspekta uztiēšana arvien aktīvākajās sabiedriskās dzīves jomās. Nodarbinātajiem un iedzīvotājiem ir visas tiesības cerēt uz radikālāku attālināšanos no šīs dienaskārtības: uz virziena maiņu, kuru ir būtiski veikt. Tādas pārmaiņas pieprasa: izglītību atzīt par tiesībām, nevis par pakalpojumu vai tikai kārtējo tirgus nišu; demokrātisku piekļuvi zināšanām un kultūrai; darba un nodarbināto tiesību ievērošanu; sekmīgāko nozaru un mikro, mazo un vidējo uzņēmumu aizsardzību; kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus visiem un taisnīgāku labumu sadali.

András Gyürk (PPE), *rakstiski*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir paredzēts, ka gaidāmajā Eiropadomes sanāksmē dalībvalstis piekritīs galvenajiem principiem, kas tiks pausti Kopenhāgenas klimata konferencē. Manuprāt, ir svarīgi, lai energoefektivitātes jautājumu malā nenovirzītu jautājumi par emisiju kvotām un finansiālo atbalstu jaunattīstības valstīm. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienībai ir tendence aizmirst par šo vieglo ieguvumu. Tas jo īpaši kaitīgi ir tāpēc, ka dažos Eiropas reģionos emisiju līmeni var samazināt lētāk, uzlabojot energoefektivitāti, nevis izmantojot citus risinājumus. No iepriekš minētā var izdarīt divus secinājumus. Pirmkārt, Eiropas Savienībai ir jācenšas nodrošināt energoefektivitātes standartu konvergenci, pieņemot jauno klimata aizsardzības shēmu. Otrkārt, energoefektivitātes subsīdijām ir jāpiešķir lielāka nozīme ES turpmākajā ilgtermiņa budžetā, īpaši attiecībā uz bijušo sociālistisko valstu būvniecības rekonstrukcijas programmām. Šajā jomā ir iespējams ievērojami ietaupīt, tērējot nosacīti pieticīgus līdzekļus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Stokholmas programmas galvenā ideja ir „Iedzīvotāju Eiropas veidošana”. Manā uztverē tas nozīmē to, ka, sākot no šī brīža, Eiropas iestādēm kopsolī ar dalībvalstīm ir jāpanāk progress ES iekšējo robežu atcelšanā, jo iedzīvotāji joprojām saskaras ar administratīviem un juridiskiem šķēršļiem, kas, kā šķiet, viņiem neļauj izmantot savas tiesības dzīvot un strādāt izvēlētajā dalībvalstī. Tāpēc Stokholmas programmai šī ideja ir jāīsteno un jānāk klajā ar skaidri noteiktiem instrumentiem, kas atvieglotu ES iedzīvotāju piekļuvi Kopienas darba tirgum, kas ir Eiropas pilsoniskās apziņas nozīmīgs simbols.

Bez tam pašreizējā ekonomikas krīze arvien vairāk rada nepieciešamību veicināt tiesību brīvi pārvietoties pilnīgu īstenošanu. Mobilitātes uzlabošana Eiropas Savienībā, brīvību, tiesību un pienākumu kopējā zonā, paredz Šengenas zonas saliedētību un tādējādi arī nepieciešamību pēc iespējas drīzāk integrēt pārējās dalībvalstis. Turklāt tas nozīmē arī labu ES ārējo robežu pārvaldību, kas jāveic pēc iespējas konsekventāk.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *rakstiski*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties Zviedrijas prezidentūrai par darbu, izstrādājot jauno Tieslietu un iekšlietu darba programmu.

Ar Stokholmas programmu Eiropas Savienība varēs uzlabot visu ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Drošība, labklājība un vienlīdzība ir panākama, ja tiek ievērots pastāvīgs tiesiskums, solidaritāte un nediskriminācija dažādās politikas jomās un ja tiek izstrādāti tiesību akti.

Es gribētu, lai vēl lielāku uzmanību piešķirtu ikdienas dzīves uzlabošanai imigrantiem, minoritātēm un cilvēkiem, kuri kaut kāda iemesla dēļ tiek diskriminēti. Tas neattiecas tikai uz ārkārtēju fenomenu: saskaņā ar jaunu Eiropas barometra pētījumu sestajai daļai Eiropiešu pēdējos piecos gados ir nācies saskarties ar diskrimināciju.

Šajā saistībā es gribētu uzsvērt, cik nozīmīga ir pašlaik Padomē apspriestā direktīva par diskriminācijas aizliegumu preču piegādē un pakalpojumu sniegšanā. Diemžēl virzība uz priekšu direktīvas apspriešanā Padomē ir bijusi lēnīga, un dažas dalībvalstis ir paudušas vērā ņemamu pretestību. Eiropas Savienības vērtību pamatā ir cilvēktiesību un vienlīdzības principu ievērošana. Šie principi ir pilnībā jāīsteno arī Eiropas tiesību aktu līmenī.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.40)

(Plkst. 11.45–12.05 deputāti pulcējās uz „LUX” balvas pasniegšanu)

(Sēdi atsāka plkst. 12.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK*Priekšsēdētājs***7. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija par balsojumu: sk. protokolu)

7.1. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets, Padome (Reglamenta 138. pants) (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Nicole Sinclaire (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es runāju saskaņā ar 173. pantu par Reglamenta 2. pantu. Citēju: „Eiropas Parlamenta deputāti īsteno savas pilnvaras neatkarīgi.” Šī rīta debatēs par Padomes un Komisijas paziņojumiem jūs, priekšsēdētāja kungs, teicāt, ka *Farage* kunga izteikumi ir nepieņemami. Kā jauna šī Parlamenta deputāte es gribētu, lai jūs paskaidrojāt, ņemot vērā 2. pantu, vai šī Parlamenta deputāti var brīvi izteikt savu viedokli bez jebkādas cenzūras.

Priekšsēdētājs. – Ja atļausiet, es tikšos ar *Farage* kungu, un mēs draudzīgā gaisotnē par to parunāsim. Tāds ir mans ierosinājums. Liels paldies.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es arī piedalījos šī rīta debatēs. Man neradās priekšstats, ka jūs būtu bijis netaisnīgs vai jebkādā veidā ļaunprātīgi izmantotu savas pilnvaras. Gluži otrādi...

(Troksnis zālē)

Es gribētu teikt gluži otrādi — jūs ar ļoti lielu pacietību un cieņu klausījāties, kā šis tā sauktās grupas priekšsēdētājs mums pierādīja, ka ir profesionāls neslavas cēlētājs. Tāda ir patiesība par *Farage* kunga runu.

(Aplausi)

Søren Bo Søndergaard, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pieprasīt balsošanu pēc saraksta par Padomes 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Manuprāt, ir būtiski, lai Padome sajustu lielu atbalstu no šī Parlamenta reizē ar mūsu prasībām Padomei ciešāk sadarboties ar Parlamentu un tā kompetentajām komitejām nākamajā budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā.

7.2. Riepu marķēšana attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (A7-0076/2009, Ivo Belet) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Ivo Belet, referents. – Priekšsēdētāja kungs, īsi sakot, es vēlētos pateikties Zviedrijas prezidentūrai par lielisku sadarbību. Domāju, šī vienošanās ir gan vērienīga, gan reālistiska. Tā mūs pārliecinās nosliekties uz degvielas patēriņa efektivitāti, zemu trokšņu līmeni un, protams, uz drošību. Esmu ļoti pateicīgs arī Komisijai un ēnu referentiem *Matthias Groot* un *Jorgo Chatzimarkakis* par viņu lielisko darbu.

7.3. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Beļģija, tekstila nozare, un Īrija, „Dell” (A7-0044/2009, Reimer Böge) (balsošana)**7.4. Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošana Lisabonas līgumam (A7-0043/2009, David Martin) (balsošana)**

- Pirms balsošanas

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mans balsošanas mehānisms nedarbojas, bet tas nav galvenais, ko gribēju teikt.

Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā bija grozījums, kas ir atcelts — 86. grozījums. Mana procedūras jautājuma pamatā ir mūsu Reglamenta 24. panta 2. punkts. Man vairāku savu kolēģu vārdā ir tas gods paskaidrot, ka šis pants paredz partijām nepiederošiem deputātiem iespēju izvirzīt delegātu Priekšsēdētāju konferencē. Pēc administrācijas veiktās bloķēšanas šis pienākums nav ievērots kopš jūlija.

Bija paredzēts, ka saskaņā ar 86. grozījumu šis noteikums tiks mainīts, lai ļautu jums izlemt, kuram no partijām nepiederošo deputātu pārstāvjiem ir jāpiedalās Priekšsēdētāju konferencē. Priekšsēdētāja kungs, tas ir īsts apkaunojums, un es savus vārdus izvēlos rūpīgi. Tā to uzsver visi mūsu kolēģi. Šķiet, esam vienīgie, kuriem ir jāieceļ pārstāvis Priekšsēdētāju konferencē.

Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka jūs apņemsieties noraidīt iespēju, ko jums piedāvā Sociālistu grupa un Eiropas tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, kurai piederat.

Priekšsēdētājs. – Es saprotu jūsu teikto. Vai referents vēlētos kaut ko teikt šajā sakarā? Vai varu lūgt referenta komentāru?

David Martin, referents. – Priekšsēdētāja kungs, mums nav tam jātērē daudz laika, jo partijām nepiederošie deputāti nav tā vērti. Mēs par to nebalsosim. Ja viņi pacenstos ierasties komitejās, kurās viņi ir tiesīgi ierasties, viņi zinātu, ka mēs par to nebalsosim šodien, bet gan janvārī. Es joprojām iesaku jums, priekšsēdētāja kungs, aicināt kādu partijai nepiederošu deputātu apmeklēt Priekšsēdētāju konferenci.

7.5. Kopenhāgenas konference par klimata pārmaiņām (balsošana)

- Pirms balsošanas

Satu Hassi (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, par balsošanas kārtību attiecībā uz 43. un 54. grozījumu; mana grupa uzskata, ka šāda balsošanas kārtība sarakstā ir acīgārna.

Pieņemot 43. grozījumu, 54. grozījums netiks atcelts, jo 54. grozījumā ir citi jautājumi, kas nav iekļauti 43. grozījumā.

Ja kāds no šiem grozījumiem atceļ kādu citu, tad vispirms vajadzētu balsot par 54. un tikai pēc tam par 43. grozījumu.

Tas nav pirmajā lasījumā, bet gan otrajā. Es tikai gribēju to paziņot, lai jūs būtu informēti, kad līdz tam nonāksim balsojumā.

Priekšsēdētājs. – Vai komitejas pārstāvis gribētu ko bilst šajā sakarā? Varbūt *Leinen* kungs? Vai jūs ierosināt izmaiņas balsošanas kārtībā? Jāteic, ka mēs tādas izmaiņas negaidījām. Šāds ierosinājums nav izskanējis.

Jo Leinen, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jā, *Hassi* kundzei ir taisnība. Mēs varam ievērot viņas ierosināto kārtību.

(Priekšlikumu pieņēma)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tulks nupat minēja 20., nevis 22. pantu, tāpēc ir grūti izprast jūsu nodomus. Ceru, ka tulki šoreiz poļu skaitļus iztulkos pareizi.

Priekšsēdētājs. – Varbūt tā bija mana vaina. Atvainojiet.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenā Parlamentu pārstāvēs oficiāla delegācija. Arī jūs tur būsi, un pirmo reizi mums nevajadzēs īrēt biroju pilsētā, jo mums būs oficiāla pārstāvniecība ES paviljonā. Tas ir labi, un mēs par to esam pateicīgi. Tāpēc 61. pants nav vajadzīgs.

Lisabonas līgums paredz ne tikai to, ka Parlamentu uzklaušis saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem, bet arī to, ka Parlamentam ir tiem jāpiekrīt. Tas aizsāks jaunu posmu, tāpēc mēs lūdzam, lai saskaņā ar 60. pantu mums ļauj piedalīties ES koordinācijas sanāksmēs un neatstāj aiz durvīm. Komisijai ir pret mums jāizturas tāpat, kā tā izturas pret Padomi, sniedzot informāciju par nolīgumu sarunām, un mēs lūdzam, lai tas notiktu, sākot ar Kioto līgumu. Tas ir mūsu lūgums Komisijai. Varbūt *Reding* kundze gribētu ko teikt šajā sakarā.

(Aplausi)

Viviane Reding, Komisijas locekle. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, esmu uzklaušijusi ierosinājumu un darīšu to zināmu Komisijas priekšsēdētājam un pārējiem komisāriem.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es jūs ļoti lūdzu mazliet paātrināt tempu, citādi, ja turpināsim šādā garā, mums nāksies balsot plenārsēdē pusnaktī.

7.6. Daudzgaļu programma 2010.–2014. gadam saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (Stokholmas programma) (balsošana)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, atkal ir noticis tas, par ko pamatoti sūdzējās *Ferber* kungs. Esam dzirdējuši trīs dažādus skaitļus attiecībā uz punktu, par kuru mums drīzumā jābalso. Es nezinu, vai tas ir tāpēc, ka skaitļi bija nepareizi nolasīti vai neprecīzi iztulkoti. Es dzirdēju „33”, tad „30” un pēc tam — „43”, un tas rada apjukumu.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ticiet man — balsojuma ātrums ir nevainojams. Jūs esat ļoti pieklājīgs, un mēs jums par to esam ļoti pateicīgi, bet viss notiktu vēl raitāk, ja jūs neteiktu „paldies” pēc katra balsojuma, bet gan tikai balsošanas beigās!

Paldies, priekšsēdētāja kungs!

Priekšsēdētājs. – Paldies par piezīmi!

- Pirms balsošanas par 131. punkta grozījumu

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, runa ir par 131. punkta mutisku grozījumu, par kuru esmu vienprātis ar abiem referentiem — *López Aguilar* kungu un *Berlinguer* kungu.

Pašreizējā redakcijā teikts: „...aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis novērtēt un pārskatīt pašreizējos starptautiskos, Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesību aktus un politiku attiecībā uz narkotikām un veicināt jaunuma samazināšanas politiku, jo īpaši saistībā ar konferencēm, kas par šiem jautājumiem notiek ANO līmenī”.

Mutiskajā grozījumā tiek ierosināts iekļaut vārdus „novēšana” un „atvēršana”, tādējādi sanāk, ka aicinājums novērtēt un pārskatīt tiesību aktus attiektos uz „jaunuma samazināšanas, novēršanas un atvēršanas politiku”.

(Mutisko grozījumu pieņemšana)

7.7. EUROMED brīvās tirdzniecības zona 2010 — pašreizējais stāvoklis (balsošana)

7.8. Kompensāciju izmaksāšana pasažieriem lidsabiedrības bankrota gadījumā (balsošana)

7.9. Izcelsmes norāde „made in” (balsošana)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Report: *Søren Bo Søndergaard* (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, katras asamblejas pirmais pienākums ir nodrošināt atbildīgu izpildvaru. Mēs esam šeit kā tautu tribūni. Ir jābūt radošam spraugumam starp mums un izpildvaru — proti, Komisiju.

Bet, runājot par šiem budžeta jautājumiem, Eiropas Parlaments ir vienīgā vēlēta asambleja pasaulē, kas dziļākas integrācijas vārdā kopīgi ar izpildvaru nostājas pats pret saviem vēlētājiem.

Katru gadu Eiropas budžets palielinās; katru gadu mēs saņemam Revīzijas palātas ziņojumu, kurā parādīts, ka desmitiem miljardu eiro ir pazuduši vai nozagti. Un tomēr mēs nedarām vienīgo, ko mēs esam pilnvaroti

darīt, kas būtu ieturēt līdzekļus, citiem vārdiem, pateikt, ka mēs vairs nedosim naudu, kamēr nebūs sakārtotas grāmatvedības procedūras.

Tā vietā mēs atkal caurskatām šo budžetu par spīti visām tā kļūdām, tādējādi nododot tos, pateicoties kuriem mēs šeit atrodamies — mūsu vēlētajiem un arī mūsu nodokļu maksātājiem, jo vairākums Parlamenta deputātu ieņem nostāju „Eiropai ir taisnība vai Eiropai nav taisnība” un labāk gribētu, lai lietas neprasmīgi kārtotu Briselē, nekā to kompetenti dara dalībvalstīs.

- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa balsoja par EUR 24 miljonu mobilizāciju, lai atbalstītu Beļģijā atlaistos strādniekus.

Mēs par to balsojam, jo mēs aizstāvam tos, kuri nonākuši grūtībās, tos, kuri velta uzņēmumiem savu spēku un savu prātu, un kuri galu galā ir netaisnīgas ekonomiskās sistēmas un nekontrolētas dzīšanās pēc peļņas, kas izraisījusi postošas sociālās sekas, upuri.

No otras puses, ir jānovērtē šī Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda loma.

2009. gadā no iespējamiem EUR 500 miljoniem tika mobilizēti tikai EUR 37 miljoni. Šis fonds neatspoguļo to iemeslu, kura dēļ tas tika izveidots.

Otrkārt, tā vietā, lai tieši atbalstītu bezdarbniekus, tas atbalsta valstu nodarbinātības drošības sistēmas. Tā kā šīs sistēmas ir ļoti atšķirīgas, fonda līdzekļi tiek izlietoti, lai vairotu acīmredzamās nevienlīdzības starp mūsu pašu sadales sistēmām.

Portugālē šis fonds bezdarbniekam nodrošina atbalstu EUR 500 apmērā. Bezdarbniekam Īrijā tas nodrošina atbalstu EUR 6000 apmērā.

Treškārt, „Dell” gadījums parāda, kā ir iespējams vienlaikus atbalstīt strādniekus, kuri ir atlaisti Īrijā, un to daudznacionālo uzņēmumu, kas viņus ir atlaidis, kurš pašlaik saņem cita veida valsts līdzekļus Polijā.

„Dell” tika piešķirta nauda jaunas rūpnīcas izveidošanai Polijā laikā, kad šis uzņēmums iekaroja jaunas pozīcijas ASV tirgos un šā gada trešajā ceturksnī paziņoja par USD 337 miljonu peļņu attiecīgajā reģionā.

Tādēļ nepieciešams rūpīgi izvērtēt visus Globalizācijas pielāgošanas fonda aspektus.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es jau agrāk to daudzkārt esmu teicis un nešauboties vēlreiz atkārtāju: lai kādi būtu bijuši Eiropas Savienības dibinātāju motīvi, tā jau sen ir pārstājusi būt ideoloģisks projekts un ir kļuvusi par reketu, par veidu, kā pārdalīt to cilvēku naudu, kuri ir ārpus šīs sistēmas, lai tā nonāktu pie tiem, kuri ir tās iekšpusē. Līdz ar to mēs šodien runājam par šīm spundēm atsevišķiem izredzētiem uzņēmumiem.

Pāriesim pie aizdomīgās laika izvēles attiecībā uz dotācijām „Dell” Īrijā, par kurām apšaubāmā procesuālā kārtībā tika paziņots, gatavojoties Īrijas referendumam par Eiropas Konstitūciju jeb Lisabonas līgumu. Palūkosimies plašāk, ka mēs jau iepriekš to kā kontinents esam izmēģinājuši: 1970. gados mēs sākām ceļu uz nekonkurētspējīgas rūpniecības atbalstīšanu, kas izraisīja katastrofālas sekas. Mēs zinām, kur noved šis ceļš. Tas noved pie stagnācijas, inflācijas un visbeidzot pie kolektīvas birokrātijas. Neiesim vēlreiz šo ceļu!

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, man bija interesanti lasīt pirmo teikumu, kurā teikts, ka šī fonda izveides mērķis ir papildu atbalsta sniegšana tiem darbiniekiem, kuri cieš no pasaules tirdzniecības sistēmas būtisko strukturālo pārmaiņu sekām.

Bet vai pasaules tirdzniecības sistēmā vienmēr nav notikušas būtiskas pārmaiņas? Manā vēlēšanu apgabalā Londonā bija tekstilrūpniecības uzņēmumi, kas sagatavojās globalizācijai un reaģēja uz to, nododot dažu savu uzdevumu izpildi nabadzīgākām valstīm, tādējādi radot darbavietas attīstības valstīs, bet saglabājot augstvērtīgu pētniecību un attīstību un ar tirdzniecību saistītās darbavietas Londonā, vēlēšanu apgabalā, Eiropas Savienībā.

Ja šie uzņēmumi var reaģēt, kāpēc mēs atlīdzinām neefektīviem tekstila rūpniecības un IT uzņēmumiem, kuri slēpj galvu smiltīs un cer, ka globalizācija pāries?

Šī nauda noteikti ir jāatmaksā nodokļu maksātājiem, kuri to izlietos tā, kā uzskatīs par vajadzīgu. Noteikti ir pienācis laiks valdībām koncentrēties uz pareizo nosacījumu izveidi, lai, zaudējot darbavietas, uzņēmējiem būtu visas iespējas radīt jaunas darbavietas.

- Ziņojums: David Martin (A7-0043/2009)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atgriezties pie nesen notikušās ļaunprātīgās varas izmantošanas, kam par pamatu tika izmantots Reglamenta grozījums, kurš ir paredzēts, lai pielāgotu Reglamentu Lisabonas līguma nosacījumiem, proti, 86. grozījums, ar kuru administrācija sev piešķir tiesības iecelt politiskajām grupām nepiederošo deputātu pārstāvi Priekšsēdētāju konferencē.

Ir absolūti skandalozi, ka pēc neizdošanās panākt vienprātību negatīvi noskaņotu amatpersonu apzinātas manevrēšanas dēļ vēl nav notikušas vēlēšanas par šo iecelšanu, kurai tāpat kā visās mūsu Parlamenta struktūrvienībās vajadzēja notikt vai nu vēlēšanu rezultātā, vai pēc vienprātības principa.

Turklāt ir satraucoši, ka, šīm amatpersonām būtu vajadzējis gūt pārsvaru pār savām politiskajām grupām, kuras pret mums ir naidīgi noskaņotas un kuras viennozīmīgi nebūtu devušas *de facto* vai *de jure* atzinumu par mūsu pārstāvja iecelšanu. Ja tas tiks vēlreiz apspriests, mēs šo lēmumu apstrīdēsim Eiropas Kopienų Tiesā.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0141/2009): Gatavošanās Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei par klimata pārmaiņām

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, lai nodrošinātu, ka mēs gūstam patiesus un saistošus rezultātus cīņā pret klimata pārmaiņām, ir jāgarantē četru principu ievērošana, un es vēlos tos uzsvērt. Par tiem šeit šodien notika arī balsošana.

Pirmkārt, mums jāpanāk juridiski saistošs nolīgums.

Otrkārt, ir jāgarantē konkrēti politiski mērķi, arī mērķi emisiju samazināšanai. Šajā saistībā mums jāizvirza drosmīgi mērķi. Es uzskatu, ka mēs būtu varējuši iet tālāk, nekā mēs to šodien darījām.

Treškārt, ir jāgarantē nepieciešamais valsts finansējums, kas nodrošinātu iespēju risināt šo klimata pārmaiņu problēmu.

Ceturtais un pēdējais aspekts — kuru, manuprāt, ir ļoti svarīgi apsvērt — ir tāds, ka šim ir jābūt globālam nolīgumam, nevis vienkārši nolīgumam starp dažiem reģioniem, un tas ir jāpanāk ar tādu procesu, kas sakņojas demokrātiskā līdzdalībā, iesaistot visas valstis.

Manuprāt, šodien pieņemtā rezolūcija nav tik laba, teiksim, kā tā rezolūcija, ko iepriekš pieņēma Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja.

Taču es uzskatu, ka galvenais ir panāktais rezultāts un šajā procesā kopumā ieguldītās pūles, līdz ar to mēs dodamies uz Kopenhāgenu ar diezgan labu darbu, ko paveicis Parlaments. Es no visas sirds ceru, ka mēs ļoti cīnīsimies un ka mēs varēsim izpildīt to, ko mēs šodien esam šeit pieņēmuši.

Zigmantas Balčytis (S&D). - Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju šo rezolūciju. Klimata pārmaiņas ir globāla politiska prioritāte Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē. Šīs sanāksmes rezultātam ir jābūt ne tikai politiskām saistībām, bet saistošiem nolīgumiem un sankcijām par to neievērošanu.

Cīņa pret klimata pārmaiņām ir globāla darbība, kurā nepieciešama gan attīstīto valstu, gan arī attīstības valstu aktīva iesaistīšanās. Taču bagātajām valstīm jāuzņemas vadošā loma. Tām jāvienojas par obligātajiem mērķiem, lai samazinātu savas emisijas, un vienlaikus jāatrod līdzekļi, lai palīdzētu attīstības valstīm risināt klimata pārmaiņu problēmu.

Jan Březina (PPE). – (CS) Šodien pieņemot rezolūciju par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi klimata aizsardzībai, Parlaments ir raidījis skaidru signālu, ka tas piešķir milzīgu nozīmi šim jautājumam. To apliecina veids, kā Parlaments publiski izvirza kopējas, bet diferencētas atbildības principu. Saskaņā ar šo principu rūpnieciski attīstītajām valstīm ir jāuzņemas vadošā loma, savukārt attīstības valstīm, tādām kā Ķīna, Indija un Brazīlija, tiks sniegts pienācīgs atbalsts ar tehnoloģijām un iespēju paplašināšanu. No otras puses, man jāsaka, pieņemums, ka Kopenhāgenas vienošanās varētu dot impulsu *jaunā zaļā kursa* iniciatīvai, manuprāt, ir pārmērīgi optimistisks un ideoloģiski vienpusīgs. Mums nav jāuzliek klapes uz acīm un jāiet pāri rūpniecisko uzņēmumu līķiem ideālistiskos centienos samazināt CO₂ emisijas. Es nedomāju, ka šāda nereālistiska pieeja varētu būt ilgtspējīga alternatīva visai Eiropai.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ziņojums, ko mēs Parlamentā tikko pieņemām, acīmredzami pakļaujas šeit valdošajiem „politiski pareizajiem” noteikumiem, neapstrīdot pieņemtās dogmas.

Taču, ja kaut kas ir atkārtots simtiem reižu, tas vēl nenozīmē, ka tas ir pamatoti. Globālā sasilšana ir bijusi vienmēr. Globālā sasilšana ir bijusi, piemēram, kopš pēdējās apledošanas, un galu galā neandertālieši nelietoja automašīnas, kas toreiz būtu izraisījušas globālo sasilšanu.

Strīds nav par to, jautājums nav par to, kas mums tiek atkārtots simtiem reižu un kādēļ tas tiek atkārtots. Mēs varam skaidri redzēt, ka ir vismaz viens ļoti svarīgs iemesls: sagatavoties globalizācijai; un otrs iemesls ir vēlreiz iedvest vainas apziņu eiropiešos un Rietumu pasaules pārstāvjos, kuri tiek uzskatīti par atbildīgiem visās pasaules nelaimēs, kas nav taisnība.

Es šeit apstāšos, priekšsēdētāja kungs, jo man nav tiesību runāt sešdesmit vienu sekundi. Paldies, ka ņemāt vērā to, ko es teicu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, savā pirmajā preses konferencē kā jaunais Parlamenta priekšsēdētājs jeb pārstāvis *Van Rompuy* kungs paziņoja, ka Kopenhāgenas process būs solis ceļā uz mūsu planētas globālu pārvaldību. Es nevaru neizpaust savu satraukumu par to, kā darba kārtību vides aizsardzības jomā apgrūtināta tie, kuriem ir cita darba kārtība, proti, varas atņemšana demokrātiskām valstīm.

Rīcība vides aizsardzības jomā ir pārāk svarīga, lai risinājumu piemērošanu atstātu tikai vienai politisku pārrunu pusei. Kā konservatīvo partijas pārstāvis es, dabiski, uzskatu sevi par dabas aizsardzības piekritēju. K. Markss uzskatīja, ka daba ir resurss, kas jāizmanto; šī doktrīna atrada brutālu pielietojumu Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes valstu rūpniecībā ar dūmojošiem skursteņiem, bet mēs nekad neesam izmēģinājuši aizvien plašāko īpašuma tiesību brīvā tirgus risinājumus, tas ir, lai mums būtu tīrs gaiss un tīrs ūdens, nodrošinot īpašumtiesības, nevis piedzīvojot vienkāršo ļaužu traģēdiju, kuri gaida, lai rīkojas valsts un globālās tehnokrātijas.

Rīcība vides aizsardzības jomā ir pārāk svarīga, lai pret to attiektos nevērīgi.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0155/2009): daudzgadu programma brīvības, drošības un tiesiskuma jomā (Stokholmas Programma) 2010.–2014. gadam

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcija par Stokholmas programmu, par ko Parlaments šodien balsoja, ir rezultāts lieliem sadarbības centieniem un pilnīgi jaunai procedūras formulai, par kuru mums vēl trūkst pieredzes.

Patiesībā šī formula izvirza patiešām tālejošus mērķus, bet, ja mēs gribam, lai Eiropa ir atvērta, tomēr arī droša, mums jāatrod pareizais līdzsvars starp arvien efektīvāku sadarbību cīņā pret noziedzību un terorismu, no vienas puses, un stingru apņēmību aizsargāt sabiedrības tiesības uz privāto dzīvi, no otras puses.

Mēs esam pilni apņēmības īstenot kopēju patvēruma politiku, lai ievērotu cilvēku pamattiesību aizsardzību un kopēju imigrācijas politiku, pastiprinot kontroli uz savām robežām.

Nākamais uzdevums ir Eiropas tiesiskās telpas izveide. Lai sasniegtu šo mērķi, mums jāveicina visa veida sadarbība, kuras mērķis ir izplatīt kopēju Eiropas tiesisko kultūru. Kā piemērus tam var minēt kopīgu spriedumu un noteikumu savstarpēju atzīšanu, oficiālās atzīšanas procedūras atcelšanu un tādu pasākumu īstenošanu, kuru mērķis ir veicināt taisnīgas tiesas pieejamību, kā arī sekmēt miertiesnešu apmaiņu.

Turklāt daudzgadu programmā ir uzsvērtā Eiropas pilsonības koncepcija, kas būtu jāuztver kā valsts pilsonības papildinājums, nevis ierobežojums.

Es uzskatu, ka šie mērķi prasa mūsu visu lielāku apņēmību...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es šodien balsoju par Eiropas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma stratēģiju, citiem vārdiem sakot, Stokholmas programmu, bet, kad Komisija Parlamentam nodos atpakaļ Padomes konkrēto tiesību aktu priekšlikumu, es būšu ļoti noteikta un nelokāma jautājumā par pārredzamību un atklātību likumdošanas darbā.

Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz patvēruma piešķiršanas procedūru. Iespēja lūgt patvērumu ir pamattiesības, un Eiropas sadarbības mērķis ir nojaukt sienas, nevis tās celt. Tāpēc dalībvalstīm ir jāievēro bēgļa un patvēruma meklētāja definīcija saskaņā ar Konvenciju par bēgļu statusu, un šajā saistībā es tagad esmu iesniegusi

grozījumu. Stokholmas programmas galīgajā redakcijā ir jāiestājas par tādām Eiropas vērtībām kā brīvība un cilvēktiesību ievērošana. Par to ir vērts cīnīties, un tieši to es gatavojos darīt.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties jums un jūsu amatpersonām par pacietību šo balsojumu skaidrojumu laikā.

Priekšsēdētāja kungs, bijušais Apvienotās Karalistes iekšlietu ministrs *Willie Whitelaw* savam pēctecim reiz pateica, ka tas ir vislabākais valdības amats, jo tajā nav jāsaskaras ar ārzemniekiem.

Šodien to nevarētu teikt nevienas dalībvalsts iekšlietu ministrs. Tieslietu un iekšlietu jomās ir notikusi saskaņošana vislielākajā mērā. Itin visā, sākot ar imigrācijas un patvēruma meklēšanu, vīzām, civiltiesībām, krimināltiesībām un kārtības nodrošināšanu, mēs Eiropas Savienībai esam efektīvi piešķirusi šo galīgo valstiskuma atribūtu: piespiedu juridiska spēka monopolu pār tās iedzīvotājiem, citiem vārdiem sakot, krimināltiesību sistēmu.

Kad mēs vispār nolēmām to darīt? Kad vispār ir notikusi apspriešanās ar mūsu vēlētājiem? Es piekrītu, ka tas nav darīts slepeni. Tas notika bez savvērestības, vai arī, iespējams, tā bija tāda, ko H. Dž. Velss ir nodēvējis par atklātu savvērestību, bet nevienā brīdī mums nav pieticis pieklājības pajautāt cilvēkiem, vai viņi grib būt tādas valsts pilsoņi, kurai ir pašai sava tiesību sistēma.

Philip Claey (NI). – (NL) Tāpat kā daudzi citi Eiropas iedzīvotāji, kam netika dota iespēja izteikties par Lisabonas līgumu, arī es esmu diezgan nobažījies par notikumu attīstību brīvības, drošības un tiesiskuma jomās. Eiropas Savienība pārņem aizvien lielākas pilnvaras saistībā ar patvērumu un imigrāciju, un šie jautājumi aizvien vairāk tiek izslēgti no iedzīvotāju demokrātiskas kontroles jomas. Rezultāts būs vēl lielāka imigrācija un visas ar to saistītās problēmas.

Tiesību piešķiršana, neuzliekot nekādus pienākumus, kas ir vēl viens no šīs rezolūcijas izrietošs aspekts, dod imigrantiem attaisnojumu, lai nepielāgotos uzņēmējas valsts normām. Piemēram, mani sadusmo teksts, kurā aplūkots tas, ko dēvē par „daudzējādo diskrimināciju, ar ko saskaras romu sievietes”, jo tajā nav minēts, ka daudzos gadījumos šāda diskriminācija ir pašu radīta. Padomājiet tikai par to, daudzas romu sievietes un nepilngadīgie bērni ir spiesti doties...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es esmu lūdzis vārdu, lai runātu par Stokholmas programmu.

Priekšsēdētāja kungs, kā tika minēts, divi šī ziņojuma aspekti izraisa bažas.

Pirmais ir ļoti skaidri izteiktā imigrācijai labvēlīgā perspektīva. Otru aspektu neatklāj ne šī ziņojuma saturs, ne tā secinājumi. Mēs to uzzinājām tikai no komisāra *J. Barrot* nolūkiem: tā ir vārda, pētniecības un domas brīvības kriminalizācija.

Šodien daudzās Eiropas valstīs ir cilvēki, kas tiek apsūdzēti, arestēti, bargi sodīti un turēti apcietinājumā vienkārši tāpēc, ka viņi grib izteikt kritisku viedokli, piemēram, par Otrā pasaules kara vēsturi, par jauno laiku vēsturi vai par imigrācijas parādību. Viņiem tiek liegta šī iespēja, un viņi tiek ļoti bargi sodīti. Tas ir ļoti nopietns iemesls bažām, jo tas ir pilnīgā pretrunā Eiropas būtībai.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0153/2009): Kompensācijas pasažieriem avioliņijas bankrota gadījumā

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirms dažiem mēnešiem mēs pieredzējām pēkšņu un negaidītu dažu zemo izmaksu aviosabiedrību, piemēram, „Myair” un „Sky Europe” sabrukumu, kam nekavējoties sekoja to plānoto lidojumu atcelšana. Tas radīja neizsakāmas neērtības tūkstošiem pasažieru, kuriem tika liegtas tiesības uz šiem pienācīgi rezervētajiem lidojumiem. Taču vēl nopietnāk ir tas, ka šiem klientiem tika liegta arī iespēja saņemt atlīdzinājumu par lidojumiem, kas tika atcelti šo aviosabiedrību bankrota procedūru dēļ.

Tādēļ vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams, lai Komisija, kas par vienu no saviem principiem un vērtībām uzskata patērētāju pārticību un labklājību, steidzami pieņemtu atbilstīgus pasākumus līdzīgu situāciju, kuras nodara kaitējumu Eiropas iedzīvotājiem, atkārtotā novēršanai.

Konkrēti, mums jāpaātrina Direktīvas 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanas process, kā arī mums vajag, no vienas puses, nodrošināt...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pēdējos deviņos gados 77 aviosabiedrības ir iesniegušas bankrota procedūras pieteikumu. Tā nav tikai viena, divas vai trīs aviosabiedrības, un tas ir noticis ne tikai vakar: es atkārtāju, tas ir pēdējos deviņos gados. Tā dēļ tūkstošiem pasažieru ir palikuši ārzemju lidostās bez jebkādas aizsardzības. Viņi nav saņēmuši nekādu kompensāciju vai vismaz nav saņēmuši atbilstīgo kompensāciju savlaicīgi. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju, un es piekrītu tam, ka mums ir jāregulē šis pašlaik dominējošais robs mūsu tiesību sistēmā attiecībā uz aviosabiedrību nozari.

Es atbalstu arī konkrēto termiņu, kas noteikts šajā rezolūcijā, proti, 2010. gada 1. jūliju — diezgan drīz, tāpēc — kad Eiropas Komisijai būs jāizvirza konkrēti, reāli priekšlikumi šīs problēmas risināšanai, un turpmāk būs jāizsargā arī gaisa pasažieru tiesības...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, šis ir ļoti svarīgs jautājums, un es balsoju par šo rezolūciju, jo es uzskatu, ka mums vajag tiesību aktus, kas aizsargā mūsu iedzīvotājus aviosabiedrības bankrota gadījumā. Miljoniem mūsu iedzīvotāju ikdienā izmanto zemo izmaksu aviosabiedrības. Taču lielais skaits zemo izmaksu aviosabiedrību bankrotu Eiropas Savienībā kopš 2000. gada, kā arī nesena gadījums ar „Sky Europe”, ir skaidri parādījis, cik zemo izmaksu pārvadātāji ir neaizsargāti pret mainīgajām naftas cenām un pašreizējiem sarežģītajiem ekonomiskajiem apstākļiem.

Mums ir jālabo šī situācija, un mēs lūdzam, lai Komisija apsver vispiemērotākos kompensācijas pasākumus mūsu pasažieriem.

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, pēc nesena gadījuma, kad tika apturētas un anulētas daudzu aviosabiedrību licences, ievērojamus zaudējumus ir cietuši ļoti daudzi pasažieri un biļešu īpašnieki, kas nav saņēmuši ne aizstāvību, ne arī atlīdzību.

Tāpēc es uzskatu, ka nepieciešams ierosināt īpašu regulējumu, kurā būtu noteikti vislabākie risinājumi bankrotu radītajām problēmām gan finansiālo zaudējumu, gan repatriācijas ziņā.

Tādējādi ir būtiski bankrota gadījumā nodrošināt kompensāciju pasažieriem, kā arī noteikt saistītās finanšu un administratīvās procedūras. Es runāju par savstarpējās atbildības principu attiecībā uz pasažieru aizsardzību, kas būtu jāpiemēro visām aviosabiedrībām, kuru lidojumiem ir vienādi maršruti un kurās ir pieejamas vietas. Tas nodrošinātu ārzemju lidostās bezpalīdzīgi atstāto pasažieru atgriešanos mājās. Šajā kontekstā iespējami risinājumi varētu būt ieteikumi par garantiju fondu vai obligāto apdrošināšanu avioliņijām, kas būtu jāapsver kā kompromiss, kurš palielinātu patērētāju izmaksas.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti svarīgi apspriest aviosabiedrību pasažieru drošību un galvenokārt kompensācijas bankrota situācijās, ko tikko minēja Oviir kundze. Pēdējos deviņos gados ir bijuši 77 bankroti, un, iespējams, aviācijas nozare piedzīvo lielākas svārstības nekā jebkad iepriekš.

Sīvā konkurence savā ziņā ir cīņa par izdzīvošanu. Jauna parādība ir lētās aviosabiedrības, kurām, šķiet, pašlaik klājas labi un kurām ir milzīga peļņa. Tas ir radījis neveselīgas konkurences situāciju daudzām citām aviosabiedrībām. Kā jau tika minēts, ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai šādi neveiksmīgi gadījumi neatkārtotos un lai aviosabiedrības uzņemtos noteiktu atbildību par saviem pasažieriem, kuriem jābūt tiesībām saņemt kompensāciju, ja lidojums bankrota dēļ ir atcelts. Lai nodrošinātu, ka...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

- Rezolūcijas priekšlikums: „made in” (izcelsmes norāde)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ar Lisabonas programmu Eiropas Savienība centās stiprināt ekonomisko savienību. Tāpēc ir svarīgi uzlabot arī ekonomikas konkurētspēju. Taču šajā kontekstā ir būtiski, lai tirgū valdītu godīga konkurence. Tas nozīmē, ka visiem ražotājiem, eksportētājiem un importētājiem ir jādarbojas, ievērojot skaidrus noteikumus. Es atbalstīju šajā rezolūcijā izvirzīto priekšlikumu, jo pienākums norādīt preču izcelsmes valsti tiem produktiem, ko Eiropas Savienība importē no trešām valstīm, ir nekļūdīgs veids, kā panākt pārredzamību, sniegt patērētājam pareizu informāciju un arī nodrošināt atbilstību starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem. Paldies!

Lara Comi (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, debātes par izcelsmes norādi nekādā ziņā nav tikai vienas vai dažu dalībvalstu interesēs, kā dažkārt kļūdaini tiek uzskatīts. Gluži pretēji, tas iemieso ekonomikas pamatprincipu par konkurences apstākļu izlīdzināšanu.

Šis princips saskaņā ar Lisabonas līgumu ir vērst uz to, lai palielinātu Eiropas konkurētspēju starptautiskā līmenī, veicinot skaidrus un līdzsvarotus noteikumus mūsu ražošanas uzņēmumiem, kā arī tiem uzņēmumiem, kas importē preces no trešām valstīm.

Līdz ar to mēs apspriežam jautājumus, kuri attiecas uz visu Eiropu. Tādēļ, manuprāt, ir būtiski panākt tādu vienošanos par izcelsmes norādi, kas nepārstāv tikai atsevišķu valstu vai politisko grupu intereses, bet veicina konkurētspēju un pārredzamību, nodrošinot iespēju izveidot vienotu tirgu.

Tas, ka Parlamentam ir iesniegts priekšlikums par izcelsmes norādes regulu, kā Eiropas Komisija to formulējusi 2005. gadā, šajā saistībā ir solis uz priekšu.

Atbilstīgi Lisabonas līgumam koplēmuma process starp Parlamentu un Padomi nodrošinās iespēju paātrināti apstiprināt šo regulu, kas ir tik svarīga ekonomikai un Eiropas patērētājiem.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: **Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)**

Robert Atkins (ECR), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija nav varējusi apstiprināt Eiropas 2007. gada budžeta izpildes Eiropadomes sadaļu. Četrpadsmito gadu pēc kārtas Eiropas Revīzijas palāta ir varējusi dot tikai kvalificētu deklarāciju par Eiropas Savienības pārskatu ticamību.

Mēs ņemam vērā revidentu piezīmes, ka aptuveni 80 % ES darījumu veic aģentūras, kas saskaņā ar kopīgas pārvaldības nolīgumiem darbojas dalībvalstīs. Revidenti konsekventi ziņo, ka ES fondu izlietojuma kontrole un pārbaude dalībvalstīs ir neatbilstīga.

Lai risinātu šo problēmu, kas joprojām pastāv, Padome 2006. gadā parakstīja lestāžu nolīgumu, kurā noteiktas dalībvalstu saistības sertificēt tos darījumus, par kurām tās ir atbildīgas. Mums par nožēlu ir jāatzīst, ka līdz šim brīdim vairākums dalībvalstu nav pienācīgi izpildījušas savu pienākumu un tāpēc par spīti „džentlmeņu vienošanās” tradīcijai starp Parlamentu un Padomi mēs neapstiprināsim izpildi, kamēr dalībvalstis saskaņā ar lestāžu nolīgumu nebūs izpildījušas savu pienākumu.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Padomes 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, vienlaikus uzsverot, ka nepiekrītu veidam, kādā Budžeta kontroles komiteja ir pārvaldījusi šo situāciju, jo referents *Søndergaard* kungs ir sagatavojis divus pretrunīgus ziņojumus. 2009. gada aprīlī tika izteikts priekšlikums atlikt budžeta izpildes apstiprināšanu, otrā ziņojumā ierosināts to apstiprināt, bez jebkādas revīzijas veikšanas pamatojoties uz sanāksmēs izteiktiem apgalvojumiem, savukārt Eiropas Revīzijas palāta nav sniegusi nekādus komentārus par Padomes pārvaldību. Man žēl, ka nav veikts juridisks pētījums, lai noskaidrotu Eiropas Parlamenta pilnvaras un tādējādi arī Budžeta kontroles komitejas pilnvaras, jo īpaši tās, kas attiecas uz Padomes ārējām un militārajām darbībām. Kad mēs saistībā ar Lisabonas līguma piemērošanu apspriedīsim politiskās attiecības ar Padomi, ir svarīgi, lai iestāžu darba pamatā būtu tiesiskums.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Aprīlī, iepriekšējā pilnvaru termiņa beigās, Parlaments nolēma atlikt Padomes 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, un galvenais iemesls bija pārredzamības trūkums Kopienas budžeta izlietojuma grāmatvedībā. Jo īpaši Parlaments uzskatīja, ka nepieciešama lielāka pārredzamība un stingrāka parlamentārā uzraudzība attiecībā uz Padomes izdevumiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas/Eiropas drošības un aizsardzības politikas (KĀDP/EDAP) jomā.

Šodien pieņemtajā ziņojumā beidzot ir apstiprināta Padomes budžeta izpilde, jo tajā atzīts, ka Parlaments ir saņēmis apmierinošu Padomes atbildi uz pagājušā gada aprīļa rezolūcijā izvirzītajām prasībām. Tomēr Parlaments ir izteicis dažus brīdinājumus saistībā ar nākamo budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru. Jo īpaši Parlaments pārbaudīs progresu, ko Padome panākusi attiecībā uz visu savu papildu budžeta pārskatu slēgšanu, visu administratīvo lēmumu publicēšanu (gadījumos, ja šie lēmumi tiek izmantoti par budžeta pozīciju juridisko pamatu), kā arī Padomes gada darbības pārskata nosūtīšanu Parlamentam. Lai gan Padome ir pavirzījies mazliet uz priekšu, iepazīstinot ar pārskatiem par Kopienas budžeta izlietojumu, mēs uzskatām, ka KĀDP/EDAP izdevumu jomā pieejamā informācija joprojām ne tuvu nav atbilstīga, un tāpēc mums joprojām ir iebildumi.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par regulu par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti. Kas attiecas uz vides ilgtspēju un ierobežotajiem resursiem, energoefektivitāte ir būtiska. Ir skaidrs, ka informatīva norāde palīdzēs Eiropas patērētājiem turpmāk izdarīt labāku izvēli. Šī izvēle būs atkarīga ne tikai no izmaksām, bet arī no degvielas efektivitātes. Vēl viena šā veida marķēšanas priekšrocība būs uzlabojumi ceļu satiksmes drošībā, marķējot riepas atbilstoši saķerei ar slapju ceļu.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Es balsoju par Belet kunga ziņojumu par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti, kas atbalsta Padomes kopējo nostāju. Ņemot vērā, ka 25 % no kopējām CO₂ emisijām rada autotransports un 30 % no transportlīdzekļa kopējā degvielas patēriņa ir saistīti ar tā riepām, riepu marķēšanas prasību ieviešana ir būtisks līdzeklis cīņā par veselīgāku vidi.

Lēmums, ko Parlaments šodien pieņēma, samazinās oglekļa dioksīda emisijas par vairāk nekā četriem miljoniem tonnu gadā. Lai radītu priekšstatu par šo apjomu, tas ir līdzvērtīgs 1 miliona automašīnu aizvākšanai no ES ceļiem. Neapšaubāmais labums, kas izriet no apstiprinātajiem tiesību aktiem, ir kvalitātes uzlabošana, tādējādi arī riepu drošības uzlabošana. Tas neizraisīs cenu kāpumu, ko patērētāji noteikti novērtēs, īpaši tie, kuru pirkumi ir atkarīgi no preces cenas. Manuprāt, tas apstiprina tirgus izpētes rezultātus, parādot patērētāju ieinteresētību iegādāties videi draudzīgākus produktus. Es uzskatu, ka, pateicoties vienotiem standartiem attiecībā uz informācijas par riepu efektivitāti sniegšanu, ražotāju ieguvums no apstiprinātās regulas būs lielāka iespēja cīnīties par pircēju piesaisti, pamatojoties arī uz citiem faktoriem, nevis vienīgi uz preces cenu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Jaunā regula par riepu marķēšanu ir daļa no Kopienas stratēģijas par CO₂, kurā izvirzīti mērķi, kas jāsasniedz, samazinot transportlīdzekļu emisijas. No 2012. gada novembra Eiropas Savienībā riepas tiks marķētas saskaņā ar to degvielas efektivitāti, saķeri uz slapja ceļa un trokšņa emisiju. Ripošanas pretestības dēļ 20 līdz 30 % no transportlīdzekļa patērētās enerģijas ir saistīti ar riepām. Regulējot energoefektīvo riepu lietošanu, kuras ir drošas un kurām ir zema trokšņa emisija, mēs palīdzam samazināt kaitējumu videi, samazinot degvielas patēriņu, kā arī paaugstināt patērētāju aizsardzību, palielinot konkurenci tirgū. Tāpēc es atzinīgi vērtēju jauna instrumenta izveidi, kas būs vēl viens solis virzienā uz ilgtspējīgu Eiropu energoefektivitātes ziņā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu Parlamenta lēmumu beidzot pieņemt regulu, kas palielinās ceļu satiksmes drošību, kā arī uzlabos transportlīdzekļu efektivitāti vides un ekonomikas jomā. Mērķis ir veicināt drošu un klusāku riepu izmantošanu. Daži pētījumi liecina, ka iespējams būtiski (vairāk nekā par 10 %) samazināt to transportlīdzekļa degvielas patēriņu, kas atkarīgs no riepu rādītājiem.

Atbilstoši manai apņēmībai attiecībā uz patērētāju aizsardzību šī regula izveido efektīvu regulējošu sistēmu, nodrošinot skaidru un precīzu marķēšanu un informāciju. Tas ļaus nodrošināt pārredzamību un izglītot patērētājus par iepirkšanās iespējām, izmantojot brošūras, skrejlapas un informāciju tīmeklī.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta ieteikuma rezultātā mums direktīvas vietā ir regula par riepu marķēšanu.

No 2012. gada novembra riepas tiks marķētas saskaņā ar to degvielas efektivitāti, saķeri uz slapja ceļa un trokšņa emisiju. Eiropas pilsoņiem būs pieejama detalizētāka informācija, lai izvēlētos atbilstošās riepas, kas samazinās degvielas izmaksas un palīdzēs samazināt enerģijas patēriņu. Tādējādi patērētāji varēs izdarīt videi daudz draudzīgāku izvēli un samazināt oglekļa emisijas.

Turklāt marķēšana radīs lielāku konkurenci starp ražotājiem. Šī marķēšana ir izdevīga no vides aizsardzības viedokļa. Jāatzīmē, ka transportlīdzekļi rada 25 % no Eiropas oglekļa dioksīda emisijām.

Riepām var būt svarīga nozīme CO₂ emisiju samazināšanā, jo no tām ir atkarīgi 20 līdz 30 % no transportlīdzekļa kopējā degvielas patēriņa.

Vieglajiem automobiļiem energoefektīvākas riepas var panākt vairāk nekā 10 % ietaupījumu no degvielas izmaksām.

Tāpēc es balsoju par.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par kompromisa tiesību aktu kopumu attiecībā uz riepu marķēšanu. Parlaments risina daudzus jautājumus, kuri šķiet ārkārtīgi tehniski un pirmajā mirklī nerada iespaidu, ka tie būtu starp daudzu cilvēku politiskās darba kārtības prioritātēm; iespējams, ka šis ir viens no šādiem jautājumiem. Taču tuvāka izpēte atklāj, ka gandrīz ceturto daļu no CO₂ emisijām rada transportlīdzekļi,

un riepām ir liela nozīme attiecībā uz degvielas efektivitāti. Tādēļ ierosinātajiem tiesību aktiem ir svarīga loma plašākos ES centienos risināt globālās sasilšanas problēmu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu jo īpaši tāpēc, ka tas ietver divus būtiskus aspektus: pieejamās informācijas uzlabošanu, kas veicinās videi draudzīgāku riepu izvēli, un to, ka ar šādu izvēli mēs veicināsim energoefektivitātes palielināšanu, ņemot vērā, ka 20 līdz 30 % no kopējā transportlīdzekļa enerģijas patēriņa ir atkarīgi no riepām.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, priekšlikums regulai par riepu marķēšanu, ko Parlaments šodien apstiprināja, ir izšķirošs solis virzienā uz drošu un klusu riepu tirdzniecību, kuras ļauj samazināt arī degvielas patēriņu. Īpaši atzinīgi vērtējams tas, ka šī priekšlikuma juridiskā forma ir nomanīta no direktīvas uz regulu.

Tas ļaus mums panākt visu nosacījumu vienlīdzīgu un tūlītēju piemērošanu visās dalībvalstīs, nodrošinot efektīvāku Eiropas riepu tirgus saskaņošanu. Turklāt pūles, ko sarunās par elastīgumu attiecībā uz norādes atrašanās vietu ieguldījusi Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja sniegs patērētājiem atbilstīgu aizsardzību, vienlaikus nodrošinot, lai ražotājus neapgrūtinātu pārākīga birokrātija.

Tāpat nepieciešams pasākums, lai nodrošinātu jauno Eiropas noteikumu pakāpenisku ieviešanu tirgū, ir starpposma noteikumi, kuri atbrīvo riepas, kas ražotas līdz 2012. gadam, no šīs regulas nosacījumu piemērošanas. Minēto iemeslu dēļ mēs varam teikt, ka esam apmierināti ar panākto kopējo nostāju, būdami pārliecināti, ka tā atbilst Komisijas sākotnējā priekšlikuma mērķiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par regulu par riepu marķēšanu attiecībā uz to degvielas efektivitāti. Šī regula ir daļa no tiesību aktu kopuma energoefektivitātes jomā, un tā palīdzēs samazināt piesārņojošās emisijas, ko rada transporta nozare. Saskaņā ar šo regulu riepu piegādātājiem ir jāizmanto etiķetes un uzlīmes, lai lietotājiem nodrošinātu informāciju par degvielas patēriņu un ripošanas pretestību, saķeri ar slapju ceļu un ārējo rītes troksni. Praksē šī norāde ietvers minētos parametrus no A līdz G līmenim atkarībā no tā, kā riepa ir klasificēta. Riepu piegādātājiem ir arī pienākums savā tīmekļa vietnē nodrošināt paskaidrojumus par šiem rādītājiem, kā arī ieteikumus autovadītāja rīcībai. Šie ieteikumi attiecas uz ekobraukšanas nepieciešamību, regulāru riepu spiediena pārbaudi un apstāšanās ceļa ievērošanu. Līdz 2011. gada 1. novembrim dalībvalstis publicēs visus tiesību aktā noteiktos nosacījumus un nepieciešamās administratīvās darbības, kas vajadzīgas, lai šo regulu transponētu valsts tiesību aktos. Šīs regulas nosacījumi stāsies spēkā 2012. gada 1. novembrī. Transporta nozare rada aptuveni 25 % no piesārņojošām emisijām. Tāpēc jaunā regula palīdzēs samazināt šīs emisijas.

- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGAF) mērķis ir atbalstīt tos darba ņēmējus, kas personīgi ir piedzīvojuši atlaišanu, kuras iemesls ir būtiskas izmaiņas pasaules tirdzniecībā. Precīzāk, EGAF finansiāli atbalsta darba meklēšanu, pielāgotu pārkvalifikāciju, uzņēmējdarbības veicināšanu, pašnodarbinātību, kā arī īpašus pagaidu ienākumu papildinājumus.

Ilgterniņā šie pasākumi ir paredzēti, lai palīdzētu šiem darba ņēmējiem atrast un saglabāt jaunu darbavietu.

Mana valsts, Portugāle, ir divreiz guvusi labumu no EGAF: 2008. gadā pēc 1549 darbavietu likvidēšanas autobūves nozarē Lisabonas un Alentežu reģionā, un 2009. gadā pēc 1504 darba vietu likvidēšanām 49 tekstilrūpniecības uzņēmumos valsts ziemeļu un centrālajos reģionos.

Šī fonda izšķirošā loma ir skaidra. Tomēr *Berēs* kundzes uzdotie jautājumi uzsver, ka pastāv situācija, kas Eiropas Komisijai būtu jāizskaidro. Mums ir jānovērš līdzekļu vai valsts atbalsta piešķiršana dalībvalstij, kas izraisa darbavietu zaudēšanu citās Eiropas Savienības vietās.

Tādēļ es piekrītu, ka ir nepieciešams garantēt Eiropas finansiālā atbalsta efektīvu koordināciju, novēršot to, ka uzņēmumi cenšas gūt peļņu, radot un likvidējot darbavietas.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGAF) EUR 14,8 miljonu piešķiršanu 2840 „Dell” strādniekiem Limerikā, kuri pēc rūpnīcas slēgšanas ir zaudējuši savu darbavietu, jo visdrīzāk šis fonds, nevis „Dell” sniegs tiešu palīdzību šiem strādniekiem. Patiešām, šķiet, ka laikā, kad „Dell” slēdza savu rūpnīcu Īrijā, uzņēmums no Polijas valdības kā valsts atbalstu saņēma EUR 54,5 miljonus, lai Lodzā atvērtu jaunu rūpnīcu. Eiropas Komisija apstiprināja šo valsts atbalstu. Vai šīs Komisijas īstenotās politikas būtībā ir kāda konsekvence? Tas efektīvi ļauj „Dell” izvairīties no saskaršanās ar sociālajām sekām, ko izraisījis tā stratēģija, un ļauj uzņēmumiem iesaistīties sacensībās, kuras saņem

pilnīgu atbalstu, izmantojot gan dalībvalsts, gan ES līdzekļus. Steidzami ir nepieciešama skaidrība Eiropas Komisijas politikas koordināciju valsts atbalsta un sociālās politikas jomā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā jau es iepriekš esmu teicis, pat pirms pašreizējās finanšu krīzes parādīšanās, kas ir pastiprinājusi un saasinājusi dažus no iepriekšējiem simptomiem, jau bija skaidri redzama globalizācijas un uzņēmumu pārceļšanās nopietnā ietekme uz daudzu cilvēku dzīvi. Kļūst skaidrs vienreizējais izaicinājums, ko rada laiks, kurā mēs dzīvojam, kā arī ārkārtējā nepieciešamība izmantot mehānismus, kas paši par sevi ir ārkārtēji, lai palīdzētu bezdarbniekiem un veicinātu viņu atgriešanos darba tirgū, ja mēs šīs problēmas aplūkojam kopā ar pašreizējo uzticības trūkumu tirgiem un ieguldījumu sarukšanu.

Šajā saistībā vairākkārt ir izmantots Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds, vienmēr ar mērķi mazināt globālā tirgus ietekmi uz Eiropas darba ņēmējiem. Ir vērts vēlreiz apsvērt tos gadījumus, kas aprakstīti *Bōge kunga* ziņojumā, lai gan joprojām pastāv zināmas bažas attiecībā uz pārliecību, ka visi patiešām iegūs kvalifikāciju. Tādēļ būtu labāk, ja turpmāk pieteikumus iesniegtu atsevišķi.

Es vēlos atkārtoti izteikt savu pārliecību, ka Eiropas Savienībai ir jārikojas, lai veicinātu spēcīgāku, brīvāku un radošāku Eiropas tirgu, kas radīs ieguldījumus un darbavietas.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo, tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGAF) ir instruments, lai reaģētu uz īpašo Eiropas krīzi, ko izraisījusi globalizācija, tas atbilst pašreizējai situācijai. Šis fonds nodrošina individuālu, vienreizēju un laika ziņā ierobežotu atbalstu tieši atlaistajiem darba ņēmējiem. Ir izskanējis arguments, ka, piešķirot šos līdzekļus darba ņēmējiem, nedrīkst rasties proporcionalitātes trūkums, kāds jau ir pieredzēts.

Turklāt Eiropas Sociālais fonds (ESF) atbalsta Eiropas nodarbinātības stratēģiju un dalībvalstu politiku pilnīgas nodarbinātības, darba kvalitātes un ražīguma jomā, sociālās iekļaušanās veicināšanā, invalīdu daļējas piekļuves nodarbinātībai veicināšanā, un samazina nevienlīdzību nodarbinātības jomā valsts, reģionu un vietējā līmenī. Šis fonds ir izšķirošs, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju. Pašreizējā situācija nosaka spēcīgu, pareizu un ātru ESF izmantošanu.

Ir skaidrs, ka EGAF un ESF ir atšķirīgi, savstarpēji papildinoši mērķi un ka neviens no tiem nevar aizstāt otru. Kā ārkārtas pasākums EGAF būtu jāfinansē autonomi, un tā ir ļoti nopietna kļūda, ka EGAF, īstermiņa pasākums, tiek finansēts, izmantojot ESF vai citu struktūrfondu līdzekļus.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta lēmumu apstiprināt atbalstu „Dell” darbiniekiem, izmantojot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. „Dell” veiktā atļaušana ir nopietni ietekmējusi Limerikas un apkārtējo reģionu ekonomiku. Mums ir jāveic piemēroti pārkvalificēšanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka bijušie „Dell” darbinieki tuvākajā laikā var atrast jaunu darbavietu. Īrijas iesnieguma par atbalsta piešķiršanu apstiprināšana, izmantojot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļus, veicinās minēto darbinieku pārkvalifikāciju un kvalifikācijas paaugstināšanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizāciju Beļģijā un Īrijā notikušo atļaušanu gadījumiem, jo, manuprāt, mums jāizmanto visi iespējamie līdzekļi, lai palīdzētu darba ņēmējiem, kuri ir globalizācijas, kā arī ekonomiskās un finanšu krīzes upuri.

Taču es brīnos par Eiropas politikas konsekveni, kad paralēli šī fonda mobilizācijai Eiropas Komisija atļauj Polijai piešķirt valsts atbalstu „Dell” rūpnīcas atvēršanai savā valstī, lai gan uzņēmums slēdz citu rūpnīcu Īrijā. Kā Eiropas pilsoņi var ticēt Eiropas „labumiem”, ja tā apstiprina šādu „triku”?

Šajā kontekstā var šaubīties par valsts līdzekļu izmantošanas likumīgumu un paust nožēlu par to mūsu uzņēmumu sociālās atbildības trūkumu, kurus vada vienīgi vēlme gūt peļņu neatkarīgi no likvidētajām darba vietām.

Jacky Hénin (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) „Dell” grupa, kura nesen ieņēma pirmo, pašlaik trešo vietu pasaulē informācijas tehnoloģiju jomā un kuras vērtība vērtspapīru tirgū tiek lēsta USD 18 miljardu apmērā, 2009. gada trešajā ceturksnī ir uzrādījusi USD 337 miljonus lielu peļņu, un paredz vēl lielāku peļņu ceturksnī...

Jā, es esmu par „Dell” darbiniekiem!

Jā, es ceru, ka viņi atradīs darbu un pēc iespējas drīzāk atgriezīsies cilvēka cienīgā dzīvē!

Bet, nē, es neveicināšu Eiropas nodokļu maksātāju naudas izšķiešanu. Nekādā gadījumā es nepievienos to darbinieku vēl lielākai noniecināšanai, kuri ir galēja apjukuma stāvoklī.

Lai vainīgie maksā un lai Eiropa ievieš stingru rūpniecības politiku, kas atbilst iedzīvotāju vajadzībām, pirms tiek ļauts izmaksāt dividendes!

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šodien Eiropas Parlaments atbalstīja EUR 14 miljonu fondu to 1900 „Dell” darbinieku apmācībai, kuri tika atlaisti, pieņemot lēmumu pārcelt rūpniecību no Īrijas uz Poliju. Šis fonds var palīdzēt tiem, kuri zaudējuši darbu, papildināt un iegūt kvalifikāciju, lai atgrieztos darbā. Šis fonds drīzāk būs naudas iemaksa, nevis izmaksa, jo minētie līdzekļi tiks pārskaitīti trešā līmeņa koledžām Minsteres reģionā, lai segtu bijušo „Dell” darbinieku mācību maksu. Šī fonda apstiprināšana ir svarīgs piemērs, kas apliecina Eiropas apņemšanos palīdzēt Īrijai izkļūt no recesijas. Fondam būtu jāpalīdz mazināt bezdarba pieauguma tendenci Minsterē, un tas būs nozīmīgs stimuls vietējai ekonomikai, jo tie, kurus skāra „Dell” rūpniecības slēgšana, atgriezīsies darba tirgū.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Mēs balsojam par šo ziņojumu un par atbalsta piešķiršanu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, domājot par Īrijas un Beļģijas strādniekiem kā neoliberalās globalizācijas upuriem.

Taču mēs kategoriski protestējam pret apgalvojumu, ka šīs Eiropas strādnieku piedzīvotās sociālās un humānās traģēdijas būtu jāuztver vienkārši kā „pielāgošanos”, kas nepieciešama sekmīgai neoliberalās globalizācijas norisei. Ir pilnīgi nepieņemami, ka ES atbalsta tos, kuri ir atbildīgi par šīm traģēdijām, sniedzot politisku un finansiālu atbalstu pārvietošanas un nodošanas procesiem, kas tiek veikti tikai peļņas gūšanas nolūkos.

Nedrīkst izdabāt kapitālistu plēsoņu, tādu kā Teksasas uzņēmums „Dell”, kas ir otra lielākā telekomunikāciju kompānija pasaulē, komerciālajai apetītei, neņemot vērā Eiropas iedzīvotāju vispārējās intereses. Katrā ziņā tas nav mūsu Eiropas redzējums.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes telpa, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ietilpst solidaritātes koncepcijā. Šis atbalsts ir būtisks, lai palīdzētu bezdarbniekiem un pārvietošanu, kuras notikušas globalizācijas rezultātā, upuriem. Aizvien lielāks skaits uzņēmumu pārvieto savu darbību, izmantojot zemā darbaspēka izmaksu priekšrocības dažās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, kas postoši ietekmē tās valstis, kuras ievēro darba ņēmēju tiesības. EGAF ir paredzēts, lai palīdzētu strādniekiem, kuri kļuvuši par uzņēmumu pārvietošanas upuriem, un ir svarīgi viņiem palīdzēt turpmāk piekļūt jaunām darbavietām. EGAF jau iepriekš ir izmantojušas arī citas ES valstis, jo īpaši Portugāle un Spānija, un šobrīd šāda palīdzība ir jāsniedz Beļģijai un Īrijai.

Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) ES ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentu, lai spētu nodrošināt atbalstu tiem, kuri zaudējuši darbu saistībā ar „pasaulas tirdzniecības modeļu nozīmīgu strukturālo izmaiņu sekām, un lai palīdzētu viņiem no jauna integrēties darba tirgū”.

Mēs esam pārliecināti, ka brīvais tirgus un tirgus ekonomika veicina ekonomikas izaugsmi, un tāpēc principā iebilstam pret finansiālu atbalstu valstīm vai reģioniem. Taču finanšu krīze ir smagi skārusi dalībvalstu ekonomiku, un ekonomikas lejupslīde šoreiz ir dziļāka nekā visas pārējās lejupslīdes, ko Eiropa ir piedzīvojusi kopš 1930. gadiem.

Ja ES nerīkosies, tad smagi cietīs bezdarbnieki tajos Beļģijas un Īrijas reģionos, kuri ir iesnieguši pieteikumu par ES atbalstu. Sociālās atstumtības un pastāvīgas neiekļaušanās risks ir ļoti liels, un to mēs, būdami liberāļi, nevaram pieņemt. Mēs dziļi jūtam līdzī visiem tiem, kurus ir skārusi ekonomiskā lejupslīde, un mēs vēlamies redzēt pasākumus, tādus kā apmācība, kas palīdzēs cilvēkiem pārvarēt šo situāciju. Tāpēc mēs atbalstām atbalstu bezdarbniekiem tekstila nozarē Beļģijas Austrumflandrijas un Rietumflandrijas reģionos un Limburgā, kā arī datoru ražošanas rūpniecībā Īrijas Limerikas, Klēras un Nortiperēri novados, tāpat kā Limerikas pilsētā.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizāciju tāpēc, ka darbinieku masveida atlaišana, bez šaubām, ir ekonomiskās krīzes negatīvas sekas, un par spīti izplatītam viedoklim krīze vēl joprojām pastāv. Nav šaubu, ka tiem, kuri minētajās valstīs zaudējuši darbu, ir jāpalīdz. Darba zaudējums ir milzīga traģēdija šo cilvēku un viņu ģimeņu dzīvē. Tāpēc es domāju, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda loma ir īpaši svarīga sarežģītajā krīzes laikā. Manuprāt, fonda budžets turpmāk ir būtiski jāpalielina, lai tas spēj nodrošināt sociālās prasības. Ekonomiskā krīze turpinās izpausties masveida atlaišanu veidā, kas bieži izraisa dramatiskus notikumus cilvēku dzīvē, sociālo problēmu pieaugumu un citas neproduktīvas parādības. Tāpēc es uzskatu, ka mums jā dara viss iespējams, lai pēc iespējas efektīvāk palīdzētu cilvēkiem, kuri cieš no ekonomiskās krīzes radītajām sekām.

- Ziņojums: David Martin (A7-0043/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu ierosinātos grozījumus Reglamentam, kas saistīti ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Es vēlos uzsvērt vienu no aspektiem, kas, manuprāt, pašlaik ir vissvarīgākais, jo mēs esam liecinieki sarunām par jauno nolīgumu, kas 2013. gada janvārī stāsies Kioto protokola vietā. Lisabonas līgums starptautisko cīņu pret klimata pārmaiņām izvirza par īpašu mērķi ES vides politikas jomā. Lisabonas līgums pievieno atbalstu starptautiskajai darbībai pret klimata pārmaiņām to mērķu sarakstam, kuri veido vides politiku. Lisabonas līgums piešķir Eiropai arī jaunas pilnvaras enerģētikas, zinātniskās pētniecības un kosmosa politikas jomā. Tagad enerģētika ir kopīga atbildīga, bruģējot ceļu kopējai Eiropas politikai.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Martin* kunga ziņojumu par Parlamenta Reglamenta pielāgošanu Lisabonas līgumam, jo ir nepieciešams grozīt dažus Parlamenta iekšējos noteikumus, ņemot vērā pilnvaru palielināšanu, kas izriet no Lisabonas līguma stāšanās spēkā, jo īpaši paplašināto likumdošanas varu, kas ļaus tam daudz vairāk jautājumos pieņemt tiesību aktus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā dalībvalstu valdībām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Grozījumi, par kuriem mēs šodien balsojām, tiks iekļauti Eiropas Parlamenta Reglamentā, jo Reglamenta grozījumiem ir jābūt saskaņotiem ar gaidāmo Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kas paredzēta 1. decembrī. Es uzskatu, ka būtiski pastiprinātās Parlamenta pilnvaras, kas tiks visiem Eiropas Parlamenta deputātiem risināt jaunus izaicinājumus, ir svarīgs pārbaudījums Parlamenta spējai ierosināt tiesību aktus, kā arī tā atbildības sajūtai.

Līdz ar to es varu tikai atbalstīt izmaiņas Reglamentā, kas radīs apstākļus, lai Parlaments vairāk strādātu saskaņā ar līgumu nosacījumiem.

Es sevišķi priecājos par aizvien nozīmīgāko lomu, kāda ir valstu parlamentiem un dalībvalstu iniciatīvām Eiropas integrācijas ziņā.

Es ceru, ka visi Eiropas lēmumu pieņēmēji aizvien vairāk īstēnos un ievēros subsidiaritātes principu, kam pievērsta Eiropas likumdevēja īpaša uzmanība.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *David Martin* ziņojumu par Eiropas Parlamenta Reglamenta reformu, ciktāl tas ļaus Parlamentam ievērot jaunus pamatnoteikumus, kas izriet no Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Šī reforma jo īpaši ietver šādus pasākumus: atbalsts jauniem „novērotājiem”, kuriem katram atsevišķi jābūt tiesībām pēc iespējas drīzāk kļūt par Eiropas Parlamenta deputātu; noteikumu ieviešana attiecībā uz valstu parlamentu jauno lomu likumdošanas kārtībā, pārbaudot, vai ir ievērots subsidiaritātes princips, reforma, kuru es vērtēju ļoti atzinīgi, ciktāl tā palīdz padziļināt demokrātiskas debātes; un galvenokārt, paplašinātu pilnvaru piešķiršana Eiropas Parlamentam Eiropas tiesību aktu izstrādē.

Visbeidzot, šajā tekstā ir precizētas darbības, kas Eiropas Parlamentam jāveic gadījumā, ja „dalībvalsts pārkāpj pamatprincipus”, kas ir jo īpaši pozitīvi attiecībā uz pamattiesību aizsardzību.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Saskaņā ar Parlamenta veco Reglamenta 36. pantu mums tika izvirzīta prasība „pievērst īpašu uzmanību pamattiesību ievērošanai”. Jaunais Reglamenta 36. pants paredz, ka mums „pilnībā jāievēro” tās tiesības, kuras noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šī ir tikko manāma izmaiņa, bet tāda izmaiņa, kuru es uzskatu par svarīgu un kura visiem Eiropas Parlamenta deputātiem uzliek par pienākumu aizstāvēt visu iedzīvotāju tiesības.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī nozīmē, ka ir nepieciešams pielāgot Parlamenta Reglamentu, lai piemērotu to Parlamenta jaunajiem noteikumiem un jaunajām pilnvarām.

Ar šiem Reglamenta grozījumiem Parlaments sevi sagatavo paplašinātajām pilnvarām, kas tam tiks piešķirtas, kad spēkā stāsies Lisabonas līgums, ņemot vērā 18 jaunu Eiropas Parlamenta deputātu pievienošanu, paplašinātas likumdošanas pilnvaras un jauno budžeta procedūru. Šajā saistībā būtiska ir arī turpmākā sadarbība ar valstu parlamentiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ļoti maz kas ir redzams no šī daudz slavētā demokrātijas pieauguma un parlamentu plašākas līdzdalības, ko bija paredzēts ieviest ar Lisabonas līgumu. Ir tikai dažas jaunas

procedūras. Nekādos apstākļos nedrīkst ļaunprātīgi izmantot procedūru pamattiesību ievērošanas novērtēšanai, lai obligāti piemērotu politikorektumu vai veicinātu pretdiskriminācijas mērķi.

Lisabonas līgums nemaina demokrātijas trūkumu Eiropas Savienībā. Maz kas ir mainījies, ja Eiropas Parlamentam ir jāizvēlas Komisijas priekšsēdētājs no neveiksmīgiem politiķiem, kuri ir zaudējuši vēlēšanās. Tas, ka Stokholmas programma tiek pieņemta tik ātri, ka mēs nespējam aktualizēt savas bažas par mūsu datu aizsardzību, norāda, cik patiesībā ir svarīgs mūsu viedoklis. Patiesībā tās izmaiņas Parlamenta Reglamentā, kas ieviestas saistībā ar Lisabonas līgumu, nav nodrošinājušas pārredzamības pieaugumu vai parlamentu lielāku ietekmi. Šī iemesla dēļ es nobalsoju pret.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums piešķirs lielāku ātrumu, likumību un demokrātiju lēmumu pieņemšanas procesam Eiropas Savienībā, kas ir atbildīga par pasākumiem, kuri mūs kā iedzīvotājus ietekmē katru dienu.

Īpaši tiks paplašinātas Parlamenta likumdošanas pilnvaras, jo tam būs kopēja atbildība ar Eiropas Padomi vairumā jautājumu, ko risina iestādes. Patiesībā saskaņā ar Lisabonas līgumu tā dēvētā koplēmuma procedūra iegūs likuma spēku un kļūs par parastu likumdošanas procedūru.

No savas puses, būdams ievēlēts Eiropas Parlamenta deputāts, es esmu piesardzīgs pret izaicinājumu, ko rada šīs izmaiņas.

Jo īpaši šajā ziņojumā ir izmantots iepriekšējā Parlamenta sasaukuma veiktais un gandrīz pabeigtais darbs saistībā ar Parlamenta Reglamenta, kas regulē Parlamenta darbu, pielāgošanu, ņemot vērā jauno līgumu, kuram būtu jāstājas spēkā nākamā mēneša sākumā.

Daži grozījumi ir tīri tehniskas dabas, un citi attiecas uz jauninājumiem, ko Parlaments ir ieviesis, izmantojot šo iespēju. Kopumā šis ziņojums ir kompromiss, kas apmierina politisko ģimeni, kurai es piederu, Eiropas Tautas partijas grupu (Kristīgos demokrātus), līdzsvaroti iekļaujot tādus jautājumus kā subsidiaritāte un proporcionalitāte, tāpat kā sadarbības stiprināšanu starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem.

Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskā partija iebilst un balsoja pret grozījumiem, lai pielāgotu Eiropas Parlamenta Reglamentu Lisabonas līguma nosacījumiem. Šie grozījumi saglabā un stiprina Eiropas Parlamenta Reglamenta reakcionāro un antidemokrātisko raksturu, kas rada smacējošu sistēmu visiem, kuri iebilst pret kapitāla politisko pārstāvju suverenitāti.

Tie ir meli, ka Lisabonas līgums „piešķir ES demokrātiskāku dimensiju”, jo tas, iespējams, pilnveido Eiropas Parlamenta lomu. Eiropas Parlaments ir daļa no ES reakcionārā veidojuma. Tas ir pierādījis savu uzticību ES reakcionārajai politikai, savu atbalstu monopolu interesēm, savu lomu kā struktūra, kas, iespējams, rada likumīgu ticību Eiropas Savienības pret iedzīvotājiem vērstajai politikai. Eiropas Parlaments nepārstāv sabiedrību; tas pārstāv kapitāla intereses. Sabiedrības interesēs ir opozīcija, saiknes saraušana ar ES pret iedzīvotājiem vērsto politiku un Eiropas Parlamentu, kas to atbalsta, un Eiropu vienojošās konstrukcijas atcelšana.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0141/2009) / REV 1: Gatavošanās Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei par klimata pārmaiņām

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, kura ir vēsta uz to, lai Kopenhāgenā panāktu vērienīgu un juridiski saistošu starptautisku vienošanos, jo es uzskatu, ka šī nolīguma noslēgšana var radīt jaunu, ilgtspējīgu modeli, kas veicina sociālo un ekonomisko izaugsmi, sekmē ekoloģiski ilgtspējīgas tehnoloģijas, kā arī atjaunojamo enerģiju un energoefektivitāti, un samazina enerģijas patēriņu un nodrošina jaunu darbavietu radīšanu.

Es uzskatu, ka šīs rezolūcijas — kura uzsver, ka starptautiskā nolīguma pamatā jābūt kopējas, bet diferencētas atbildības principam, attīstītajām valstīm uzņemoties vadību savu emisiju samazināšanā un uzņemoties atbildību sniegt attīstības valstīm finansiālu un tehnisku atbalstu — apstiprināšana veicinās noteikta globāla līdzsvara panākšanu.

Tāpēc ir būtiski, ka Eiropas Savienība uzņemas vadību šajā jautājumā, lai aizsargātu nākamo paaudžu labklājību.

Dominique Baudis (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmes rezolūciju, jo mēs kā vēlētāji deputāti esam atbildīgi par to, lai saglabātu planētu nākamajām paaudzēm. Tuvākajos mēnešos pasaule liks uz spēles savu nākotni. Ir neiedomājami, ka starptautiskā sabiedrība varētu nepanākt vienošanos, kas liek valstīm virzīties pa saprāta ceļu. Valstu vai valdības vadītāji, jūsu rokās ir atbildība par rītdienas pasauli! Esiet spējīgi nolikt malā savas valsts intereses un īstermiņa jautājumus, jo cilvēcei nav laika, ko zaudēt!

Frieda Brepoels (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Rezolūcijā, ko Eiropas Parlaments šodien pieņēma, īpaša nodaļa uzsver to, cik liela nozīme ir reģioniem un vietējām iestādēm, jo īpaši konsultāciju procesā un izplatot informāciju par klimata politiku un tās īstenošanu. Līdz 80 % pielāgošanas un seku mazināšanas politikas virzienu tiks īstenoti reģionālā vai vietējā līmenī. Dažas reģionālās pašvaldības jau to dara, īstenojot radikālu pieeju cīņā pret klimata pārmaiņām.

Būdam Eiropas Brīvās alianses locekle, kas pārstāv Eiropas nācijas un reģionus, es pilnībā atbalstu reģionālo pašvaldību tiešu iesaistīšanu ilgtspējīgas attīstības un efektīvas reaģēšanas uz klimata pārmaiņām veicināšanā. Šajā kontekstā ir jāuzsver Reģionālo pašvaldību tīkla ilgtspējīgai attīstībai (*nrg4SD*) darbs. Šis tīkls jau ir izveidojis ciešas attiecības ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmu (*UNDP*) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmu (*UNEP*). Tādēļ EFA locekļi aicina Kopenhāģenas vienošanās kontekstā skaidri atzīt reģionālās pašvaldības, atzīstot to lomu, kādu tās īsteno seku mazināšanas un pielāgošanās politikā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir izšķiroši Kopenhāģenas konferencē panākt politiski saistošu nolīgumu. Šim nolīgumam ir jāietver darbības elementi, kurus var nekavējoties īstenot, un grafiks, kas ļaus izstrādāt juridiski saistošu vienošanos 2010. gadā. Šajā nolīgumā jāiesaista visas valstis, kuras ir parakstījušas Konvenciju, un ir būtiski, lai būtu skaidri noteiktas visas saistības emisiju samazināšanas vai finansējuma ziņā. Lai gan, no vienas puses, rūpnieciski attīstītajām valstīm ir jābūt priekšgalā siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanā, sava loma ir jāīsteno arī ekonomiski attīstītākajām attīstības valstīm, dodot ieguldījumu atbilstīgi savai atbildībai un attiecīgajām iespējām. Rūpnieciski attīstīto valstu un attīstības valstu ar vairāk attīstītu ekonomiku centieniem ir jābūt salīdzināmiem. Tikai tad būs iespējams samazināt izkropļojumus starptautiskajā konkurencē. Izšķiroši ir arī noteikt finansējuma struktūru, lai tā būtu ilgtspējīga vidējā termiņā un ilgtermiņā. Finansējums jānodrošina privātajam sektoram, oglekļa dioksīda tirgum, kā arī rūpnieciski attīstīto valstu un ekonomiski vairāk attīstīto attīstības valstu valsts sektoram.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES rīkotos un kļūtu par pasaules līderi oglekļa emisiju samazināšanā, uzsākot sarunas Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmē. Saistībā ar oglekļa emisiju samazināšanu Parlaments jau ir parādījis lielāku vērienu nekā dalībvalstis, un šodienas rezolūcijā atzinīgi jāvērtē aicinājumi nodrošināt reālu finansējumu, aicinājumi izvīzīt augstākus samazināšanas mērķus, proti, 25–40 % saskaņā ar zinātnes sasniegumiem, kā arī neatlaidīga prasība pieņemt juridiski saistošu nolīgumu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos, jo, pirmkārt, tika apstiprināts grozījums Nr. 13, kurā kodolenerģija tiek uzskatīta par svarīgu faktoru oglekļa emisiju samazināšanā, un, otrkārt, tāpēc, ka tika noraidīts manas grupas iesniegtais grozījums Nr. 3, kurā izteikts aicinājums attīstītajām valstīm līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisijas par 80 un 95 % salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Rezolūcijā ietverti vairāki pozitīvi punkti, piemēram, ES apņemšanās līdz 2020. gadam piešķirt EUR 30 miljardus gadā, lai nodrošinātu attīstības valstu vajadzības saistībā ar klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām. Tomēr es uzskatu, ka atgriešanās pie kodolenerģijas kā pretlīdzekļa siltumnīcefektam nav risinājums cīņā ar klimata pārmaiņām; gluži pretēji, tā ir bīstama izvēle. Kopenhāģenā radīsies sadursme starp trim attīstīto, attīstības un mazattīstīto valstu nometnēm un trim valdību, galveno kustību un iedzīvotāju nometnēm, ņemot vērā, ka klimata pārmaiņas ievērojami apdraud centienus samazināt nabadzību un badu pasaulē. Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksme ir patiens izaicinājums, kuram mums ir jāstājas pretī, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka rūpniecības un kodolenerģijas lobiji gūst spožu uzvaru.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Kraemer, Britta Reimers un Alexandra Thein (ALDE), rakstiski. – (DE) Eiropas Parlamenta deputāti, kuri ir Vācijas Brīvās Demokrātiskās partijas locekļi turpmāk minēto iemeslu dēļ ir atturējušies no balsošanas par Kopenhāģenas rezolūciju. Rezolūcijā ir ietverti paziņojumi par klimata aizsardzības pasākumu finansēšanu trešās valstīs, nenorādot finansēšanas noteiktos kritērijus vai mērķi. Mēs nevaram to pamatot nodokļu maksātājiem. Turklāt mēs uzskatām, ka Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) vispārējā kritika ir nepareiza.

ICAO ir organizācija, kas starptautiskā līmenī risina jautājumus aviācijas jomā. Gan kritika, gan paziņojums par *ICAO* sarunu iespējamo neveiksmi ir nepareizs un neatbilstīgs. Aicinājums aviācijas nozarei īstenot

īpašus pasākumus attiecībā uz CO₂ kvotu tirdzniecības sistēmu ir pretrunā pašreizējiem ES tiesību aktiem un pārslogo ES nostāju sarunās par starptautisko nolīgumu klimata jomā ar nereālām prasībām.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Klimata pārmaiņu sekas jau ir izjūtas: paaugstinās temperatūra, kūst ledāji un šļūdoņi, un arvien biežāki un spēcīgāki ir ārkārtēji laika apstākļi. ANO ziņo, ka no tās saņemtajiem ārkārtas humānās palīdzības lūgumiem 2007. gadā visi, izņemot vienu, bija attiecināmi uz klimata jomu. Mums ir nepieciešama globāla enerģētikas revolūcija virzienā uz ilgtspējīgu ekonomikas modeli, kas nodrošinātu, ka vides kvalitāte iet rokrokā ar ekonomisko izaugsmi, bagātību radīšanu un tehnoloģiju attīstību. Īrijas oglekļa dioksīda emisijas uz vienu iedzīvotāju ir 17,5 tonnas gadā. Līdz 2050. gadam tās jāsamazina līdz 1 vai 2 tonnām. Tas nepārprotami nozīmē radikālas izmaiņas enerģijas ražošanā un patēriņā. Pirmais solis ir visaptveroša nolīguma panākšana Kopenhāgenā, kurā būtu noteikti starptautiskajai kopienai saistoši obligāti samazināšanas mērķi un nodrošinātas sankcijas starptautiskajā līmenī šī nolīguma neievērošanas gadījumā. Patiesi, starptautiskajai kopienai būtu jāizrāda lielāka apņēmība nekā līdz šim, lai risinātu finanšu krīzi. Reakcijai uz klimata pārmaiņām jābūt stingrai starptautiskai pārvaldībai un finanšu saistībām. Palīdzība attīstības valstīm jāsniedz papildus ārvalstu attīstības atbalstam, vai arī pastāv risks nesasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Klimata pārmaiņas patiešām prasīs palielināt ieguldījumus valsts sektorā.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Kopīgā rezolūcija, ko Parlaments tikko pieņēma, raida skaidru signālu. Eiropas Savienībai pēc Kopenhāgenas ir jāpauž vienota nostāja un jārikojas vienoti neatkarīgi no tā, kāds būs šīs konferences rezultāts. Mūsu mērķim jābūt reālam siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju samazinājumam par 30 %. Sakot „reālu”, es domāju, ka kādu dienu galu galā būs nepieciešams pievērsties jautājumam par atkāpēm un emisiju tirdzniecību. Parlaments cer, ka Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme būs iespēja parādīt tādu Eiropas Savienību, kura ir spēcīga un kura uzņemas stingras finanšu saistības pret attīstības valstīm, jo mēs tām esam parādā.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) No 7. līdz 18. decembrim Kopenhāgenā gandrīz 200 valstis debatēs par jaunu starptautisku nolīgumu, lai apkarotu klimata pārmaiņas, nolīgumu pēc Kioto Protokola darbības beigām, kas stāsies spēkā no 2013. gada...

Rezolūcija, par kuru mēs nobalsojām, Eiropas Savienībai sarunās kalpos kā ceļvedis. Būdamā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekle, es devu savu ieguldījumu, atbalstot grozījumus, jo īpaši attiecībā uz nolīguma juridiski saistošo raksturu.

Balsojot manas prasības ir panākt globālu politisku vienošanos, kura būtu tālejoša un saistoša un kura ātri bruģētu ceļu patiesi juridiskam nolīgumam; līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju samazinājumu par 30 % salīdzinot ar 1990. gadu, kam nepieciešama vērienīga, skaitliski aprēķināma, taču arī elastīga citu piesārņotāju, tādu kā Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna, apņemšanās, un 80 % samazinājumu līdz 2050. gadam atbilstīgi ekspertu prasībām; un noskaidrot attīstīto valstu izšķirošo kolektīvo apņemšanos attiecībā uz finansējumu un atbalstu attīstības valstīm. Krīzes kontekstā ir grūti noteikt precīzos apmērus, taču būs nepieciešams nodrošināt, lai tie atbilst vismaz tām saistībām, ko mēs esam uzņēmušies!

Neveiksme Kopenhāgenā būs vides, politiska un morāla katastrofa!

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju rezolūcijas priekšlikumu par Kopenhāgenas konferenci klimata pārmaiņu jomā, jo es uzskatu, ka tajā ietverts labs parlamentārs kompromiss attiecībā uz galvenajiem aspektiem, kas būtu jāievēro sarunās par paredzamo starptautisko nolīgumu šajā jautājumā, īpaši saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņu sekām, finansēšanas mehānismiem un mežu izciršanu. Es vēlos atgādināt, ka tāda juridiski saistoša starptautiska nolīguma panākšana Kopenhāgenā, kurš ir vērienīgs, reālistisks un iesaista visas puses, ir arī sociāla taisnīguma jautājums.

Jill Evans (Verts/ALE), rakstiski. – Rezolūcijā, ko Parlaments šodien pieņēma, īpaša nodaļa uzsver to, cik liela nozīme ir reģioniem un vietējām iestādēm konsultāciju procesā un informācijas izplatīšanā par klimata politiku un tās īstenošanu. Līdz 80 % pielāgošanas un seku mazināšanas politikas virzienu tiks īstenoti reģionālā un vietējā līmenī. Dažas reģionālās vai vietējās pašvaldības īsteno radikālu politiku, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām.

Būdami Eiropas Brīvās alianses locekļi, kas pārstāv Eiropas nācijas un reģionus, mēs pilnībā atbalstām pašvaldības iestāžu un reģionālo pašvaldību tiešu iesaistīšanu ilgtspējīgas attīstības un efektīvas reaģēšanas uz klimata pārmaiņām veicināšanā. Šajā kontekstā ir jāuzsver Reģionālo pašvaldību tīkla ilgtspējīgai attīstībai (mg4SD) darbs. Šis tīkls jau ir izveidojis ciešas attiecības ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmu. Tādēļ mēs aicinām Kopenhāgenas

nolīguma kontekstā skaidri atzīt reģionālās pašvaldības, atzīstot to lomu, kādu tās īsteno seku mazināšanas un pielāgošanās politikā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā es jau iepriekš esmu teicis, ir vitāli svarīgi panākt juridiski saistošu, globālu, politisku nolīgumu par klimata pārmaiņām, neliekot Eiropas rūpniecībai konkurēt nespējīgā stāvoklī. Eiropas centieniem jābūt vēršoties uz to, lai censtos panākt tādu nolīgumu, kas paredz kopīgus, nevis tikai ES centienus.

Manuprāt, doma par nodokļa piemērošanu starptautiskiem finanšu darījumiem kā par risinājumu, lai finansētu attīstības valstu pielāgošanos klimata pārmaiņu sekām un mazinātu to ietekmi, ir neatbilstīga, ņemot vērā, ka tas notiks uz ekonomikas (īpaši tādā krīzes situācijā, kādu mēs pašlaik piedzīvojam), tirdzniecības un bagātību radīšanas rēķina.

Nedrīkst ignorēt izmaksas, ko šāds nodoklis radītu sabiedrībai kopumā (nodokļu sloga palielināšanās, ko izjustu visi nodokļu maksātāji un patērētāji), kā arī tā ietekmi uz finanšu tirgu (nepieciešamās likviditātes un kredīta plūsmu uzņēmējdarbībai un mājāsaimniecībām samazināšanās).

Es uzskatu, ka šis nav veids, kā regulēt tirgu, un ka var izstrādāt citas alternatīvas, kas mazāk kaitētu globālajai ekonomikai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo es uzskatu, ka ES arī turpmāk jārada piemērs cīņā pret klimata pārmaiņām. Ir vērts atzīmēt, ka ES ir pārspējusi Kioto izvirzītos mērķus.

Es uzskatu, ka Kopenhāgenas nolīgumam ir jābūt saistošam. Tādēļ es šajā kontekstā esmu iesniedzis grozījumu Parlamenta rezolūcijai, kurā prasīts, lai galīgajā tekstā iekļautu starptautisku sankciju kopumu.

Es uzskatu, ka nolīgumam jābūt globālam, vērienīgam un ar skaidru laika grafiku. Ja mēs nebūsim ambiciozi, mēs iegūsim šķietamu instrumentu, kas būs pat vēl mazāk efektīvs nekā Kioto Protokols, kurā jau ir nodrošinātas starptautiskas sankcijas. Tādēļ cerēsim, ka regulējums būs efektīvs un ka nolīgumā tiks ietverta klauzula par pārskatīšanu, lai to var viegli atjaunināt.

Es arī uzskatu, ka Ķīnu un Indiju nedrīkst pilnīgi atbrīvot no atbildības, jo tās rada procentuāli lielu daļu no globālajām emisijām, turpretī mūsu ražotāji gatavojas ilgtermiņā samazināt savas emisijas.

Lielā mērā par šīs augstākā līmeņa sanāksmes veiksmīgu iznākumu ir atbildīgas Amerikas Savienotās Valstis. Es ceru, Amerikas Savienoto Valstu prezidents *Barack Obama* parādīs, ka viņš ir pelnījis Nobela Miera prēmiju, jo klimata pārmaiņu apkarošana veicinās mieru un laimi visām valstīm.

Elisa Ferreira (S&D), rakstiski. – (PT) Pieņemtajā rezolūcijā ir pozitīvi aspekti, piemēram: starptautisko saistību pēc 2012. gada saglabāšanas nozīmīgums; nepieciešamība saskaņot samazinājuma mērķus ar jaunākajiem zinātniskiem datiem; aicinājums, lai Amerikas Savienotās Valstis padara saistošus tos mērķus, kuri solīti (lai gan nav noteikti par saistošiem) pēdējā vēlēšanu kampaņā; uzsvars uz attīstīto valstu vēsturisko atbildību par siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijām; energoefektivitātes veicināšana un darbību paplašināšana pētniecības un attīstības un jauninājumu jomā.

Taču svarīgā nozīme, kāda piešķirta tā dēvētajiem tirgus risinājumiem un oglekļa dioksīda tirdzniecībai jo īpaši, ir neapstrīdama. Būtībā tā ir politiska un ideoloģiska izvēle, kas ne tikai negarantē to, ka mēs izpildīsim savus emisiju samazināšanas mērķus, bet pati ir visnopietnākais drauds izvirzīto vides mērķu izpildei. Tas, kā kopš 2005. gada ir darbojusies Eiropas Savienības siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma, lieliski to ilustrē. Oglekļa dioksīda tirdzniecības mērķis ir komercializēt Zemes spēju pārstrādāt oglekli un līdz ar to regulēt klimatu. Tādēļ pastāv risks, ka šī spēja — kura nodrošina dzīvību uz Zemes, kā mēs to zinām, — nonāks to pašu uzņēmumu rokās, kuri piesārņo planētu, tās dabas resursus un klimatu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsojuma par rezolūciju klimata pārmaiņu jomā, jo Eiropas Parlaments atbilstīgi savam paradumam pauz vērtīgus uzskatus, neņemot vērā realitāti. Eiropas Savienība rada apmēram 11 % no visām pasaules CO₂ emisijām. Tā nevar rādīt piemēru un maksāt arī par pārējo pasauli.

Pieminot tikai vienu neatbilstību rezolūcijā, ir neloģiski ierobežot dalībvalstis Tīras attīstības mehānismu (CDM) izmantošanā, lai gan tie ir paredzēti Kioto Protokolā, un vienlaikus bez nosacījumiem vai pienācīga pamatojuma prasīt EUR 30 miljardus gadā attīstības valstu atbalstam.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Kas attiecas uz klimata pārmaiņu jautājumu, ir nepieciešams steidzami rīkoties un neatstāt attīstības valstis bez palīdzības. Tās ir visvairāk cietušas no klimata pārmaiņām, bet tām trūkst piemērotu resursu, lai ietekmētu šo parādību, kuru izraisījušas attīstītās valstis! Ja tagad netiks veiktas globālas darbības, nākamās paaudzes būs bezspēcīgas klimata pārmaiņu radīto sekū priekšā. Tādēļ mūsu valdībām ir svarīgi uzņemties politisko vadību, lai mudinātu citas valstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis un Ķīnu panākt nolīgumu. Šajās saistībās jāietver arī finanšu darījumu nodokļa ieviešana, kas tiks izmantots nevis banku sektora uzraudzības finansēšanai, bet gan vispasaules sabiedrisko labumu, tādu kā klimats, finansēšanai.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Nākamajā mēnesī pasaules uzmanība tiks pievērsta Dānijai. Otrā Ziemeļjūras krastā tikpat lielā valstī Skotijas valdība dod būtisku ieguldījumu centienos klimata pārmaiņu jomā. Saskaņā ar Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes oficiālo tīmekļa vietni, Skotija ir uzņēmusies „vadošo lomu pasaulē klimata aizsardzības jomā”. Skotijas valdības pūliņi ir pilnībā jāatbalsta, un mums jācer, ka nākamajā mēnesī citas valstis pievienosies globālajiem centieniem.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei par klimata pārmaiņām, jo esmu pārliecināta, ka visaptverošs starptautisks nolīgums reāli spēj mainīt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju nekontrolēta pieauguma tendenci.

Vides politika kopumā un klimata politika jo īpaši ir arī tehnoloģisko jauninājumu virzītājspēks, un tā var radīt jaunas izaugsmes iespējas mūsu uzņēmumiem.

Es ļoti priecājos, ka Eiropa īsteno vadošo lomu, nodrošinot enerģijas un klimata politiku, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt emisijas par 20 % salīdzinot ar 1990. gadu. Es stingri iebilstu pret papildu ierobežojošiem mērķiem bez visaptveroša, starptautiska nolīguma. No vienas puses, Eiropas, kas ir atbildīga par 11 % no pasaules emisijām, spēkos nav vienai pašai mainīt šo tendenci, taču, no otras puses, mani biedē uzņēmumu darbības pārvietošana nozarēs, kuras patērē daudz energoresursu un rada lielas CO₂ emisijas.

Tikai visaptverošs nolīgums, kas koncentrēts uz vidēju termiņu un ilgtermiņu, nodrošinās nepieciešamo paredzamību, lai sāktu lielus pētniecības un attīstības projektus, kā arī veiktu būtiskus ieguldījumus, kas nepieciešami, lai pastāvīgi nošķirtu ekonomisko izaugsmi no siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ir ļoti svarīgi, lai Kopenhāgenas konferencē tiktu panākts tālejošs un juridiski saistošs nolīgums klimata pārmaiņu jomā.

Tomēr ir arī svarīgi, lai tajā būtu iesaistītas visas valstis, jo īpaši Ķīna, Indija un Brazīlija, ņemot vērā to būtisko ekonomisko lomu un intensīvo rūpniecisko darbību. Šīm valstīm arī jāapņemas dot savu ieguldījumu vērienīgu mērķu īstenošanā, kas ir salīdzināmi ar citu valstu mērķiem, kaut arī, izmantojot palīdzību, ko sniedz citas, galvenokārt, bagātākas, rūpnieciski vairāk attīstītas valstis. Būtisks ir arī Amerikas Savienoto Valstu ieguldījums šajā ārkārtīgi svarīgajā jautājumā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Jau pārāk ilgi Eiropas Savienība vienpersoniski ir centusies samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu koncentrāciju, turpretī enerģijas kārās jaunās ekonomikas valstis un izšķērdīgās industriālās valstis nebija gatavas īstenot pat Kioto Protokolu. Mums būs jāgaida un jāskatās, kādā mērā Kopenhāgenas konference to mainīs. Ņemot vērā iepriekšminēto, finansēšanas procesam ir nepieciešami noteikumi kopā ar sankcijām par nolīguma neievērošanu.

Lai panāktu izmaiņas, mums nepieciešams pārstrukturēt savu vides politiku, lai tā nevis tikai ietvertu miljonu novirzīšanu šurp un turp kā daļu no sertifikātu tirdzniecības procesa, taču nodrošinātu arī reālu alternatīvu veicināšanu, tādu kā atjaunojamie enerģijas avoti, un kravas pārvadājumu pa visu Eiropu, ko subsidē, izmantojot ES naudu, samazināšanu. Ziņojumā šī problēma nav pietiekami detalizēti aplūkota, tādēļ es nobalsoju pret.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, jo Kopenhāgenā jāpanāk obligāts, globāls, juridisks nolīgums, uz kura pamata attīstītās valstis vai arī attīstības valstis uzņemsies īstenot tādus mērķus emisiju līmeņa samazināšanai, kas būtu salīdzināmi ar ES mērķiem. Mēs varam sasniegt mērķi attiecībā uz globālās sasilšanas ierobežošanu 2° C līmenī un siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu tikai tad, ja mēs ieguldīsim tīrās tehnoloģijās, pētniecībā un jauninājumos. Ir jāpiespīr arī papildu līdzekļi, izmantojot to valstu iemaksas, kuras ir parakstījušas šo globālo nolīgumu, kas atspoguļo to ekonomisko attīstību un maksātspēju.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Šajā rezolūcijā ir izklāstīta skaidra un reāla stratēģija attiecībā uz rīcību galvenajos jautājumos, kuri ir jārisina, lai nākamajā mēnesī Kopenhāgenā panāktu efektīvu nolīgumu. Mums ir teksts, kurā ambīcijas ir līdzsvarotas ar reāliem mērķiem, un tajā ir aplūkoti sarežģīti jautājumi, kas sarunu dalībniekiem būs jāatrisina. Tagad Eiropas Parlaments ir aicinājis ES sarunu grupu un dalībvalstis neatlaidīgi prasīt rīcību šādos jautājumos: emisiju tirdzniecība; globālais oglekļa dioksīda tirgus; tašnīga pielāgošanās un seku mazināšanas finansēšanas sistēma; meži; aviācija un jūras transports.

Parlaments ir saglabājis savas iepriekšējās saistības attiecībā uz emisiju samazināšanu līdz 2020. gadam, un tagad, ņemot vērā zinātnes aprindu jaunus ieteikumus, ir izvirzījis vēl vērienīgākus samazināšanas mērķus līdz 2050. gadam. ES vēlme īstenot vadošo lomu šajā jautājumā var izrādīties būtisks faktors, lai panāktu starptautiski saistošu nolīgumu cīņā pret klimata pārmaiņām.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām ir nozīmīgs normatīvais dokuments, kuram ir svarīga loma starptautiskajās debatēs un sarunās pirms augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām, un tā ir paredzēta, lai papildinātu Eiropas Savienības nostāju šajā jautājumā. Ja Eiropas Savienība grib saglabāt savu vadošo lomu klimata pārmaiņu apkarošanā, tai jāturpina pašai sev noteikt vērienīgus emisiju samazināšanas mērķus un jāizpilda iepriekš pieņemtās saistības samazināšanas jomā. Šādā veidā tā rādītu piemēru citām valstīm par spīti grūtībām, kas ar to saistītas.

Eiropas Parlamenta kā vienīgās demokrātiskās ES iestādes nostāja šajās debatēs ir izšķiroša, tādēļ arī mūsu rezolūcijai būtu jābūtu pareizais virziens, kurā jāiet, un jāformulē tās prioritātes, kuras ir patiešām svarīgas. Šīs rezolūcijas teksts nedrīkst būt nepamatotu prasību un vēlmju sakopojums, bet tam jāpauz saskaņota un galvenokārt vienota Eiropas Savienības iedzīvotāju nostāja, pamatojoties uz dalībvalstu kopēju, taču diferencētu atbildību attiecībā uz klimata pārmaiņu apkarošanas jautājumu.

Eiropas Savienībai kā nopietnam šo sarunu partnerim Kopenhāgenā ir jādarbojas kā vienotai organizācijai, kura ņem vērā visu savu dalībvalstu intereses. Eiropas Savienībai jāparāda gatavība palielināt emisiju samazināšanas mērķus līdz 30 %, ja arī citas valstis pauz gatavību noteikt sev šādu augstu samazināšanas mērķus. Jāatceras arī, ka ES nav uzņēmusies nekādas beznosacījumu saistības, tikai nosacījumu saistības.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju par šo rezolūciju, jo Eiropas Parlaments aicina ES sarunu dalībniekus piešķirt EUR 30 miljardus attīstības valstīm, lai atbalstītu to cīņu pret klimata pārmaiņām. Tādējādi Parlaments raida skaidru signālu tiem sarunu dalībniekiem, kuri pēc divām nedēļām Eiropas vārdā piedalīsies augstākā līmeņa sanāksmē par klimatu Kopenhāgenā. Līdz šim viņi vienmēr ir nenoteikti izteikušies par savu finanšu ieguldījumu šajā augstākā līmeņa sanāksmē. Taču tagad Parlaments ir aicinājis viņus skaidrāk norādīt precīzo finanšu apjomu un procentuālo daļu. Un tas nozīmē, ka nākamais solis jāspēr Amerikas Savienotajām Valstīm. Ir signāli, ka Amerikas Savienotās Valstis rūpīgi strādā pie CO₂ emisiju samazināšanas mērķa, kuru tās grib iesniegt. Šī rezolūcija pastiprina spiedienu uz prezidentu *Obama*, lai viņš nāktu klajā ar konkrētiem priekšlikumiem, jo tas nedaudz palielinās izredzes gūt panākumus Kopenhāgenā.

Tas arī palielinās iespējas globālajā cīņā pret klimata pārmaiņām iesaistīties tādām valstīm kā Ķīna, Indija un Brazīlija. Tādēļ es, tāpat kā mani kolēģi Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā, ar lielu entuziasmu balsoju par šo stingro rezolūciju. Rezolūcijas vienīgais trūkums ir tas, ka tajā zināmā mērā ir ietverta kodolenerģijas ražošana. Taču tagad svarīgi ir tas, ka Komisijai un dalībvalstīm ir stingrs pamats, lai panāktu izdevīgu vienošanos Kopenhāgenā.

Konrad Szymański (ECR), rakstiski. – (PL) Šodienas balsojumā par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām Eiropas Parlaments pieņēma radikālu un nereālu nostāju. Pieprasot divkārtot ierobežojumus attiecībā uz CO₂ emisijām ES valstīs, Parlaments apdraud to tiesību aktu kopumu klimata jomā, par kuru nesēnotika tik smagas sarunas (33. punktā ir prasīts 40 % samazinājums). Pieprasot izdevumus EUR 30 miljardu apmērā gadā tīrām tehnoloģijām attīstības valstīs, Eiropas Parlaments vienlaikus sagaida, ka valstis, kuras enerģijas ražošanai izmanto akmeņogles, piemēram, Polija, par CO₂ emisijām maksās divkārti: pirmo reizi kā maksu saskaņā ar emisijas tiesību tirdzniecības sistēmu un otro reizi kā ieguldījumu, lai palīdzētu attīstības valstīm klimata pārmaiņu apkarošanas jomā (18. punktā ir minēts ieguldījums, kuram jābūt ne mazākam par EUR 30 miljardiem gadā). Pieprasot, lai dalībvalstu ieguldījumu tīrās tehnoloģijās attīstības valstīs aprēķinātu, pamatojoties uz CO₂ emisijas līmeni un IKP, Parlaments nav ņēmis vērā tādu kritēriju kā dalībvalstu spēja segt šīs izmaksas. Polijai tas nozīmē izmaksas EUR 40 miljardu apmērā nākamajos 10 gados (tās ir sekas 31. un 27. grozījuma noraidīšanai). Šī iemesla dēļ Polijas delegācija viena pati balsoja pret visu rezolūciju par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām (COP 15).

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Aizvien lielākie riski vides un veselības jomā un jo īpaši bīstamās klimata pārmaiņas, arī mūsu planētas pārmērīgā sasilšana, ir tādas rūpnieciskās attīstības rezultāts, kuras pamatā ir kapitālistu peļņa, kā arī zemes, gaisa, enerģijas un ūdens komercializācija. Kapitāla līderi nevar pienācīgi risināt šīs parādības, jo viņi ir tie, kuri tās ir izraisījuši.

Ceļu uz Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi bloķē imperiālistiskās cīņas pastiprināšanās. Ar priekšlikumiem par „dzīvotspējīgu zaļo ekonomiku” un ekonomikas attīstību, kas nodrošina „zemas oglekļa emisijas” ES cenšas bruģēt ceļu, lai Eiropu vienojošie monopoli veiktu vēl lielākus ieguldījumus, vienlaikus apmierinot kapitāla spekulatīvās gaidas ar „piesārņojuma apmaiņu”.

Lai plānotu un īstenotu tādu attīstības virzienu, kas palīdzēs līdzsvarot attiecības starp cilvēku un dabu, kā arī apmierinās reālās vajadzības, mums galīgajā analizē ir jāatceļ ražošanas kapitālistu attiecības. Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret Eiropas Parlamenta rezolūciju. Tā ierosina apvienotu reālo vajadzību apmierināšanu atbilstīgi mūsu valstī radītajām bagātībām. Šī mērķa īstenošanas politiskie priekšnoteikumi ir galveno ražošanas līdzekļu socializācija un ekonomiskās dzīves centralizēta plānošana, ko kontrolē iedzīvotāji un strādnieku šķira, citiem vārdiem, tautas vara un tautas ekonomika.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā jau iepriekš, negaidot pārējo partneru atbildi, ir sākotnēji noteikts, ka ES piešķirs lielu finansējumu attīstības valstīm. Es nevaru pamatot saviem vēlētajiem šādu viņu naudas izlietošanu. Klimata aizsardzība ir svarīgs mērķis, bet panikas veicināšana pirms Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes ir nekaunīga, turklāt tā neatspoguļo zinātnisku faktus.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0155/2009): daudzgadu programma 2010.-2014. gadam attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (Stokholmas programma)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir izvirzītas prioritātes vissvarīgākajās jomās, tādās kā brīvība, drošība un tiesiskums, jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem imigrantu uzņemšanai un integrācijai, diskriminācijas apkarošanu, sevišķi uz dzimumorientācijas pamata, taisnīgas tiesas pieejamību, kā arī uz korupcijas un vardarbības apkarošanu.

Diskriminācijas apkarošana ir būtiska neatkarīgi no tā, vai tā notiek uz dzimuma, dzimumorientācijas, vecuma, invaliditātes, reliģiskās pārliecības, ādas krāsas, izcelsmes un nacionālās vai etniskās izcelsmes pamata, tāpat kā būtiska ir rasisma, antisemitisma, ksenofobijas, homofobijas un vardarbības apkarošana.

Visiem ES iedzīvotājiem un viņu ģimenēm ir jāgarantē arī pārvietošanās brīvība.

Visbeidzot, ir jāgarantē arī iedzīvotāju aizsardzība pret terorismu un organizēto noziedzību, un tādēļ ir jāstiprina arī reglamentējošs pamats, lai risinātu jautājumus saistībā ar šiem ārkārtīgi aktuālajiem draudiem, ņemot vērā to globālo dimensiju.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskā partija kategoriski iebilst pret Stokholmas programmu, tāpat kā tā iebilda pret iepriekšējām programmām, kas bija paredzētas, lai ieviestu šo maldinoši nodēvēto brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tās mērķis, neraugoties uz demagoģiskajiem ES paziņojumiem, ir saskaņot vai homogenizēt valstu tiesību aktus, lai panāktu ES pret iedzīvotājiem vērstās politikas vienotu piemērošanu, kā arī stiprinātu esošos mehānismus un radītu jaunus mehānismus vajāšanai un apspiešanai ES līmenī, aizbildinoties ar terorismu un organizētu noziedzību.

Stokholmas programmas galvenās prioritātes ietver antikomunisma histērijas pastiprināšanu Eiropas Savienībā, kura jau tagad norit ar pilnu tvaiku, spilgti izpaužoties vēsturiski nepareizā un nepieņemamā komunisma pielīdzināšanā nacionālsociālismam. ES brīvības, drošības un tiesiskuma telpa, un programmas tās ieviešanai nekalpo iedzīvotāju interesēm; gluži pretēji, tās veido pasākumu kopumu, kas nožņaudz personas un sociālās tiesības un demokrātiskās brīvības, pastiprina autoritārismu un apspiešanu uz strādnieku, imigrantu un bēgļu rēķina, aizsargā monopoluzņēmumu politisko sistēmu un suverenitāti, kā arī tiecas apspiest strādnieku šķiras un iedzīvotāju kustību, kas savukārt ir priekšnoteikums, lai īstenotu mežonīgu kapitāla uzbrukumu nodarbinātībai un strādnieku šķiras un iedzīvotāju sociālajām interesēm.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es esmu pārliecināta, ka bērnu tiesību aizsardzība ir ļoti svarīgs Stokholmas programmas aspekts. Es vēlos pievērst uzmanību tam, ka pēdējos gados aizvien lielākas bažas ir radījusi vardarbība pret bērniem, tostarp bērnu seksuāla izmantošana, seksa tūrisms, kurā iesaistīti bērni, bērnu tirdzniecība un bērnu darbs. Ņemot vērā, ka bērnu tiesību aizsardzība ir Eiropas Savienības (ES) sociāla

prioritāte, es aicinu Padomi un Komisiju veltīt lielāku uzmanību, lai aizsargātu to tiesības, kuri ir vismazāk aizsargāti.

Bērnu tiesības ir daļa no cilvēktiesībām, kuras ES un dalībvalstis ir solījušas ievērot saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Konvenciju par bērnu tiesībām. ES ir jāpastiprina sava apņēmība uzlabot bērnu stāvokli Eiropā un visā pasaulē, lai tā var pienācīgi nodrošināt bērnu tiesību veicināšanu un to aizsardzību. Es gribu uzsvērt, ka tikai stratēģija, kas pamatota uz saskaņotu un kopēju darbību, var mudināt dalībvalstis cienīt un ievērot ANO Konvencijas par bērnu tiesībām principus visā Eiropas Savienībā un ārpus tās robežām. Lai pienācīgi nodrošinātu bērnu tiesības, es vēlos ierosināt obligātu standartu pieņemšanu visās ES dalībvalstīs. Ir skumji, ka bērnu tiesību ievērošana vēl nav vispārēji nodrošināta. Tādēļ es aicinu Padomi un Komisiju, īstenojot Stokholmas programmu, veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka bērnu tiesības tiek pienācīgi aizsargātas.

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir norādīts pareizais veids, kā stiprināt Eiropas vienotību ap tām pamatvērtībām, kuras ir tās dziļākās būtības pamatā.

Mēs nevaram mulļot paši sevi, ka būs iespējams panākt vienošanos par tā dēvētajām kopīgajām vērtībām. Taču mēs varam cerēt, ka saprāta izmantošana var palīdzēt dažādajām politiskajām pusēm rūpīgāk apsvērt to, kas ir pareizi un godīgi attiecībā uz virzīšanos pa Eiropas vienotības ceļu.

Pateicoties skaidram nodalījumam starp tiesībām brīvi pārvietoties un nediskriminācijas principu, no vienas puses, un ģimenes kā dabiskas sabiedrības, kas dibināta laulībā, vērtību, no otras puses, ir izstrādāts tāds punkta formulējums, kurā aizstāvēta atsevišķu valstu neatkarība ģimenes likuma piemērošanā un diskriminācijas pret jebkuru cilvēku aizliegums.

Tie, kuri tāpat kā es pilnībā veicina vienlīdzības principu, apstiprinot vienlīdzību starp jau dzimušiem bērniem un vēl nedzimušiem bērniem, var tikai atbalstīt nediskriminācijas principu pret cilvēkiem ar atšķirīgām seksuālām tieksmēm, bet nevar pieņemt laulības vai ģimenes koncepcijas graušanu. Šīs koncepcijas nozīme, kā atzīts Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 16. pantā, ir būtiska paaudžu turpināšanai un izglītošanas iespējām, ko nodrošina heteroseksuāli pāri.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret šo priekšlikumu daudzu iemeslu dēļ; tālāk ir norādīti galvenie iemesli. Būtībā tā galvenā dimensija ir „drošības” un bailu filozofija uz pamattiesību un brīvību rēķina. Taču, tieši aizsargājot un ievērojot šīs tiesības saskaņā ar tiesiskumu, tiek garantēta šī drošība. Tas pastiprina gan priekšstatu par Eiropu kā cietoksni, gan iespēju radīt „cietoksni Eiropu”, kas uzlūko imigrantus kā potenciālus teroristus un noziedzniekus, un labākā scenārija gadījumā „pieņem” viņu klātbūtni, neuzskatot viņus par cilvēkiem ar vienlīdzīgām tiesībām, bet, pamatojoties uz ES darba tirgus vajadzībām.

Tas veicina sašutumu izraisošas masveida atļaušanas, tas nestiprina tiesības uz piekļuvi patvērumam, tas bruģē ceļu ES aktīvai līdzdalībai bēgļu nometnēs ārpus tās robežām, kā arī „lauvas tiesas” nolīgumu piemērošanai attiecībā ar trešām valstīm, bet tas ir vienaldzīgs pret cilvēktiesību aizsargāšanu. Visbeidzot, lai gan vēl būtu daudz, ko norādīt, ar šo rezolūciju tiek ieviesta politika, kas palielina dažādo struktūru skaitu, kuras uzrauga, apkopo un apmainās ar iedzīvotāju personas datiem, pārkāpjot viņu kolektīvo un personas cieņu un kājām sabradājot tiesības uz vārda brīvību. Šī rezolūcija ir paredzēta tādai sabiedrībai, kurai ir tikai ienaidnieki un kurā visi tiek turēti aizdomās. Tā nav sabiedrība, ko mēs gribam.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), rakstiski. – (SV) Mūsaprāt, ir būtiski, ka sievietes nav pakļautas vardarbībai vai seksuālai tirdzniecībai. Tāpat ir acīmredzami, ka mums jāievēro cilvēktiesības un starptautiskās konvencijas attiecībā uz bēgļiem. Mums kā ES iedzīvotājiem pašsaprotama šķiet stabila tiesību sistēma, kurā visi ir vienlīdzīgi likuma priekšā, tāpat kā mums šķiet pašsaprotami, ka mēs varam uzticēties tam, kā iestādes attiecas pret mūsu privātumu.

Daudzus no 144 punktiem rezolūcijas priekšlikumā un 78 grozījumiem, kas tika iesniegti Parlamenta rezolūcijai, protams, bija vērts atbalstīt. Rezolūcijā un grozījumos ir ietverta arī virkne jautājumu saistībā, piemēram, ar cilvēktiesībām, diskrimināciju un privātumu, kuri jau ir iekļauti iepriekšējās programmās, kā arī Lisabonas līgumā. Mēs izvēlējamies balsot pret daudziem grozījumiem, lai iegūtu rezolūciju, kura ir pat vēl spēcīgāka tajos jautājumos, kuri nav iekļauti iepriekšējās programmās un līgumos. Lai gan šajā rezolūcijā ir daži punkti, par kuriem tika nobalsots, kurus nebūtu vajadzējis iekļaut, mēs nolēmām balsot par šo rezolūciju, jo ieguvums, ko tā dod, ir daudz lielāks par negatīvajiem aspektiem. Daudz svarīgāk ir no Eiropas Parlamenta raidīt skaidru ziņu par atbalstu Stokholmas programmai.

Marije Cornelissen un Bas Eickhout (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Eiropas Parlamenta rezolūcija, kurā tiek prasīta brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide, kas kalpotu iedzīvotājiem, ir progresīva rezolūcija, kura turklāt aptur Ministru padomes vēlmi atļaut iedzīvotāju personas datu brīvu apmaiņu. Šī rezolūcija arī garantē bēgļu un migrantu aizsardzību.

Šī rezolūcija ir solis uz priekšu ceļā uz progresīvu Eiropas tiesību aktu izstrādi migrācijas jomā. Izšķiroša nozīme ir dažiem no tās galvenajiem grozījumiem, tostarp tiem, kuri attiecas uz nrepatriēšanas principa ieviešanu, *Frontex* lomas samazināšanu, kam vairs nebūs nekādas lomas migrantu izvietojumā trešās valstīs, pozitīvo attieksmi pret nelegālo imigrantu „*en masse*” regularizāciju un pārliecību, ka drošībai ir jākalpo brīvības interesēm. Punktus par nelegālās migrācijas apkarošanu var dažādi interpretēt, lai gan, manuprāt, tajos nav ievērota piesardzība attiecībā uz represīviem pasākumiem. Man ir ļoti žēl, ka šajā rezolūcijā ir mīkstināta diskriminācijas novēršanas dokumentācija.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Līdz šim progress attiecībā uz dažiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpas aspektiem ir bijis lēns, lai gan tagad vairāk nekā 500 miljoniem ES iedzīvotāju ir piešķirtas tiesības brīvi pārvietoties uz apmesties uz dzīvi visā Eiropas Savienībā. Ir svarīgi to pārvaldīt, un Eiropas Parlamenta šodien pieņemtā rezolūcija palīdz to darīt.

Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, jo tā galvenokārt attiecas uz iedzīvotājiem un saskan ar manām prioritātēm: likumu un tiesiskuma Eiropa (pamattiesību aizsardzība un cīņa pret visa veida diskrimināciju); Eiropa, kas aizstāv visu, taču nerīkojas kā Lielais brālis (Eiropola un policijas stiprināšana, kā arī tiesu iestāžu operatīva un administratīva sadarbība krimināllietās, starpvalstu sadarbības uzlabošana starp policiju un informācijas dienestiem, Eiropas krimināltiesību telpas izveide, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu, personas datu aizsardzība); un Eiropa, kas ir vienota, atbildīga un taisnīga attiecībā uz patvērumu un imigrāciju, nodrošinot patiesu solidaritāti starp dalībvalstīm, un cīņa pret cilvēku tirdzniecību un seksuālu un ekonomisku izmantošanu.

Nākamais posms: Eiropadome 2009. gada 9. un 10. decembrī!

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju Eiropas Parlamenta rezolūciju par Stokholmas programmu, jo es uzskatu, ka tajā ietvertajos priekšlikumos skaidri un precīzi ir izvirzītas prioritātes turpmākajiem gadiem attiecībā uz Eiropas tiesības aktiem brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, ņemot vērā Lisabonas līguma piemērošanu.

Ir būtiski panākt labāku līdzsvaru starp iedzīvotāju drošību un viņu personas tiesību aizsardzību. Līdz ar to es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi piemērot savstarpējas atzīšanas principu viena dzimuma pāriem ES, kā arī izveidot Eiropas Kiberlietu tiesu un pieņemt pasākumus, kuri piešķirtu jaunas tiesības ieslodzītajiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā Parlamentā ir bijusi izplatīta prakse veicināt strīdīgus jautājumus, kuri tālu pārsniedz Eiropas Savienības kompetences, iekļaujot tos tekstos attiecībā uz plašākiem jautājumiem, kas parasti garantētu plašu atbalstu. Man vēlreiz jānosoda šīs aplinkus metodes izmantošana, kas tikai diskreditē šo Parlamentu un paplašina plaisu starp EP deputātiem un vēlētājiem.

Laimīgā kārtā jautājumi attiecībā uz ģimenes likumu ietilpst dalībvalstu kompetencē, un tādēļ šis ir absolūti nelikumīgs un acīmredzams uzbrukums subsidiaritātes principam, kā Parlaments cenšas uzspiest dalībvalstīm kopēju izpratni par šiem jautājumiem, mēģinot veicināt radikālu darba kārtību.

Parlamenta atzīšanu attiecībā uz viena dzimuma savienībām — kuras ir spēkā tikai četrās dalībvalstīs — nevar piemērot pārējām dalībvalstīm, un tas ir kļedzošs mēģinājums ietekmēt likumdevējus un valstu sabiedrības viedokli, kas pelna visstingrāko nosodījumu.

Kad pieņēma Pamattiesību hartu, tika paustas bažas, ka nākotnē to var ļaunprātīgi izmantot un ka tā var nesaskanēt ar valstu tiesību aktiem. Pašreizējā situācija apstiprina, ka šīs prognozes bija pareizas.

Carlo Fidanza (PPE), rakstiski. – (IT) Šajā rezolūcijā beidzot ir apstiprināti daži svarīgi principi: kopēja atbildība cīņā pret nelegālo imigrāciju, patvēruma meklētāju izvietojumā un ārzemju izcelsmes aizturēto repatriācija. No otras puses, es uzskatu, ka tā rezolūcijas daļa, kura attiecas uz minoritāšu tiesību un jo īpaši romu minoritātes tiesību ievērošanu, ir ļoti neatbilstīga un pārmērīgi politiski pareiza. Šajā tekstā pilnīgi nav ievērota tā degradācijas situācija, kādā dažās valstīs, piemēram, Itālijā, dzīvo romu kopienas nevis integrācijas politikas trūkuma dēļ, bet, gluži pretēji, apzināta lēmuma noraidīt jebkādas civiļas dzīves noteikumus dēļ.

Nav nekāda nosodījuma attiecībā uz nelegālām darbībām (zādzībām, somiņu izraušanu, uzbāzīgu ubagošanu un nepilngadīgo prostitūciju), kas ir aizvien vairāk saistītas ar nelegālām romu apdzīvotām vietām lielāko

Itālijas pilsētu priekšpilsētās un citviet. Pat sadaļā par nepilngadīgo aizsardzību nav pieminēta nepieciešamība aizsargāt šos pašus romu bērņus pret paverdzināšanas darbībām, kuras pret viņiem veic daži romu ģimenes galvas. Nav pieminēts pat tas, kā reāli būtu jāpiemēro Direktīva 2004/38/EK par to Kopienas iedzīvotāju izraidīšanu, kuri pēc trīs mēnešu uzturēšanās ES nespēj uzrādīt konkrētus ienākumus. Integrācija nevar notikt bez noteikumu ievērošanas, un romu minoritātes nav izņēmums šī principa ievērošanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vairākums Parlamentā ir apstiprinājis Eiropas Komisijas priekšlikuma par tā dēvēto Stokholmas programmu galveno būtību, kas ir spēcīgs uzbrukums tādām dalībvalstu suverenitātes pamatelementam kā taisnīgums. Kopēju darbību politikās un tiesas iestāžu sadarbības jomā un sadarbības starp slepenajiem dienestiem pastiprināšana, kā arī iekšējās drošības stratēģijas un jaunu pasākumu datu apmaiņai ES ieviešana notiek uz visu ES valstu iedzīvotāju tiesību, brīvību un garantiju rēķina.

Kopējas migrācijas politikas attīstība, kuras pamatā ir imigrantu klasifikācija atbilstoši viņu vēlamības pakāpei, un tās visrepresīvākajā veidā, *Frontex* izmantošana, pārkāpj migrantu tiesības un ignorē to cilvēcisko traģēdiju, kas norisinās daudzās valstīs.

Pieaugošā cilvēku uzraudzība un pārraudzība ir satraucoša, tāpat kā profilēšanas prakse, pamatojoties uz datu meklēšanas tehnikām un vispārēju datu vākšanu, tā dēvētās novēršanas un kontroles nolūkā neatkarīgi no tā, vai iedzīvotāji ir vainīgi vai nevainīgi. Tāpat satraucoši ir milzīgie līdzekļi, kas tiek virzīti militāri rūpnieciskajam kompleksam un tā izmeklēšanas darbībām iekšējās drošības jomā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šā gada decembrī, uzreiz pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Padome pieņems politisku stratēģiju attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu — Stokholmas programmu. Šajā īpašajā brīdī, kad ievērojami pieaugs Eiropas Parlamenta lēmumu pieņemšanas pilnvaras, palielināsies arī valstu parlamentu loma Kopienas tiesību aktu izstrādes procesā. Šādā veidā tiks stiprināts iedzīvotāju viedoklis, kuriem arī tiks piešķirtas plašākas pilnvaras, lai panāktu Stokholmas programmas principu īstenošanu.

Īpaši nozīmīga un steidzama, manuprāt, ir nepieciešamība veikt darbības, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem neatkarīgi no dzimuma, dzimumorientācijas, invaliditātes, reliģiskās pārliecības, pasaules uzskata, ādas krāsas, tautības vai etniskās izcelsmes. Šajā kontekstā ir svarīgi, lai Padome pieņemtu visaptverošu direktīvu par nediskrimināciju, kas ietvertu visas tās jomas, kuras es tikko minēju. Eiropas Savienībai nav šāda tiesību akta, kā mēs bieži to esam norādījuši Eiropas Parlamentā.

Es ceru, ka šis robs tiks aizpildīts kā daļa no Stokholmas programmas īstenošanas. Tomēr ar tiesību aktu izstrādi vien nepietiek. Lai Stokholmas programma gūtu panākumus, ES iedzīvotājiem ir jāzina savas tiesības. Tādēļ Eiropas Komisijas uzdevums būs arī veicināt sabiedrības izpratni par tiesību aktiem diskriminācijas novēršanas un dzimumu līdztiesības jomā.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju, jo tā ļauj panākt labāku līdzsvaru starp personas brīvību ievērošanu un dominējošo represīvo perspektīvu, ko papildina drošības pasākumi, kuru efektivitāte šodien ir grūti nosakāma. Ar šo programmu mēs vēlreiz apstiprinām savu uzticību solidaritātes un vērtību Eiropai, kurai ir pienākums aizsargāt reliģijas brīvību, vienlīdzīgas iespējas, sievietes, minoritāšu un homoseksuāļu tiesības.

Tādēļ es stingri atbalstu Direktīvas par diskriminācijas novēršanu, kuru pašlaik Padome ir apturējusi un kuru Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa negribēja iepriekšējā Parlamenta sasaukuma laikā, pieņemšanu. PPE grupa ir atkārtoti apliecinājusi savus iebildumus pret šo tekstu. Es arī atzinīgi vērtēju grozījuma pieņemšanu, kurā aicināts izteikt prasību likvidēt šķēršļus, kas traucē īstenot tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu, kā arī pieprasīt, lai tiktu aizliegta nepilngadīgu ārvalstnieku un nepilngadīgo bez pavadības aizturēšana.

Taču man žēl, ka atkal ir ignorēti migrācijas politikas mērķi, priekšplānā izvirzot nelegālās imigrācijas apkarošanu un aģentūras *Frontex* stiprināšanu. Kas attiecas uz patvēruma tematu, Eiropas Parlaments izskatīs priekšlikumus par kopēju patvēruma sistēmu, izmantojot savas pilnvaras piedalīties tiesību aktu pieņemšanā, kā arī rūpīgi uzraudzīs patieso politisko gribu panākt progresu šajā jomā.

Timothy Kirkhope (ECR), rakstiski. – Lai gan ECR grupa atbalsta lielāko daļu Stokholmas programmā ietvertu jautājumu, piemēram, sadarbību un solidaritāti policijas, pārrobežu noziedzības un korupcijas apkarošanas jomās, pamattiesību aizsardzību un risinājumu meklēšanu imigrācijas problēmai, cenšoties palīdzēt tām Dienvideiropas valstīm, kuras sastopas ar nopietnām imigrācijas problēmām, mēs neatbalstām

priekšlikumus Eiropas Drošības stratēģijai un pasākumus, kuri ES nodotu kontroli pār mūsu krimināltiesību sistēmu un patvēruma politiku, kā arī prasību pēc „obligātas un neatsaucamas solidaritātes”. Mēs vairāk ticam sadarbībai, nevis piespēšanai; un tādēļ mēs balsojām pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Stokholmas programma ir vērsta uz drošības stiprināšanu, jo īpaši cīņā pret pārobežu noziedzību un terorismu, vienlaikus ievērojot iedzīvotāju tiesības. Šie centieni, kas ir arī Lisabonas līguma jaunās realitātes rezultāts, varētu likt cerēt uz atbildīgu diskusiju par galvenajiem aspektiem attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kura kalpo iedzīvotājiem.

Par nožēlu daži gribēja diskusiju par tik svarīgu jautājumu kā Stokholmas programma demoralizēt ar jautājumu par viendzimuma personu laulībām, kas ir neatbilstīgi un nav saistīts ar šo tematu, un neattiecas pat uz likumīgajām atšķirībām katras Eiropas Savienības dalībvalsts iekšējos tiesiskajos risinājumos. Tiem, kuri šādi rīkojās vienīgi politiskas manevrēšanas labad, nerūp Stokholmas programmas liktenis.

Turpretī mans balsojums atspoguļo to, cik svarīgi ir apspriest vajadzības attiecībā uz šo brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kura kalpo iedzīvotājiem. Ar to es paudu arī nosodījumu to stratēģijai, kuri gribēja demoralizēt šo diskusiju ar šķeltniecisku darba kārtību, kurai nav nekā kopīga ar apspriežamo tematu.

Judith Sargentini (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Eiropas Parlamenta rezolūcija, kurā tiek prasīta brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide, kas kalpotu iedzīvotājiem, ir progresīva rezolūcija, kura arī aptur Ministru padomes vēlmi atļaut iedzīvotāju personas datu brīvu apmaiņu. Šī rezolūcija arī garantē bēgļu un migrantu aizsardzību.

Šī rezolūcija ir solis uz priekšu ceļā uz progresīvu Eiropas tiesību aktu izstrādi migrācijas jomā. Izšķiroša nozīme ir dažiem no tās galvenajiem grozījumiem, tostarp tiem, kuri attiecas uz nerepatriēšanas principa ieviešanu, *Frontex* lomas samazināšanu, kam vairs nebūs nekādas lomas migrantu izvietošanā trešās valstīs, pozitīvo attieksmi pret nelegālo imigrantu *en masse* regularizāciju un pārliecību, ka drošībai ir jākalpo brīvības interesēm. Punktus par nelegālās migrācijas apkarošanu var dažādi interpretēt, lai gan, manuprāt, tajos nav ievērota piesardzība attiecībā uz represīviem pasākumiem. Man ļoti žēl, ka šajā rezolūcijā ir mikstināta diskriminācijas novēršanas dokumentācija.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos izteikt dažus komentārus par daudzgadu programmu 2010.–2014. gadam attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (Stokholmas programmu). Brīvības, drošības un tiesiskuma nodrošināšana Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir viens no galvenajiem dalībvalstu pienākumiem. Eiropas Savienības valstīm ir jāpaplašina sadarbība tiesu iestāžu lietās, nekaitējot dalībvalstu tradīcijām un pamatlikumiem. Mums jāpalielina savstarpējā uzticība starp dalībvalstīm attiecībā uz to lēmumu atbilstību, kurus pieņēmušas citas dalībvalsts iestādes, jo īpaši jomās, kas saistītas ar legālo un nelegālo imigrāciju, kā arī attiecībā uz policijas un tiesu sadarbību krimināllietās. Eiropas Savienībai jāpastiprina centieni saistībā ar pārobežu noziedzību un terorismu. Šajā saistībā jāveic pasākumi, lai palielinātu informācijas apmaiņas efektivitāti, vienlaikus neaizmirstot par privātuma, personas datu un pamattiesību aizsardzības jautājumu. Drošība Eiropā ir mūsu kopēja lieta, tāpat kā kopējs, vienots tirgus, un mums jādara viss iespējamais, lai katrs iedzīvotājs ES teritorijā jūtas droši, jo tā ir viena no mūsu pamatvērtībām.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikuma par Stokholmas programmu pieņemšanu. Ir svarīgi, lai Parlaments kā Eiropas iedzīvotāju pārstāvis ierosina virzienu, kāds jāieņem attiecībā uz tieslietu un iekšlietu politiku. Mēs esam panākuši labu rezultātu. Turklāt drošību mums dod arī Lisabonas līgums. Turpmāk Eiropas Parlaments ne tikai veiks padomdevēja funkcijas šajās politikas jomās, bet arī piedalīsies lēmumu pieņemšanas procesā. Mēs esam atraduši labu līdzsvaru starp drošību un iedzīvotāju tiesībām.

Iedzīvotājiem vajadzīga aizvien lielāka drošība. Taču mums ir atkārtoti jāatbild uz jautājumu, vai un kādā mērā drīkst ierobežot iedzīvotāju tiesības un brīvības, ieviešot drošības pasākumus. Manuprāt, mēs esam izvēlējušies labu vidusceļu. Tomēr, lai nodrošinātu, ka šis vidusceļš patiešām tiek iekļauts tieslietu un iekšlietu politikā, mēs prasām kā daļu no Stokholmas programmas īstenošanas piešķirt lielākas kontroles tiesības Parlamentam un ES valstu parlamentiem. Diemžēl plenārsēde neatbalstīja manu prasību attiecībā uz piekļuves *EURODAC* datubāzei piešķiršanu policijai.

Tas būtu vēl viens lietderīgs instruments cīņā pret terorismu un noziedzību. Tomēr mans ierosinājums, kurā Komisija tika aicināta iesniegt priekšlikumus, lai visā Eiropā apkarotu patvēruma sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, guva atbalstu. Katrs patvēruma sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas gadījums sarežģī patvēruma piešķiršanu tiem, kuriem uz to ir likumīgas tiesības.

– Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu (Euromed) brīvās tirdzniecības zonas pašreizējā situācija

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu kopīgai rezolūcijai par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu (Euromed) brīvās tirdzniecības zonas pašreizējo stāvokli.

Par spīti panāktajam progresam man žēl, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sadarbības galvenie mērķi nav sasniegti, apdraudot to paredzēto izpildi līdz 2010. gadam. Ir būtiski nodrošināt, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu integrācijas process un brīvās tirdzniecības zona tiek atjaunota kā ES politiska prioritāte, jo šī procesa un brīvās tirdzniecības zonas veiksmīgs iznākums veicinātu mieru, labklājību un drošību visā reģionā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vidusjūras reģiona valstis, kā mēs zinām, ir civilizācijas šūpulis. Vidusjūras krastos ir radušās, attīstījušās un ieguvušās ietekmi idejas un iestādes, kas nosaka Eiropas civilizācijas būtību un ir neatņemama tās vēstures un nākotnes plānu sastāvdaļa.

Tās krastos ir radušās arī dziļas šķelšanās, bieži risinātas ar ieroču palīdzību, kas ir novedis pie sāpīgas politiskas separācijas, aizvien plašākas plaisas starp Vidusjūras reģiona valstīm un attīstības, kura ir atšķirīga, lai neteiktu — pretēja tam, kas agrāk bija pasaules centrs.

Eiropas Savienībai, kas vēlas būt atvērta pasaulei un veicināt dialogu starp tās dalībvalstīm un trešām valstīm, jāatbalsta Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas koncepcija, kas rada iespēju atkal veidot ciešākas attiecības starp abiem Vidusjūras krastiem un kas veicina arī lielāku Dienvidu-Dienvidu konvergenci.

Ir būtiski atzīt, ka līdz šim panāktie rezultāti neatbilst tiem mērķiem, kuri ir šīs koncepcijas pamatā. Ir daudz ekonomisku un finanšu šķēršļu, lai gan ir skaidrs, ka visnopietnāko aizķeršanos rada izteikti politiska rakstura aspekti. Mums jābūt neatlaidīgiem un jāpalīdz radīt iespēja atjaunot tirgu Vidusjūras reģiona valstu mērogā, kas paplašinās kontaktus starp tautām un atjaunos saites, kuras pa šo laiku ir sarautas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Man žēl, ka joprojām pastāv uzkrītošs ekonomisks, sociāls un demogrāfisks līdzsvara trūkums starp abiem Vidusjūras krastiem. Tāpēc es balsoju par jauna stimula došanu, lai integrētu Vidusjūras reģiona dienvidu un austrumu valstis starptautiskajā tirdzniecībā, lai tās var dažādot savas ekonomikas un godīgi sadalīt saistītos labumus.

Mums jāmazina tā plaisa, kas attīstības ziņā šķir Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastus. Turklāt šī brīvās tirdzniecības zona ir jāpapildina, pakāpeniski un nosacīti ieviešot darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, ņemot vērā pašreizējās diskusijas par migrācijas un attīstības saistību.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret Euromed ziņojumu, jo nav iespējams nošķirt tirdzniecības jautājumu no šī politiskā dialoga Vidusjūras reģiona valstu savienībā. Šis ziņojums ir koncentrēts uz Eiropas Savienības pamata interesēm attiecībā uz Vidusjūras reģiona valstu savienību. Es runāju par brīvās tirdzniecības zonas izveidi abos reģionos. Es esmu pret šādas brīvās tirdzniecības zonas ieviešanu.

Tirdzniecības nodaļai jābūt pamatotai uz godīgas tirdzniecības principu, ņemot vērā nevienlīdzības starp Eiropas Savienības valstīm un Vidusjūras reģiona valstīm. Taču, kas attiecas uz politikas nodaļu, mēs nevaram piekrist tam, ka Eiropas Savienība piešķir Marokai īpašo statusu, kamēr tā turpina pārkāpt cilvēktiesības. Ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienību, Sahāras konfliktam ir jābūt Vidusjūras reģiona savienības prioritārajam jautājumam, atbalstot referendumu sasaukšanas procesu par pašnoteikšanos saskaņā ar ANO rezolūcijām. No tā izriet, ka mēs nevaram pieņemt arī tā dēvēto nesodāmību, ko Eiropas Savienība ir piešķirusi Izraēlai. Iemesls ir tas, ka Izraēla nemitīgi pārkāpj starptautiskās tiesības, kā arī mūsu politiskās saistības pret Palestīnu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka tiks uzlaboti un stiprināti daudzpusēji kontakti ar Vidusjūras reģionu un jo īpaši ar Vidusjūras reģiona dienvidu un austrumu valstīm (VDAV). Tāpat es atbalstu Eiropas Savienības centienus uzsākt šo valstu ekonomiku modernizēšanas procesu un tādējādi palīdzētu to iedzīvotājiem. Taču es ļoti šaubos, vai to var sasniegt, izveidojot paredzēto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonu.

Ietekmes uz ilgtspējību novērtējumā, ko veikusi Mančestras Universitāte, izteikts brīdinājums par negatīvajām sekām vides un sociālajā jomā, ko šī brīvās tirdzniecības zona radītu iesaistītajām VDAV. Šis nolīgums radīs jaunus tirgus ES valstīm, bet es baidos, ka tas nopietni kaitēs VDAV valstu ekonomikām. Arī paralēlā darba ņēmēju pārvietošanās brīvības ieviešana, kas prasīta rezolūcijas priekšlikumā, varētu izraisīt milzīgu imigrācijas

vilni uz Eiropu un novestu pie VDAV neatliekami vajadzīgo darba ņēmēju aizplūšanas. Tādēļ es balsoju pret šo rezolūciju, lai palīdzētu nodrošināt pozitīvu VDAV nākotni.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, pēc 1995. gada Barcelonas Konferences vēl joprojām nav attīstīts viss potenciāls, kas piemīt dabiskajām attiecībām starp Vidusjūras baseina valstīm.

Tālejošajam plānam izveidot jaunas un ciešākas politiskas, sociālas un kultūras saites starp Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastiem arī turpmāk jābūt vienam no Eiropas Savienības prioritārajiem mērķiem, lai panāktu vēlamu un stratēģisko brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Šī *Euromed* zona var būtiski veicināt mieru, labklājību un drošību šajā reģionā.

Es atbalstu pasākumus un centienus, kas vērsti uz tirdzniecības šķēršļu un ierobežojumu atcelšanu, un es saprotu, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona sadarbības panākumi nav atkarīgi tikai no Eiropas valstu gribas. Brīvās tirdzniecības zonas izveide prasa noteiktu, nepārtrauktu un sinerģisku visu pušu ieguldījumu.

Vidusjūras valstu savienībai ir jāpastiprina sadarbības veidi saskaņā ar *Euromed* sistēmu, lai ļautu visām partnervalstīm piedalīties Eiropas Savienības reģionālajās programmās un attiecīgajās politikas jomās. Šajā kontekstā es vēlos atzīmēt, ka plānu izstrāde saskaņā ar struktūru, kas noteikta Parīzē 2008. gada jūlijā tādos stratēģiskos sektoros kā jaunas infrastruktūras, sadarbība starp MVU, komunikācijas un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, var dot pozitīvu ieguldījumu attīstībā un veicināt apmaiņu un ieguldījumus, jo Vidusjūras dienvidu krasta valstīm tas ir ļoti nepieciešams. Visi šie nosacījumi kalpo tam, lai veicinātu miera panākšanu un draudzīgu attiecību izveidi.

Minēto iemeslu dēļ es atbalstu šo rezolūciju un ceru, ka Komisijas izstrādātais ceļvedis tiks ievērots un sniegs tos ieguvumus, ko mēs visi gaidām.

- Rezolūcijas priekšlikums (B7-0153/2009): Kompensācijas pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā

Richard Ashworth (ECR), rakstiski. – ECR noraidīja citu grupu Transporta komitejā iesniegto rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz pasažieru kompensācijām aviosabiedrības bankrota gadījumā. Mēs ECR iesniedzām savu rezolūcijas priekšlikumu, kas tālāk minēto iemeslu dēļ būtu izlabojis virkni galveno nepilnību pieņemtajā tekstā.

Lai gan pasažieru tiesību nodrošināšana, protams, ir būtiski svarīga, var veikt efektīvākus pasākumus, neuzkraujot pasažieriem vēl lielāku izmaksu slogu.

1. Mums būtu jātagaid ietekmes novērtējums, ko komisārs *Tajani* kungs ierosināja 7. oktobra plenārsēdē.
2. Atbalstītajā tekstā ir pausts aicinājums izveidot „garantijas” fondu, ko izmantotu pasažieru kompensācijām aviosabiedrības bankrota gadījumā. Tomēr šāda fonda izveidi neizbēgami nāktos finansēt patērētājam, kas nozīmē, ka pasažieriem būtu vēl vairāk jāmaksā par biļetēm. Pašlaik šis nevajadzīgais pasākums papildinātu to prāvo pastāvošo lidostu nodokļu, apdrošināšanas izdevumu un pārējo nodokļu sarakstam, kas pasažieri jau tagad ir spiesti maksāt.

(Balsojumu paskaidrojumi ir saīsināti saskaņā ar 170. pantu)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es atbalstīju šo priekšlikumu, kurā prasīts, lai Komisija pārskata pašreizējos tiesību aktus un arī izstrādā jaunus tiesību aktus, kas nodrošinātu, ka pasažieri aviosabiedrības bankrota gadījumā netiks pamesti sarežģītā situācijā.

Pašlaik Eiropas tiesību aktos nav nosacījumu, lai aizsargātu Eiropas pasažierus gadījumā, ja aviosabiedrība, kurā pasažieris ir veicis lidojuma rezervāciju, cieš bankrotu. Es stingri atbalstu Transporta komitejas priekšsēdētāja nostāju, kurš norādīja, ka daudziem pasažieriem nav līdzekļu, lai spētu tikt galā ar šāda veida zaudējumiem. Šajā kontekstā būtu jāizveido atbalsta mehānisms vai kompensācijas fonds, lai palīdzētu tiem, kuri šāda veida bankrota gadījumā ir nokļuvuši nepatīkamā stāvoklī.

Noteikumi, kas attiecas uz pasažieru tiesībām, ir jāatjaunina un jāstiprina, lai nodrošinātu aizsardzību un palīdzētu aviosabiedrības bankrota gadījumā vai negadījumos, ko pasažieri nevar ietekmēt.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par kompensācijām pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā, jo es uzskatu, ka nepieciešams palielināt Eiropas pasažieru aizsardzību aviosabiedrības bankrota gadījumā, ieviešot jaunus tiesību aktus vai pārskatot esošos tiesību aktus un izveidojot rezerves fondu kompensācijām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komerčiālās aviosabiedrības ir cīnījušās ar nopietnu krīzi kopš 2001. gada 11. septembra uzbrukumiem, ko vēl ir saasinājusi pašreizējā ekonomiskā un finansiālā krīze. Bankrotu un nepatīkamu situāciju, kurās pasažieri, daudzi no tiem tranzītā, nokļūst sarežģītā stāvoklī, skaits aizvien palielinās.

Šis patērētāju aizsardzības trūkums ir patiešām nepieņemams, un tas prasa Eiropas reakciju, kas nodrošina aviosabiedrību novērtēšanu, sekmē palīdzību šādās situācijās nonākušiem pasažieriem un nosaka kompensāciju par kaitējumu.

Šajā saistībā minētajiem pasākumiem ir jāņem vērā aviosabiedrību finansiālais trauslums, un tāpēc nedrīkst būt nevajadzīgi šķēršļi to darbībai. Šie pasākumi nedrīkst iet tālāk par to, kas ir obligāti nepieciešams, lai nodrošinātu patērētāju/pasažieru aizsardzību.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Kopš 2000. gada Eiropas Savienībā septiņdesmit septiņas aviosabiedrības ir iesniegušas bankrota procedūras pieteikumu. Protams, pastāv Eiropas tiesību sistēma attiecībā uz cenu pārredzamību un kompensāciju iekāpšanas atteikuma gadījumā, bet ES ir jānovērš nepilnības maksātspējas gadījumu jomā, jo īpaši, kad biļetes ir nopirkas, izmantojot internetu. Joprojām ir pārāk daudz pasažieru, kas nokļūst bezizejas situācijā bez līdzekļiem, lai to atrisinātu, jo viņi ir iztērējuši visus savus ietaupījumus par savas ģimenes atvaļinājumu. Es esmu par likumiem, kas garantē, ka pasažieri savā galamērķī nepaliek sarežģītā situācijā, jo viņiem netiek nodrošināti alternatīvi veidi, kā atgriezties mājās, vai alternatīva izmitināšana.

Jörg Leichtfried (S&D), rakstiski. – (DE) Es balsoju par šo rezolūciju, jo īpaši attiecībā uz regulu Nr. 261/2004, ar ko izveido vienotus noteikumus par kompensācijām un atbalstu pasažieriem iekāpšanas atteikuma un atcelšanas vai lidojuma ilgas kavēšanās gadījumos un ar ko atceļ regulu Nr. 295/91, kura jau ir pieņemta. Šī regula jau paredz pareizos pasākumus, un pasažieru tiesību stiprināšana un aizsardzība vienkārši ir loģisks turpinājums.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Mēs balsojam par šo rezolūciju, cerot pēc iespējas vairāk aizsargāt aviosabiedrību pasažieru intereses, ņemot vērā pašreizējos apstākļus šajā jomā (transporta pakalpojumu liberalizāciju, aviosabiedrību skaita pieaugumu).

Taču mēs gribam uzsvērt, ka kompensācijas sistēma, kas ierosināta šajā ziņojumā, ir vienīgi pagaidu risinājums, kurš ne mazākajā mērā neatrisina pamatproblēmu.

Reālais risinājums ir Eiropas civilā gaisa transporta dienesta izveide. Tāda valsts dienesta izveide, kas rūpējas par vispārējām interesēm un tādējādi racionalizē veicamos lidojumus, lai samazinātu ietekmi uz vidi. Tāda valsts dienesta izveide, kas rūpējas par vispārējām interesēm un tādējādi par drošību, pārvietošanās brīvību un tā lietotāju, kā arī darbinieku labklājību.

Mums ir steidzami jāaizmirst ekskluzīvu interešu Eiropa un jāizveido vispārējo interešu Eiropa.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Saistībā ar pieaugošo bankrotu skaitu, kas vērojams aviosabiedrību vidū, ietekmējot tūkstošiem dalībvalstu iedzīvotāju, ES ir radusies nepieciešamība veikt pasākumus, lai iedzīvotājus aizsargātu. Patiesībā ir būtiski aizsargāt to cilvēku tiesības, kuri ikdienā izmanto gaisa transportu. Tāpēc es balsoju par.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju par kompensācijām pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā. Patiešām, šobrīd vienīgie pasažieri, ko aviosabiedrības bankrota gadījumā aizsargā Eiropas tiesību akti, ir tie, kuri rezervē kompleksos tūrisma braucienus.

Tomēr ir skaidrs, ka patērētāju paradumi attiecībā uz brīvdienu braucienu rezervēšanu pēdējos gados lielā mērā ir mainījušies: ir palielinājusies zemo izmaksu Eiropas aviosabiedrību izmantošana, komplekso tūrisma braucienu pārdošanas apjoms ir strauji krities un ir palielinājies tiešās un individuālās pārdošanas tiešsaistē, kā arī tikai sēdvietu pārdošanas apjoms.

Ja tam vēl pievieno krīzi, ko pašlaik piedzīvo šī nozare, mēs viegli varam iztēloties Eiropas pasažieru skaitu, kuri sarežģītā stāvoklī atrodas savā atvaļinājuma galamērķī, dažkārt bez jebkādas izmitināšanas izmisīgi gaidīdami atgriešanās reisu pēc tās aviosabiedrības sabrukuma, ar kuru bija paredzēts lidot.

Pēc tam viņi saņems tikai nominālu kompensācijas apmēru par izciestajām neērtībām, un pat tās iegūšana radīs grūtības... Komisijai steidzami ir jāierosina likumdošanas iniciatīva, lai risinātu šo satraucošo situāciju. Vienlaikus ir jāievieš aviosabiedrību finansēts kompensāciju fonds, lai finansētu šos kompensāciju maksājumus.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Tiem Eiropas reģioniem, kuri ir atzīti kā tūristu galamērķi, ir jānodrošina šīs nozares pakalpojumu lietotājiem visaugstākā līmeņa serviss un kvalitāte.

Piemērs tam ir Madeira, ko pagājušā nedēļā Pasaules Tūrisma organizācija klasificēja kā vienu no labākajiem tūristu galamērķiem pasaulē, piešķirot tai augstāko novērtējumu 13 no saviem 15 vērtēšanas kritērijiem. Lai saglabātu šo pozīciju augstas konkurētspējas tirgū, ir nepieciešams turpināt publisko un privāto personu iesākto darbu, ņemot vērā vides, ekonomikas un sociālo ilgtspēju. Šis mērķis ietver tūristu, kas apmeklē šo salu, nodrošināšanu ar visaugstākajām garantijām attiecībā uz viņu lidojumu un izmitināšanas apstākļiem.

Šis rezolūcijas priekšlikums, par kuru mēs šodien balsojam, ir solis šajā virzienā, jo tā mērķis ir aizsargāt bankrotējušo aviosabiedrību pasažierus, izveidojot obligātās apdrošināšanu un garantijas fondus šīm aviosabiedrībām, kā arī ieviešot neobligāto apdrošināšanu to klientiem.

Tāpat pozitīvs ir aicinājums, lai Eiropas Komisija iesniedz priekšlikumu par kompensācijām bankrotējušo aviosabiedrību pasažieriem un nodrošina viņu repatriāciju, ja tie kādā lidostā ir nonākuši sarežģītā stāvoklī.

Silvia-Adriana Țicu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par kompensācijām pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā. Pašlaik ir vairāki Eiropas reglamentējošie akti, kas regulē šādas situācijas: kompensāciju un klienta repatriāciju tās ceļojumu kompānijas bankrota gadījumā, kura ir piedāvājusi šos kompleksos tūrisma braucienus; aviosabiedrību operatoru atbildība par negadījumiem un noteikumi par kompensāciju pasažieriem; kompensācijas un palīdzība pasažieriem, kuriem liegta iekāpšana vai kuru lidojumi ir atcelti vai tiek ilgstoši aizkavēti.

Taču nav tiesību normu, lai aizsargātu patērētājus aviosabiedrības operatora bankrota gadījumā. Pēdējos deviņos gados ir bankrotējušas 77 Eiropas aviosabiedrības. Tādēļ es uzskatu, ka šī direktīva ir absolūti nepieciešama. Tādēļ Eiropas Parlaments ir lūdzis Komisiju stiprināt pasažieru situāciju aviosabiedrības bankrota gadījumā. Faktiski Eiropas Parlaments ir aicinājis Komisiju līdz 2010. gada jūlijam iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, kurš noteiktu kompensāciju bankrotējušo aviosabiedrību pasažieriem, ieviestu savstarpējas atbildības principu par visu to aviosabiedrību, kurās ir pieejamas sēdvietas, pasažieriem, kas lido uz vienu galamērķi, nodrošinātu aviosabiedrību obligāto apdrošināšanu, izveidotu garantiju fondu un piedāvātu brīvprātīgās apdrošināšanas pakalpojumus pasažieriem.

- Rezolūcijas priekšlikums: „made in” (izcelsmes norāde)

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par izcelsmes norādi, jo tā pamatā ir princips, ka patērētāju aizsardzībai nepieciešami pārredzami un vienoti tirdzniecības noteikumi, tostarp izcelsmes norāde. Šajā saistībā es atbalstu Komisijas ieviešanu, lai kopā ar dalībvalstīm aizstāvētu patērētāju likumīgās tiesības un vēlmes tajos gadījumos, kad ir pierādījumi par importētāju un ražotāju ārpus Eiropas Savienības krāpniecisku vai maldinošu izcelsmes norādi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt patērētājiem atbilstošu informāciju, kad tiek izdarīta izvēle par konkrētu produktu iegādi, īpaši saistībā ar to izcelsmes valsti un attiecīgajiem drošības, higiēnas vai vides standartiem, ko piemēro to ražošanai — informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu saprātīgu un apzinātu izvēli — es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, kurā Komisija tiek aicināta atkārtoti iesniegt savu priekšlikumu Parlamentam, lai to var apspriest saskaņā ar likumdošanas procesu, kas paredzēts Lisabonas līgumā.

Taču man jāpiemin, ka laikā, kamēr notiks Komisijas priekšlikuma par izcelsmes norādēm izvērtēšana, es pievērsīšu nopietnāku uzmanību piemērotam atbalstam, kas tiek sniegts tradicionālajiem produktiem, lai lielāka patērētāju aizsardzība — kas ir gan nepieciešama, gan vēlama — nenodarītu nelabojamu kaitējumu mazajiem tradicionālo produktu ražotājiem. Es veltīšu īpašu uzmanību arī tiem mehānismiem, kas tiek izmantoti izcelsmes noteikšanā, lai tas Eiropas ražotājus nenostādītu neizdevīgā stāvoklī salīdzinot ar to konkurentiem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka pieņemtā rezolūcija pilnīgi neatbilst tam, kādai, mūsaprāt, vajadzētu būt izcelsmes norādei, kas, cita starpā, ir instruments, lai Eiropā aizsargātu darba vietas ražošanas jomā, īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos, kā arī instruments, lai risinātu dempinga jautājumu sociālajā un vides jomā. Tādēļ mēs atturējamies.

Turklāt, šajā rezolūcija nav ņemtas vērā sekas, ko dažās dalībvalstīs pasaules mēroga tirdzniecības liberalizēšanas izjutīs pašreizējās darbavietas un rūpniecības struktūras. Tajā nav ņemti vērā neskaitāmie darbības pārvietošanas gadījumi vieglas peļņas meklējumos un to radītās sekas, kā, piemēram, milzīgā reģionu

deindustrializācija, pieaugošais bezdarbs, kā arī ekonomisko un sociālo apstākļu pasliktināšanās. Šī rezolūcija aprobežojas ar aicinājumu Komisijai un Padomei „veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus”.

Visbeidzot, mēs nožēlojam, ka vairākums deputātu Parlamentā ir noraidījuši mūsu iesniegtos priekšlikumus, kas, cita starpā, paredzēja darbavieta saglabāšanu, darba ņēmēju un patērētāju tiesību ievērošanu, cīņu pret bērnu nodarbināšanu vai verdzību un iebildumus pret preču importu no okupētajām teritorijām, un kas neatlaidīgi atgādināja nepieciešamību pārtraukt sniegt Eiropas palīdzību tiem uzņēmumiem un investoriem, kuri pārvieto savu ražošanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Ņemot vērā ekonomisko krīzi, ko piedzīvo mūsu Eiropas uzņēmumi, Eiropas Savienībai vairāk kā jebkad ir jānodrošinās ar obligātu izcelsmes marķēšanas sistēmu, kaut arī tikai noteiktam importēto preču skaitam, proti, tekstilizstrādājumiem, juvelierizstrādājumiem, apģērbiem un apaviem, ādas izstrādājumiem un rokassomām, lampām un apgaismojumam, un stikla izstrādājumiem, jo tā ir precīza informācija gala patērētājiem. Tas arī ļaus Eiropas patērētājiem precīzi zināt, no kuras valsts nāk prece, ko viņi iegādājas. Tādējādi viņi spēs saistīt šīs preces ar tiem sociālajiem, vides un drošības standartiem, kas parasti tiek asociēti ar šo valsti. Citiem vārdiem, mūsu iedzīvotājiem kā atbildīgiem patērētājiem būs tik liela pārredzamība, cik viņiem ir nepieciešams.

Jacky Hénin (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Jēdziens „made in” („ražots”) nedrīkst attiekties tikai uz norādi, bet tam ātri jāķļūst par ietekmīgu koncepciju, lai ievērotu visjaunākos noteikumus saistībā ar zināšanām, darba ņēmēja tiesībām, ilgtspējīgu attīstību un vides aizsardzību, kā arī atbildīgu ekonomisku attieksmi.

Ieviešot jēdzienu „Ražots Eiropā”, mēs varētu palīdzēt patērētājiem izdarīt apzinātu izvēli, rīkoties, lai iegūtu jaunas tiesības.

Tomēr Taču mēs atkal esam aprobežojušies ar paziņojumiem par labiem nolūkiem, it kā vienkārši izteikumi, ka mēs esam labākie un stiprākie, padarītu to par īstenību.

Tas ir apkaunojums, un tādēļ es atturējos.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Es saprotu vajadzību pēc debatēm par Eiropas tiesiskās sistēmas komerciālo galaproduktu izcelsmes norādes izveidi, jo īpaši, saistībā ar patērētāju informēšanu un pārredzamību tirdzniecības partneru starpā. Standartizētas marķēšanas sistēmas izmantošana nodrošinās pilnīgāku un precīzāku informāciju patērētājiem un norādīs tos sociālos un vides standartus, kuriem atbilst attiecīgie produkti. Turklāt izcelsmes norāde ir svarīgs solis virzienā uz saskaņotu tirdzniecības noteikumu ar trešām valstīm.

Tomēr ir svarīgi atrast pareizo līdzsvaru, raugoties no ražotāju un patērētāju perspektīvas. Patērētājiem piedāvāto pārredzamību nedrīkst veidot uz ražotāju rēķina. Tā nedrīkst radīt papildu izmaksas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Saistībā ar pašreizējām diskusijām ir svarīgi izstrādāt skaidras pamatnostādnes un tās aizstāvēt, tostarp Austrijas vārdā. Viens no iespējamiem risinājumiem būtu brīvprātīga Eiropas komerciālo galaproduktu izcelsmes norādes izveide, ņemot vērā esošās nacionālās un reģionālās kvalitātes norādes.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par, jo norāde „made in” ir būtiska, lai nodrošinātu tirgus pārredzamību un sniegtu patērētājiem informāciju par viņu iegādātā produkta izcelsmi.

Ir svarīgi stiprināt Kōpienas ekonomiku, uzlabojot ES rūpniecības konkurētspēju globālajā ekonomikā. Mums izdosies panākt godīgu konkurenci tikai tad, ja tā darbosies ar skaidriem noteikumiem ražotājiem, eksportētājiem un importētājiem, vienlaikus ievērojot sociālās un vides prasības.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Savienība ievieš izcelsmes norādi. Sākot no šā brīža būs jānorāda izcelsmes valsts noteiktiem produktiem, ko ES importē no trešām valstīm. Galvenais izcelsmes norādes nolūks ir sniegt ES patērētājiem neierobežotu informāciju par viņu iegādāto preču izcelsmes valsti un ļaut viņiem saistīt preces ar attiecīgās valsts sociālajiem, vides un drošības standartiem.

Tas ir pirmais solis karā pret Tālo Austrumu precēm, ko bieži ražo strādnieki ekspluatācijas apstākļos, un vēlāk šīs preces Eiropas tirgū tiek pārdotas par dempinga cenām.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šodien Parlaments pārliecinoši atkārtoja viedokli, ko tas jau vairākkārt izteicis iepriekšējā sasaukuma laikā: Eiropai jāievieš regula, kas nodrošina izcelsmes norādi daudzajām precēm, kas tiek ievestas tās teritorijā.

Šī lēmuma pamatā ir nepieciešamība nodrošināt vairāk informācijas, un tādējādi aizsardzības patērētājiem, lai ļautu viņiem veikt apzinātu izvēli. Regula par izcelsmes norādi beidzot ļaus Eiropas uzņēmējiem uz vienlīdzīga pamata konkurēt ar uzņēmumiem trešās valstīs, kurās jau kādu laiku pastāv noteikumi par importēto preču marķēšanu. Tirgus ir brīvs tikai tad, ja ir skaidri, savstarpēji un piemēroti noteikumi.

Apstiprinātās rezolūcijas mērķis ir aicināt Komisiju, pēc neauglīgajiem mēģinājumiem izmantot Padomes starpniecību, atkārtoti iesniegt priekšlikumu, ņemot vērā jaunus pienākumus, ko Parlaments ir ieguvis saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Mēs esam pārliecināti, ka vienošanās starp Eiropas Parlamenta politiskajām grupām kalpos tam, lai izveidotu galīgo tiesisko regulējumu ar Padomi.

Es izmantošu šo iespēju, lai uzsvērtu, ka ir jāievēro tās preču kategorijas, kas paredzētas šobrīd ierosinātajā regulējumā, un šajā regulējumā ir jāietver arī aizdares līdzekļi, citiem vārdiem sakot, produkti, kuriem ir būtiski nodrošināt kvalitāti un atbilstību Eiropas noteikumiem, lai garantētu drošību tiltu konstrukcijām, automašīnām, elektriskajai sadzīves tehnikai un citām lietām, kur tiek izmantoti aizdares līdzekļi. Mūsu prioritāte ir drošības nodrošināšana.

Šodienas balsojums ir būtisks panākums, ko mēs veltām Eiropas patērētājiem un ražotājiem Parlamenta jaunā politiskā impulsa laikā, ko rada koplēmuma procedūra, kas beidzot izstrādāta, lai likvidētu to demokrātijas trūkumu, kas mums tik ilgi bija jāpacies.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: (sk. protokolu)

Priekšsēdētājs. - Tagad ir noslēgts to deputātu saraksts, kuri vēlas iesniegt savu balsojumu skaidrojumu.

Es vēlos, lai protokolā atzīmē, ka Brons kungs ir lūdzis vārdu saistībā ar darba kārtības punktu, jo viņš uzskata, ka viņam to netieši norādīja Martin kungs. Saskaņā ar Reglamentu pašlaik bija paredzēts dot vārdu Brons kungam. Tādēļ es lūdzu atzīmēt protokolā, ka Brons kungam tika dota iespēja izteikties, bet viņš nevarēja to izmantot, jo nebija ieradies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.10 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

10. Telekomunikācijas (tiesību aktu parakstīšana)

Priekšsēdētājs. – Mums priekšā ir svarīgs notikums, jo pēc īsa brīža *Torstensson* kundze un es parakstīsim dažus ļoti svarīgus dokumentus, kas saistīti ar „Telekomunikāciju paketi”. *Torstensson* kundze, komisār, dāmas un kungi, kolēģi, tiesību akti, kas veido „Telekomunikāciju paketi”, tika pieņemti koplēmuma procedūrā. Elektroniskā saziņa un internets ir kļuvusi par mūsu modernās sabiedrības galvenajiem instrumentiem. Šis tiesību aktu kopums ir labs piemērs tam, kā mūsu darbs var palīdzēt cilvēkiem un kā tas var ietekmēt viņu ikdienas dzīvi.

Īpaši jāuzsver, ka mums ir pārskatītā pamatdirektīva par elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem. Tās referente bija mūsu kolēģe *Torstensson* kundze, kas šodien ir kopā ar mums. Direktīva tika pieņemta trešajā lasījumā, kas parāda, cik daudz darba bija nepieciešams, lai mēs panāktu vislabāko risinājumu mūsu iedzīvotājiem. Tās direktīvas sastāvdaļas, kuras ir saglabātas, ir efektīvāka un stratēģiskāka radiofrekvenču pārvaldība, lielāka konkurence un vieglākas investīciju iespējas interneta jomā nākotnē.

Arī direktīva par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām, kuras referents bija mūsu kolēģis *Harbour* kungs, ir svarīgs solis ceļā uz labāku pakalpojumu sniegšanu. Mēs vēlējamies palielināt patērētāju tiesības, aizsargāt privāto dzīvi un personas datus, kā arī atvieglot iespēju katram iedzīvotājam saglabāt savu mobīlā tālruņa numuru, mainot mobilo operatoru, turklāt tas nedrīkst aizņemt vairāk nekā vienu darba dienu.

Visbeidzot, lai labāku un saskaņotāk īstenotu šos principus, Parlaments un Padome nolēma izveidot Eiropas organizāciju, kurā apvienoti 27 valstu operatori. Parlamenta referents šajā jautājumā bija *del Castillo Vera* kundze.

Tādēļ, protams, es vēlos izteikt dziļu cieņu referentiem, kuri vienmēr ir galvenās personas. Es gribu arī pateikties visiem tiem, kuru smagais darbs pie šīm direktīvām ir veicinājis šodienas panākumus. Šie panākumi ir gūti, pateicoties daudzu cilvēku kopējiem pūliņiem. Jo īpaši tās bija vairākas prezidentūras, un galvenokārt Čehijas prezidentūra un pašreizējā Zviedrijas prezidentūra, jo tās bija atbildīgas par otro un trešo lasījumu.

Visvairāk šajā īpašajā brīdī es gribu izteikt milzīgu pateicību komisāram un Eiropas Komisijai par šīs paketes sagatavošanu, kas nav vienīgais labais rezultāts, kas panākts pēdējā piecu gadu pilnvaru laikā. Mēs gribam izteikt savus apsveikumus. Jūsu sadarbība mums ļoti palīdz, turklāt tā arī ietekmē iedzīvotāju priekšstatu par to, ko mēs darām.

Protams, visvairāk atzinības pelnījuši visi trīs referenti, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājs, mūsu kolēģis *Reul* kungs, un Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks *Vidal-Quadras* kungs, kurš vadīja EP delegāciju Samierināšanas komitejā. Tādējādi ir diezgan daudz cilvēku, kas devuši savu ieguldījumu šodienas panākumos.

Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vārdā un mūsu visu, Eiropas Parlamenta deputātu, vārdā, bet galvenokārt Eiropas Savienības iedzīvotāju vārdā, vēlētos izteikt lielu atzinību un cieņu, jo šis ir vislabākais piemērs, kā mēs varam paveikt kaut ko tādu, ko iedzīvotāji uztvers kā lielu sasniegumu, kaut ko, kas atvieglos viņu dzīvi. Es jūs visus apsveicu!

Åsa Torstensson, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es uzsvērt, cik ļoti es priecājos, ka šodien mēs varam kopīgi parakstīt telekomunikāciju paketi. Šī pakete stiprinās konkurenci un patērētāju aizsardzību Eiropā. Mums būs moderni un progresīvi noteikumi jomā, kurā notiek ļoti strauja attīstība.

Es gribu arī izmantot šo iespēju, lai pateikties visiem iesaistītajiem par neticami saliedēto un konstruktīvo darbu, kā arī ļoti radošo sadarbību. Es vēlos izteikt īpašu pateicību Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietniekam *Vidal-Quadras* kungam, komitejas priekšsēdētājam *Herbert Reul* un trim Parlamenta referentiem, proti, *Catherine Trautmann*, *Pilar del Castillo Vera* un *Malcolm Harbour*, kas, tāpat kā mani kolēģi Padomē, ir paveikuši ārkārtīgi svarīgu darbu, lai ļautu mums izveidot telekomunikāciju paketi.

Šīs sadarbības dēļ mums izdevās panākt vienošanos, kurā skaidri norādīta interneta būtiskā un izšķirošā nozīme vārda brīvībā un informācijas brīvībā, un, šādi rīkodamies, mēs neesam pārkāpuši līgumu.

Telekomunikāciju pakete ir nozīmīga uzvara visiem Eiropas patērētājiem. Vēlreiz paldies visiem par ieguldīto darbu, lai panāktu šo vienošanos!

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. 2009. gada paplašināšanās stratēģija attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Īslandi un Turciju (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par 2009. gada paplašināšanās stratēģiju attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Īslandi un Turciju.

Carl Bildt, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, šis ir patiesi svarīgas debātes par patiesi svarīgu tematu. Taču, ja vēlētos, es šodien varētu pateikt vienīgi to, ka prezidentūra pilnīgi piekrīt rezolūcijas priekšlikumam, ko Ārlietu komitejas vārdā ir iesniedzis *Albertini* kungs. Ir svarīgi, lai Parlaments un Padome, kā arī Komisija, ieņemtu vienotu nostāju tik būtiskā jautājumā kā šis.

No šodienas viedokļa raugoties, iespējams, visizšķirošākais punkts no visiem līgumā, kas vairāk kā pirms pusgadsimta tika parakstīts Kapitolijs kalnā Romā, ir tas, kas šodien iekļauts Lisabonas līguma 49. pantā: katra Eiropas valsts, kas ievēro mūsu vērtības un ir apņēmusies tās veicināt, var iesniegt pieteikumu, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti.

Pateicoties šim pantam, 19 no mūsu Eiropas Savienības valstīm šodien kļuvušas par mūsu Eiropas Savienības vēsturiskās organizācijas dalībniecēm un daļu. Pateicoties šim pantam, mēs esam veicinājuši mieru un labklājību, tiesiskuma ieviešanu un reprezentatīvu valdību aizvien plašākos šīs kādreiz tik konfliktu pārpildnās pasaules daļas reģionos.

Dažkārt ir nepieciešams aizbraukt uz citām pasaules daļām, ko man diezgan bieži ir pienākums darīt, lai lieku reizi atcerētos to, cik patiesībā milzīgs ir šis sasniegums.

Vairāk nekā pusgadsimtu mūsu Eiropa uz pārējo pasauli eksportēja karus un totalitāras ideoloģijas. Divi pasaules kari; divas totalitāras ideoloģijas; konflikti un ciešanas.

Tagad mēs tā vietā eksportējam ideju par miermīlīgu samierināšanu, integrāciju pāri vecajām robežām, vispārējiem noteikumiem un nosacījumiem kā kopīgu ceļu uz labāku pārvaldi. Ja tam pievieno visu, kas panākts ar 49. pantu, arī tas mūsu Eiropas Savienības pozīcijas pasaulē padara pārliecinošākas.

Eiropa, kas sastāv no 6, no 9, no 12, no 15 vai pat no 25 dalībvalstīm, būtu bijusi mazāka attiecībā uz visiem aspektiem – mērķiem, nostāju, iespējā, cieņu visā pasaulē.

Jūsu rezolūcija ir neapšaubāmi patiesa, sakot, ka paplašināšanās, un es citēju, „ir pierādījusi, ka tā ir viena no visveiksmīgākajām Eiropas Savienības politikas jomām”. Varētu teikt, ka tas ir pārāk pieticīgs novērtējums.

Mēs visi zinām, ka šis process nav bijis viegls. Es atceros sevi iepriekšējā Eiropas Parlamentā citā lomā, kad es pārstāvēju valsti, kura gribēja iestāties Eiropas Savienībā, kā arī tikšanos ar tiem, kuri baidījās, ka turpmāka paplašināšanās (tolaik ES bija 12 dalībvalstis) varētu vājināt Eiropas Savienības politiskos mērķus.

Ir bijušas grūtības gan jaunajām dalībvalstīm, īstenojot mūsu aizvien stingrāko politiku un *acquis*, gan mums pašiem, pielāgojoties saviem panākumiem jauno dalībvalstu veidā, taču, atskatoties atpakaļ, ir viegli redzēt, ka paplašināšanās posmos ir bijuši periodi, kad mēs esam arī padziļinājuši savu sadarbību.

Pēdējās divas desmitgadēs mēs esam vairāk kā divreiz palielinājuši dalībvalstu skaitu un strauji vienu aiz otra mēs esam ieguvuši Māstrihtas, Amsterdamas, Nicas un Lisabonas līgumu. Iepriekšējās trīs desmitgadēs neizdevās pilnībā īstenot pat Romas līgumu.

Es apgalvotu, ka 49. pants mūsu nākotnei ir tikpat svarīgs, kā tas bijis pagātnei. Tajā joprojām ir mūsu pievilcība. Iepriekšējā gadā mēs esam saņēmuši jaunus dalības pieteikumus no Melnkalnes, Albānijas un Īslandes, un, kā mēs zinām, ir arī citas valstis, kas tikpat lielā mērā grib panākt tādu stāvokli, lai varēt iesniegt pieteikumu.

Pēc pēdējās paplašināšanās, kas Eiropas Savienībai pievienoja 100 miljonus jaunu iedzīvotāju, mūsu uzmanība ir pievērsta Dienvidaustrumu Eiropas valstīm — iespējams, arī vairāk nekā 100 miljoniem iedzīvotāju.

Tas nebūs ne ātri, ne vienkārši. Labi zināmi ir dažādie izaicinājumi, ar ko mēs saskaramies dažādajās Rietumbalkānu valstīs, un tāpat mūs arī ietekmē milzīgie pārvērtību procesi, kas notiek Turcijā.

Mēs visi labi zinām, ka attiecīga daļa mūsu sabiedrības labprāt vienkārši aizvērtu durvis visām šīm valstīm, cerot, ka šis jautājums izgaisīs, tāpat ir cilvēki, kas dotu priekšroku domai par slēgtāku Eiropu.

Es pieradu tiem, kas ir pārliecināti, ka tā būtu vēsturiski nozīmīga kļūda, un Eiropai turpmāk ļoti ilgi būtu jācieš no tās izraisītajām sekām.

Dažkārt durvis uz Eiropas Savienību var būt ļoti tālu. Dažām valstīm būs jāvirzās pa ilgu un grūtu reformu ceļu, taču, ja šīs durvis būs aizvērtas, tad nekavējoties tiks atvērtas citas durvis citiem spēkiem, un mēs varēsīm labi redzēt, ka šīs Eiropas daļas pārvietojoties tādos virzienos, kas laika gaitā negatīvi ietekmēs mūs visus.

Tādēļ 49. pantam joprojām ir tik būtiska nozīme. Tas ir reformu un samierināšanas paraugs, kas iedvesmo un vada arī tos Eiropas reģionus, kuri vēl nav mūsu Savienības dalībnieki.

Komisārs *Rehn* kungs sniegs sīkāku informāciju par Komisijas novērtējumu attiecībā uz visu minēto valstu panākto progresu, un prezidentūra pilnībā piekrīt Komisijas novērtējumam.

Mūsu mērķis joprojām ir virzīt visas Rietumbalkānu valstis pretī pievienošanās procesam, apzinoties, ka tās atrodas ļoti atšķirīgos pievienošanās procesa etapos. Šajā saistībā mēs sagaidām, ka tiks pieņemts lēmums, kas no 19. decembra Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Melnkalnes un Serbijas iedzīvotājiem nodrošinās bezvīzu piekļuvi Eiropas Savienībai. Tas ir galvenais un vissvarīgākais solis uz priekšu.

Tāpat kā Parlaments mēs ceram, ka Albānija un Bosnija uzlabos savu situāciju un iespējami drīzāk spēs pievienoties šim svarīgajam solim.

Ir likvidēti šķēršļi Horvātijas pievienošanās procesam, un tas virzās uz priekšu. Tas ir svarīgi Horvātijai un visam reģionam. Komisija ir iesniegusi ļoti pozitīvu ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, un es ceru, ka Padome decembrī spēs konkrēti norādīt turpmākos soļus tās pievienošanās procesā.

Komisijai ir nodoti Melnkalnes un Albānijas pieteikumi, un es uzskatu, ka aptuveni gada laikā varam gaidīt tās atzinumu.

Mēs ceram, ka Bosnijas politiskie vadītāji spēs vienoties par reformām, kas ir nepieciešamas, lai arī šī valsts varētu iesniegt dalības pieteikumu. Šodien, kamēr mēs runājam, tiek izstrādātas netiešas sarunas, ko ciešā sadarbībā veicina Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis.

Serbija ir sasniegusi labus rezultātus, vienpusēji īstenojot pagaidu nolīgumu, un mēs nepārprotami ļoti rūpīgi izskatīsim gaidāmo ziņojumu, ko ICTY galvenais prokurors iesniegs saistībā ar saviem sadarbības centieniem. Mēs ceram, ka viņš ir apmierināts ar pašreizējiem centieniem, lai gan, protams, ir būtiski, ka šie centieni tiek saglabāti.

Pārejot pie dienviņstrumiem, es gribu izteikt atzinību būtiskām reformām, kas pašlaik Turcijā notiek attiecībā uz kurdu jautājumu. Šo reformu veiksmīgs iznākums pietuvinās Turciju Eiropas standartiem būtiski svarīgās jomās.

Ir virkne citu jautājumu, kuriem, manuprāt, komisārs pievērsīsies. Netieši saistītas, bet acīmredzami nozīmīgas šajā kontekstā ir pašreizējās sarunas starp prezidentu *Christofias* kungu un *Talat* kungu par Kipras atkalapvienošanu. Mēs varam tikai mudināt viņus virzīties uz priekšu pretī visaptverošam risinājumam par divkopienu, divu teritoriju federāciju ar politisku līdztiesību saskaņā ar atbilstīgākām ANO Drošības padomes rezolūcijām. Iznākuma nozīmi diez vai ir iespējams pārspīlēt.

Mēs virzīsimies pretī vai nu jaunam samierināšanas un sadarbības laikmetam šajā Eiropas daļā un visā Vidusjūras austrumu reģionā vai arī pretī stāvoklim, kurā ir viegli redzēt, ka mēs piedzīvosim strauji pieaugošas problēmas.

Liela daļa mūsu uzmanības ir pievērsta dienviņstrumu Eiropas izaicinājumiem, bet Īslandes pieteikums rada papildu izaicījumus, lai mēs pievērstu vairāk uzmanības visiem Arktikas un plašākiem galējo ziemeļu jautājumiem. Šī ir joma, kurā Eiropas Savienībai vairāk jāiesaistās gan pašlaik, gan arī turpmāk. Tās nozīme arvien vairāk nonāk visu nozīmīgo globālo dalībnieku redzeslokā, tāpēc Īslandes pieteikums būtu jāaplūko arī no šīs perspektīvas.

Ņemot vērā demokrātiskās tradīcijas, kas sniedzas apmēram tūkstoš gadu pagātnē, kā arī tās dalību mūsu vienotajā tirgū ar Eiropas Ekonomikas zonas starpniecību ir skaidrs, ka Īslande ir veikusi diezgan garu ceļu uz dalību, lai arī mums būs jānovērtē turpmākais progress, kad mēs saņemsim Komisijas atzinumu.

Priekšsēdētāja kungs, šie ir rezultāti, ko Zviedrijas prezidentūrai līdz šim ir izdevies panākt svarīgajā paplašināšanās jomā. Mums joprojām ir dažas svarīgas nedēļas, kurās es sagaidu turpmāku progresu, taču noslēgumā es vēlos pateikt, ka es neticu, ka mēs esam pabeiguši mūsu Eiropas veidošanu. Es uzskatu, ka mums jāsauglabā atvērta Eiropa un ka mums vajadzētu saglabāt apņēmību attiecībā uz paplašināšanas procesu, kas nes labu pārvaldību, tiesiskumu, izlīgumu un mieru un labklājību aizvien plašākiem Eiropas reģioniem.

Acīmredzami tas ir ļoti svarīgi šiem reģioniem, bet mums ir jāatzīst, ka arī mums tas ir ļoti svarīgi, un neaizmirsīsim, ka tas mums ļaus iegūt lielāku ievērību pasaulē un turpmāk pieprasīt, lai mūsu nostāja vēl vairāk tiktu ņemta vērā.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Ārlietu komitejas locekļiem un priekšsēdētājam *Gabriele Albertini* par līdzsvarotu un visaptverošu rezolūciju. Es gribu arī jums visiem pateikties par izcilo sadarbību pēdējos piecos gados. Eiropas Parlaments ir daudz palīdzējis, lai izveidotu mūsu paplašināšanās politiku, un jūs esat rādījuši demokrātiskas atbildības piemēru. Es sagaidu, ka mūsu izcilā sadarbība turpināsies neatkarīgi no tā, kāds būs mans amats.

Nākamnedēļ, kad spēkā stāsies Lisabonas līgums, ES spers ilgi gaidīto soli uz priekšu. Tas būs jauna laikmeta sākums ES ārpolitikā. Tas arī netieši stiprinās ES atjaunoto vienprātību par paplašināšanos, pamatojoties uz konsolidāciju, nosacītību un komunikāciju, kas apvienota ar apstiprinātu spēju integrēt jaunas dalībvalstis. Tas ļaus mums turpināt pakāpenisko un rūpīgi uzraudzīto pievienošanās procesu.

Kā to ilustrē jūsu rezolūcijas projekts, šobrīd paplašināšanās ir viens no ES spēcīgākajiem ārpolitikas instrumentiem. Tā bija arī *Carl Bildt* ziņojuma būtība, un es piekrītu šim ziņojumam, kura pamatā ir Zviedrijas prezidentūras laikā iegūtā pieredze, kā arī gados un desmitgadēs iegūtā pieredze. Taisnība ir arī tas, ka ES kā globālā dalībnieka uzticamība saglabāsies vai kritīsies atkarībā no mūsu spējām veidot pašiem savas kaimiņattiecības. Šī ir joma, kurā mēs esam guvuši savus visievērojamākos panākumus pēdējos 20 gados Eiropas kontinenta pārveidošanas gados, no jauna apvienojot austrumus un rietumus, un tādējādi veidojot spēcīgāku Eiropas Savienību.

Paplašināšanās ir bijusi šī procesa galvenais virzītājspēks, un šobrīd tā turpina pārveidot Dienvidaustrumu Eiropu. Albānijas Melnkalnes pieteikumi par dalību ES uzsver Eiropas Savienības pastāvīgo pievilksanas spēju. Īslandes pieteikums mūsu paplašināšanas darba kārtībai pievieno jaunu politisko un ģeoekonomisko dimensiju. Gan Bosnija un Hercegovina, gan Serbija apsver dalības pieteikuma iesniegšanu. Ņemot vērā ekonomisko krīzi, visas šīs valstis varētu vienkārši pievērsties savām problēmām. Tā vietā šīs valstis turpina īstenot virzību uz Eiropu ar visām sarežģītajām izvēlēm un drosmīgajām reformām, ko tā ietver. Horvātija tuvojas noslēgumam pēc četrus gadus intensīvām pievienošanās sarunām. Zagrebai tagad ir jāpastiprina reformu centieni, īpaši tieslietu jomā, kā arī cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību, lai sarunas varētu pabeigt. *ICTY* sadarbība joprojām ir nepieciešama.

Arī Turcijā mēs esam novērojuši pastāvīgu progresu. Turcijai ir izšķiroša loma energoapgādes drošībā un dialogā starp civilizācijām. Ankaras apņēmība normalizēt attiecības ar Armēniju ir vēsturiska, tāpat kā demokrātiskā gatavība atrisināt kurdu jautājumu, bet Turcijai vēl daudz kas ir jāpaveic. Papildus reformām mēs sagaidām, ka Turcija pilnībā īstenos Ankaras protokolu, un panāks progresu attiecību normalizēšanā ar Kipru.

Bijusi Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir panākusi pārliecinošu progresu un būtiski atrisinājusi galvenās reformu prioritātes. Šī valsts pietiekami atbilst Kopenhāgenas politiskajiem kritērijiem. Šie apstākļi Komisijai ļāva ieteikt pievienošanās sarunu uzsākšanu. Man ir iespaids, ka valdība Skopjē ir pareizi sapratusi mūsu ieteikumu kā pamudinājumu beidzot atrisināt nosaukuma jautājumu ar Grieķiju. Tagad tam ir jauns konteksts, jaunas debates un jaunas iespējas, ko, es ticu, gan Skopje, gan Atēnas patiešām izmantos.

Ir arī labas ziņas Serbijā. Beļgrada ir pierādījusi savu apņēmību attiecībā uz integrāciju ES, ne tikai vienpusēji īstenojot pagaidu nolīgumu ar ES, un es pieļauju, ka *ICTY* tagad varētu būt apmierināta ar Serbijas centieniem. Es piekrītu jūsu rezolūcijas projektam atbloķēt nolīgumu. Ir pēdējais laiks ļaut Serbijai pāriet uz nākamo posmu ceļā uz Eiropu.

Bosnija un Hercegovina saskaras ar nopietniem izaicinājumiem, daļēji tās karalaika vēstures dēļ, taču es gribu skaidri pateikt, ka ES paplašināšanās procesā nedrīkst būt nekādu atlaižu. Bosnijas pieteikumu par dalību ES var izskatīt tikai pēc Augstā pārstāvja biroja (*OHR*) slēgšanas. Bosnijā ir arī nepieciešams veikt konstitucionālas pārmaiņas, lai nodrošinātu Eiropas Cilvēktiesību konvencijas ievērošanu. Cilvēktiesību ievērošana ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Lai to panāktu, mēs kopā ar prezidentūru un Amerikas Savienotajām Valstīm esam ierosinājuši reformu kopumu. Es ceru, ka iedzīvotāju un visa reģiona kopumā labad Bosnijas vadītāji izmantos iespēju un panāks vienošanos. ES un Amerikas Savienotās Valstis ir iesaistījušās visaugstākajā līmenī, jo mēs gribam, lai Bosnija gūtu panākumus, un es ticu, ka tā var gūt panākumus.

Kas attiecas uz Kosovu, tad stabilitāte ir saglabāta, bet tā joprojām ir trausla. Komisija ir iesniegusi pētījumu par to, kā veicināt Kosovas sociāli ekonomisko attīstību un piesaistīt to Eiropai. Mēs noteicām pagaidu vīzu režīma atvieglošanu un tirdzniecību kā orientierus, līdz tiks izpildīti visi nosacījumi.

Noslēgumā gribu pateikt, ka pirms pieciem gadiem, kad sākās manas kā komisāra paplašināšanās jautājumos pilnvaras, mēs kopīgi izstrādājām vērienīgu, bet, no šodienas viedokļa raugoties, realistisku darba kārtību. Uzklaušanās laikā es Parlamentam teicu, ka līdz 2009. gadam mēs gribam redzēt ES, kuras sastāvā ir 27 valstis, tostarp Bulgārija un Rumānija, Horvātijas pievienošanās procesa tuvošanos noslēgumam, pārējo Rietumbalkānu valstu piesaisti ES ar pievienošanās pieteikumu starpniecību, Turcijas stingru turēšanos uz Eiropas ceļa, atrisinātu Kosovas statusu un Kipras atkalapvienošanu. Es esmu priecīgs un lepns, ka ar nozīmīgo izņēmumu Kipras jautājumā, kurā joprojām norisinās vienošanās sarunas, gandrīz visi mūsu mērķi ir īstenoties. Mēs esam kopīgi strādājuši, lai īstenotu šos vērtīgos mērķus, un kopīgi mēs esam panākuši pārmaiņas. Pat Kipras jautājumu joprojām var atrisināt, kas nāks par labu visiem tās iedzīvotājiem un Eiropas Savienībai.

Turklāt, lai arī es cerēju, pirms pieciem gadiem es neuzdrošinājos prognozēt progresu vīzu režīma atvieglošanā. Taču tagad mūs tikai viens mēnesis šķir no tā, lai piepildītu Serbijas, Melnkalnes, un Bijušās Dienvidslāvijas

Maķedonijas Republikas iedzīvotāju sapņus. Mēs ceram, ka nākamgad mēs varēsim piepildīt arī Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju sapņus, kad šīs valstis būs izpildījušas attiecīgos nosacījumus.

Tādēļ visiem tiem, kas strādā ar Dienvidaustrumu Eiropu, ļoti būtisks ir atgādinājums par to, cik Eiropas sapnis joprojām ir pievilcīgs miljoniem mūsu tiešo kaimiņvalstu iedzīvotāju. Saglabāsim šo sapni un laika gaitā padarīsim to par realitāti!

Gabriele Albertini, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmdienas balsojums Ārlietu komitejā sniedza papildu pierādījumus tam, cik sarežģīta un vienlaikus izdevīga ir tās Eiropas ģeogrāfisko un politisko robežo paplašināšana, ko mēs zinām šodien.

Patiecoties manu kolēģu darbam un centienam, kā arī atsevišķu politisko grupu ieguldījumam, mēs esam panākuši tādu tekstu, kurā ir paplašināts sākotnējais teksts un izskatīti daudzi aspekti, kas sākotnēji bija pieminēti tikai garāmejot.

Debatēs komitejā, kā arī pašās grupās netrūka nesaskaņu, reizēm ļoti dzīvu nesaskaņu, kas ir raksturīgas konfrontācijai pārrobežu jautājumos, kura pārsniedz attiecīgo politisko nostāju. Vēsturiskie notikumi katrā valstī un to attiecību pašreizējais stāvoklis bija pretrunā tiem iesniegumiem, ko iesniedza kandidātvalstis vai valstis, kuras vēlas kļūt par kandidātvalstīm.

Mazāk nekā gada laikā tika iesniegti vēl trīs pieteikumi, lai uzsāktu pievienošanās sarunas: Melnkalne 2008. gada decembrī, Albānija 2009. gada aprīlī un Īslande 2009. gada jūlijā. Tā ir zīme, ka Eiropas projekts joprojām var izraisīt lielu pievilcību un tiek uzskatīts par svarīgu stabilitātes faktoru, jo īpaši pēc lejupslīdes finanšu tirgos.

Tekstā pēc balsojuma Ārlietu komitejā pārliecinošāk ir uzsvērtā vajadzība, lai valstis, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, apzinīgāk raudzītos uz šo pāreju, ņemot vērā pienākumus un sekas, ko rada šis process.

Iestāšanās Eiropas Savienībā prasa, lai tās ievērotu ne tikai Eiropas ekonomiskos un politiskos, bet arī kultūras, sociālos un juridiskos parametrus, lai nodrošinātu, ka gala iznākums ir vairāk nekā tikai atsevišķu daļu summa.

Es ceru, ka tekstā, par kuru notiks balsojums rītdienas plenārsēdē, līdzsvarotāk un saskaņotāk būs risināti visi vispārējās stratēģijas attiecībā uz pievienošanas aspekti. Tas noteikti būs guvis labumu no tā ieguldījuma, ko devušas konkrētās rezolūcijas par katru valsti.

Kristian Vigenin, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, paplašināšanās stratēģijas dokuments un rezolūcija, par kuru mēs gatavojamies rīt balsot, apliecina mūsu stingro apņēmību attiecībā uz paplašināšanās politiku, kura ir pierādījusi, ka ir viena no veiksmīgākajām no visām ES politikas jomām, un ir devusi labumu gan esošajām, gan jaunajām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Paplašināšanās ir veicinājusi nepieredzētu miera, drošības un pārticības telpas palielināšanos Eiropā, un tagad mēs gatavojamies šīs telpas tālākai paplašināšanai, lai turpmākajos gados ietvertu Rietumbalkānus, Īslandi un Turciju.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa joprojām ir viens no galvenajiem spēkiem šajā Parlamentā, kas atbalsta paplašināšanos, vienlaikus uzsverot, ka nedrīkst ielaisties nekādos kompromisos attiecībā uz Kopenhāgenas kritēriju izpildi un visiem tiem svarīgajiem rādītājiem, pēc kuriem tiek novērtēta kandidātvalstu gatavība iestāties Eiropas Savienībā.

Mēs ceram, ka sarunas ar Horvātiju tiks pabeigtas pēc iespējas drīzāk. Mēs sagaidām, ka Padome apstiprinās Eiropas Komisijas priekšlikumu nākamajā gadā sākt sarunas ar Bijušo Dienvidslāvijas Republiku Maķedoniju, lai nākamgad varētu sākt šo procesu. Mēs ceram uz dinamisku sarunu procesā ar Turciju, tostarp sarunu par enerģētikas nodaļu uzsākšanu. Un mēs uzskatām, ka ES var izmantot šo brīdi, lai pastiprinātu pozitīvo tendenci visās valstīs, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai. Vīzu režīma liberalizācija ir lielisks pasākums, lai parādītu Rietumbalkānu iedzīvotājiem, ka viņi iet pareizajā virzienā.

Es vēlos arī izteikt cerību, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā vēl vairāk palielinās ES spēju absorbēt jaunas dalībvalstis, pabeidzot iestāžu reformas Eiropas Savienībā.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšsēdētājam man ir draugi, paziņas un biedri visās tajās valstīs, par kurām iet runa šodienas ziņojumā.

Vispirms es gribu novēlēt komisāram *Olli Rehn* panākumus darbā, ko viņš veic vairāk nekā pēdējos piecus gadus un, jo īpaši apsveikt viņu ar šiem panākumiem. Viņš ir pelnījis pilnīgu mūsu atzinību. Kā es teicu, man ir draugi un paziņas visās šajās valstīs, un es ar zināmu lepnumu varu teikt, ka, cik man zināms, mēs esam vienīgā lielā politiskā ģimene, kas ir panākusi vienošanos par statūtiem Kosovai. Mēs panācām vienprātīgu nostāju šajā jautājumā jau 2006. gada sākumā, un kopš tā laika esam to saglabājuši. Nedomājiet, ka tā ir tikai sagādīšanās, jo mēs tajā ieguldījām ļoti daudz smaga darba.

Tādēļ jūs varat iztēloties, cik es esmu vīlusies, pirmkārt, redzot, ka Kosova nav iekļauta nolīgumā par vīzu režīma atvieglošanu. Man šķiet, ka Kosova tiek sodīta par to, ka dažas ES dalībvalstis joprojām nav spējušas samierināties ar faktu, ka Kosova tagad ir neatkarīga valsts. Manuprāt, tas ir ļoti skumji. Padomes priekšsēdētāj un komisār, ļaujiet man aplūkot dažus aspektus attiecībā uz to, kāds ir pašreizējais stāvoklis Bosnijā un Hercegovinā. Baidos, ka es esmu mazāk optimistiska attiecībā uz pozitīvu iznākumu vairākos aspektos nekā esat jūs, kaut arī, iespējams, tas ir tikai tādēļ, ka cilvēkiem šajās valstīs var rasties iespaids, ka pēkšņi visam jāatrisinās neticami ātri un ka nav laika atbilstošām konsultācijām, vismaz ne ar vienu no politiskajām partijām, izņemot lielākās, ar kurām pastāv kontakts.

Visbeidzot, savas grupas vārdā es vēlos skaidri pateikt, ka mēs noteikti uzstājam, lai kandidātvalstis ievērotu visus Kopenhāģenas kritērijus bez jebkādiem izņēmumiem, lai kura valsts tā arī nebūtu. Tāpat jums nevajadzētu domāt, ka mēs esam vienaldzīgi pret Eiropas Savienības uzņemšanas spēju. Taču mūs neapmierina, ka daži mūsu kolēģi, šķiet, vēlas izmantot šo uzņemšanas spējas jēdzienu, lai nebeidzami atliktu jaunu valstu pievienošanos. Mēs to neatbalstām.

Ļaujiet man pabeigt! Komisār, es domāju, ka pēdējie pieci gadi patiešām ir bijuši veiksmīgi. Es novēlu jums visu to labāko nākotnē. Es esmu pārliecināta, ka mēs šeit atkal tiksimies, pat, ja būsīm citos amatos, bet tāpat liels paldies!

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā man ir jāsaka, ka es esmu ļoti apmierināts, ka šajā kopīgajā rezolūcijā atkārtoti ir pausta Eiropas Parlamenta stingrā apņēmība attiecībā uz paplašināšanos un paplašināšanās iniciatīvu, par ko mums bija diskusija Ārlietu komitejā, kura ir jāturpina.

Tas īpaši attiecas uz Dienvidaustrumu Eiropu. Es ceru, ka neiedomājami nežēlīgo bruņoto konfliktu vēsture šajā Eiropas daļā būs reizi par visām reizēm beigusies, un es domāju, ka Eiropas Savienībai tajā ir būtiska loma. Arī šajā saistībā es ļoti priecājos, ka šajā rezolūcijā ir ievērota šī stingrā apņēmība.

Kā jau tika minēts, ir panākts progress daudzos jautājumos. Ir panākts progress dažos bijušajos konfliktos, un, būdams referents Kosovas jautājumā, es ļoti priecājos, ka Spānijas prezidentūra savā prezidentūras laikā ir paziņojusi, ka tā aicinās Kosovu piedalīties Rietumbalkānu konferencē, kas, es ceru, ļaus panākt progresu statusa jautājumā.

Ir viena lieta attiecībā uz Kosovu, ko pieminēja iepriekšējais runātājs. Es būtu vēlējis, lai Kosova būtu daļa no šī procesa, bet mēs vismaz esam pārliecinājušies, ka tiks uzsākts dialogs par vīzu režīmu ar mērķi liberalizēt vīzu režīmu.

Es vēlētos komentēt vienu grozījumu, ko mēs rīt ierosināsim. Tas attiecas uz vienu no minoritātēm, kurai ir ļoti sarežģīts statuss daudzos Dienvidaustrumu Eiropas reģionos, kā arī citās Eiropas daļās, bet jo īpaši Kosovā, un tā ir romu minoritāte. Pašlaik kādi 12 000 romu tautības cilvēki, galvenokārt bērni, tiks nosūtīti atpakaļ no dalībvalstīm, galvenokārt uz Kosovu, kur, kā mēs zinām, apstākļi ir tādi, kas neļaus viņiem dzīvot cilvēcīgu dzīvi. Tāpēc es vēlos aicināt Parlamenta deputātus rīt balsot par šo mūsu iesniegto grozījumu, lai vismaz ziemas laikā pārtrauktu romu cilvēku nosūtīšanu atpakaļ uz Kosovu un palīdzētu Kosovai izveidot romu minoritātes dzīvei piemērotus apstākļus.

Starptautiskajā vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienā es esmu arī ļoti apmierināts, ka mēs esam panākuši grozījumus šajā tekstā, kuros skaidri noteikts, ka diskriminācija un vardarbība pret sievietēm ir jautājums, pie kā jāstrādā gan šī reģiona valdībām, gan Eiropas Savienībai.

Vēl pēdējais jautājums: citas etniskās minoritātes un seksuālās minoritātes. Es uzskatu, ka šis ir svarīgs solis ceļā uz demokratizāciju.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ECR grupa stingri atbalsta Eiropas paplašināšanos. Paplašinot priekšrocības, ko sniedz dalība ES, attiecībā uz tām valstīm, kuras atbilst 49. pantā noteiktajām prasībām, mēs ceram izveidot to atvērtāko, elastīgāko Eiropu, kurai mēs kā grupa ticam.

Es biju pastāvīgais referents Melnkalnei, kas ir labu jaunumu stāsts attiecībā uz progresu, kas panākts ceļā uz dalību ES, un tā ir tikai pavisam nesen iesniegusi dalības pieteikumu. Tomēr es arī drīz apmeklēšu šo valsti, lai izdarītu pats savus secinājumus un iegūtu neatkarīgu novērtējumu.

Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Īslande drīz var kļūt par kandidātvalsti. Taču Balkānos Horvātijas abpusējais robežkonflikts ar Slovēniju nedrīkst būt barjera, lai pievienotos ES, un es ceru, ka drīz arī Maķedonija uzsāks pievienošanās sarunas.

Kas attiecas uz Turciju, joprojām ir daudz bažu par cilvēktiesībām, ilgstošo Armēnijas blokādi, reliģijas brīvību un atteikumu ielaist Kipras kuģus Turcijas ostās. Manuprāt, nožēlojami bija arī tas, ka Turcija nesen uz Islāma konferences organizācijas (OIC) augstākā līmeņa sanākumi Stambulā uzaicināja Sudānas prezidentu *Bashir*, kuru Starptautiskā Krimināltiesība ir atzinusi par vainīgu Dārfūras šausmās.

Visbeidzot, lai gan Ukraina nav tieši saistīta ar šīm debatēm, es ceru arī, ka neatkarīgi no gaidāmo prezidenta vēlēšanu Ukrainā rezultātiem Eiropas Savienība turpinās apsvērt ES dalības iespēju attiecībā uz Ukrainu, ja tas patiešām ir Ukrainas iedzīvotāju vairākuma viedoklis. Tādā pašā veidā ES dalības iespējai būtu jāattiecas uz Moldovu un kādu dienu arī uz Baltkrieviju, ja tā kļūs par demokrātisku valsti.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, pievērsoties jautājumam par paplašināšanās stratēģiju, es vēlos pateikt, ka, spriežot pēc paplašināšanās, kas notikusi līdz šim, kā arī pēc tā, kā mēs attiecamies pret jaunām kandidātvalstīm, manuprāt, Eiropas Savienības politika ne vienmēr palīdz risināt to darba ņēmēju un sabiedrību ekonomiskās un sociālās problēmas, kuras ir pievienojušas ES vai gatavojas pievienoties, un daudzos gadījumos finanšu vai cita veida palīdzība ir nepietiekama vai arī tā tiek vērsta nepareizā virzienā, kā dēļ reģionālās un sociālās nevienlīdzības tiek pāildzinātas vai paplašinātas.

Es vēlos pieminēt Turcijas gadījumu. Ir jāpastiprina spiediens, lai liktu Turcijai izpildīt savus solījumus un ievērot savas saistības, jo īpaši Ankaras Protokolu par Kipras Republikas atzīšanu, jo Turcija pārkāpj tiesības, kas Kiprai piešķirtas saskaņā ar starptautiskiem tiesību aktiem. Es gribu atgādināt Parlamentam, ka Turcijā joprojām pastāv problēmas attiecībā uz demokrātiskajām tiesībām un arodbiedrību brīvību, ko uzsver nesenā Turcijas arodbiedrību locekļu apsūdzēšana un notiesāšana Izmirā.

Es vēlos pieminēt arī Kosovas gadījumu. Šeit pieejā ir jāievēro ANO Drošības padomes rezolūcija Nr. 1244/99. Joprojām pastāv tādas problēmas kā serbu statuss Kosovā, kuri dzīvo izolācijā, un netiek ievēroti nolīgumi par bēgļu atpakaļuzņemšanu.

Visbeidzot, FYROM: nosaukuma problēma ir jārisina saistībā ar ANO un saistībā ar divpusēju nolīgumu, kas nosaka ģeogrāfiskas robežas. Es vēlos jums pajautāt, komisār un Padomes priekšsēdētāja kungs, ko jūs domājat par jaunievēlētā Grieķijas premjerministra jaunāko iniciatīvu attiecībā uz sanākumi ar Albānijas un FYROM premjerministriem?

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Romas līguma 49. pants, manuprāt, nav romantisks pamudinājums dalībvalstīm piedalīties vienotas Eiropas paplašināšanā. Tas ir realistisks mērķis tām Eiropas valstīm, kuras spēj pieņemt Eiropas Savienības principus. Tikai tad tiks piemēroti galvenie priekšnoteikumi konsolidācijai, nosacītībai un komunikācijai.

Rīt Padome izskatīs *Albertini* kunga rezolūcijas priekšlikumu, kurā viņš skaidri norāda, ka, lai gan Turcija ir panākusi zināmu progresu attiecībā uz Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildi, joprojām vēl daudz ir jādara gan cilvēktiesību, vārda brīvības un reliģiskās brīvības jomās, gan Turcijas vispārīgajā politiskajā rīcībā tieslietu sistēmā un tā tālāk.

Taču ir skaidrs, ka Turcija pēdējā laikā ir pielikusi pūles, lai izmantotu savu varu Tuvo Austrumu un Kaukāza reģionā tādā veidā, kas ir pretrunā Eiropas Savienības pamatprincipiem. Vēl viens piemērs ir Turcijas uzvedība Irānas jautājumā, kas ir absolūti pretēja ES ārpolitikai un Turcijas saistībām saskaņā ar Ankaras Protokolu. Ar Turciju joprojām ir jāizskata astoņas nodaļas, un tādēļ, ņemot to vērā, es uzskatu, ka Turcija vēl nav gatava tam, lai tai noteiktu konkrētu datumu sarunu sākšanai.

Kas attiecas uz FYROM, man ir sakāmas divas lietas: mēs esam pamanījuši, ka tās premjerministra nesenās darbības un paziņojumi rada problēmas kaimiņvalstīs, un mēs vēlamies, lai šī uzvedība tiktu pieklusināta.

Barry Madlener (NI). – (NL) *Van Rompuy* kungam, protams, bija pilnīga taisnība, kad viņš 2004. gadā izteica šādu novērojumu: „Turcija nav Eiropas daļa un nekad tāda nebūs”.

Šajā novērojumā *Van Rompuy* uzsvēra Eiropas pamatvērtības, kuras, viņaprāt, Turcija apdraudētu. Tādējādi *Van Rompuy* kungs principā izteica iebildumus pret Turcijas dalību ES. Un mēs, Holandes partija „Brīvībai”, viņam pilnīgi piekrītam. Protams, viņš tagad nevar ņemt atpakaļ šādus principiālus vārdus, pat ne tādēļ, lai nodrošinātu savu silto vietīņu Eiropas Padomes priekšsēdētāja amatā. Turcija pat izrādījusi nicinājumu pret demokrātiju un vārda brīvību, nosaucot manas partijas vadītāju *Geert Wilders* kungu, demokrātiski ievēlētu tautas pārstāvi, par fašistu un rasistu. Kāds briesmīgs un nepamatots salīdzinājums! Mums nevajadzētu būt liegtai iespējai kritizēt islāmu. Bet Turcija šajā gadījumā parāda savu īsto seju.

Rehn kungs, es gribu jums uzdot šādu jautājumu: kāda ir jūsu reakcija uz šo nedzirdēto Turcijas attieksmi? Protams, ir tikai viena iespējama atbilde: nekavējoties pārtraukt visas sarunas ar Turciju. Būsim godīgi pret Turciju. Esiet godīgi pret Turciju, kā godīgi ir bijuši *Angela Merkel* un *Nicolas Sarkozy*, un kā godīgs ir bijis arī viņu lielais draugs *Herman van Rompuy*. Pārtrauciet visas sarunas ar Turciju un citām islāma valstīm!

(*Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartiņu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu*)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Šķiet, *Van Rompuy* kunga teiktais uz jums ir atstājis ļoti lielu iespaidu. Vai jums neliekas, ka uz lielāko daļu cilvēku lielāku iespaidu atstātu tas, ka tikai 3 % no Turcijas zemes platības vispār atrodas Eiropas kontinentā, un šis priekšlikums, ka Turcijai būtu jāklūst par pilntiesīgu Eiropas Savienības dalībvalsti, raugoties no ģeogrāfiska viedokļa, ir pilnīgi dīvains?

Barry Madlener (NI). – Es nedzirdēju reālu jautājumu, bet, protams, mēs piekrītam, ka ir daudz iemeslu, lai pateiktu „nē” Turcijai. Es pieminēju tikai dažus, bet šis ir vēl viens labs iemesls pateikt „nē”, tādēļ paldies jums par to.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Bildt* kungs, komisār, iespējams, šis ir pēdējās debātes par paplašināšanos, kuras mums būs ar jums, *Rehn* kungs. Es gribu jums pateikties par daudzajām labajām debātēm, kas mums bijušas ar jums kopš 2004. gada.

Vēlos izteikt dažus komentārus. Manuprāt, tagad ir laiks ātri atrisināt sarežģītumus Horvātijai, kas tai radīti ārpus šīs valsts, lai nākamajā gadā mēs varam ātri pieņemt lēmumu par Horvātiju, pabeigt sarunas un ratificēt pievienošanās līgumu. Es uzskatu, ka ir ātri jāatrisina šie divpusējie jautājumi, kas attiecas uz daudzām citām valstīm, tostarp FYROM un Grieķiju, kā arī pasākumi, kas nepārtraukti tiek veikti pret Serbiju, kura, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīga valsts attiecībā uz šī reģiona stabilitāti.

Ir skaidri jāpasaka, ka par katru valsti tiks spriests atbilstoši tās iespējām un ka tiks pildīts Salonikos dotais solījums, jo īpaši attiecībā uz Rietumbalkāniem. Katra valsts ir jāvērtē, pamatojoties uz tās iespējām, un attiecīgi ir jāpielāgo procesa temps.

Taču svarīgi ir arī paskaidrot, ka tiek ņemti vērā Kopenhāgenas kritēriji. Man žēl, ka sociāldemokrāti, zaļie un citi ir atteikušies komitejā pieminēt Kopenhāgenas kritērijus. Es ceru, ka plenārsēdē to pārskatīs. Mēs raidītu pilnīgi nepareizu ziņu kandidātvalstīm tieši tāpat kā tad, ja mēs nebūtu pieminējuši Eiropas Savienības uzņemšanas spēju.

Eiropas perspektīvai jābūt pareizai, lai sāktu iekšējos reformu procesus. Taču ir arī svarīgi, ka ir izpildīti vajadzīgie nosacījumi, lai nerastos veltas cerības.

Šī iemesla dēļ attiecībā uz Kopenhāgenas kritērijiem mums Turcijas gadījumā ir arī jānodrošina, ka politiskie nosacījumi saistībā ar vārda brīvību, demokrātiju, tiesiskumu un reliģijas brīvību ir pievienošanās priekšnoteikums un ka nevar būt runas par kompromisu šajā jomā.

Adrian Severin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, iespējams, vissvarīgākā mācība, ko devusi pēdējā paplašināšanās, ir tas, ka mēs Eiropas Savienībā esam iesaistījuši valstis, tirgus, iestādes un rūpniecības līdzekļus, bet mēs esam aizmirsuši par cilvēku sirdīm un prātiem. Es uzskatu, ka mums jāizvairās nākotnē atkārtot to pašu kļūdu.

Mums jāsaprot, ka ne tikai valstis pievienošanās stadijā, bet arī esošās dalībvalstis. Bieži pieminētais nogurums saistībā ar paplašināšanos vairāk liecina par esošo valstu sagatavošanas trūkumu — veco dalībvalstu, kas nav gatavas dzīvot kopā ar jaunajām dalībvalstīm — nekā par jauno dalībvalstu grūti saprotamo raksturu.

Tāpat es domāju, ka mums, runājot par kandidātvalstīm, vajadzētu izvairīties no jebkādas nosacītības, kas nav tieši saistīta ar to spēju sadarboties ar mums, raugoties no juridiska, institucionāla, politiska un kultūras viedokļa, un konkurēt ar mums iekšējā tirgū šī jēdziena plašākajā nozīmē. Mums nevajadzētu piemērot

nosacītību, kas nav saistīta ar šiem kritērijiem. Mums būtu jāatceras, ka paplašināšanās attiecas uz labāku nākotni, nevis uz labāku pagātņi. Mēs pārāk daudz domājam par šo pagātņi.

Treškārt, katras valsts pievienošanās pamatā patiešām jābūt tās nopelniem. Bet mums arī jānovērtē to spēja ar savu pievienošanos veicināt labāku situāciju reģionā, lielāku reģionālu stabilitāti un lielāku reģionālu integrāciju.

Ārkārtīgi svarīga ir arī cerību pārvaldība, un es uzskatu, ka, iespējams, nākotnē mēs varētu būt mazliet radošāki, mēģinot nodrošināt zināma veida pakāpenisku integrāciju valstij, kuras pilnīga integrācija tuvākajā laikā nav paredzama.

Mans pēdējais komentārs ir tas, ka, manuprāt, mums ir jāpārskata problemātiskais jautājums par savu identitāti, savu kultūras un ģeopolitisko identitāti, lai precīzi zinātu, kādas ir mūsu paplašināšanās robežas.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Mēs šodien gatavojamies pieņemt rezolūciju, kas ar lielu interesi un lielām cerībām tiek gaidīta daudzās Dienvidaustrumu Eiropas valstīs.

Šajā rezolūcijā lietotie jēdzieni ir ļoti atšķirīgi no tiem, ko vēl tikai pirms dažiem gadiem lietoja Dienvidaustrumu Eiropā. Patiesībā tieši šie jēdzieni ir devuši stimulu un virzienu mūsu šodienas debatēm. Es domāju, ir svarīgi, ka no *Bild* kunga, Padomes priekšsēdētāja, un komisāra *Rehn* kunga teiktā, no vienas puses, un no *Albertini* kunga, Ārlietu komitejas priekšsēdētāja, kurš ir nodrošinājis, ka mēs varam pieņemt šādu bagātu un būtisku rezolūciju, teiktā, no otras puses, var secināt, ka mēs atbalstām visu attiecīgo valstu Eiropas perspektīvu. Šajā saistībā es īpaši gribu izcelt Turciju.

Tikai piedāvājot paplašināšanās un iekļaušanas perspektīvu visām minētajām valstīm, daži šī reģiona jautājumi, piemēram, tendences, kas liecina par dažu bijušās Dienvidslāvijas sastāvā iepriekš iekļauto valstu tālāku sadrumstalotību, robežu jautājumi un gadījuma rakstura incidenti, kas saistīti ar reliģisku vai līdzīgu neiecietību, kļūst mazāk bīstami plašākam reģionam.

Tādēļ mēs varam secināt, ka ir jāturpina šis projekts, kas nes mieru un progresu reģionā, kurš reiz bija ļoti nepastāvīga Eiropas daļa, ir jāturpina.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā mana grupa, arī es piekrītu, ka Eiropas Savienības paplašināšanās politika ir viens no visproduktīvākajiem un pārlicecinošākajiem politikas virzieniem.

Tādēļ, *Rehn* kungs, es esmu mazliet nobažījies par jūsu nākotni, jo man nav gluži skaidrs, kā jūs domājat atrast portfeli nākamajā Komisijā, kurš būtu pievilcīgāks par komisāra paplašināšanās jautājumos portfeli.

Ir absolūti pārsteidzoši redzēt, ko uzņemšanas Eiropas Savienībā perspektīva var panākt kā virzītājspēks pārmaiņām, demokrātijas veidošanai tādā valstī kā Turcija. Jā, protams, vēl ir daudz jāpanāk: tiesu iestāžu neatkarība, armijas loma, vārda brīvība, un, protams, tas, lai reizi par visām reizēm patiesi tiktu risināts kurdu jautājums.

Taču, manuprāt, ir svarīgi uzsvērt, ka šī ES paplašināšanās stratēģija nav tikai to valstu interesēs, kas pašlaik ir pievienošanās stadijā; tā ir mūsu interesēs un arī mūsu Eiropas lēmumu pieņēmēju interesēs.

Ir bezatbildīgi mazināt tādas valsts kā Turcija centienus mainīties, ļaujot saglabāt šaubas par sarunu procesa iznākumu. Jā, sarunu procesa iznākums būs tāds, ka Turcija pievienosies, un mums tas ir skaidri jāpasaka.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības paplašināšanās ir ne tikai to valstu interesēs, kuras pievienojas ES vai kuras tiecas uz to, bet tā ir arī mūsu visu interesēs. Iemesls ir tāds, ka paplašināšanās palielina integrāciju un drošību. Tādēļ mēs ar prieku atzīmējam progresu, kas panākts attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm un Turciju, kā arī to, ka Īslande ir iesniegusi dalības pieteikumu. Pastāv tāda lieta kā nogurums saistībā ar paplašināšanos, bet atcerēsimies, ka dalības pieteikumu var iesniegt ikviena demokrātiska Eiropas valsts, kas atbilst ļoti precīzi noteiktiem kritērijiem. Mēs nedrīkstam aizmirst šos kritērijus, bet mēs nedrīkstam aizvērt durvis valstīm, kas grib kļūt par kandidātvalstīm. Neaizvērsim durvis mūsu austrumu partneriem. Mums būtu jāpiedāvā Ukrainai skaidra dalības iespēja.

Ir vēl viena lieta. Eiropas Savienībā ļoti bieži tiek lietots vārds „solidaritāte”. Tas ir vārds, kas citas Eiropas valstis piesaista Kopienai, un vienlaikus liek mums tālāk paplašināt Eiropas Savienību. Diemžēl daudzos gadījumos ES neizrāda solidaritāti savās iekšējās attiecībās. Acīmredzams piemērs ir Ziemeļu gāzes cauruļvada projekts, kas ir tieši paredzēts, lai radītu neērtības tranzīta valstīm, jo īpaši Polijai, savukārt „*South Stream*” ir Maskavas atbilde uz enerģētikas diversifikācijas plāniem, kas saistīti ar „*Nabucco*”. Ir ļoti satraucoši redzēt, kā noteiktas valstis tik viegli ir ļāvušas Krievijai ar sevi manipulēt. Tādēļ divpusēju interešu īstenošana starp

atsevišķām ES dalībvalstīm un Krieviju rada iekšējus konfliktus un vājina mūsu nostāju — ES nostāju. Tas ir pretrunā solidaritātes principam. Paplašināšanās ir saprātīga, bet jānodrošina, lai teorija saskan ar praksi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums rada vēl negatīvāku sistēmu Eiropas Savienības dalībvalstu un kandidātvalstu iedzīvotājiem. Diemžēl Balkānu iedzīvotāju stāvoklis ir dramatisks, ko izraisa NATO kara sekas, kapitālistiska pārstrukturēšanās, nolīgumi ar Eiropas Savienību, ārzemju militārās bāzes šajā reģionā, kapitālistiskā krīze un konkurence starp galvenajiem spēkiem energoapgādes jomā. Šo valstu pievienošanās kalpo lielo uzņēmumu un imperiālistu plānu interesēm, kas ietver pat šī reģiona valstu robežu pārveidošanu. FYROM iestāšanās NATO un Eiropas Savienībā saasinās šo cīņu, savukārt šis valsts suverēnā vara joprojām ir jāatgūst. Turcija izmanto savu ģeogrāfiski stratēģisko stāvokli un turpina okupēt lielu daļu no Kipras, izsakot pretenzijas attiecībā uz Egejas jūras reģionu un turot ieslodzījumā tūkstošiem arodbiedrību locekļu, kurdu, žurnālistu un citu cilvēku. Īslandē tiek uzturēts ekonomiskā brīnuma mīts, un šajā saistībā pastāv spiediens, lai ielēktu Eiropas imperiālistu kaujas ratos. Grieķijas Komunistiskā partija ir pret Eiropas Savienības paplašināšanos, jo tā ir pret pašu Eiropas Savienību un pret to, ka Grieķija ir iestājusies un paliek Eiropas Savienībā. Mēs kopīgi ar Eiropas iedzīvotājiem cīnāmies par mieru un sociālo taisnīgumu un pret imperiālistu apvienībām.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Savienības paplašināšanās var būt gan iespēja, gan problēma, bet tā joprojām ir liels izaicinājums.

Iespēju nosaka tas, ka jaunās dalībvalstis var dot taustāmu ieguldījumu Eiropas politikas veidošanā. Lai to darītu, nepietiek izpildīt Kopenhāģenas kritērijus un nodrošināt tikai formālu atbilstību šiem kritērijiem. Ir būtiski palielināt kandidātvalstu iedzīvotāju izpratni par Eiropu, veicot uz sirdi un prātu orientētas kampaņas, kurās jāiesaista politiķi, intelīģence un plašsaziņas līdzekļi.

Eiropu vairs nedrīkst uztvert kā lielu finanšu resursu kasi ekonomisko, sociālo un infrastruktūras problēmu atrisināšanai, bet tā ir jāuztver kā iestāde, kurā visiem jādod savs ieguldījums, lai izveidotu uz kopīgām vērtībām pamatotu politiku.

Dalībvalstis maz tiek atbalstīta paplašināšanās, jo īpaši attiecībā uz noteiktām valstīm. Vai mēs gribam pievērt acis uz šo situāciju vai arī mēs gribam iesaistīt savus līdzpilsoņus un pajautāt, kāds ir viņu viedoklis? Manuprāt, vislabākā izeja ir referendums, jo tas ir vistiešākais demokrātijas veids un tas pietuvinātu Eiropu tās iedzīvotājiem un viņu izvēles brīvībai.

Philip Claeys (NI). – (NL) Mums ir jāpārtrauc šī milzīgā izlikšanās attiecībā uz Turcijas pievienošanos. Mums ir jāpārtrauc aizklāt un samazināt problēmas. Mums visiem jābūt pietiekami drosmīgiem, lai skatītos acīs realitātei. Mēs piecus gadus esam risinājuši sarunas ar Turciju, un kāds ir rezultāts? Turcija aizvien vairāk īsteno tādu ārpolitiku, kas vērsta pret Eiropu un pret rietumiem. *Erdogan* kunga un prezidenta *Gül* kunga vadībā Turcija savā būtībā kļūst aizvien vairāk islāmiska valsts. Turcija joprojām atsakās atzīt visas pašreizējās Eiropas Savienības dalībvalstis un ievērot tās saistības, kas tai jāpilda saskaņā ar muitas savienības sistēmu. Turcija joprojām turpina okupēt daļu no vienas ES dalībvalsts teritorijas. Un es pat vēl neesmu pieminējis Turcijas strukturālo un pastāvīgo problēmu saistībā ar vārda brīvības ievērošanas trūkumu.

Tikko *Bildt* kungs pateica, ka viņš noraida domu par slēgtu Eiropu. Cik man zināms, neviens no mums šeit neatbalsta domu par slēgtu Eiropu, bet šeit ir daži deputāti, un es esmu viens no tiem, kuri atbalsta domu par eiropisku Eiropu. Runājot *Herman van Rompuy*, Eiropas Padomes priekšsēdētāja, vārdiem: „Turcija nav Eiropas daļa un nekad tāda nebūs!”

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Mēs runājam par paplašināšanos saistībā ar Rietumbalkāniem, Īslandi un Turciju, kas ir trīs ļoti atšķirīgi gadījumi. Pirmkārt, Rietumbalkānos ir valstis, kuras ne tuvu nav izpildījušas tos ekonomiskos un politiskos kritērijus, ko sagaida Eiropas Savienība. Taču šajās valstīs sabiedrības viedoklis un politiskie līderi pauž atbalstu integrācijas mērķim, un ir ļoti optimistiski noskaņoti attiecībā uz pievienošanos.

Otrais gadījums ir Īslande, valsts, kura atbilst daudziem ekonomiskajiem un politiskajiem kritērijiem, bet sabiedrības viedoklis un tās līderu viedoklis par mērķi pievienoties ES ļoti atšķiras. Pašlaik, šķiet, vienīgais, kas vieno Rietumbalkānu valstis un Īslandi ir tas, ka dziļā ekonomikas krīze tām dod drosmi pievienoties.

Tomēr, visbeidzot, ir Turcija, kuras tiekšanās uz Eiropu nav saistīta ar jebkāda veida ekonomisko ciklu. Tā ir viena no valstīm ar visdinamiskāko ekonomisko darbību, kurā notiek plašas debates. Pavisam nesen 45 % turku atbalstīja šo mērķi.

Es gribu nodalīt šīs trīs situācijas, jo Rietumbalkāni, Īslande un Turcija, raugoties no integrācijas perspektīvas, pārstāv trīs dažādus scenārijus. No otras puses, mums būtu vērts arī nerisināt šīs situācijas saskaņā ar divpusējās politikas loģiku.

Manuprāt, dalībvalstis vai trešās valstis nedrīkst izmantot atšķirības starp dalībvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, lai bloķētu ceļu uz integrāciju Eiropā. Es uzskatu, ka katras valsts nopelni un sabiedrības vienprātība ir vienīgie kritēriji, lai noteiktu ceļu uz integrāciju Eiropā.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, par spīti dažu cilvēku iebildumiem, paplašināšanās politika ir atnesusi Eiropai stabilitāti, mieru un labklājību. Šodien mēs tiekam aicināti turpināt sarunas ar šīm kandidātvalstīm: Rietumbalkānu valstīm, Īslandi un Turciju. Rietumbalkānu integrācija, bez šaubām, ir vislielākais izaicinājums. Šo valstu integrācija izbeigs nesaskaņas, kas sākās 1990. gadā, un likvidēs to, kas grasās izvērsties par melnu caurumu pašā Eiropas sirdī. Horvātija dažos mēnešos būs gatava integrācijai, un pārējās valstis dinamiski progresē. Jo īpaši attiecībā uz Serbiju mums ir jāatzīst, cik tālu tā ir tikusi un jāatbalsta tās progress, mudinot to virzīties uz Eiropu. Protams, ir neatrisināti jautājumi. Neatrisinātais Kosovas statuss, sarežģītais stāvoklis Bosnijā un debates par Bijušās Dienvidslāvijas nosaukumu ir vaļējas brūces šajā reģionā. Kas attiecas uz Grieķiju, jaunā valdība cenšas atrast risinājumu, kas izbeigs šo strīdu. Pēc 17 gadu ilga saspīlējuma beidzot ir jādod laiks, lai atrastu tādu risinājumu, kas būtu pieņemams abām pusēm. Vispārīgi runājot, ir parādītas labas kaimiņattiecības, kas ir integrācijas priekšnosacījums, patīk mums tas vai nē. Tādēļ strādāsim visi pie šīm kaimiņattiecībām!

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Bildt* kungs, jūsu runa bija laba, skaidra un kodolīga. Ir pareizi tas, ko jūs teicāt par Eiropas Savienību kā ģeopolitiski stabilizējošu faktoru, kā arī tas, ka paplašināšanās politika ir instruments.

Tomēr es uzskatu, ka nav intelligenti vai politiski apmierinoši izturēties tā, it kā šī arvien lielākas savienības un arvien slēgtākas savienības mērķa konflikta nebūtu. Uz šo jautājumu mēs tiešām neesam konkrēti atbildējuši. Ir taisnība, sakot, ka lielākai Eiropas Savienībai ir lielāka ietekme, bet tā arī ir sarežģītāka, kas ietekmē mūsu spēju rīkoties. Tāpēc, kā ierosinājis *Severin* kungs no sociāldemokrātiem, ir nepieciešams jauns dialogs par paplašināšanos, kas ietvertu pakāpenisku integrāciju un jaunus dalības veidus, lai spētu saskaņot šos divus juridiskos mērķus.

Mums ir nepieciešamas institucionālas reformas. Piemēram, es Vācijā cilvēkiem nevaru izskaidrot, kāpēc es aizstāvu Salonikus un kāpēc bijušajām Dienvidslāvijas valstīm pēkšņi būs vairāk komisāru nekā visām dalībvalstīm, kuras dibinājušas Eiropas Savienību, kopā. Tas nav pareizi. Mums jābūt godīgiem attiecībā uz mūsu paplašināšanās politiku, lai mēs atkal saņemtu iedzīvotāju atbalstu šajā svarīgajā politikas jomā.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Saskaņā ar Eurobarometra aptauju, Eiropas iedzīvotāji ir skaidri izteikuši savu viedokli par Turcijas pievienošanos: 28 % par un 59 % pret. Šie skaitļi runā paši par sevi, un neviens politiķis nevar tos noliegt, nedz arī kādam vajadzētu to darīt. Ja mēs tos noliegsim, mēs vienīgi palielināsim plaisu starp iedzīvotājiem un politiķiem.

Turcija ģeogrāfiski nav Eiropas daļa, ne arī daļa no Eiropas vēstures, kuras reliģisko, kultūras un politisko veidolu noteikusi kristietība, renesanse, apgaismība un valstu demokrātiskā iekārta. No otras puses, privilēģētas partnerības veids apvienotu vislabāko, kas pastāv abās šajās pasaulēs. Papildus daudzām ekonomiskām priekšrocībām, šādas partnerattiecības radītu daudz mierīgākas attiecības starp Eiropu un Turciju, un atbrīvotu mūs no nerimstoša pievienošanās stresa. Tāpēc ir laiks pieņemt skaidru lēmumu: ļaujiet mums apturēt pievienošanās sarunas un uzsākt sarunu procesu par privilēģētām partnerattiecībām. Lai tā ir mūsu paplašināšanās stratēģija 2010. gadam!

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, es, tāpat kā daudzi mani kolēģi manā grupā, vienmēr esmu uzskatījis paplašināšanos par vienu no ES svarīgākajiem projektiem un vienmēr esmu to atbalstījis. Par spīti mūsu pamatotajai kritikai attiecībā uz dažādiem paplašināšanās aspektiem, tā ir bijusi viena no veiksmīgākajām nodaļām ES ārējā attīstībā un tā ir sarežģīts ilgtermiņa uzdevums gan kandidātvalstīm, gan ES. Tas jau šodien tika apspriests plenārsēdē.

Mums jāpajautā pašiem sev, vai tālāks paplašināšanās process mums ir piemērots. Sevišķi, kas attiecas uz Dienvidaustrumu Eiropu ar tās ilgo valstu un impēriju dalīšanās vēsturi, ir pareizi, ir taisnīgi, ka šī nemierīgā

reģiona valstu iedzīvotājiem ir piedāvāta dalības iespēja Eiropas Savienībā. Tas, ka daži politiķi Eiropas Savienības dalībvalstīs ir distancējušies no šī solījuma, aizbildinoties, ka ES iestāžu un identitātes stiprināšana ir lielāka prioritāte nekā tālāka ES paplašināšanās, ir ne tikai palielinājis kandidātvalstu neuzticību, bet arī aizkavējis demokrātiska viedokļa veidošanās procesu un reformu procesu šajā reģionā.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Man joprojām spilgtā atmiņā ir tas, ko vienā no mūsu pēdējām sanāksmēm teica komisārs *Rehn*, proti, ka esot par paplašināšanos atbildīgajam komisāram, ir jābūt optimistam.

Man jāatzīst, ka, manuprāt, šis vārds viņu ļoti labi raksturo, bet, ciktāl tas attiecas uz mani, optimista loma viņam nav piemērota. Es personīgi uzskatu, ka politikā, arī Eiropas politikā, pirmajā vietā jābūt realīstamam, bet optimismam pēc tam. Man šķiet pilnīgi šokējoši, ka Parlaments ir ieņēmis šādu caur rozā brillēm skatīšanās nostāju. Kāpēc vajadzēja pieklusināt skaidro signālu, kas tika raidīts Turcijai un Bosnijai *Albertini* kunga ziņojuma pirmajā versijā? Kāpēc mums bija jāvelta komplimenti Turcijai? Kāpēc mēs pielikām izmisīgas pūles, lai atrastu pozitīvu sarunu sākšanas signālu Bosnijai?

Vai Parlaments pilnībā neapzinās, ka mūsu pienākums ir pārstāvēt Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotājus? Informācijas kampaņas nepalīdzēs panākt tādu paplašināšanos procesu, ko iedzīvotāji atbalstīs. Mēs to panāksim vienīgi, godīgi un reālistiski novērtējot to pakāpi, kādā šīs valstis ir izpildījušas Kopenhāģenas kritērijus.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, acīmredzamais ES demokrātijas trūkums Turcijas pievienošanās gadījumā ir satraucošs. Vairākums ES iedzīvotāju skaidri ir pret Turcijas pievienošanu ES. Tomēr mūsu iedzīvotājiem ir jāpiedzīvo attaisnošanās, novērtēšanas un sarunu process.

Ir negodīgi izturēties tā, it kā mēs nevirzītos uz pilnīgu dalību. Kā kandidātvalsts Turcija no 2007. gada līdz 2010. gadam jau ir saņēmusi EUR 2,26 miljardus. To maksā valstis, kuras ir faktiskās maksātājas un kuru iedzīvotāji negrib Turcijas pievienošanu.

Tas acīmredzami notiek ASV interesēs. Pēc Turcijas pievienošanās būtu iespējams atrisināt neskaitāmus konfliktus ārpus Eiropas. Taču par spīti Turcijas līdzdalībai Eiropas dziesmu konkursā, es piekritu augsti godājamā bijušā Vācijas prezidenta *Theodor Heuss* viedoklim, kurš sniedza skaidru Eiropas definīciju. Eiropa, viņš teica, ir būvēta uz trim kalniem: no Akropoles nāk grieķu humanisms, no Romas Kapitolija nāk Eiropas valsts jēdziens un no Golgātas nāk kristiešu Rietumu pasaule.

Doris Pack (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, ES paplašināšanās, iekļaujot Rietumbalkānus, tika noteikta Salonikos. Šo valstu uzņemšana, kad tās būs izpildījušas nosacījumus, nav žēlsirdības akts, kā daudzi to apgalvo, bet vienkārša nepieciešamība, ņemot vērā to ģeopolitisko atrašanās vietu pašā Eiropas Savienības centrā.

Mūsu stabilitāte ir atkarīga no šo valstu stabilitātes, ko mēs diemžēl konstatējām 1990. gados. Protams, visām valstīm ir jāizpilda Kopenhāģenas kritēriji un, tā kā šīs valstis ir bijušie ienaidnieki, tām ir arī jāpiedalās reģionālās sadarbības programmās. Tas tāpat attiecas uz valstīm, kas atrodas kaimiņos šīm valstīm, kuras vēlas pievienoties. Es sagaidu, ka Slovēnija un Grieķija palīdzēs šīm valstīm, kuras vēlas pievienoties, viegli un ātri sasniegt savu mērķi.

Diemžēl Bosnijas un Hercegovinas situācija ir ļoti sarežģīta, un es neticu, ka spēšu to izklāstīt pusotrā minūtē, lai gan es esmu referents par šo reģionu. Es pat nemēģināšu to darīt. Es tikai vēlos, *Bildt* kungs un *Rehn* kungs, lai tur varētu risināties iedzīvotājiem pietuvinātas sarunas, kas nav uzspiestas no ārpuses.

Visām valstīm šajā reģionā ir atšķirīgs veicamo darbu apjoms, un mums ir jāpalīdz tām pārvarēt problēmas. *Lambsdorff* kungs, doma par to, ka valstīm, kas vēlas pievienoties, būs vairāk komisāru nekā tām dalībvalstīm, kuras dibinājušas Eiropas Savienību, ir diezgan patētisks arguments. Patiesībā tas vispār nav arguments; tas ir graužošs apgalvojums. Šo problēmu var atrisināt, bet šo valstu iedzīvotājus nedrīkst izslēgt tikai tāpēc, ka jūs negribat to risināt.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Es vēlos apsveikt komisāru *Rehn* kungu un Padomes priekšsēdētāju *Bildt* kungu par konstruktīvajām un pozitīvajām ievada piezīmēm.

Būdam referents par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (FYROM), es īpaši priecājos atzīmēt, ka šī valsts 2009. gadā ir progresējusi, un Komisija ir ieteikusi Padomei noteikt pievienošanās sarunu sākšanas datumu. Mēs atzīmējam arī to, ka premjerministri *G. Papandreou* un *N. Gruevski* ir sākuši komunicēt tieši.

Es vēlos aicināt *Bildt* kungu un komisāru *Rehn*, kā arī visu dalībvalstu valdības, kurām interesē šis jautājums, gatavojoties decembrī paredzētajai augstākā līmeņa sanāksmei, pacelt tālruņa klausuli un sazināties ar premjerministru *G. Papandreou* un premjerministru *N. Gruevski*, lai izrādītu viņiem savu solidaritāti un atbalstītu viņu apņēmīgos centienus rast risinājumu šim 20 gadus ilgstošajam strīdam.

Tas ir vienīgais veids, kā Grieķija, būdama ilggadēja Eiropas Savienības dalībvalsts, spēs īstenot savus mērķus un izpildīt savu pienākumu pret šo reģionu.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Serbija pēdējos pāris mēnešos ir progresējusi, un, izpildot savus kritērijus vīzu režīma atvieglošanai, tā ir pierādījusi gan pati sev, gan Eiropai, ka tā spēj panākt vairāk un darboties labāk, nekā to darījusi līdz šim. Tā pelna atzinību par šiem panākumiem.

Serbijai ir slēpts potenciāls, kas tai jāizmanto ceļā uz dalību ES, un tas ir jādara gan savās un kaimiņvalstu, gan visa reģiona un Eiropas Savienības interesēs. Ņemot vērā tās lielumu un stratēģisko novietojumu, Serbija varētu kļūt par vadošo spēku, kas satuvinātu šī reģiona valstis. Šajā laikā Serbija apzinājās šo lomu, kā arī to, ka tagad tā dara vairāk attiecībā uz paplašināšanos, nekā ir darījusi līdz šim.

Vadībai Belgradā ir sistemātiski jāsteno steidzamas politiskas un ekonomikas reformas, kā arī sadarbība ar visām kaimiņvalstīm. Pilnīga sadarbība ar Hāgas tribunālu ir nepietiekama, jo tā ir jānoved līdz sekmīgam noslēgumam. Serbijai ir jāuzlabo tās politiskā kultūra, jo tās līdzšinējā pagātne šajā ziņā varētu kavēt pievienošanās procesu. Tai nepieciešama pārredzamība un tai aktīvi jāveido iespējami plašāka sabiedrības vienprātība, kā arī jāpārvar šķērslānās starp vadošo koalīciju un opozīciju būtiskos ES jautājumos. Taču divi būtiski straujāka progresa priekšnosacījumi ir brīvība un plašsaziņas līdzekļu neatkarība, kā arī manipulāciju ar plašsaziņas līdzekļiem pārtraukšana.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, viss ko es vēlos lūgt, ir godīgums mūsu attiecībās ar Turciju un korekta un godīga notikumu interpretācija, jo īpaši saistībā ar Kipru, kur izkropļota nesenas vēstures versija diemžēl ir kļuvusi par apstiprinātu patiesību.

Ir pilnīgi reāla iespēja starp šodien un prezidenta vēlēšanām Ziemeļķiprā aprīlī, kas ir jāizmanto, un tas ir nozīmīgi visām pusēm. Mums vienmēr ir jāatceras, ka 2004. gada aprīlī Kipras turki piekrita ANO atkalapvienošanās plānam. Dienvidi to noraidīja. Tāpat mums jāatceras 2004. gada maija Eiropas Savienības solījums izbeigt Ziemeļķipras izolāciju, kas tā arī nav izpildīts. ES šajā saistībā ir morāls pienākums. Es baidos, ka šādi izturoties pret Turcijas interesēm, mēs riskējam zaudēt galveno sabiedroto šajā ļoti svarīgajā stratēģiskajā reģionā un veicināt visas nelabvēlīgās tendences pašā Turcijā.

Protams, daudzi no mums ir ļoti nobažījušies par migrācijas problēmu saistībā ar mūsu valstīm. Šim aspektam mūsu sarunās ar Turciju nepieciešams īpašs un nopietns risinājums.

Ja man būtu laiks, es gribētu norādīt uz Horvātiju un citām valstīm Dienvidaustrumu Eiropā, kurām, Horvātijas gadījumā, pirms pievienošanās steidzami ir jārisina korupcija, organizētā noziedzība un noteiktu privātu īpašumtiesību pārkāpšana, lai kandidatūra ar pārliecību varētu nodot tālāk.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, valstis, kuru dalība ES tiek ierosināta, ir salīdzinoši nabadzīgas. Citējot komisāru, šo valstu Eiropas sapnis ir saņemt subsīdijas. Runa jau ir par to. Bagātās valstis, piemēram, Norvēģija un Šveice, vienkārši nevēlas pievienoties ES. Skaidri izsakoties, Islande, kad tā bija bagāta valsts, nebija ieinteresēta pievienoties Eiropas Savienībai. Šobrīd, kad tā ir bankrota situācijā, un diemžēl tas tā ir, Islandes valdība, protams, ir viena no tām, kas grib pievienoties. Eiropas Savienībā Sanandreaa plaša ir starp septiņām dalībvalstīm, kuras ir lielas faktiskās maksātājas, un starp pārējām dalībvalstīm.

Šī situācija ir nestabila, nepārliecinoša un neilgtspējīga. Jūs domājat, ka jūs paplašināt ES impēriju, īstenojot šo slikti pārdomāto politiku. Patiesībā jūs to vedat uz ekonomisku haosu nākotnē.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, paplašināšanās procesam ir bijuši izcili panākumi. Pēdējā paplašināšanās ir jāvusi mums apvienoties ar tām Centrālās un Austrumeiropas valstīm, kurām pēc Otrā pasaules kara netaisnīgi tika liegta brīvība un labklājība. Pašlaik paplašināšanās ir vērsta uz Rietumbalkāniem, Turciju un Īslandi.

Es atbalstu tos uzskatus, ko mēs pēdējos gados esam noteikuši par paplašināšanās procesa vadošajiem principiem. Es runāju par konsolidāciju, nosacītību un komunikāciju. Citiem vārdiem, mums ir jāpilda savas saistības, bet nav jādod pārsteidzīgi solījumi par turpmāko paplašināšanos.

Otrkārt, attiecībā uz progresu atšķirīgajos pievienošanās procesos ir jāievēro stingra atbilstība nosacījumiem. Kandidātvalstīm ir jāpieliek noteiktas pūles, lai veiktu nepieciešamās reformas. Treškārt, mums visiem ir jāpieliek, lai komunicētu ar iedzīvotājiem. Rezolūcijā, par kuru mēs rīt gatavojamies balsot, ir uzsvērts ļoti svarīgais komunikācijas jautājums.

Šajā saistībā es vēlos atkārtot plašāko priekšlikumu, ko es esmu iepriekš izteicis, proti, ka būtu atbilstīgi arī paplašināt jauno eiropiešu zināšanas par Eiropas Savienību, ieviešot to kā obligātu priekšmetu vidusskolas mācību programmā.

Otra būtiska doma, kas ietverta šajā rezolūcijā, ir integrācijas spēja. Paplašināšanās prasa, lai esošajās dalībvalstīs veic noteiktus pasākumus. Kas attiecas, piemēram, uz finansēm, paplašināšanās prasa pietiekamus finanšu resursus, lai nodrošinātu, ka būtiskas Kopienas politikas jomas, tādas kā kopējā lauksaimniecības politika vai kohēzijas politika, nav pakļautas riskam.

Es tūlīt beigšu. Es gribētu norādīt, ka, kā mēs visi zinām, Kosova ir īpašs gadījums. Taču diemžēl šajā rezolūcijā ir sadaļas, kurās šīs īpatnības nav skaidri norādītas.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es uzskatu, ka rezolūcija, kuru mēs šodien Parlamentā apspriežam, ir patiesi pozitīva.

Pakavējoties pie daļas no šīs rezolūcijas, es uzskatu, ka Eiropas paplašināšanās Rietumbalkānos pašlaik ir viena no Eiropas centrālajām darbībām, un tai tādai ir jābūt arī turpmākajos mēnešos.

Es vēlos izteikt atzinību Zviedrijas prezidentūrai un, jo īpaši, komisāram *Rehn* kungam par darbu. Tomēr mums ir jājūtas lielākā mērā iesaistītiem paplašināšanās procesā.

Bez šaubām, dažām valstīm ir jāpastiprina darbība likumdošanas ziņā attiecībā uz noziedzības apkarošanu un reformām. Tomēr mēs nedrīkstam novirzīties no politiskā mērķa, proti, demokrātijas konsolidēšanas šajās valstīs un to mudināšanas ekonomikas, sociālajā un infrastruktūras ziņā tuvināties Eiropai.

Ar to es domāju tādas valstis, kā, piemēram, Kosova — un šajā saistībā es piekrišu *Lunacek* kundzes iesniegtajam grozījumam saistībā ar romu minoritātes jautājumu — jo mēs nevaram atstāt šo valsti bez ievēribas tikai tāpēc, ka piecas Eiropas valstis vēl nav atzinušas tās neatkarību.

Rezumējot, mums ir vajadzīga liela drosmē un tālredzīga politika, kas atbilst izaicinājumam, ko mums visiem izvirza paplašināšanās process.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, es runāju kā Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas delegācijas vadītājs, un es koncentrēšos uz šo valsti. Es vēlos izteikt ļoti sirsnīgu pateicību *Rehn* kungam par viņa drosmi. Viņa ziņojums un viņa dotā zaļā gaisma šai valstij ir milzīgs solis uz priekšu, kas devis impulsu. Vienlaikus Grieķijā ir notikušas vēlēšanas, un Atēnās ir jauna valdība, kas mums dod iespēju un situāciju, kurā mēs varam kaut ko panākt. Tomēr es gribu lūgt saviem kolēģiem būt apdomīgiem. Piekdien notiks *Papandreou* kunga tikšanās ar premjerministru *Gruevski*, un, ja mēs uz to liksim pārāk lielas cerības, mēs varam radīt tik lielu spiedienu, ka viss šis pasākums cietīs neveiksmi, un šādu risku mēs negribam uzņemties.

Mums ir jānudina visas puses turpināt draudzību, virzoties pa to ceļu, kas jau ir uzsākts. Es vēlos pateikties referentam *Thaler* kungam par tik precīzu šī virziena aprakstu. Tāpat es gribu novēlēt savam draugam *Rehn* kungam veiksmi turpmākajā darbā Komisijā.

(Runātājs piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir jautājums *Chatzimarkakis* kungam, ja viņš ļaus man to uzdot. *Pack* kundze acīmredzot nedzirdēja mani, kad es teicu, ka mēs aizstāvam Salonikus. Es vēlos to atkārtot.

Es gribēju pajautāt *Chatzimarkakis* kungam, kādi, viņaprāt, ir vissteidzamākie pasākumi, kas jāveic Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, lai panāktu progresu strīdā par tās nosaukumu un nodrošinātu, ka sarunas, kas tikko ir sāktas, ir pēc iespējas veiksmīgākas.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies par šo jautājumu! Es uzskatu, ka abām pusēm ir jāmaina sava nostāja, un ir skaidrs, ka abas puses ir gatavas spert soli uz priekšu. Šobrīd mēs gaidām ilgstošu risinājumu. Tāpēc es sagaidu, ka nosaukuma jautājums tiks skaidri un noteikti atrisināts piecu minūšu diskusijā. Tā nav problēma.

Galvenais jautājums ir nosaukuma lietošana, tā dēvētās pilnvaras, un abām pusēm acīmredzami ir nepieciešams laiks, lai to atrisinātu. Es gribētu redzēt ilglaicīgu risinājumu, jo alternatīva ir īslaicīgs risinājums, kas varētu izraisīt katastrofu. Tādēļ mums visiem ir draudzīgi jāmudina abas puses meklēt ilgtermiņa risinājumu ar plašām pilnvarām un plašu pielietojumu.

Mario Borghezio (EFD). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mums ļoti rūpīgi ir jāapsver apgalvojums, ka paplašināšanās ir stabilitātes faktors.

Atcerēsimies, ko pirms pāris dienām premjerministrs *Erdogan*. Viņš teica, ka nav varējis labi satikt ar *Netanyahu* kungu, bet jūtas daudz ērtāk ar *Bashir* kungu, kas, ja es nekļūdos, ir Sudānas prezidents, pret kuru tiek veikta izmeklēšana, jo viņš ir apsūdzēts noziegumos pret cilvēci.

Runājot par kaimiņiem, ja Turcija pievienotos Eiropai, mums kaimiņos būtu Irāna, Irāka un Sīrija. Man nešķiet, ka tie būtu ideāli kaimiņi. Būtu daudz labāk, ja Turciju un Eiropu saistītu privilēģētas partnerattiecības. Mums tieši acu priekšā ļoti augstu pakāpi ir sasniegusi kāda satraucoša Turcijas tendence, un tā ir vēršanās pret Rietumiem. Pietiek tikai iedomāties par pasākumiem, kas ietekmē kopīgu sociālo dzīvi, tādiem kā atsevišķi peldbaseini vīriešiem un sievietēm, opozīcijas brīvības ierobežojumi, faktiski piemērojot EUR 3 miljonu soda naudu opozīcijas raidījumiem, un tā tālāk.

Es uzskatu, ka mums joprojām ir jāņem vērā viens fakts: iespējams, vairākums deputātu šajā Parlamentā to atbalsta, bet lielākā daļa Turcijas iedzīvotāju ir pret Turcijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Mēs uzstājam uz to, lai paplašinātu savas robežas, ietverot Turciju, bet turki paši to nevēlas.

Itālijas prezidents ir teicis, ka līgumi ir jāievēro. Es piekřītu, bet mums ir jāņem vērā, ka turki ir turki.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, šodien apspriežamā ziņojuma mērķis ir raidīt pozitīvu signālu par Eiropas perspektīvu un galu galā par Rietumbalkānu valstu, Turcijas un Īslandes pievienošanu Eiropas Savienībai. Manuprāt, visi Parlamenta deputāti vai vismaz vairums no mums atbalsta šo pozitīvo signālu. Taču vienlaikus ir skaidri jāpasaka, ka pirms pievienošanās jāpanāk progress. Tas nav rozēm kaisīts ceļš. Tādēļ šis ir jautājums par ticamību, lai Eiropas Savienība redzētu, ka izvirzītie kritēriji un priekšnoteikumi ir izpildīti darbos, nevis tikai apliecināti ar labiem nodomiem. Citiem vārdiem, pilnīga integrācija prasa pilnīgu pielāgošanos.

Šajā kontekstā ļoti svarīgas ir labas kaimiņattiecības. Mēs nedrīkstam līdzīgi strausam slēpt galvu smiltīs. Nopietni neatrisināti jautājumi labās kaimiņattiecībās starp kandidātvalstīm un dalībvalstīm ietekmē to valstu progresu ceļā uz pievienošanu, kuras grib kļūst par šīs saimes locekļiem. Slovēnijas un Horvātijas precedents to apstiprina. Tādēļ neatrisinātais Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas nosaukums ir jāatrisina pirms, nevis pēc pievienošanās sarunu sākuma. Iemesls ir vienkāršs. Ja šai valstij tiks noteikts datums sarunu sākumam, pirms šis jautājums ir atrisināts, tad tās valdībai vairs nebūs spēcīga stimula ieņemt konstruktīvu nostāju, lai beidzot panāktu savstarpēji pieņemamu risinājumu ar Grieķiju.

Kas attiecas uz Turciju, ir divi svarīgi faktori, lai paātrinātu tās progresu ceļā uz pievienošanu: ir jāneregulē Turcijas un Kipras attiecības un jāpārtrauc militāro gaisa kuģu lidojumi virs Grieķijas teritorijas. Mums jāpatur tas prātā, pieņemot lēmumu par savu nostāju rītdienas balsojumā.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, šodienas debātes un rezolūcija dod jaunajam Eiropas Parlamentam iespēju atkārtoti pievērsties Eiropas Savienības tālākai paplašināšanai, atzīmēt pozitīvās tendences, kas vērojamas gandrīz visās kandidātvalstīs, un atgādināt mums pašiem, ka tirdzniecības atbrīvošana, stabilitātes atbalstīšana, mūsu robežkontroles uzlabošana un mūsu iedzīvotāju ceļošanas un brīvas apmaiņas iespēju uzlabošana stiprinās — nevis vājinās — mūsu Eiropas Savienību.

Eiropas konservatīvie šodien atkārtoti, ka viņi atbalsta paplašināšanos, taču vienlaikus izslēdz to no savas jaunās grupas pamatdokumenta, turklāt šīs jaunās grupas oficiālais pārstāvis šodienas debatēs atkārtoti savus iebildumus pret Turciju, tādējādi ierindojojot konservatīvos labējo nometnē, kuras nostāju mēs šodien dzirdējam.

Taču es gribu izteikt siltu pateicību komisāram *Olli Rehn*, kura labā humora izjūta izpaudās viņa nesēn izteiktajā komentārā, ka turpmāk Paplašināšanās ģenerāldirektorātam nevajadzētu atrasties *Rue de la Loi* vidū, jo tas atrodas vienādā attālumā gan no Padomes, gan Komisijas.

Es novērtēju gan viņa labo humora izjūtu, gan šo pamatoto spriedumu. Ceru, ka viņa mantojums būs visu pašreizējo ES kandidātvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, starp Eiropas Savienību un Īslandi vienmēr ir pastāvējusi cieša saikne, un, būdams Delegācijas attiecībām ar Šveici, Īslandi un Norvēģiju, kā arī Eiropas Ekonomiskās zonu priekšsēdētājs, es ļoti priecājos pagājušajā nedēļā uzņemt parlamentāro delegāciju no Īslandes. Es ceru, ka drīz tiks izveidota Apvienotā parlamentārā komiteja, un saskaņā ar pagājušā jūlija Eiropas Savienības ārlietu ministru lēmumu Īslandes valdība piedalīsies noslēguma sarunās ar Komisiju. Esmu pārliecināts, ka Eiropas vadītāji dos zaļo gaismu Eiropas Savienības un Īslandes sarunu sākšanai nākamā pavasara augstākā līmeņa sanāksmē. Tā kā Īslande ir Eiropas Ekonomikas zonas dalībniece, divdesmit divas no visām nodaļām, kas tai jāizpilda, ir izpildītas. Liela daļa darba jau ir paveikta. Es nešaubos, ka pārējo nodaļu izskatīšana pozitīvā, vaļsirdīgā un draudzīgā gaisotnē.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, būdams polis, bet vienlaikus nu jau piecus gadus arī Eiropas Savienības iedzīvotājs, es vēlos paust lielu gandarījumu, ka mēs šeit diskutējam tik izcilā sabiedrībā, ieskaitot cilvēkus, kas ir cieši iesaistīti paplašināšanās procesā, tādi kā *Rehn* kungs un *Bildt* kungs. Mēs runājam par tālāku Eiropas Savienības paplašināšanos, un mēs to darām par spīti tiem, kuri saka, ka ES ir sasniegusi savu spēju augšējo robežu attiecībā uz teritoriālu attīstību. Vienīgās labās ziņas šiem oponentiem man ir tādas, ka 2009. gadā vispār nebūs ES paplašināšanās.

Es negribētu, lai mēs uzlūkojam ES paplašināšanās procesu tikai no juridiska viedokļa. Es gribētu, lai mēs to uztveram arī kā vēsturisku procesu. Galu galā vēsture mums māca, ka, piemēram, Balkāni 20. gadsimtā ir bijuši daudzu konfliktu avots. Tie bija konflikti, kas izplatījās pa visu kontinentu, piemēram, Pirmais pasaules karš, un arī tādi konflikti kā karš 90. gados, kas arī ietekmēja citas valstis kaut vai tikai tādā veidā kā daudzu miljonu cilvēku migrācija. Tādēļ, manuprāt, Balkānu valstu uzņemšana Eiropas Savienībā varētu būt vissvarīgākais visu laiku ES ieguldījums, lai veicinātu stabilizāciju un mieru mūsu kontinentā.

Ja es varētu vēl piebilst kaut ko attiecībā uz to, ko *Bildt* kungs sacīja par atvērtajām durvīm, es gribētu lūgt, lai jūs neaizmirstat, ka joprojām ir citas valstis, kas nav pieminētas šodienas dokumentā, kuras sapņo par dalību ES.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Pirmkārt, man žēl, ka pašlaik nav iespējams Bosnijas un Hercegovīnas politisko situāciju attēlot gaišās krāsās.

Politiskie spēki joprojām paralizē reformu procesu šajā valstī. Abi virzieni nav spējuši panākt kopīgu redzējumu, kā dēļ progress ir apstājies.

Es vēlreiz gribu uzsvērt to, cik svarīga ir ilgtspējīgas konstitucionālās sistēmas izveide, kas šai valstij un tās iestādēm ir nepieciešama, lai spētu efektīvāk strādāt. Tādēļ es vēlreiz aicinu abu virzienu politiskos līderus strādāt virzienā uz to, lai padarītu to par sākumpunktu.

Turklāt es vēlos norādīt, ka es priecājos, uzzinot, ka Turcija ir tik tuva mana kolēģa *Madlener* partijas, Nīderlandes Brīvības partijas sirdīm un prātiem. Tieši pateicoties Turcijas sarunām ar Eiropas Savienību, šī valsts ir spērusi tik lielus soļus uz priekšu. Tādēļ es gaidīju, ka partija „Brīvībai” izrādīs lielāku atbalstu sarunu procesam.

Visbeidzot, es vēlos norādīt, ka pievienošanās procesam jābūt orientētam uz rezultātiem un tas ir jāvada, nevis pamatojoties uz iestāšanās datumu, bet uz gūtajiem panākumiem. Tikai tad, kad kandidātvalstis ir izpildījušas izvirzītās prasības un tādējādi kvalificētas pilntiesīgai dalībai, var sekot sarunas par pievienoanos.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, ministr, jūs pamatoti norādījāt, ka Lisabonas līguma pieņemšana ļaus mums sākt jaunu paplašināšanās politikas ēru, un mums ir jāuzsāk šis process ar realismu un skaidru galvu: tā ir šīs rezolūcijas būtība.

No vienas puses, jauns process nenozīmē izgāšanos. Tas būtu drošākais veids, lai radītu pārpratumus, pat sabiedrības aizdomas, un tas arī būtu labākais veids, lai radītu nepareizs domas kandidātvalstīs un iedrošinātu tās meklēt patvērumu retoriskā un kosmētiskā politikā, izvairoties no politikas, kuras mērķis ir veikt visaptverošas reformas. Mums jāuzmanās no tādiem pasākumiem, nosacījumiem un vērtībām, kurās mēs nevaram pieļaut kompromisus, un es jo īpaši ticu sadarbībai ar Starptautisko krimināltribunālu.

No otras puses, visskaidrākajā veidā ir vēlreiz jāapstiprina, ka Rietumbalkānu, visu Rietumbalkānu valstu, ieskaitot Kosovu, vieta patiešām ir Eiropas Savienībā, un mums ir jāiedrošina šīs valstis turpināt un pastiprināt to centienus. Nav nekādu pretrunu starp prasību izskaidrošanu, no vienas puses, un pilnīga atbalsta izrādīšanu paplašināšanās procesam, iekļaujot Rietumbalkānus, no otras puses, tāpat kā nav pretrunu starp šīs filozofijas par katra tiesāšanu pēc nopelniem īstenošanu un uzņemšanos veikt svarīgas iniciatīvas visām šī reģiona valstīm, tādas kā vīzu režīma atvieglošana.

Visbeidzot, es vēlos īsi izteikties par Turciju. Pirms izteikt jebkādu minējumu par ļoti hipotētisko turpmāko iznākumu attiecībā uz Turcijas pievienošanās procesu, es vienkārši teikšu, ka Komisija savā otrajā darbības gadā ir atzīmējusi, ka saistībā ar Ankaras Protokolu nav panākts nekāds progress un ka tas ir kavējis jebkādu sarunu nodaļu atvēršanu.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es nokavēju šīs diskusijas sākumu, jo man kā referentam par Horvātiju man bija jāsniedz ziņojums ES un Horvātijas Apvienotajā parlamentārajā komitejā.

Es gribētu izmantot šo iespēju, lai pateiktos *Bildt* kungam un *Rehn* kungam par viņu palīdzību, panākot vismaz pagaidu risinājumu robežstrīdam starp Slovēniju un Horvātiju. Tas ir labs piemērs, kā Padomes, Komisijas un Parlamenta sadarbība var palīdzēt valstīm pārvarēt to problēmas. Tāpat es esmu devis ieguldījumu, lai panāktu, ka šis līgumu vismaz Horvātijā ir gandrīz vienbalsīgi ratificēts.

Tomēr daudz lielākas bažas manī raisa Bosnija un Hercegovina. Es nesen biju Banja Lukā un Sarajevā. Tā ir taisnība, ka *Dodik* kungs ir pieļāvis dažus kompromisus un mūsu tikšanās laikā piedāvājis dažas izmaiņas, kurām viņš var piekrist. Taču es vēlos pievērsties domai, ko tikko pieminēja *Pack* kundze. Kā mēs varam panākt kontaktu ar plašāku sabiedrību? Ir liela interese pārvarēt šo nostājas trūkumu un pretrunas, kas raksturo daudzas politikas jomas augstākajā līmenī. Mums kaut kā ir jāspēj runāt ar cilvēkiem tieši, jo, pretstatā tam, ko grāfs *Dartmouth* vēlreiz ir atkārtojis, šajā reģionā ir daudz cilvēku, kas nav ieinteresēti Eiropas Savienības naudā, bet kas vēlas pārcelties no šī ienaida un kara reģiona uz miera un sapratnes savienību. Tā ir Eiropas būtība. Jūs to negribat saprast un jūs arī nekad to nesapratīsiet. Taču cilvēki Sarajevā un Banja Lukā zina, ko nozīmē Eiropa, un viņiem ir nepieciešama mūsu palīdzība.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mums nākamgad Horvātija ir jāuzņem Eiropas Savienībā vai vismaz jānoslēdz pievienošanās sarunas un jāsāk ratifikācijas process. Horvātija 20 gadus ir tuvinājusies Eiropas Savienībai un brīvībai. Tās ceļā ir radīti mākslīgi šķēršļi, un es esmu pateicīgs Zviedrijas prezidentūrai par palīdzību to likvidēšanā.

Tagad Horvātija ar divu trešdaļu balsu vairākumu ir ratificējusi nolīgumu ar Slovēniju, un mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka arī Slovēnija izpilda savas saistības pret Eiropas Savienību. Svarīgs ir arī mērķa termiņš, proti, 2010. gads, jo tas ir jautājums par pašas Eiropas Savienības uzticamību.

Kas attiecas uz Maķedoniju, es ceru, ka Zviedrijas prezidentūrai izdosies nodrošināt pievienošanās sarunu sākumu nākamajā gadā, lai mēs varētu beidzot atrisināt divpusējo problēmu, kas pastāv arī šajā gadījumā. Es ceru, ka mēs varam mainīt šī ziņojuma tekstu, kurā diezgan vienpusīgi pārāk daudz saistību ir uzlikts Maķedonijai, bet tās kaimiņu saistības ir nepietiekamas. Katram ir jāpilda savs pienākums, tostarp arī Eiropas Savienībai.

Es uzskatu, ka ir izšķiroši, lai mēs Kosovu pilnībā iekļautu Saloniku procesā, un tās ir svarīgas *Albertini* kunga ziņojuma daļas. Arī šai valstij ir vajadzīga Eiropas perspektīva. Es gribu aicināt visas dalībvalstis, kuras vēl nav atzinušas Kosovas neatkarību, to izdarīt, lai mums vairs nebūtu nekādu juridisku vai tehnisku problēmu un lai Kosova var pilnībā piedalīties integrācijas procesā.

(Runātājs piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es ievēroju, ka *Posselt* kungs, tāpat kā citi deputāti, attiecībā uz FYROM izmanto nosaukumu „Maķedonija”. Tieši nosaukums „Maķedonija” rada nesaskaņas starp Grieķiju, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, un šo kandidātvalsti. Es būtu ļoti pateicīgs, ja maniem kolēģiem varētu ieteikt lietot šīs valsts faktisko nosaukumu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu īsi atbildēt, citējot savu augsti godājamo kolēģi *Cohn-Bendit* kungu no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kurš reiz Parlamentā sacīja šādus vārdus: „Maķedonija ir Maķedonija ir Maķedonija”. Mans viedoklis ir tieši tāds pats. Kaimiņvalsts terorizēšana nekad neko nedod.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ir tikai viena Maķedonija, un tā atrodas Grieķijā, tādēļ šīs spēlītes ir jāpārtrauc. Runājot šajā Parlamentā, mums jālieto tādi termini, kas ir visiem pieņemami, un FYROM, kandidātvalsts, ir apstiprināta kā „FYROM” un nevis kā „Maķedonija”.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Vispirms es gribu pateikties *Albertini* kungam par darbu, ko viņš paveicis pie šī sarežģītā ziņojuma saistībā ar stratēģiju, lai veicinātu daudzu valstu progresu, kuras atrodas dažādos posmos attiecībā uz gatavošanos izpildīt Eiropas Savienības dalībai izvirzītos kritērijus. Es saprotu un atbalstu *Albertini* kunga vēlmi nodrošināt vislielāko skaidrību un turēt īkšķus par Eiropas Savienības paplašināšanos,

iekļaujot Rietumbalkānus, Īslandi un Turciju. Taču vairākums ierosināto grozījumu norāda, ka šis ir sarežģīts temats. Kad 1. decembrī spēkā būs stājies Lisabonas līgums, mums būs jāanalizē un jāpalielina mūsu Eiropas Savienības integrācijas spēja. Es vēlos ierosināt, lai Komisija veic šādu Eiropas Savienības integrācijas spējas analīzi, jo bez mūsu iedzīvotāju atbalsta Eiropas Savienība riskē pārvērsties par tukšu čaulu.

Es arī atbalstu viedokli, ka dalībvalsts nedrīkst kandidātvalstij piemērot neizpildāmus dalības nosacījumus. Divpusējas problēmas ir jārisina, ņemot vērā Eiropas izpratni, kopējās vērtības, vēsturi un kultūru. Šajā saistībā es gribu aicināt kopīgi pieminēt Balkānu pussalas vēsturiskos notikumus un varoņus.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos runāt saistībā ar Turcijas interesēm, kuras, manuprāt, tiek izskatītas, kaitējot Kipras interesēm. Es gribu paust savu neapmierinātību ar to, ka jautājumi saistībā ar Kipru tiek nostumti malā; jautājumi, kuros Turcija būtu jānosoda, šodien tiek izmantoti, lai uzlabotu Turcijas situāciju attiecībā uz tās pievienošanos Eiropas Savienībai. 2006. gadā Turcija apņēmas atzīt Kipru, piemērot Ankaras Protokolu un palīdzēt atrisināt Kipras jautājumu. Tā nav izdarījusi neko. Gluži pretēji, šodienas debātes tiek izmantotas Turcijas labā, kronējot tās ar centieniem sākt sarunas par enerģētikas nodaļu, kas, protams, kā tiek uzskatīts, ir pašas Eiropas Savienības interesēs. Taču jums jāsaprot, ka Kiprai kā mazai valstij ir jārūpējas pašai par savām interesēm un jāpieprasa sankcijas pret Turciju, no kurām viena, protams, ir nodaļu atvēršanas novēršana.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, mana grupa, zaļie, negribētu, lai tiek noteikts konkrēts datums attiecībā uz Horvātijas pievienošanos. Mūsuprāt, pieredze ir parādījusi, ka iepriekš tā nav bijusi laba doma, ka Horvātijai vajadzētu pievienoties, tiklīdz tā izpildīs pievienošanās kritērijus.

Otrkārt, Brok kungs, Kopenhāģenas kritēriji, protams, ir spēkā. Tie pastāv; mums nav nepieciešams tos laiku pa laikam atkal pieminēt. Mēs ievērojam nolīgumus, ko Eiropas Savienība ir noslēgusi attiecībā uz pievienošanos, kā arī Kopenhāģenas kritērijus. Pievienošanās progresa mērķis ir pati pievienošanās.

Apspriežot Turciju, mums nevajadzētu aizmirst arī pārsteidzošo progresu, kas Turcijā panākts tādās jomās, par kurām mēs pirms pāris gadiem domājām, ka tas nekad nebūs iespējams. Šis ir skaidrs pievienošanās procesa panākums, ko mums nevajadzētu aizmirst.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisār, ļaujiet man jums pateikties par apņēmīgo darbu saistībā ar Eiropas Savienības paplašināšanos. Eiropas Savienībai pēdējos divos gados ir bijusi milzīga ietekme uz demokrātiskajām pārmaiņām un ekonomikas liberalizāciju Rietumbalkānos. Vīzu atcelšana dažām Rietumbalkānu valstīm un FYROM pievienošanās sarunu sākums iezīmē progresu, no kura Eiropas iedzīvotāji gūs labumu gan kā no tiesas iestāžu un policijas sadarbības ar ES, gan arī, raugoties no ekonomiskas perspektīvas.

Es uzskatu, ka pašreizējā ekonomiskās krīzes laikā, ES paplašināšanās process piedāvā risinājumu Eiropas Savienības ekonomikas atdzīvināšanai. Taču mēs nedrīkstam aizmirst nelabvēlīgās sekas, ko rada nevienlīdzība starp labumiem, ko Eiropas Savienība piedāvā dažādām valstīm Rietumbalkānu reģionā. Komisijai ir arī rūpīgi jāapsver Moldovas iekļaušana Rietumbalkānu valstu grupā kā palīdzība kaimiņvalstīm, lai palīdzētu nodrošināt, ka nepieciešamās reformas turpinās godīgi. Moldova ir potenciāla kandidātvalsts, kas gatava ievērot Eiropas Savienības prasības kā daļu no politiskas un ekonomiskas integrācijas procesa.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Eiropas Savienībai tagad ir konstitūcija — Lisabonas līgums, priekšsēdētājs un Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikā. Tādēļ mēs varam pieņemt atšķirīgu perspektīvu, risinot jauno paplašināšanās procesu, kas ietver Rietumbalkānu valstis un Īslandi, bet jo īpaši Turciju.

Es apzinos, ka daudzi Eiropas Savienībā vilcinās attiecībā uz jaunu paplašināšanās procesu, bet Rumānijas un Bulgārijas pieredze, piemēram, liecina, ka pievienošanās Eiropas Savienībai ir bijis visiedarbīgākais instruments, lai uzlabotu situāciju mūsu valstīs.

Mums, protams, ir ļoti kritiski jāraugās uz procesiem visās tajās valstīs, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai. Mums galvenokārt ir jākoncentrējas uz demokrātisko politisko sistēmu pareizo raksturu un funkcionalitāti. Taču mums ir piemēroti instrumenti, lai uzraudzītu atbilstību pievienošanās nosacījumiem. Skaidrākas pievienošanās perspektīvas sniegšana šīm valstīm būtu stabilizējošs faktors un tas darbotos kā katalizators attiecībā uz kandidātvalstu iekšējo progresu.

György Schöpflin (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es esmu ļoti pateicīgs par šo iespēju dalīties ar jums dažās domās. Paplašināšanās pilnīgi pareizi tiek dēvēta par vienu no visveiksmīgākajām Eiropas Savienības politikas jomām; daudzi no mums šajās debatēs to ir teikuši. Un doma, ka Eiropas galvenajām vērtībām —

demokrātijai, cilvēktiesībām, solidaritātei — ir jāaptver visas Eiropas valstis, ir un arī turpmāk būs Eiropas identitātes pašā centrā.

Tā Eiropa, kas pastāv šodien, tika izveidota, pamatojoties uz ideju, ka integrācijas ceļā Eiropas valstis pakāpeniski pieņems konfliktu miermīlīgu risināšanu, bet šis process nav noritējis bez pūlēm. Valstīm, kuras grib pievienoties, ir jāsteno vispusīgs pārveides process, lai izpildītu prasības, kas izvirzītas dalībai Eiropas Savienībā. Jāuzsver, ka šis process ir brīvprātīgs. Neviena valsts nav spiesta pievienoties, bet, lai pievienotos Eiropas Savienībai, ir jāizpilda nosacījumi.

Vienlaikus tieši tādēļ, ka šo nosacījumu izpilde prasa nopietnas pūles, valstis, kuras grib pievienoties, ir jānudina pielikt visas vajadzīgās pūles, un ne tikai tās. Saistības, ko uzliek dalība ES, no papīra ir jāievieš dzīvē. Bez īstenošanas šim procesam nav nozīmes.

Šāds ir *Albertini* kunga rezolūcijas raidītais signāls potenciālajām ES kandidātvalstīm. ES ir gatava uzņemt Rietumbalkānu valstis un Turciju kā pilntiesīgas locekles, bet tām ir jāizpilda Eiropas Savienības izvirzītie nosacījumi.

Carl Bildt, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētājas kundze, es centīšos izteikties īsi.

Pirmkārt, arī es prezidentūras vārdā pievienojos tiem deputātiem, kas izteica atzinību komisāram *Rehn* kungam par pēdējos piecos gados paveikto darbu. Daudz ir sasniegts. Iespējams, ir labi, ka kaut kas ir atstāts arī jūsu pēctecim, bet patiešām daudz ir padarīts.

Es arī novērtēju ļoti plašu atbalstu paplašināšanās politikai, ko šajās debatēs pauda visu Parlamenta lielāko politisko frakciju pārstāvji. Es domāju, ka tas ir spēka avots.

William (Grāfa) Dartmouth starpsauciens: „Vai jūs sekojāt līdzī debatēm?”

Es sekoju līdzī debatēm. Jūs nepārstāvat nevienu no lielākajām grupām. Man žēl, ka tā.

Severin kungs bija viens no tiem, kuri pieminēja, ka šajā procesā mums nepieciešams iesaistīt arī iedzīvotāju sirdis un prātus. Es tam piekrītu, bet mums ir arī jāatzīst, ka šajā nolūkā vajadzīga mūsu visu un katra apņēmīga politiska vadība. Atskatoties uz Eiropas Savienības vēsturi, ir viegli pamanīt, ka ļoti maz Eiropas integrācijas vēsturē ir noticis tādēļ, ka tam pēkšņi būtu radies kāds plašs sabiedriskās domas atbalsts, kas to pieprasītu.

Gandrīz viss ir noticis progresīvas, tālredzīgas, bieži vien grūti īstenojamas un prasīgas politiskas vadības dēļ, taču pēc tam mūsu darbs ir guvis iedzīvotāju atbalstu.

Es sacīju, ka es biju savas valsts premjerministrs laikā, kad mēs iestājāmies Eiropas Savienībā. Mēs izcīnījām ļoti skarbu referendumu kampaņu. Mēs uzvarējām par mata tiesu. Mūsu sabiedrība diezgan ilgi bija noskaņota pret Eiropas Savienību. Tagad, apskatoties sabiedriskās domas aptaujas rezultātus, var redzēt, ka mēs esam viena no tām Eiropas valstīm, kas pret Eiropu ir noskaņotas vispozitīvāk. Manuprāt, tam bija vajadzīga politiskā vadība. Tas nenotiek vienkārši pats par sevi.

Es vēlos arī pateikt, ka attiecībā uz sarežģītākiem Eiropas reģioniem saskaņošana nav viegla. Tā prasa lielu politisko vadību, un saskaņošana vēl nav panākta visās Eiropas daļās.

Rietumbalkānus pieminēji daudzi runātāji, un tas ir pilnīgi pamatoti. Ticiet man, mēs apzināmies Kosovas problēmas, kā arī nepieciešamību tās risināt, ņemot vērā arī dažas Eiropas Savienībā pastāvošas problēmas.

Daži cilvēki, piemēram, *Pack* kundze un *Swoboda* kungs, pieminēja Bosniju, un es vēlos par to izteikt pāris piezīmes. Šogad es esmu pavadījis pilnas četras dienas, tiekoties ar Bosnijas politisko vadību, lai panāktu attīstību un informētu par draudiem, ko rada palikšana iepakā, kad pārējais reģions virzās uz priekšu. Iespējams, es esmu darījis pārāk daudz, jo, kā teica *Pack* kundze, tas bija jāizdara viņiem pašiem. Tā ir viņu valsts, nevis mūsu valsts, bet mūsu pienākums ir pastāstīt viņiem, ka viņu valstij tas nenāks par labu, jo pārējais reģions virzīsies uz priekšu. Mēs esam centušies to darīt, un zināmā mērā joprojām cenšamies.

Kā visi to ir norādījuši, mūsu paplašināšanās procesa pamatā ir veikspēja. Ir vajadzīgas reformas. Ir vajadzīga saskaņošana. Un tas attiecas uz visiem un ikvienu. Reiz tas attiecās uz Zviedriju, un mēs to izdarījām. Tas attiecas uz visiem un ikvienu.

Kas attiecas uz kungu, kurš vēlējas iesaistīties debatēs, es pamanīju, ka bija virkne iebildumu — galvenokārt — no kungiem, kas pārstāv labējo spārnu, kuriem bija iebildumi pret iespējami mērenāku nosacījumu piemērošanu Turcijai. Ja es pareizi izprotu argumentus, tie skan šādi: Turcija ir pārāk liela, pārāk sarežģīta un pārāk musulmaniska.

Līguma 49. pantā, kuram jābūt visu mūsu politikas virzienu pamatā, nav noteikti nekādi izņēmumi lielām valstīm, tajā nav noteikti nekādi izņēmumi sarežģītiem gadījumiem, un tas neparedz nekādus reliģiskus kritērijus.

(Aplausi zālē pa kreisi no centra)

Tādēļ mums tas ir jāievēro. Es noklausījos aizkustinošos vārdus par kristietības mantojumu, un tajos ir daudz patiesības. Visi katoļi un pareizticīgie vai protestanti un anglikāņi to varētu interpretēt atšķirīgi, bet es neieteiktu izslēgt ebreju mantojumu no Eiropas. Viņi nav kristieši, bet, neraugoties uz visām problēmām mūsu vēsturē, viņi ir daļa no mūsu Eiropas pagātnes, tagadnes un nākotnes.

Es vēlos norādīt, ka tieši tāda pati kļūda būtu noteikt musulmaņu ticības pilsoņus neatkarīgi no tā, vai viņi ir mūsu esošajās dalībvalstīs, vai viņi ir Bosnijā vai kur citur, vai Turcijā, un izslēgt viņus no Līguma 49. panta piemērošanas. Manuprāt, tā būtu kļūda.

(Aplausi zālē pa kreisi no centra)

Šajā saistībā es ar interesi noklausījos *Koppa* kundzes, kura pārstāv Grieķiju, komentārus gan par izaicinājumiem Rietumbalkānos, gan par saskaņošanu ar Turciju, un es esmu atzīmējis premjerministra *G. Papandreou* pēdējā laika pasākumus un paziņojumus.

Es vēlos beidzot pievērsties vienam no maniem iemīļotākajiem jautājumiem. Kāds pieminēja, kā tas reizēm notiek debatēs, jautājumu par uzņemšanas spēju — ka mēs vienkārši nevaram uzņemt pārāk daudz valstu. Man nepatīk šis vārds. Es neuztveru mūsu Eiropas Savienību kā „uzņemtas” valstis. Es nezinu, vai mēs esam uzņēmuši Apvienoto Karalisti. Un es nezinu, vai Francija grib tikt uzņemta. Un es ceru, ka Zviedrija nekad netiks uzņemta.

Es uzskatu, mūsu Eiropas Savienība bagātina valstis, un tādu paplašināšanos, kas būtu vājinājusi mūsu Eiropas Savienību, es vēl neesmu pieredzējis. Ikviena paplašināšanās, lai arī tā ir bijusi sarežģīta, ir padarījusi Eiropas Savienību stiprāku, ir padarījusi to bagātāku, ir padarījusi to mērķtiecīgāku, un es noteikti nepiederu tiem, kas uzskata, ka vēsture ir noslēgusies. 49. pants ir spēkā.

Visbeidzot, viens no deputātiem teica, ka ir arī citas valstis, kuras mēs neesam apsprieduši. Tā ir taisnība. 49. pants attiecas uz katru un visām Eiropas valstīm, tostarp tām, kuras vēl nav pieminētas šodienas debatēs.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikties par ļoti dzīvām un vērtīgām debatēm par ES paplašināšanos un mūsu stratēģiju — pašlaik, nākamajā gadā un tuvākajā nākotnē. Šīs debates noritēja saskaņā ar labākajām šī Parlamenta demokrātiskajām tradīcijām, un es esmu pateicīgs par plašo vispārējo atbalstu mūsu rūpīgi īstenotajai paplašināšanās politikai.

Jūs pareizi uzsvērāt to, cik svarīgi ES paplašināšanās procesā ir vienlaikus ievērot saistības un nosacītību. Es piekriņu un vēlos pasvītrot, ka ārkārtīgi svarīgi ir būt taisnīgiem un vienlaikus stingriem.

Mums jābūt taisnīgiem un jāievēro saistības, ko mēs esam uzņēmušies pret tām valstīm, kuras ir iekļautas mūsu konsolidētajā paplašināšanās darba kārtībā Dienvidaustrumu Eiropā, tas ir, pret Rietumbalkāniem un Turciju. Tanī pat laikā mēs varam būt vienlīdz stingri un taisnīgi, un mums ir jāpiemēro stingra nosacītība attiecībā uz šīm kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm.

Tas darbojas tikai kopā — tandēmā, unisonā — un tā patiešām ir labākā recepte, kā virzīt reformas un demokrātisko un ekonomisko pārveidi Dienvidaustrumu Eiropā. Tā ir arī labākā recepte, kā nostiprināt stabilitāti Rietumbalkānos un virzīt reformas, kas paplašina pamatbrīvības Turcijā.

Manuprāt, *Flautre* kundzei ir taisnība, ka pēc definīcijas neviens portfelis nevar būt pievilcīgāks par paplašināšanās komisāra portfeli. Taču man piemīt mērenība — ticiet vai neticiet — un es uzskatu, ka pastāv zināmas robežas, cik daudz pievilcības un valdzinājuma cilvēks var pieņemt. Un, kas attiecas uz *Carl Bildt* lūgumu, daļa darba paliks arī manam pēctecim, nākamajai Komisijai un Parlamentam.

Jebkurā gadījumā bija lieliski ar jums sadarboties. Kopīgiem spēkiem mēs esam panākuši pārmaiņas. Atcerēsieties to, ka lielā mērā paplašināšanās ir veicinājusi šodienas Eiropas vienotību un brīvību. Turpināsim šo ceļu un pabeigsim savu darbu Dienvidaustrumu Eiropā!

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas Parlaments ir iesaistīts paplašināšanās procesa novērtēšanā. Šis process ir bijis galvenais Eiropas Savienības panākums, nesot tai mieru un stabilitāti. Šajā saistībā mums ir jāpatur prātā, ka Rietumbalkānu valstis ģeogrāfiski, kultūras ziņā un vēsturiski ir daļa no Eiropas. To potenciālo kandidātvalstu vidū, kas minētas šajā rezolūcijā, es gribu uzsvērt Serbijas sekmīgos centienus un redzamo progresu. Šī valsts ir virzījies uz priekšu un vienpusēji īstenojusi Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību, kuru tā ir noslēgusi ar ES, tādējādi parādot, ka tā ir nolēmusi tuvināties Eiropas Savienībai par spīti politiskajām un ekonomiskajām grūtībām, ko tā piedzīvo. Eiropas Parlamentam ir jānudina Serbija turpināt tās ceļu uz ES. Šajā saistībā mums jālūdz, lai Padome un Komisija izrāda atvērtību un konstruktīvi turpina sarunas ar šo valsti. Es uzskatu, ka Serbijas progress Eiropas Savienības integrācijas procesā nedrīkst būt atkarīgs no Kosovas neatkarības atzīšanas.

Takis Hatziogeorgiou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Vissvarīgākais jautājums ir nostāja attiecībā uz Turciju, kas paplašināšanās kontekstā decembrī tiks apspriests Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmē. Mēs atbalstām pilnīgu integrāciju, uzskatot, ka šim mērķim ir jābūt virzītājspēkam reformu īstenošanā un politikas maiņā svarīgos jautājumos. Mēs gribam norādīt, ka Turcija joprojām nav izpildījusi savas līgumsaistības pret ES un visām dalībvalstīm. Turcijai nekavējoties jāsāk pildīt savas saistības, pretējā gadījumā tai būs nopietnas problēmas decembra izvērtēšanā. Eiropadomes 2006. gada decembra secinājumos ir noteiktas Turcijas saistības, kuru izpilde tiks vērtēta, kā arī to izpildes termiņi. Šajās saistībās ir ietverta Papildprotokola piemērošana, divpusējo attiecību ar Kipru uzlabošana, tostarp Kipras Republikas atzīšana, kā arī konstruktīva nostāja attiecībā uz procedūru, lai atrisinātu Kipras jautājumu. Ir absurdi, ka, cenšoties panākt integrāciju un regulējošu nozīmi šajā reģionā, Turcija vienlaikus turpina pārkāpt starptautiskos tiesību aktus un ES pamatprincipus, saglabājot dalībvalstī okupācijas spēkus. Visbeidzot, mēs nevarām sākt sarunas par enerģētikas nodalījumu, kamēr Turcija neļauj Kiprai īstenot savas suverēnās tiesības tās ekskluzīvajā ekonomikas zonā.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) ES ir kā celtne būvniecības procesā, tādēļ doma par paplašināšanās pārtraukšanu būtu pretrunā tās dibināšanas pamatprincipam. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu „Visas Eiropas valstis... var lūgt, lai tās uzņem Eiropas Savienībā”. Tieši tāpēc viena no mūsu darbībām ir pastiprināta uzmanības pievēršana paplašināšanās stratēģijai Rietumbalkāniem, Turcijai un Īslandei. Es atklāti atbalstu šo īpašo interesi. Horvātijai, Turcijai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ir kandidātvalsts statuss, kas atbildīgi uzsākusi ceļu uz integrāciju. Īslande, Melnkalne un Albānija ir iesniegušas pieteikumu par pievienošanos; pirmos divus pieteikumus Komisija pašlaik izvērtē. Noteikti joprojām ir jāpārvar problēmas, piemēram, korupcija, noziedzība vai plašsaziņas līdzekļu brīvības trūkums. Nozīmīgs stimuls šim procesam būs bezvīzu režīms, kas 19. decembrī tiks ieviests Serbijā, Melnkalnē un Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā. Taču es gribu arī pievērst jūsu uzmanību tam, ka, runājot par paplašināšanos, mums ir jāskatās arī uz Moldovu, kas pašlaik piedzīvo izšķirošu politisku posmu, proti, ceļa uzsākšanu uz demokrātiju un pievienošanos ES. Paturot to prātā, mums ir jāatbalsta Eiropas stratēģijas Moldovai 2007. – 2013. gadam mērķu īstenošana, lai sasniegtu abām pusēm vēlamus rezultātus.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es vēlos izteikt trīs novērojumus. Pirmkārt, es priecājos, ka ārlietu ministrs Carl Bildt norādīja vissvarīgāko Albertini kunga rezolūcijas vēstījumu — ka Eiropas Savienība arī turpmāk būs stingri uzticīga paplašināšanās politikai, kuru tā uzskata par vienu no visveiksmīgākajām ES politikas jomām. Lielā mērā tas tā ir, pateicoties komisāra Rehn kunga izcilajam darbam. Otrs būtisks vēstījums ir tas, ka tiesiskums tiek atzīts par demokrātiska progressa pamatprincipu un vienu no galvenajiem turpmākās pievienošanās nosacījumiem. Mums ir jāsauglabā arī skaidrība par Kopenhāģenas kritēriju atbilstību. Trešais novērojums: es silti iesaku, lai lēmumu par pievienošanās sarunu sākumu ar Maķedoniju Eiropadome saskaņā ar Komisijas ieteikumu pieņem līdz decembrim.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – Īslandei jau ir aktīva un ilgstoša partnere plašākā Eiropas integrācijas procesā. Īslande cieši sadarbojas ar ES dalībvalstīm, būdama NATO dibinātājvalsts, Eiropadomes locekle, EBTA, EDSO un Šengenas sadarbības locekle. Tiek arī lēsts, ka Īslande jau ir pieņēmusi apmēram

⁽¹⁾ Sk. protokolu

60 % no plašā *acquis communautaire*. Raugoties no šāda viedokļa, Īslandes pieteikums par iestāšanos ES ir loģisks solis.

Manuprāt, Īslandei vienmēr ir bijusi tieksme uz Eiropu, un no tās dalības Eiropas Savienībā iegūs abas puses. Mēs jau šobrīd mācāmies no Īslandes pieredzes ilgtspējīgā zivsaimniecības pārvaldībā, ģeotermālā siltuma izmantošanā un pasākumiem klimata pārmaiņu apkarošanā. Īslande ir pierādījusi savu apņēmību pievienoties Eiropas Savienībai, labu laiku pirms termiņa beigām iesniedzot atbildes uz Komisijas aptaujas anketas jautājumiem, un es ar nepacietību gaidu novērtējumu, kas tiks izteikts augstākā līmeņa sanāksmē decembra vidū. Ja būs izpildītas visas prasības un ievērots „pašu nopelnu” princips, es ceru, ka Īslandes pievienošanās varētu notikt vienlaikus ar Horvātijas pievienošanos.

Andreas M $\ddot{u}$ lzer (NI), rakstiski. – (DE) Paplašināšanās procesam ir nepieciešama diferencēta pieeja. Ja Īslande ir Eiropas valsts, kas ir gatava dalībai ES, tad Balkānu valstis, izņemot Horvātiju, tam ne tuvu nav gatavas. Pēc pievienošanās ir grūti neatrisinātās problēmas, un tās gadiem paliek neatrisinātas. Tādēļ nedrīkst būt nekādu šaubu par Balkānu valstu gatavību pievienoties, turklāt algām un sociālajiem apstākļiem ir jāatbilst Eiropas vidējam līmenim. Jau gadiem ziņojumi par Turcijas progresu ir sastāvējuši no gara problēmu saraksta. Ja Turcija būtu automašīna, tā jau sen nebūtu spējusi iziet tehnisko apskati. Tā ir taisnība, ka šī valsts nav Eiropas daļa ne ģeogrāfiski, ne arī garīgā vai kultūras ziņā. To skaidri norāda pastāvīgā cilvēktiesību un vārda brīvības neievērošana, ko nevar noslēpt plāni attiecībā uz kurdiem, kā arī Kipras jautājums. Taču, iespējams, arī ES vēlas atkāpties no saviem cilvēktiesību standartiem. Tas ir vienīgais veids, kā var izskaidrot tās godbijību pret *Beneš kunga* dekrētiem. Turcija pati sevi uzskata par Turcijas iedzīvotāju augstāko varu. Tādēļ ES problēmas pēc Turcijas pievienošanās tikai saasinātos, kā to atkārtoti skaidri parāda Turcijas darbības. Tādus pozitīvos aspektus kā energoapgādes drošības uzlabošana var panākt arī, izmantojot privileģētas partnerattiecības. Ir pēdējais laiks, lai mēs sāktu runāt godīgi un skaidri.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Būdams Eiropas Parlamenta deputāts no Ungārijas, Rietumbalkānu reģiona kaimiņvalsts, es no visas sirds atbalstu Rietumbalkānu valstu mērķi iestāties Eiropas Savienībā. Svarīgs solis šajā jomā ir Eiropas Komisijas īstenotā iniciatīva, kas paredz Serbijai, Maķedonijai un Melnkalnei no 2010. gada 1. janvāra atcelt vīzu režīmu. Taču Eiropas Parlamenta priekšlikumam atcelt vīzu režīmu jau no 19. decembra būtu gan simboliska nozīme, gan arī tas dotu praktisku labumu.

Diez vai Eiropas Savienībai izdotos pasniegt labāku Ziemassvētku dāvanu kā ceļošanu bez vīzām Serbijas pilsētā Vojvodinā dzīvojošajiem ungāriem, kuriem ir ļoti cieša saikne ar Ungāriju; tādējādi labumu gūtu ģimenes un draugi, kas dzīvo abās robežas pusēs. Es esmu pārliecināts, ka dalībvalstis jau šomēnes dos savu svētību šim lēmumam.

Vīzu režīma atcelšana ir pozitīva atbilde uz Rietumbalkānu valstu patiesajiem centieniem ceļā uz integrāciju Eiropas Savienībā. Nesen Serbija ir panākusi īpaši nozīmīgu progresu. Pat ziņojumā, ko nesen sniegusi Komisija, ir atzīts, ka premjerministra *Mirko Cvetković* jaunā valdība ir veiksmīgi uzsākusi cīņu pret korupciju, nemaz nerunājot par ārkārtīgi svarīgajiem uzlabojumiem minoritāšu tiesību jomā. Serbijas parlaments ir pieņēmis tiesību aktus par nacionālajām padomēm. Pēc iepriecinošām iepriekšējām sarunām nākamnedēļ Serbijas parlamentam jāpieņem lēmums par Vojvodinas statusu. Neskatoties uz daudzajām pozitīvajām tendencēm, ir jāturpina pūliņi, lai pilnībā izskaustu vardarbīgos noziegumus uz etniskās piederības pamata un aizvien plašāk izplatīto Vojvodinas ungāru piekaušanu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos pateikties *Albertini* kungam par rezolūciju par Eiropas Komisijas paplašināšanās stratēģiju. Protams, es piekrītu, ka kandidātvalstīm ir jāturpina reformu process. Centieni ir jāvērs uz to, lai nodrošinātu tiesiskumu un vienlīdzīgu attieksme pret etniskajām minoritātēm, kā arī korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu. Turcijas politiskā stāvokļa novērtējums, tostarp reformas, kuras ir plānots veikt vai kuras jau ir veiktas, saskan ar Komisijas novērtējumu, kas iekļauts regulārajā ziņojumā. Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildes jomā progress ir acīmredzams, bet diemžēl vēl ir daudz jādara ietilpīgajā pilsoņu brīvību jomā. Taču vissvarīgāk ir atrisināt iesaistīto pušu divpusējos strīdus. Šie jautājumi paši par sevi nedrīkst būt šķēršļi ceļā uz pievienošanos, bet ES ir jācenšas panākt to atrisināšanu pirms pievienošanās. Eiropas Parlamentam jābūt objektīvam novērotājam, jo mēs vēlamies, lai sarunas beigtos ar nolīguma noslēgšanu, kas paātrinātu Turcijas pievienošanos ES. Būdams Polijas pilsonis, valsts, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gadā, es zinu, ka paplašināšanās stratēģija ir viena no visefektīvākajām ES politikas jomām. Ir izšķiroši svarīgi pildīt savas saistības, un tas attiecas arī uz Eiropas Savienību. Pievienošanās sarunu mērķis ir pilntiesīga dalība, tādēļ galvenajam priekšnoteikumam, lai kandidātvalstis sasniegtu šo mērķi, jābūt arī stingru, bet skaidru nosacījumu izpildei. Tas attiecas uz visām valstīm, arī uz Turciju.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Mūsu rezolūcijai par turpmāko paplašināšanos ir jāatspoguļo valdošais viedoklis Eiropā. Ir jānovērš pagātnes kļūdu atkārtošana un jāveido Eiropa kopīgi ar tās iedzīvotājiem. Lēmumos, kas jāpieņem, būs ietverts daudz saistību, un tie ir ļoti jāsaprotami un jāizskaidro, lai vairākums Eiropas iedzīvotāju var tos atbalstīt. Parlamentam, kas pārstāv šos iedzīvotājus, šajā jautājumā jābūt īpaši piesardzīgam.

Vissliktākā iespējamā politika būtu steiga, kas varētu mūs novest atpakaļ pie institucionālas nestabilitātes, neraugoties pat uz to, ka tagad līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienībai ir iespēja atstāt to pagātnē. Šodien mums ir jāpārbauda jaunais institucionālais mehānisms, kas izriet no Lisabonas līguma, jāveido politiska Eiropa un jākonsolidē tās politikas jomas, ko mūsu pilsoņi grib redzēt attiecībā uz nodarbinātību, ekonomikas atveseļošanu, klimata pārmaiņu apkarošanu, energoapgādes drošību un kopējo aizsardzību.

Mums nav jāmaina prioritātes, bet drīzāk jāpalielina Kopienas politikas virzienu saskaņotība un efektivitāte, pirms mēs plānojam jaunu ES paplašināšanos. Visbeidzot, es joprojām esmu pret Turcijas dalību Eiropas Savienībā un turpinu cerēt uz privilēģētām partnerattiecībām ar šo valsti saistībā ar Vidusjūras reģiona valstu savienību.

13. Vardarbības pret sievietēm izskaušana (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debātes par:

– mutisko jautājumu Padomei par Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā uzdeva *Svensson* kundze (O-0096/2009 – B7-0220/2009),

– mutisko jautājumu Komisijai par Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā uzdeva *Svensson* kundze (O-0096/2009 – B7-0220/2009).

Es vēlos jums atgādināt, ka šodien ir Starptautiskā vardarbības pret sievietēm izskaušanas diena, un iespēja rīkot šīs debātes mums ir ļoti svarīga.

Eva-Britt Svensson, autore. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šodien ir 25. novembris, diena, kad mēs atzīmējam ANO izveidotās Starptautiskās vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienas desmito gadadienu. Visu savu pieaugušu cilvēka dzīvi es esmu politiski aktīvi iesaistījies sieviešu organizācijās un tīklos, kuru mērķis ir apkarot šo vardarbību pret sievietēm. Domāju, ka savā darbā es esmu izmantojusi visus iespējamus vārdus, lai aprakstītu šo situāciju. Man šķiet, es esmu izmantojusi ļoti daudz vārdu — mēs darījām to kopīgi šajā cīņā. Tagad es uzskatu, ka mums patiešām ir nepieciešams redzēt kādu konkrētu darbību.

Šis ir vardarbības veids, kas nolaupa sievietēm cilvēktiesības. Tas ietekmē un nosaka sieviešu ikdienas dzīvi. Tas ir vardarbības veids, kas nosaka sieviešu un jaunu meiteņu dzīves gaitu un situāciju.

Mēs visi esam atbildīgi par to, lai pārtrauktu klusēšanu un gan Parlamentā, gan ārpus tā sadarbotos ar visiem spēkiem ar nolūku apturēt šo vardarbību. Tā ietver vardarbību tuvās attiecībās, seksuālo uzmākšanos, fizisku un garīgu izmantošanu, izvarošanu, slepkavības, seksuālu verdzeņu tirdzniecību un dzimumorgānu apgrauzīšanu sievietēm. Karu un bruņotu konfliktu, kā arī tiem sekojošo atjaunošanas darbu laikā sievietes gan individuāli, gan kolektīvi ir vairāk pakļautas vardarbībai.

Daži cilvēki apgalvo, ka vardarbība tuvās attiecībās ir privāta lieta, ģimenes iekšēja lieta. Tas tā nav. Tā ir strukturāla vardarbība, un tas ir sociāls jautājums. Sabiedrībai ir jāuzņemas atbildība par šīs vardarbības apturēšanu.

Tā ir strukturāla un plaši izplatīta problēma visos reģionos, valstīs un kontinentos. Visa veida uz dzimumu pamatotas vardarbības apturēšana ir līdztiesīgas sabiedrības pamatelements. Manuprāt, vīriešu vardarbība pret sievietēm skaidri norāda, ka pastāv nevienlīdzīgas varas attiecības starp vīriešiem un sievietēm. Vienlaikus tā palīdz saglabāt šo spēku kārtību. Darbs, lai apturētu vīriešu vardarbību pret sievietēm un bērniem, ir jāpamato uz sapratni, ka vardarbība ir saistīta ar varu, kontroli, idejām par dzimumu un seksualitāti, kā arī ar dominējošo sabiedrības struktūru, kurā vīrieši tiek uzskatīti par pārkāpiem. Vīriešu vardarbība pret sievietēm skaidri norāda uz nevienlīdzīgām varas attiecībām starp vīriešiem un sievietēm.

Tā ir sabiedrības veselības problēma. Tā ir sociāla problēma, kas — papildus visām personīgajām ciešanām — rada milzīgas izmaksas sabiedrībai. Taču galvenokārt tā ir līdztiesības problēma. Tādēļ mums ar vardarbības pret sievietēm problēma ir jārisina, raugoties no līdztiesības perspektīvas. Tas arī nozīmē, ka ES ir pilnvaras

rīkoties, un es, tāpat kā mani kolēģi Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā, prasām tieši šo darbību.

Eiropas Savienībā ir *Daphne* programma, kas nodrošina noteiktu ekonomisku atbalstu dažādām iniciatīvām, lai apkarotu vardarbību. Tā ir laba un vajadzīga, bet ar to ne tuvu nepietiek. Tādēļ Parlamenta Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja Komisijai un Padomei jautā, vai ir paredzēts, ka dalībvalstīm jāizstrādā valsts rīcības plāni, lai risinātu jautājumu par vardarbību pret sievietēm. Vai Komisija plāno iesniegt priekšlikumus par saskaņotākas ES stratēģijas pamatnostādņēm, un vai Padome to atbalsta? Esošā līguma nosacījumos ir ietverts pienākums rīkoties, lai panāktu līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem.

Kad Komisija gatavojas rīkot Eiropas gadu pret vardarbību pret sievietēm? Parlaments to ir atkārtoti lūdzis kopš 1997. gada. Tagad ir laiks to izdarīt!

Åsa Torstensson, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, cienījamā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas locekle un priekšsēdētāja ir izvirzījusi nopietnu un neatliekamu jautājumu. Pašā sākumā es gribu skaidri pateikt, ka civilizētā sabiedrībā nav vietas vardarbībai pret sievietēm.

Šogad mēs atzīmējam Apvienoto Nāciju Rezolūcijas, ar ko 25. novembris tiek noteikts par Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu, desmito gadadienu. Šodien mēs domājam par neskaitāmām sievietēm un meitenēm, kas cieš no vardarbības kara zonās un konfliktu reģionos. Mēs apzināmies ciešanas, ko piedzīvo sievietes visā pasaulē, sievietes, kuras ir izvarotas, izmantotas, vai cietušas no uzbrukumiem vai kuras ir vardarbīgu parāžu upuri. Mēs izsakām savu solidaritāti piespiedu laulību un ar cieņu saistītu noziegumu, kas var ietvert visu no dzimumorgānu apgrauzīšanas sievietēm līdz slepkavībai, upuriem. Mēs apzināmies satraucošo apmēru, kādā Eiropā katru dienu pret sievietēm tiek pastrādāta dažāda veida vardarbība.

Vardarbība pret sievietēm ir problēma, kas attiecas uz daudzām politikas jomām. Tas ir skaidri norādīts rezolūcijas priekšlikumā par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, par kuru jūs rīt balsosiet. Vardarbība pret sievietēm nav tikai jautājums par noziegumu un netaisnību pret sievietēm, bet arī jautājums par vīriešiem, kuri ir vainīgi, un tas ir jautājums par līdztiesību. Vislabākā stratēģija šīs vardarbības apkarošanai ir visaptveroša pieeja un darbs, sākot ar vardarbības pret sievietēm plašu definēšanu.

Visā darbā saistībā ar līdztiesības veicināšanu Padome pamatojas uz līdztiesības integrācijas principu. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 2. un 3. pantu Padomei visās darbībās ir jāveicina vīriešu un sieviešu līdztiesība.

Padome vairākkārt un dažādos atšķirīgos kontekstos ir izvirzījusi problēmu par vardarbību pret sievietēm. Es gribētu sākt ar kaut ko pozitīvu. Viens no līdz šim visveiksmīgākajiem līdztiesības integrācijas piemēriem ES ir sieviešu un bruņoto konfliktu joma, kurā sāk parādīties saskaņotāka politika, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm.

Protams, Padomes spēju rīkoties šajā jomā ierobežo līgumā noteiktās pilnvaras, un dalībvalstis ir atbildīgas par jautājumiem, kas ietilpst to kompetencē, īpaši jautājumiem saistībā ar tiesiskumu un iekšlietām, kā arī veselības jautājumiem.

Dalībvalstīm ir tiesības izstrādāt pašām savus plānus, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm, bet tās gūst labumu arī no sadarbības. Taču tiek veikti pasākumi arī Eiropas līmenī. Uz dzimuma pamatotās vardarbības un cilvēku tirdzniecības izskaušana ir viena no sešām prioritāšu jomām, kas izklāstīta Komisijas ceļvedī par sieviešu un vīriešu līdztiesību 2006. — 2010. gadam. Saskaņā ar šo sadaļu Komisija atbalsta dalībvalstis salīdzināmas statistikas sagatavošanā, izpratnes palielināšanā, labas prakses apmaiņā un sadarbībā pētniecības jomā. Tagad mēs gaidām Komisijas jauno plānu par līdztiesību 2011.- 2015. gadam.

Stokholmas programma, kas jāpieņem nākamajā mēnesī, nodrošina sistēmu, lai risinātu daudzas bažas saistībā ar vardarbību pret sievietēm, ko paudis Eiropas Parlaments. Mēs gaidām nolīgumu par šo programmu, kā arī tā atbilstīgu īstenošanu.

Tikmēr daudz kas jau notiek ES līmenī, īpaši saistībā ar labāku izpratni, informācijas vākšanu un labas prakses apmaiņu. Daži no jums piedalījās prezidentūras nesen rīkotajā konferencē, kuras temats bija tieši stratēģijas vīriešu vardarbības pret sievietēm apkarošanai, un šī konference dalībniekiem sniedza iespēju dalīties pieredzē un apspriest turpmāko politiku.

Nozīmīgs ir bijis arī 2007. gada lēmums, ar ko tika izveidota programma *Daphne III*, kas ir bijusi tik svarīga vardarbības pret bērniem, jauniešiem un sievietēm apkarošanā. Es atzinīgi vērtēju ietekmi, kāda programmai *Daphne* ir bijusi un joprojām ir uz mūsu sabiedrību.

Savā rezolūcijā jūs pareizi uzsverat, ka trūkst regulāru un salīdzināmu datu par dažāda veida vardarbību pret sievietēm. Tāpat Padome labi apzinās to, cik svarīga ir pareizu un salīdzināmu datu vākšana, lai mēs spētu palielināt izpratni par vardarbības pret sievietēm problēmu Eiropas līmenī. Es ceru, ka Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts, ko kopīgi izveidoja Padome un Eiropas Parlaments, spēs dot nozīmīgu ieguldījumu šajā jomā. Padome jau ir veikusi konkrētus pasākumus, lai uzlabotu piekļuvi statistikai par vardarbību pret sievietēm. Padome ir strādājusi saskaņā ar Pekinas Rīcības platformu un ir pieņēmusi īpašus rādītājus trīs jomās, kuras šajā saistībā ir būtiskas: 1) vardarbība pret sievietēm mājās, 2) seksuāla uzbrukšana darba vietā un 3) sievietes un bruņoti konflikti. Mēs esam panākuši progresu, bet, protams, vēl daudz ir jāpaveic.

Daudzas no vismazāk aizsargātajām pasaules sievietēm dzīvo attīstības valstīs. Padome, to apzinoties, ir pieņēmusi virkni secinājumu par paziņojumu „Dzimumu līdztiesība un sieviešu līdzdalība sadarbībā attīstības jomā”, kuros mēs uzsveram to, cik svarīgi ir apkarot visa veida uz dzimumu pamatotas vardarbību, tostarp tādu vardarbīgu praksi un paražu kā dzimumorgānu apgraizīšana sievietēm. Taču mēs nedrīkstam apmierināties ar to vien. Realitāte Eiropas Savienībā ir arī dzimumorgānu apgraizīšana sievietēm, tā dēvētie goda noziegumi un piespiedu laulības.

Eiropas Parlaments nepārtraukti ir uzņēmies vadošo lomu, aicinot īstenot pasākumus pret vardarbīgām paražām. Saskaņā ar šo pieeju Padome apstiprināja savu apņēmību aizsargāt tās meitenes, kuras atbilstīgi Padomes pagājušā gadā pieņemtajiem secinājumiem par mazgadīgu meiteņu stāvokli ir visneaizsargātākās. Šajos secinājumos Padome uzsvēra, un es citēju, ka „visa veida vardarbības pret mazgadīgām meitenēm, tostarp vardarbīgu paražu un cilvēku tirdzniecības izskaušana ir izšķiroša, lai palielinātu sieviešu un meiteņu lomu, kā arī panāktu sieviešu un vīriešu līdztiesību sabiedrībā”.

Kā jau cienījamā deputāte uzsvēra sava jautājuma sākumā, vardarbībai pret sievietēm kaitīgi ietekmē sieviešu spēju piedalīties sociālajā, politiskajā un ekonomiskajā dzīvē. Sievietes, kas vardarbības dēļ ir izslēgtas no sociālajām aktivitātēm, arī nodarbinātības, ir pakļautas sociālas atstumtības un nabadzības riskam.

Tāpēc man jāatgriežas pie visaptverošās pieejas, ko es pieminēju sākumā, un vardarbības strukturālā rakstura, kas tika uzsvērts jautājumā Padomei. Pret sievietēm vēsta vardarbība liecina par vispārīgāku problēmu — līdztiesības trūkumu. Vardarbību apkarot palīdz plašākas kampaņas, kas veicina sieviešu lomas paplašināšanu. Sievietes, kurām ir brīva iespēja izmantot visu savu potenciālu, vardarbība skar mazāk kā tās sievietes, kurām nav šādas iespējas. Padome ir arī atkārtoti skaidrojusi, ka nepieciešams mazināt sieviešu nabadzību. Bieži vien nodarbinātība ir vislabākais veids, kā izkļūt no nabadzības. Ir jādara vairāk, lai veicinātu sieviešu līdzdalību darba tirgū. Ekonomiskās un sociālās krīzes sievietes padara ievainojamākas. Savā 2009. gada 30. novembra sanāksmē Padome ir paredzējusi pieņemt vairākus secinājumus par dzimumu līdztiesību: izaugsmes un nodarbinātības stiprināšana — ieguldījums Lisabonas stratēģijā pēc 2010. gada. Secinājumu mērķis ir nodrošināt, turpmākajās stratēģijās redzama vieta būs gan līdztiesības integrācijai, gan arī īpašiem līdztiesības pasākumiem.

Ņemot vērā, ka mēs atzīmējam ANO rezolūcijas, ar ko nosaka Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu, desmito gadadienu, mēs atzīstam šīs problēmas apmērus. Vienlaikus mēs atzinīgi vērtējam to, ka valstis sadarbojas, lai izbeigtu šo vardarbību. Liela daļa no mūsu darba, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm Eiropā, tiek veikta starptautiskā līmenī.

Savā nākamajā sanāksmē 2010. gada martā Apvienoto Nāciju Organizācijas Sieviešu stāvokļa komisija veiks Pekinas Rīcības platformas piecpadsmit gadu pārskatu. Zviedrijas prezidentūra jau ir sagatavojusi ziņojumu par progresu Eiropas Savienībā un tiem izaicinājumiem, kas joprojām pastāv. Ir paredzēts, ka 30. novembrī Padome pieņems virkni secinājumu šajā jautājumā. Pekinas Rīcības platforma mums nodrošina struktūru un ilgtermiņa darba kārtību attiecībā uz starptautisko dzimumu līdztiesības politiku. Padome ir aktīvi iesaistīta šajā darbā, turklāt liela daļa no šī darba ir veltīta tam, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm.

Vardarbības pret sievietēm problēmai nepastāv valstu robežu. Mums tā ir jārisina starptautiskā līmenī, gan Eiropā, gan ārpus tās. Mums ir jāpastiprina cīņa pret vardarbību uz dzimuma pamata savās starptautiskās misijās un mēs nedrīkstam pievērt acis uz vardarbību, kas tiek pastrādāta mājās, pret mūsu pašu iedzīvotājiem.

Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es atkartošu to, ko sacīju sākumā: civilizētā sabiedrībā nav vietas vardarbībai pret sievietēm. Es esmu pateicīga Parlamentam, ka tas šodien izvirzīja šo jautājumu. Jums ir

pilnīgs Padomes, šīs prezidentūras un visu to, kuri iestājas par to, kam tic, un aizstāv tiesiskuma, līdztiesības un solidaritātes principus, atbalsts.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atzīmējot Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu, Komisija vēlas atkārtoti paust savu stingro politisko apņēmību apkarot vardarbību pret sievietēm. Šī apņēmība ir atspoguļota Komisijas paziņojumā par Stokholmas programmu, kura prioritātēm ir ietverta nepieciešamība pievērst īpašu uzmanību bērnu tiesībām un īpaši neaizsargātu personu, tādu kā no vardarbības cietušu sieviešu un gados vecāku cilvēku aizsardzībai.

Ar savu ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībai 2006. – 2010. gadam Eiropas Komisija ir apņēmusies palīdzēt izskaust seksuālo vardarbību un vardarbību, kas saistīta ar cilvēku tirdzniecību. Vardarbības pret sievietēm apkarošana būs arī svarīga jaunās stratēģijas prioritāte, kas sekos ceļvedim un kas pašlaik tiek izstrādāta.

Taču vitāli svarīga ir arī praktisku pasākumu finansēšana uz vietas. Komisija šobrīd jau ir daudz izdarījusi, lai palīdzētu apkarot vardarbību Eiropā, īstenojot programmu *Daphne*. Tagad ir jāpaplašina tās darbība vardarbības novēršanas un upuru atbalsta jomā, veicot vairāk praktiskas dabas pasākumus.

Pirmkārt, Komisija ir noteikusi pasākumus programmas *Daphne III* kontekstā, lai īstenotu saskaņotāku ES stratēģiju pret bērniem, jauniešiem un sievietēm vērsta vardarbības apkarošanai. Pateicoties 2009. gada budžetam, kas bija aptuveni EUR 17 miljoni, Komisija tieši novirzīja līdzekļus riska grupām. Šis atbalsts tika sniegts papildus tai palīdzībai, ko nodrošināja valstu programmas.

Kā daļa no 2010. gada *Daphne III* darba programmas ir paredzēta ekspertu pārskata grupa. Šī grupa varēs palīdzēt noteikt nepieciešamos pasākumus Kopienas līmenī un veicināt kopēju pieeju dalībvalstīs.

Komisija arī sāks darbu pie svarīgas priekšizpētes, kas izvērtēs, vai ir iespējams un nepieciešams saskaņot tiesību aktus par seksuālo vardarbību un vardarbību pret bērniem ES līmenī. Šī pētījumu rezultāti tiks iesniegti 2010. gada rudenī. Komisija plāno piesaistīt pārstāvjus no dalībvalstu valdībām, Kopienas iestādēm, politiskajām grupām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, starptautiskajām organizācijām un tā tālāk ar mērķi izstrādāt skaidrāku Kopienas politiku.

Turklāt labas prakses, standartu un intervences modeļu apmaiņa jau ir bijusi diskusiju temats, kas Eiropas Noziedzības novēršanas tīkla vadībā tika organizētas 2007. gada decembrī.

Visbeidzot, ir būtiski uzsvērt, ka vardarbības pret sievietēm ekstrēmākie veidi ir jāapkaro ar visbargākajiem instrumentiem. Šajā saistībā martā Komisija ierosināja izmaiņas Eiropas krimināltiesību sistēmā saistībā ar cīņu pret cilvēku tirdzniecību un bērnu seksuālo izmantošanu, kas īpaši ietekmē vismazāk aizsargātās sievietes un meitenes.

Kas attiecas uz lūgumu organizēt Eiropas dienu vardarbības pret sievietēm apkarošanai, pēc padziļināta pētījuma Komisija ir secinājusi, ka būtu pārāgrī veikt šādu iniciatīvu, pirms ir izstrādāta īsta stratēģija vardarbības apkarošanai.

Tagad es vēlos dot vārdu savai kolēģei *Ferrero-Waldner* kundzei.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, kā jūs visi zināt, es vienmēr — acīmredzami pati būdama sieviete — esmu bijusi iesaistīta pret sievietēm vērsta vardarbības apkarošanā, bet arī sieviešu lomas palielināšanā kopumā ne tikai pēdējos piecos gados, būdama ārlietu komisāre, bet arī pirms tam būdama ministre. Tādēļ es gribētu piebilst dažus vārdus par šo jautājumu.

Kas attiecas uz pārējās pasaules iesaistīšanos, bez īpašiem pasākumiem attīstības valstīs, par kuriem nedaudz vēlāk pastāstīs mani kolēģi, vardarbības pret sievietēm apkarošana ir kļuvusi par būtisku aspektu ES politikā cilvēktiesību jomā, un šī darbība ir pastiprināta, ievērojot īpašas pamatnostādnes, kas pieņemtas 2008. gada decembrī.

Šo pamatnostādņu īstenošana īpaši izpaužas vietējā līmenī trešās valstīs, kurās ir pārstāvēta Eiropas Savienība. Apmēram 90 trešās valstīs ES dalībvalstu vēstniecības un Eiropas Komisijas delegācijas ir izstrādājušas pašas savus rīcības plānus, kuru mērķis ir īstenot šīs pamatnostādnes, kā arī izvirzījušas veselu sarakstu iniciatīvu, kas jāveic 2009.-2010. gadā.

Mēs sistemātiski raidām skaidru signālu: sieviešu tiesību pārkāpumus nevar attaisnot, aizbildinoties ar kultūras relativismu vai tradīcijām.

Šo sarunu kontekstā mēs piedāvāsim arī palīdzību sadarbības veidā, lai, piemēram, īstenotu īpašā referenta par vardarbību pret sievietēm ieteikumus stiprināt valsts iestādes, kuras atbild par dzimumu līdztiesības jautājumiem, vai patiesi atbalstīt izmaiņas tajos tiesību aktos, kas nodrošina sieviešu diskrimināciju.

Mūsu nedalītu uzmanību ir piesaistījis temats „Sievietes, miers un drošība”, kam velūtas Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 un 1820. Turklāt 2008. gada decembrī Eiropas Savienība pieņēma arī vispārēju pieeju šo rezolūciju īstenošanai.

Es uzskatu, ka tas nodrošinās kopēju principu pamatu gan darbībām saistībā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku, gan arī intervencēm, iesaistot Kopienas instrumentu izmantošanu. Šīm darbībām būtu jārada iespēja daudz efektīvāk integrēt „sieviešu” dimensiju visā konflikta ciklā, sākot no novēršanas, pārvaldības un krīžu atrisināšanas līdz miera konsolidācijai un atjaunošanai ilgtermiņā.

Es personīgi esmu saņēmusi atbalstu no 40 vadošām sievietēm visā pasaulē, lai dotu jaunu stimulu Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanai, 10 gadus pēc tās vēsturiskās pieņemšanas ierosinot, kā jūs zināt, ministru konferences organizēšanu. Šo ideju ir apstiprinājis ANO ģenerālsēkretārs *Ban Ki-moon* kungs, un es ar to ļoti lepojos. Taču, iespējams, vēl ievēriības cienīgāk ir tas, ka, gatavojoties šai ministru konferencei, aizvien lielāks skaits valstu un starptautisko organizāciju, tādu kā Āfrikas Savienība, ir nolēmusas pastiprināt centienus, lai veicinātu Rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanu, galvenokārt, izstrādājot savus valsts rīcības plānus.

Priekšsēdētājas kundze, noslēgumā es vēlos izteikt kādu personīgu piezīmi. Es augstu vērtēju iespējas, ko ES politikas jomas, gan iekšējās, gan ārējās, ir sniegušas vardarbības pret sievietēm apkarošanā, un es priecājos par atbalstu, ko tās kopumā ir saņēmušas. Es jūtos ļoti laimīga, redzot, ka rīcība, kas agrāk bieži vien bija tikai personīga apņemšanās, tagad pilnībā kļūst par kopīgiem centieniem.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Barbara Matera, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vardarbības pret sievietēm apkarošana ir ļoti svarīgs temats, kas prasa lielākus mūsu visu centienus un apņemību: Eiropas iestāžu, dalībvalstu un pilsoniskās sabiedrības centienus un apņemību.

Vardarbība pret sievietēm ir ne tikai cilvēktiesību pārkāpums, bet tā arī izraisa nopietnas individuālas un sociālas sekas, kuras nedrīkst ignorēt. Tādēļ šis jautājums ir jārisina dažādos līmeņos.

Kultūras līmenī mums jācinās pret priekšstatu, ka vispār ir iespējams jebkāds attaisnojums vardarbībai uz kultūras, reliģijas vai sociālu aspektu pamata. Mums ir jāorganizē informētības un izpratnes veicināšanas kampaņas, kas orientētas arī uz jauniešiem un kas tādējādi notiek skolās. Eiropas gada rīkošanai, ko vairākkārt aicinājis darīt Eiropas Parlaments, varētu būt pietiekama Eiropas un starptautiska ietekme, lai izveidotu saskaņotāku un efektīvāku politiku.

Politiskajā līmenī ir būtiski šo tematu iekļaut kā prioritāti valstu, Eiropas un starptautiskajā darba kārtībā. Tādēļ es uzskatu, ka ir atbilstīgi izveidot ciešāku saikni — un es tūlīt pabeigšu — starp Eiropas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju, lai mēs visi varam kopīgi strādāt vienā virzienā. Šajā saistībā paraugs bija Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāra vietnieces *Migiro* kundzes runa Eiropas Parlamentā. Tādēļ es vēlos, lai mūsu visu sadarbība kļūst vēl ciešāka.

Britta Thomsen, *S&D grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien, 25. novembrī, sievietes un vīrieši visā pasaulē atzīmē ANO Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu.

Vardarbība pret sievietēm ir būtisks sociāls jautājums, ko nedrīkst vienkārši sašaurināt līdz sieviešu jautājumam. Tas drīzāk attiecas uz cilvēktiesību, tiesību uz dzīvību un drošību pārkāpšanu. ANO lēš, ka septiņās no desmit sievietēm savā dzīves laikā piedzīvos vīriešu vardarbību. Patiesībā vīriešu vardarbība nogalina vairāk sieviešu kā malārija, ceļu satiksmes negadījumi, terorisms un karš kopā. Mēs vienkārši nevaram turpināt būt pasīvi vērotāji. Ir būtiski, lai mēs Eiropas Savienībā rīkojamies TAGAD. Komisijai pēc iespējas drīzāk ir jāiesniedz plāns ES politikai, lai apkarotu visa veida vardarbību pret sievietēm.

Ja mēs paskatāmies uz iniciatīvām, ko pieņēmušas dažādas dalībvalstis, ir pietiekami skaidrs, ka dažas valstis šo problēmu uztver nopietnāk nekā citas. Spānija, kas 1. janvārī pārņēms Padomes prezidentūru, vardarbības pret sievietēm apkarošanu ir izvirzījusi par prezidentūras darba kārtības prioritāti. Spānija ir vienīgā ES dalībvalsts, kura ir izveidojusi vardarbības novērošanas centru, kas katru gadu iesniedz ziņojumu par tendencēm saistībā ar vardarbību uz dzimuma pamata un regulāri atjaunina vislabāko iespējamo stratēģiju

šādas vardarbības apkarošanai. Atbalstīsim nākamās Spānijas prezidentūras iniciatīvu izveidot ES vardarbības novērošanas centru, kas dos labumu visām Eiropas sievietēm!

Antonyia Parvanova, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ne tikai Starptautiskās vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienas dēļ, apsverot rezolūciju par šo jautājumu, mums sev ir jāuzdod jautājums, vai mēs esam izdarījuši pietiekami daudz. Šodien Eiropā katra ceturtnā sieviete ir vardarbības, ļaunprātīgas izmantošanas ģimenē, izvarošanas, seksuālas izmantošanas vai sieviešu dzimumorgānu apgraižīšanas upuris.

Viens no visbriesmīgākajiem vardarbības uz dzimuma pamata piemēriem ir Kongo gadījums, kad kara laikā izvarošana tiek izmantota kā ierocis. Ir pienācis laiks visaptverošai ES stratēģijai, kuras rezultāts būtu konkrēts rīcības plāns visa veida vardarbības pret sievietēm, arī sieviešu tirdzniecības, apkarošanai.

Komisār, es gribu darīt jums zināmu, ka šodien, izskatot rezolūciju par Stokholmas programmu, mēs nobalsojām par grozījumu, kurā prasīta direktīva, Eiropas Rīcības plāns par vardarbību pret sievietēm, lai nodrošinātu vardarbības novēršanu, upuru aizsardzību un vainīgo saukšanu pie atbildības.

Es ceru, ka šoreiz mūsu kolēģi, jūs un arī Padome necitēs subsidiaritātes principu un ka ļoti drīz mēs ieviesīsim šo direktīvu un rīcības plānu. Mēs esam iesnieguši šo jautājumu arī Spānijas prezidentūrai, kas aktīvi atbalsta šādu prioritāti. Es ceru, ka tā būs mūsu visu prioritāte.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, patiešām ir nepieciešams izveidot skaidru juridisku pamatu, lai apkarotu visa veida vardarbību pret sievietēm.

Es arī mudinu Padomi un Komisiju pieņemt lēmumu par Eiropas politikas pilnīgu pietuvināšanu Kopienų tiesībām. Nevienu no ES dalībvalstīm nav izdevies atrisināt šīs problēmas tikai saviem spēkiem. Visās iestādēs visā Eiropā par galveno prioritāti jāklūst absolūtai neiecietībai pret jebkāda veida vardarbību pret sievietēm.

Parlamenta prasība, lai Padome un Komisijai izstrādā mērķtiecīgāku un saskaņotāku ES politikas plānu vardarbības pret sievietēm apkarošanai, tāpat kā vardarbības novērošanas centra izveide, kas jau tika pieminēts, ir solis pareizajā virzienā.

Turklāt es vēlos arī atgādināt Komisijai un Padomei savu lūgumu, lai vardarbība pret sievietēm, ievērojot ar cilvēktiesību pārkāpumu ar dzimumu saistīto dimensiju, tiktu risināta starptautiskā līmenī, jo īpaši pašreizējo un apspriešanas procesā esošo divpusējo asociācijas un starptautisko tirdzniecības nolīgumu kontekstā, kā norādīts arī manā ziņojumā par feminicīdu (sieviešu slepkavošanu), es arī vēlos pajautāt komisārei, vai viņa var sniegt precīzāku informāciju šajā jautājumā.

Noslēgumā es gribu apsveikt mūsu draugus no Kongo Asociācijas mieram un taisnīgumam, kuri atrodas sēžu zāles balkonā. Viņi ir mums pasnieguši šos ziedus, lai mēs katru dienu atcerētos, ka šī ir mūsu kopēja cīņa, kas mums jāizcīna kopīgi un arī kopīgi ar tiem cilvēkiem, kuri cieš un cīnās šajā jomā.

Marina Yannakoudakis, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vardarbība pret sievietēm, īpaši mājas apstākļos, ir jautājums, par kuru ir jārunā, un es apsveicu Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētāju par tā izvirzīšanu priekšplānā.

Tomēr mums ir jāatzīst, ka šis nav tikai dzimuma jautājums. Šis nav tikai līdztiesības jautājums. Patiešām, tas nav tikai cilvēktiesību jautājums, bet pirmkārt tas ir krimināltiesību jautājums. Un tādēļ, ka tas ir krimināltiesību jautājums, tā ir suverēnas valsts lieta, un tā risināšana ir valsts ziņa.

Saskaņā ar Eiropadomi, katra ceturtnā sieviete savā mūžā piedzīvo vardarbību ģimenē. Šajā jomā ES var rīkoties preventīvi, nodrošinot resursus izglītībai un labākai informētībai, kā arī uzsākot diskusiju par vardarbību ne tikai pret sievietēm, bet arī pret vīriešiem: saskaņā ar Apvienotās Iekšlietu ministriju, katrs sestais vīrietis cieš no vardarbības ģimenē.

Es nesenu apmeklēju *Elevate*, sieviešu aprūpes centru Londonā, lai runātu ar ģimenes vardarbības upuriem. Tie ir no visām sociāli ekonomiskām grupām. Nav tādas lietas kā stereotipi. Vardarbība ietekmē upuri, to ģimeni un bērnus. Tās ietekme ir gan iekšēja, gan uz ārpusi vērsta, un tā sagrauj cilvēku dzīves. Ceļš uz šo dzīvju atjaunošanu ir garš, un tam ir vajadzīgs atbalsts. *Elevate* projekts upuriem piedāvā drošu patvērumu un atbalstu, atjaunojot to pārliecību un spēju iekļauties sabiedrībā. Šādiem projektiem ir nepieciešams atbalsts, arī finansiāls atbalsts.

ES var rīkoties preventīvi, nojaucot dažus tabu attiecībā uz vardarbību, kas vērsta pret sievietēm, un vardarbību, kas vērsta pret vīriešiem. Tā ir joma, kuru mēs kā sabiedrība vairs nevaram atļauties ignorēt.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) *Svensson* kundze ir uzdevusi mutisku jautājumu par vardarbību pret sievietēm un iesniegusi rezolūcijas projektu. Rezolūcijas projektā viņa norāda, ka vardarbība sievietēm ir strukturāla un plaši izplatīta problēma visā Eiropā, kas rodas no sieviešu un vīriešu līdztiesības trūkuma.

Lai arī Holandes partija „Brīvībai” nespēj iesaistīties cīņā pret šo problēmu Eiropas līmenī, mēs tomēr atbalstām šos priekšlikumus un mudinām dalībvalstis individuāli veikt integrētas darbības. Partija „Brīvībai” ļoti stingri nosoda jebkādu vardarbību pret sievietēm. Tomēr Eiropā daudz vardarbības tiek vērstas pret musulmaņu sievietēm, īpaši mājas apstākļos. Tādēļ mums ir jāizskata arī tie gadījumi, kas saistīti ar vardarbību mājās, goda aizstāvēšanas noziegumiem un sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu, kas izriet no musulmaņu priekšstata par vīriešu un sieviešu lomām.

Lai gan partija „Brīvībai” par pilnīgi nepieņemamu uzskata jebkāda veida vardarbību pret sievietēm, šajā gadījumā mēs gribam pievērst uzmanību šim konkrētajam vardarbības veidam. Es gribu vēlreiz uzsvērt: tas ir absolūti nepieņemami. Šī iemesla dēļ mana partija vēlas stingri aicināt dalībvalstis apkarot šos vardarbības veidus un veikt īpašu darbību, lai izmeklētu ar musulmaņiem saistītu vardarbību pret sievietēm.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Ministres kundze, komisāri, arī es gribu atgādināt to, ko sacīja ministre: vardarbībai nav vietas civilizētā sabiedrībā. Mēs atzīmējam desmito gadadienu, kopš ANO ir pieņēmusi rezolūciju par vardarbības pret sievietēm apkarošanu. Klausoties jūsu un kolēģu deputātu runās, es sev uzdevu jautājumu, vai arī mūsu pēcteči pēc 10 vai 20 gadiem Parlamentā joprojām teiks, ka civilizētā sabiedrībā nav vietas vardarbībai. Protams, pašreizējais laiks nav mūsu sabiedrotais, jo mēs esam liecinieki vardarbības pieaugumam mūsu sabiedrībā. Zināmā mērā šis pieaugums ir saistīts ar plašsaziņas līdzekļu ietekmi, bet tāpat agresija pastiprinās arī krīzes laikā. Psiholoģi apgalvo, ka krīzes laikā agresija ir īpaši izplatīta. Vardarbība pret sievietēm noteikti ir problēma, taču, kā bieži saka vīrieši deputāti, arī vīrieši cieš no vardarbības. Diemžēl statistika joprojām liecina, ka 95 % no upuriem ir sievietes. Arī cilvēku tirdzniecības gadījumā 80 % upuru ir sievietes. Es uzskatu, ka šobrīd patiešām ir īstais laiks, lai Eiropas iestādes nopietnāk risinātu šo problēmu.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šodien miljoniem cilvēku un miljoniem sieviešu visā pasaulē skaļi protestē pret vardarbību uz dzimuma pamatu. Mēs šodien nevaram pievērt acis uz milzīgo sociālo postu, kas praktiski ilustrē varas attiecības, kuras visā vēstures gaitā ir bijušas nevienlīdzīgas. Nevar būt nekādu iemeslu, nekādu argumentu un nekāda pamata, lai to izprastu. Dažas sievietes tiek nogalinātas vienkārši tāpēc, ka viņas ir sievietes.

Piedzīvojot šādu situāciju, mūsu pienākums ir izmantot visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus, lai likvidētu vardarbību uz dzimuma pamata, un virzītos uz priekšu un izveidotu līdztiesīgāku sabiedrību, īstenojot drosmīgus un apņēmīgus juridiskus pasākumus. Šis pienākums ir saistošs mums visiem — Eiropas iestādēm, dalībvalstīm un organizācijām.

Piemēram, Spānija ir uzņēmusies skaidras saistības šajā kontekstā. Tiesību akti pret vardarbību uz dzimuma pamata ir nepieciešams un būtisks instruments. Tādēļ tam būtu jākalpo par piemēru pārējai Eiropai. Es varētu arī pieminēt izglītošanu līdztiesības jomā, stereotipu apkarošanu un juridisku palīdzību upuriem. Esmu pārliecināta, ka mēs varētu atsaukties uz daudziem citiem nepieciešamiem politikas virzieniem šajā jomā. Jaunā Spānijas prezidentūra cīņu pret vardarbību uz dzimuma pamata ir norādījusi par vienu no tās prioritārajiem mērķiem. Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi, un ticu, ka Parlaments stingri atbalstīs visas iniciatīvas šajā saistībā.

Mūsu centieniem ir jābūt kopīgiem, un mums ir jāsadarbojas. Tikai tad mēs varēsim atbalstīt miljoniem sieviešu dzimuma upurus, kas vairs nevar atļauties gaidīt nevienu minūti.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kā šajā sēžu zālē jau tika uzsvērts, vardarbība pret sievietēm patiešām ir ārkārtīgi nopietns jautājums, kuram mēs bieži vien nepievēršam pienācīgu uzmanību. Attīstības valstīs šīs problēmas izplatība ir biedējoša, īpaši valstīs, kurās plosās kari un konflikti. Izvarošana un seksuālā vardarbība pret meitenēm, sievietēm un bērniem ir sasniegusi epidēmiskus apmērus tādās kara plosītās Āfrikas valstīs kā Kongo, Somālija, Burundi un Libērija. Diemžēl milzīgs vardarbīgas aktu skaits nav tipisks tikai konfliktu skartajām valstīm. Tie ir acīmredzami plaši izplatīti pat vismierīgākajās un demokrātiskākajās valstīs pasaulē.

Mūsu pienākums ir veltīt uzmanību un pūliņus, lai sodītu tos, kuri ir vainīgi cilvēktiesību pārkāpumos, vienlaikus veltot centienus, lai palielinātu sieviešu drošību un nodrošinātu, ka seksuālās agresijas upuriem tiek sniegta pienācīga palīdzība, sākot no medicīniskās palīdzības līdz to reintegrācijai savās ģimenēs un sabiedrībā.

Visbeidzot, es vēlos jums atgādināt par pasākumiem, ko Attīstības komiteja bija veltījusi Starptautiskajai vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienai, un es gribu arī pateikties komisāram *De Gucht* kungam par šo pasākumu apmeklēšanu un interesi, ko viņš šajā jautājumā izrādīja, tāpat es vēlos pateikties komisārei *Ferrero-Waldner* kundzei par piedalīšanos šajās debatēs.

Silvia Costa (S&D). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos šo Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu veltīt žurnālistes un sievietes *Anna Politkovskaya* piemiņai, kas par savu patiesības mīlestību samaksāja ar dzīvību, konfliktos iesaistīto Āfrikas sieviešu un dažāda veida ciešanām pakļauto Eiropas sieviešu piemiņai, kuras bieži paliek nepamanītas.

Šie piemēri ir pretstats tam degradētajam patērētāja tēlam, ko plašsaziņas līdzekļi bieži attiecina uz sievietes identitāti, tādējādi palīdzot veidot kultūru, kurā sievietes ir apspiestas un pazemotas. Arī tas ir nopietns vardarbības veids, par kuru Eiropai ir jārunā un kurā tai ir jāiejaucas.

Mums steidzami ir jāizveido saskaņota Eiropas statistiskās uzskaites sistēma — tas jau ir vairākkārt sacīts — ar īpašu atsauci uz nepilngadīgajiem, cilvēku tirdzniecību, fizisko un seksuālo vardarbību, kā arī neaizsargāto kategoriju sievietēm, piemēram, imigrantēm. Taču mēs gribētu redzēt arī taustāmus rezultātus saistībā ar Eiropas Savienības pamatnostādņēm par sievietēm bruņotos konfliktos, ko komisāre jau iepriekš pieminēja, vismaz nodrošinot finansiālu un cita veida atbalstu projektiem, kurus bieži organizē mazas asociācijas, vietējās NVO, arī attiecīgajās valstīs saistībā ar reintegrāciju un palīdzības sniegšanu sievietēm, kas ir vardarbības upuri.

Mēs apzināties, ka šodien, pateicoties Lisabonas līgumam un Stokholmas programmai, mums ir jauna iespēja Kopienā iekļaut šo preventīvo rīcību.

Tomēr mums ir jāatklāj vēl viens vardarbības aspekts: konteksts, kādā notiek vardarbība. Jauniešu un nepilngadīgo vidū pieaug vardarbība, kas saistīta ar alkohola un narkotiku lietošanu, un, iespējams, mēs to nepieņemam pietiekami bieži, runājot par vardarbību pret sievietēm.

Joanna Senyszyn (S&D). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, miljoniem sieviešu tiek sistas, piedzīvo uzmākšanos, tiek pirktas, pārdotas, izzarotas un nogalinātas tikai tādēļ, ka viņas ir sievietes. Vairāk sieviešu mirst no pret viņām vērstās agresijas, nekā no vēža. Mums ir jāliek sabiedrībai saprast, ka modernā, demokrātiskā sabiedrībā nav vietas vardarbībai pret sievietēm. Sāksim ar politiku izglītošanu un politikas atbrīvošanu no to reliģiju ietekmes, kuras atļauj vīriešu dominēšanu. Tas ir būtisks nosacījums īstai līdztiesībai un vardarbības pārtraukšanai.

Manā valstī konservatīvais labējais spārns, kas atrodas garīdzniecības ietekmē, atskāš sievietēm pilnībā piešķirt cilvēktiesības. Viņi veicina patriarhālu ģimenes modeli, kurā sievietes loma aprobežojas ar virtuvi, bērniem un baznīcu. Sievietēm nav tiesību izdarīt abortu, un ir arī plāni viņām atņemt tiesības uz *in vitro* apaugļošanu. Idealizētā „Poļu māte”, kas varonīgi nes savu krustu sievu sitoša vīra veidā ir absurds, kam jāizrāda sociāla un juridiska pretestība.

Es vēlos arī visus laipni ielūgt konferenci par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, kas Eiropas Parlamentā 10. decembrī tiek organizēta pēc Polijas Sieviešu Tiesību centra iniciatīvas.

Pascale Gruny (PPE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropā ikdienas katra piektā sievietē kļūst par vardarbības upuri. Neatkarīgi no tās izpausmēm vardarbība pret sievietēm ir nepieņemama. Taču Eiropā joprojām daudzas sievietes un jaunietes apdraud agresija vai izmantošana.

Skaitļi ir satraucoši. Vardarbībai pret sievietēm ir daudzas izpausmes, un tā notiek visur: vardarbība mājās, seksuāla vardarbība, seksuāla uzmākšanās darbā, izvarošana, tostarp izvarošana attiecībās, un arī kā taktisks karš ārpus Eiropas.

Eiropā vardarbība ģimenē ir galvenais nāves un darbnespējas iemesls sievietēm vecumā no 16 līdz 44 gadiem. Pašlaik, kamēr mēs apspriežam šo ļoti nopietno jautājumu, sievietes cieš no vardarbības. Nepietiek runāt par to. Ir pienācis laiks rīkoties.

Eiropas Savienības pienākums ir aizsargāt savus vismazāk aizsargātos iedzīvotājus. Vardarbības pret sievietēm apkarošana ir cīņa par cilvēku pamattiesībām, un *Daphne* programma, kas atbalsta darbības visu veidu vardarbības apkarošanai, ir nepietiekama.

Jāapsver jauni pasākumi, lai izstrādātu saskaņotus Eiropas plānus. Es atbalstu iniciatīvu organizēt Eiropas gadu vardarbības pret sievietēm apkarošanai, ko mūsu iestāde aicina īstenot jau vairāk nekā desmit gadus.

Licia Ronzulli (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos vēlreiz atkārtot to, ko jau sacīja *Matera* kundze un *Stassen* kundze par vardarbību kultūras un reliģiozu iemeslu dēļ. Es gribu izmantot šo minūti, lai pastāstītu jums par kādu atgadījumu, kas ietekmēja mani personīgi kā brīvprātīgo vienā no manām misijām.

Tas ir stāsts par kādu sievieti, *Karin* stāsts, stāsts par sievieti, kura nevēlējās valkāt burku. Lai viņu sodītu, viņas vīrs uzlēja viņai skābi. Viņš to izdarīja naktī; viņš to izdarīja, kad viņa gulēja. *Karin* tagad valkā burku, nevis tāpēc, ka viņa to vēlas, bet tāpēc, lai apslēptu šī traģiskā uzbrukuma pēdas.

Es ceru, ka šī diena nepaliks kā kārtējā kalendāra diena, bet, ka tā spēs palīdzēt visām tām sievietēm, kuras piedzīvo vardarbību katru dienu, un ka mūsu vārdi varēs iemiesoties taustāmās darbībās un darbos.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, daudzas sievietes Eiropā un pasaulē katru dienu cīnās, lai izbeigtu vardarbību pret viņām, bet viņas nespēj un nedrīkst veikt šo cīņu vienas, jo šī vardarbība pret sievietēm, kurā lielākoties ir vainīgi vīrieši, ir arī vardarbība pret visu cilvēci.

Ir tikai pareizi, ka vīrieši arī iesaistās šajā cīņā. Tāpēc arī es iesaistos Baltās Lentas kampaņā. Sākotnēji vīriešu izveidota citiem vīriešiem, šī kampaņa aizsākās Kanādā pirms 20 gadiem. Kādu dienu grupa vīriešu nolēma, ka viņu pienākums ir mudināt citus vīriešus atklāti protestēt pret vardarbību, kas tiek veikta pret sievietēm. Šī baltā lenta ir simbols, tā ir arī neļķes simbols, kas atgādina par Kongo sieviešu cīņu pret ciešanām, kurām tās ir pakļautas katru dienu — tās tikko bija šeit.

Tāpēc es aicinu, lai pēc iespējas vairāk manu kolēģu pievienojas mums šajā cīņā pret vardarbību pret sievietēm, jo tāpat kā ir fiziska vardarbība, pastāv arī psiholoģiska vardarbība, un bieži, kā jūs zināt, vārdi spēj ievainot vairāk nekā sitieni.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - (RO) Vardarbība pret sievietēm tās dažādajās izpausmēs atšķiras atkarībā no ekonomiskās, kultūras un politiskās situācijas sabiedrībā. Tā var izpausties, sākot no psiholoģiskas un fiziskas izmantošanas ģimenē līdz piespiedu laulībām agrīnā vecumā un citām vardarbīgām parāzām. Jebkura vardarbības izpausme pret sievietēm ir nepieņemams cilvēktiesību pārkāpums un kavē dzimumu līdztiesību. Šāda veida vardarbība ir ļoti plaši izplatīta. Tās upuru skaits pārsniedz vēža upuru skaitu, un tā atstāj dziļas rētas cilvēka psihē un sabiedrības struktūrā. Tāpēc mums ir jāpalielina savi centieni, lai apkarotu šo problēmu.

ANO lēš, ka ļaunprātīga izmantošana ne tikai turpinās, bet patiesībā tās apmēri palielinās. Diemžēl šīs darbības vairākumā gadījumu netiek atzītas vai arī tiek vienkārši ignorētas. Es Rumānijā atbalstu ANO Iedzīvotāju fonda un ANO Informācijas centra vadīto kampaņu „Sievietes ēnās”. Tā ir paredzēta, lai veicinātu sabiedrības informētību par šīs problēmas nopietnību.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vardarbība pret sievietēm ir briesmīgs cilvēktiesību pārkāpums neatkarīgi no tās veida, ieskaitot piespiedu laulības, sišanu un izvarošanu. Manuprāt, termins „goda slepkavība” ir īpaši atbaidošs, jo tajā nav nekā godājama. Goda slepkavības ir derdzīgs noziegums, un mums ir jādara viss iespējamais, lai to apkarotu.

Drīzumā tiks parakstīts Lisabonas līgums, un tāpēc īpaši svarīga kā šī līguma papildinājums būs Pamattiesību harta. Tāpēc mums Eiropas Savienībā ir jādara viss iespējamais, lai apkarotu šādu vardarbību.

Jau tika minēts, ka izvarošanu var izmantot kā kara ieroci. Jau tika pieminēta Kongo, kur šīs briesmīgās darbības notiek gadiem, un kur izvarotāji par saviem upuriem izvēlas mazus bērnus un vecas sievietes. Mēs esam pieņēmuši daudzas programmas, un *Ferrero-Waldner* kundze norādīja to, ka viņa ir vērsusies pie sievietēm valdībā visā pasaulē. Acīmredzami ar to nepietiek. Šī nav tikai sieviešu problēma. Tā ir problēma ikvienam pasaules iedzīvotājam. Mums Eiropas Savienībā ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai uzlabotu šo situāciju.

Małgorzata Handzlik (PPE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējos gados ir daudzkaršojušās iniciatīvas, lai atbalstītu vardarbības pret sievietēm izskaušanu. Diemžēl šī parādība turpina pastāvēt Eiropā neatkarīgi no sieviešu vecuma, viņu izglītības vai sociālā stāvokļa. Tāpēc mums ir jāturpina uzsvērt, ka vardarbība pret sievietēm nav ne dabiska, ne arī neizbēgama. Vardarbība pret sievietēm jebkur pasaulē ir vienkārši noziegums un tiesību uz dzīvi, personisko cieņu, drošības un fiziskās un mentālās neaizskaramības pārkāpums. Runāšana par vardarbību nenozīmē tikai norādīt uz sievietēm kā uz upuriem, bet galvenokārt ir nepieciešams pašus par sevi nosodīt šos vardarbības aktus un to vaininiekus, kurus nedrīkst atstāt nesodītus. Mums ir nepieciešama ilgtermiņa vīriešu un sieviešu izglītošana, kas likvidētu stereotipus un liktu ikvienam saprast nepieciešamību apkarot šo parādību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Es ceru, ka šī Starptautiskā vardarbības pret sievietēm izskaušanas diena iezīmēs sākumu klusuma sienas sagraušanai un tās nevienlīdzības likvidēšanai, kura joprojām pastāv mūsu sabiedrībā saistībā ar šo īsteno postu, kas iespaido miljoniem sieviešu Eiropas Savienībā un visā pasaulē.

Vardarbība pret sievietēm ir cilvēktiesību pārkāpums un šķērslis viņu līdzdalībai sociālajā un politiskajā dzīvē, sabiedriskajā dzīvē un darbā, kas neļauj sievietēm būt pilnīgiem pilsoņiem. Lai gan dažādās vardarbības izpausmes ir atšķirīgas arī no kultūras un tradīcijām, kā jau tika minēts, kapitālisma ekonomika un sociālās krīzes padara sievietes vieglāk ievainojamas, saasinot viņu izmantošanu un novedot viņas pie nabadzības un atstumtības, kas veicina arī sieviešu tirdzniecību un prostitūciju.

Tāpēc ir izšķiroši svarīgi, lai mēs konsolidētu finanšu resursus ar politikas virzieniem, kas ir patiesi vērsti uz sieviešu lomas sabiedrībā un vienlīdzīgu tiesību veicināšanu, un lai mēs īstenotu reālus plānus visa veida vardarbības pret sievietēm apkarošanai, vienlaikus izskaužot joprojām pastāvošo diskrimināciju un aizsargājot upurus.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 2000. gadus Eiropā iezīmē likumu par drošību skaita palielināšanās: novērošana, represijas, aizturēšana un apcietinājums.

Ar šiem politikas virzieniem saistītie budžeti ir sasnieguši maksimālus apmērus. Taču vardarbība pret sievietēm nav mazinājusies. Piemēram, 2008. gadā Francijā 156 sievietes ir mirušas no ievainojumiem, ko izraisījis viņu vīrs, un gandrīz katra desmitā sieviete ir vardarbības upuris laulībā. Drošības pasākumi, kas ieviesti videonovērošanai, pieteikumam iesniegšanai vai biometrijai neatbilst reālajām sieviešu drošības vajadzībām.

Šī vardarbība ietekmē visas sievietes visās valstīs neatkarīgi no viņu izcelsmes, sociālās piederības vai reliģijas. Tā ir saistīta ar diskrimināciju uz dzimuma pamata. Seksisms tieši tāpat kā rasisms ir neatkarīgas personības statusa liegšana otrai personai.

Kā mēs apkarojam seksismu? Mums ir nepieciešama stingra politiska griba informēt, novērst un aizsargāt, politiska griba atcelt visa veida diskrimināciju, kurā sakņojas vardarbība. Vai vairāk nekā puses visu Eiropas iedzīvotāju, citiem vārdiem, sieviešu, drošība, nav tā vērtā, lai veiktu būtisku politisku ieguldījumu?

Åsa Torstensson, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Svensson kundze, godājamie deputāti, paldies par ļoti svarīgām debatēm! Vīriešu vardarbībai pret sievietēm ir daudz motīvu, un tā var izpausties daudzos veidos, bet neaizsargātība un sāpes ir vienādas neatkarīgi no tā, kas ir cietušais.

Ir labi, ka Komisija veic tik daudz iniciatīvu šajā jomā, un es ceru, ka Eiropas sadarbība būs spēks vardarbības apkarošanai un līdztiesības stiprināšanai un ka mēs strādāsim stratēģiski. Daudzi no jums Parlamentā ir prasījuši īstenot šo iniciatīvu un darbību.

Es gribu atkārtot, ka vardarbība pret sievietēm ir Zviedrijas prezidentūras prioritāte: 1. Kā Parlaments uzsvēra, saistībā ar Stokholmas programmu, kas tiks pieņemta nākamajā mēnesī, būs lielākas iespējas risināt šīs problēmas attiecībā uz sievietēm, kuras ir pakļautas vardarbībai.

2. Prezidentūra 9. novembrī organizēja konferenci, kurā dalībvalstīm un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem bija iespēja dalīties savā pieredzē un informācijā par vardarbības pret sievietēm apkarošanu. Rudenī prezidentūra organizēja arī konferenci Briselē par cilvēku tirdzniecības upuriem, lai uzsvērtu vajadzību pēc pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz cietušajiem, kā arī koncentrēšanos uz sadarbību ar cilvēku tirdzniecības izcelsmes valstīm.

Es vēlos izteikt savu pateicību par šīm ārkārtīgi svarīgajām debatēm. Ceļš ir garš, un šķēršļu ir daudz, bet mūsu redzējumam ir jābūt vardarbības pret sievietēm pārtraukšanai.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, man ir tikai dažas noslēguma piezīmes, bet vispirms es gribu pateikties visiem deputātiem, kas runāja šajās debatēs, kuras ir ļoti izšķirošas debates. Šis ir viens no visbrutālākajiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem, kuri ir ļoti plaši izplatīti ne tikai attīstības valstīs. Mēs daudz runājam par Kongo, bet mums būtu jārunā arī par citām attīstības valstīm, piemēram, Pakistānu. Iepriekšējā vakarā pēc sanāksmes Parlamentā es skatījos televīziju, un 24/24 kanālā tika rādīta programma par pārkāpumiem pret sievietēm Pakistānā. Tas bija šausmīgi, vienkārši šausmīgi. Bet tā ir arī patiesība. Viens no deputātiem minēja piemēru par sievieti, kas negribēja valkāt burku.

Ir acīmredzami, ka konflikts saasinās un padara pārkāpumus pret sievietēm nopietnākus, ka seksuāla vardarbība tiek izmantota kā kara ierocis, ka pēc kāda laika kļūst redzams, ka sociālā struktūra un tradicionālo

kopienų kohēzija ir sagrauta, ir pārkāpta, ka ētika izzūd un ka rodas situācija, kad šos šausminošos uzbrukumus sievietēm un bērniem veic ne tikai nemiernieki un karavīri, bet arī vienkāršie iedzīvotāji.

Vairāki deputāti jautāja, vai ir iespējams pieņemt Eiropas direktīvu par vardarbību pret sievietēm, kura nodrošinātu vardarbības novēršanu, upuru aizsardzību un vainīgo personu sodīšanu. Diemžēl es nedomāju, ka tam ir juridisks pamats. Lisabonas līgumā ir juridisks pamats dažām konkrētām darbībām, ko var veikt ...

(FR) ... īpaši attiecībā uz cilvēku tirdzniecību, bērnu seksuālu izmantošanu un bērnu pornogrāfiju. Lisabonas līgumā uz to ir skaidra atsauce, bet Vispārējā cilvēktiesību deklarācija kā tāda nav juridisks pamats direktīvas pieņemšanai.

Taču es joprojām uzskatu, ka Komisijai jāturpina izmantot dažādie šīs problēmas apkarošanas veidi, īpaši ar tādu programmu palīdzību, kuras ir vērstas ne tikai uz attīstības valstīm, bet arī konkrētām neaizsargātām grupām un mūsu pašu dalībvalstīm, jo arī šeit, mūsu Eiropas Savienībā, kam patiešām pasaulei būtu jārada piemērs cilvēktiesību un sieviešu tiesību aizsardzībā, joprojām pastāv problēmas.

Jūs varat paļauties uz to, ka Komisija — gan pašreizējā, gan nākamā — turpinās īstenot un attīstīt šo darbību tā vienkāršā iemesla dēļ, ka mēs to uzskatām par nepieciešamu. Jautājums nav par to, kā viens no jums ierosināja, vai dalībvalstīm, Komisijai vai Eiropas Savienībai būtu jāuzņemas iniciatīva. Es domāju, ka mums visos līmeņos un visās mūsu atbildības jomās patiešām ir jāpatur prātā šī problēma.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽²⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu šai rezolūcijai un aicinu Komisiju pasludināt Vardarbības pret sievietēm izskaušanas gadu. Es uzskatu, ka šajā gadījumā dalībvalstis ātrāk uzlabos savus tiesību aktus vardarbības pret sievietēm apkarošanas jomā, īpaši apkarojot vardarbību ģimenē, kā arī efektīvi īsteno valsts rīcības programmas vardarbības pret sievietēm apkarošanai. Dalībvalstīm ir jāizveido vienota sistēma vardarbības pret sievietēm samazināšanai, kas apvienotu vardarbības novēršanas, aizsardzības un palīdzības pasākumus. Ir ļoti svarīgi, lai šī būtu viena no prioritātēm, kad darbu sāks jaunā Komisija un Spānija pārņems Padomes prezidentūru.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Šodien ir Starptautiskā vardarbības pret sievietēm izskaušanas diena. Vardarbība pret sievietēm pastāv visur un visos slāņos, starp bagātām un nabadzīgām, izglītotām un neizglītotām, sociāli aktīvām un atstumtām, bet aizvien turpina pastāvēt plaši izplatīts un strukturāls aklums saistībā ar šo problēmu. Šī rezolūcija aicina veidot mērķtiecīgāku un saskaņotāku ES politikas plānu visa veida vardarbības pret sievietēm apkarošanai, kā noteikts ES Ceļvedī par sieviešu un vīriešu līdztiesību. Ir jāuzlabo valstu tiesību akti un politikas jomas, izstrādājot visaptverošus valsts rīcības plānus vardarbības novēršanai, upuru aizsardzībai un vainīgo personu sodīšanai. Īrijā pagājušajā gadā 1947 sievietes un 3269 bērni tika uzņemti patversmēs. Kopš 1996. gada ir nogalinātas vairāk kā 120 sievietes, lielu daļu ir bijuši partneri vai bijušie partneri. ES pētījumi ir parādījuši, ka katra piektā sieviete ir cietusi no sava partnera, un 25 % no Eiropā pastrādātās vardarbības ir vīriešu uzbrukumi savai sievai vai partnerei. Vardarbība ģimenē tiecas kontrolēt un sagraut cilvēka garu. Ziņojumi par Īrijas valdības plānotajiem samazinājumiem 30 % apmērā attiecībā uz dažiem dienestiem uzskatāmi ilustrē par valdības apņēmības trūkumu vardarbības novēršanas, upuru aizsardzības un vainīgo personu sodīšanas jomā.

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Eiropā katra piektā sieviete ir pakļauta vardarbībai ģimenē. Maltā no 2009. gada janvāra līdz oktobrim tika ziņots par 467 vardarbības gadījumiem ģimenē, taču šie skaitļi visticamāk pilnībā neatspoguļo šo problēmu Maltā. Tāpat maldinoša ir citu dalībvalstu statistika. Tas ir tādēļ,

(2) Sk. protokolu.

ka sievietes bieži baidās tikt pārprastas iestādēs un tiesu struktūrās. Šajā rezolūcijā ir izklāstīts, ka šī vardarbība papildus tās kriminālajam raksturam ir arī diskriminācijas un nevienlīdzības — ES atbildības jomas — jautājums. Priekšlikums pareizi koncentrējas uz vainīgo saukšanu pie atbildības. Ir svarīgi, lai nav juridisku nepilnību, kas ļauj vainīgajiem palikt nesodītiem. Taču vienlaikus ir jāapsver arī agresīvo partneru rehabilitācija, lai novērstu turpmāku vardarbības atkārtošanos. Dažās dalībvalstīs nav pietiekami apmācīta personāla, lai upuriem nodrošinātu pietiekamu atbalstu, palīdzību un padomu. Nepietiek ar patversmju izveidi upuriem. Šādām sievietēm ir nepieciešama valdības palīdzība atgriezties darba tirgū, lai iegūtu patiesu ekonomisko neatkarību no sava agresīvā partnera. Ir jāpastiprina apmācību programmas upuriem, kas ļautu viņiem pilnībā atgriezties sabiedrībā, un ES būtu jāizmanto savas pilnvaras, lai pilnā mērā risinātu šādas nepārprotamas nevienlīdzības.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – Vardarbība pret sievietēm rada nopietnas bažas pasaulē. Sievietes — un bērni — ir visneaizsargātākā sabiedrības daļa, kam visbiežāk nākas piedzīvot vardarbību. Piemēram, tiek lēsts, ka Eiropā 20-25 % sieviešu savas pieauguša cilvēka dzīves laikā ir fiziskas vardarbības upuri, bet 10 % sieviešu ir jāpakļaujas pat seksuālai vardarbībai. Kas attiecas uz vardarbību ģimenē, 98 % gadījumos vīrieši vērš vardarbību pret sievietēm, un tādēļ mums tā jāuzlūko kā ar dzimumu saistīts jautājums. Runājot par vardarbību, mēs runājam ne tikai par fizisku vardarbību: un tāpat iepriekš minētie skaitļi būtībā ir daudz lielāki.

Es uzskatu, ka mēs nevaram pieņemt šādus rādītājus un realitāti, kas jo īpaši ietekmē sievietes. Eiropas sociālisti jau sen ir aicinājuši izveidot efektīvu aizsardzību un izstrādāt lietderīgas programmas. *Daphne* programma ir labs iesākums, bet mums jādara vairāk ES dalībvalstu līmenī. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka Spānijas prezidentūra ir nolēmusi padarīt cīņu pret vardarbību par prioritāti. Nevienu sociālu problēmu nevar pilnībā atrisināt tikai sešos mēnešos. Tādēļ es darīšu visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka Beļģijas un Ungārijas prezidentūras turpina Spānijas iesākto darbu.

Lívia Járóka (PPE), rakstiski. – Piespiedu sterilizācija ir viens no smagākajiem vardarbības pret sievietēm veidiem un nepieļaujams cilvēktiesību pārkāpums. Dažās dalībvalstīs romu sievietes ir pakļautas piespiedu sterilizācijai, lai samazinātu „augsto, neveselīgo” dzimstības līmeni viņu vidū. Par spīti tam, ka dažas lietas ir iesniegtas tiesā un tiesas spriedumi ir par labu upuriem, vairākumā gadījumu joprojām nav saņemta atbilstīga kompensācija un oficiāla atvainošana. Te es gribu paust atzinību par premjerministra *Jan Fischer* atvainošanos, kā arī Čehijas valdības neseno priekšlikumu, kurā prasīts, lai, sākot no 2009. gada 31. decembra, Veselības ministrija veic virkni pasākumu, nodrošinot, ka šādi pārkāpumi vairs neatkārtojas. Es ceru, ka Čehijas iniciatīvai pievienosies arī citas valstis, piemēram, Slovākija, un izveidos mehānismu, lai nodrošinātu atbilstīgu kompensāciju sievietēm, kuru reproduktīvās spējas ir iznīcinātas bez viņu piekrišanas. Ir nepieciešams, lai dalībvalstis nevilcinoties izmeklētu ārkārtējos cilvēktiesību pārkāpumus pret romu sievietēm, soda vainīgos, un nodrošina, ka visi upuri ir identificēti un viņiem ir izmaksāta kompensācija. Eiropas valstu kopīgais mērķis ir visu mūsu kontinentā dzīvojošo sieviešu veselības un fiziskās neaizskaramības aizsardzība.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Šķiet, ka kopējā kampaņā par cilvēktiesību aizsardzību, vardarbības pret sievietēm problēmai, tostarp vardarbībai ģimenē, ir pievērsti pārāk maz uzmanības. ANO 2008. gada kampaņā, lai pasaules mērogā izbeigtu vardarbību pret sievietēm, tika atklāts, ka sievietes vecumā no 15 līdz 44 gadiem izvarošana un vardarbība apdraud vairāk nekā vēzis, ceļu satiksmes negadījumi, karš un malārija. Pašā Eiropas Savienībā 40-50 % sieviešu ir ziņojušas par seksuālu uzmākšanos darbā. Tiek lēsts, ka no 500 000 līdz 2 miljoniem cilvēku, un vairākums no tiem ir sievietes un bērni, ik gadu kļūst par cilvēku tirdzniecības upuriem, kas ar varu iesaistīti prostitūcijā, piespiedu darbā un dažāda veida verdzībā. Tādēļ es priecājos par to, ka Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas sagatavotajā rezolūcijā ir sniegta sīkāka informācija par šo problēmu. Ir svarīgi saskaņot pieeju vardarbības pret sievietēm apkarošanai, kā dēļ šiem centieniem jāklūst efektīvākiem. Tāpat ir svarīgi sniegt pareizo palīdzību sievietēm un visiem tiem, kuri jau ir kļuvuši par vardarbības upuriem. Taču ne mazāk svarīgi ir, lai sabiedrība apzinātos, ka vardarbība ģimenē nedrīkst kļūt par neērtu problēmu, kas cieši noslēgti tiek glabāta četrās sienās.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (SK) Šodien, 25. novembris, ir ne tikai Starptautiskā vardarbības pret sievietēm izskaušanas diena, bet arī diena, kad kristīgā pasaule piemin Svēto Katrīnu no Aleksandrijas, kura 4. gadsimtā tika ieslodzīta cietumā un kļuva par vardarbības upuri, mocekli sirdsapziņas un vārda brīvības idejas vārdā. Daži cilvēki pārspilē vardarbības problēmu tā, ka man reizēm rodas iespaids, it kā mums, sievietēm, nebūtu citu problēmu. Es esmu cieši pārliecināta, ka lielākoties sievietes daudz vairāk satrauc nabadzība, veselības apsvērumi, izglītība, vērtība, kāda viņu darbam ir viņu ģimenes dzīvē, un citi apstākļi viņu dzīvē.

Taču, neraugoties uz to, mums jāatzīst, ka arī vardarbība ir problēma. Tā ir problēma, kas ir civilizētas sabiedrības necienīga, problēma, kas mazina cilvēka cieņu. Taču es esmu nākusi pie slēdziena, ka Eiropas Parlamentā pastāv politiski korekta vardarbība un politiski nekorekta vardarbība, jo tas var būt vienīgais iemesls, kādēļ mans grozījums, kurā nosodīta sieviešu piespiedu sterilizācija un vardarbīga grūtniecības pārtraukšana, neguva atbalstu FEMM komitejas atbalstu.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Ir milzīgs kauns, ka Eiropā joprojām ir tik daudz vardarbības gadījumu. Īpašu satraukumu būtu jārada tam, ka par ievērojamu vardarbības gadījumu skaitu netiek iesniegti ziņojumi policijā, īpaši ņemot vērā to, ka ir šādu nopietnu noziegumu, tādu kā izvarošana, gadījumi. Neviena vardarbības pret sievietēm izskaušanas stratēģija nevar būt veiksmīga, ja upuri attiecīgajām iestādēm neiesniedz ziņojumu par notikušo vardarbību. Tiesību aktiem ir jānodrošina apņēmīga reakcija šajā jomā, lai upuri var atgūt ticību taisnīgumam, kā arī tādēļ, lai būtu iespējams aizsargāt gan upurus, gan visu sabiedrību kopumā no šādiem gadījumiem nākotnē. Bažas būtu jārada tam, ka vairākās ES dalībvalstīs, tostarp Polijā, spriedumi, ko piemēro seksuālas dabas noziegumiem, ir ļoti saudzīgi, turklāt to izpilde bieži tiek atlikta. Kā piemēru mēs varam minēt to, ka 40 % spriedumu, kas Polijā ir piemēroti par izvarošānu, ir nosacīti atlikti cietumsods. Šāda saudzīga soda piemērošana patiesībā ir pļauka upuru sejā no tiesu puses, kuras tik viegli raugās uz pāridarījumu upuriem. Nopietna pieeja vardarbības pret sievietēm problēmai prasa bargāk sodīt šīs vardarbības veicējus, lai nodrošinātu taisnīgu atbildību par pāridarījumu, kā arī nākotnē sabiedrību padarītu drošāku.

14. Politiska risinājuma rašana attiecībā uz pirātismu Somālijas krastu tuvumā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par politiska risinājuma rašanu attiecībā uz pirātismu Somālijas krastu tuvumā.

Carl Bildt, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, esmu pateicīgs par šo iespēju īsumā pārrunāt notikumus Somālijā un jo īpaši ļoti nopietno pirātisma izraisīto problēmu Somālijas krastu tuvumā.

Es neiedziļināšos šī jautājuma vēsturē, taču šī valsts ir grūtībās jau vairāk nekā 18 gadu, humanitārais stāvoklis tajā ir briesmīgs, un nesaskaņas valda visā valstī. Ir uzsākts process attiecībā uz federālo pagaidu valdību, taču, maigi izsakoties, šī valdība ir vāja, un ir vajadzīgi starptautiskās sabiedrības īpaši pūliņi, lai pakāpeniski panāktu mieru un izveidotu sava veida funkcionējošu valsti, kas atjaunotu zināmu stabilitāti šajā briesmīgi nomocītajā teritorijā.

Pirātisms ir patiešām ļoti nopietns drauds. Lai pret to cīnītos, pasākumi lielā mērā ir jāīsteno pašā valstī, kas, kā tika minēts, ir ļoti sarežģīti, ņemot vērā pašreizējo situāciju tajā. Attiecīgi, kā esat pamanījuši, šobrīd mūsu pūliņi ir vērsti uz praktisku palīdzību valstij un tās iedzīvotājiem, ko var sniegt ārpus Somālijas. Protams, kā jūs droši vien zināt, mēs risinām sarunas par turpmākiem pasākumiem šajā jomā.

Runājot par konkrēto pirātisma problēmu, jūras operācija *Atalanta* joprojām veiksmīgi tiek īstenota Somālijas piekrastē. Visi Pasaules pārtikas programmas sūtījumi ir droši nogādāti Somālijā no Mombasas uz Mogadišo un Berberu. Kopš 2009. gada maija sākuma Adenas līcī nav notikuši veiksmīgi uzbrukumi. Tas vismaz zināmā mērā ir ES dalībvalstu un pārējās starptautiskās sabiedrības, kas palīdzēja veidot vērienīgu ar kuģniecību saistītu aktīvu augsta līmeņa paaudzi, nopelns. Šajā ierobežotajā sakarībā operācijas panākumu pamatā ir arī cieša sadarbība starp civilajām jūrniecības aprindām un ES operācijas galveno mītni, kas atrodas Norsvudā, Apvienotajā Karalistē. Tā ļāva pilnveidot pārvaldības paraugpraksi, kuru jūrnieki arvien vairāk ievēro. Ļoti efektīvi tika ieviesti arī koordinētie mehānismi komercpārvaldījumu aizsardzībai jūrā Adenas līcī.

Tāpēc pašlaik var teikt, ka pirātisms Adenas līcī ir ierobežots, taču tas joprojām pastāv. Tādēļ Padome nolēma pagarināt pirātisma apkarošanas operāciju līdz 2010. gada decembrim. Tas nozīmē, ka mums ir jāpalielina mūsu pašreizējie centieni un jāuztur vajadzīgais militāro resursu līmenis. Tajā pašā laikā mēs ceram, ka tuvāko dienu laikā tiks paplašināta ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. AL1846.

Neskatoties uz manis teikto, mēs nedrīkstam būt pašpmierināti. Pirāti turpina izvērst savu darbību tālāk uz austrumiem Indijas okeānā, un līdz ar lietus perioda beigām mēs nesam pieredzējam jaunu uzbrukumu uzliesmojumu Seišelu salu ziemeļos un ziemeļaustrumos, kas ir diezgan tālu. Šobrīd pēc uzbrukumiem tā dēvētajā Somālijas baseinā ir sagūstīti vismaz 11 kuģi; kopējais sagūstīto apkalpes locekļu skaits ir 250.

Operācija *Atalanta* ir uzlabojusi mūsu iespējas šajā attāļajā jūras apgabalā. Seišelu salās izvietota papildu patruļas lidmašīna, un es varu paziņot, ka Seišelu salās patruļēs arī Zviedrijas jūras patruļas lidmašīna, un tas

ir noderīgi. Šobrīd jau darbojas papildu aizsardzības pasākumi, vai tie tiek plānoti valstu līmenī, un Francija un nesen arī Spānija piedāvāja atbilstošu un efektīvu atbalstu.

Runa ir arī par starptautiski atzītā tranzīta koridora aizsardzību Adenas līcī. Tas ir ieteicamais maršruts Adenas līcī, un aizsardzība jūrā tiek nodrošināta visiem kuģiem, neatkarīgi no tā, kādu valsti tie pārstāv. Šobrīd šajā reģionā ir izvietotas Eiropas Savienības un NATO jūras spēku vienības un ASV koalīcijas jūras spēki. To patruļas ir ļoti labi koordinētas, un ir nodrošināta ļoti svarīgā sadarbība izlūkošanas jomā, kas ir nepieciešama šāda veida operācijai.

Ķīna tagad vēlas iesaistīties šajā koordinētajā mehānismā un piedalīties aizsardzības pasākumos. Tas nozīmē, ka pašreizējie mehānismi būs jāattīsta un jāpaplašina. Laika gaitā tas varētu nodrošināt to, ka Ķīna, un iespējams arī citas jūras spēku lielvaras, uzņemsies daļēju atbildību. Arī citas valstis — Krievija, Indija un Japāna — ir izvietojušas savus ar kuģniecību saistītus aktīvus, un tām būtu jāpiedāvā pēc iespējas drīzāk iesaistīties šajā mehānismā. Panākumu pamatā, protams, ir koordinācija.

Es zinu, ka Parlamentu interesē samērā sarežģītais jautājums par tiesas prāvu pret aizdomās turētiem pirātiem, ko arestējušas vai apzinājušas *Atalanta* vienības. Šobrīd Kenijas cietumos ir ieslodzīti 75 aizdomās turētie. Tiesisko procesu veidoja deviņas dažādas tiesas prāvas, un tika radīts vērienīgs papildu slogs Kenijas tiesu sistēmai. Protams, ir svarīgi, lai šīs tiesas prāvas notiktu pareizi, lai uzturētu *Atalanta* nodrošināto iebiedēšanas efektu un vispārējo ticamību mūsu pūliņiem apkārt pirātismu. Nesen parakstītā vienošanās ar Seišelu salām, par kuru, manuprāt, jūs zināt, par aizdomās turēto pirātu pārvešanu, ir svarīgs papildu ieguldījums šajā jautājumā. Pirātisms ir ļoti ienesīgs bizness, un ir svarīgi, lai visu mūsu dažādo darbību mērķis būtu mazināt jebkādu iespēju pirātiem turpināt pelnīt ar šādām patiesi nicināmām darbībām.

Galu galā, protams, mūsu darbības jūrā neaizstāj darbības, kas jāveic Somālijā vai saistībā ar šo valsti, taču, kā jau minēju, šajā jomā ir grūti gūt tūlītējus panākumus. Mums būs jāturpina jūras operācija, un, pirmkārt, mums ir jābūt gataviem ievērot ilgtermiņa saistības attiecībā uz militārajiem līdzekļiem. Otrkārt, mums ir jāuzlabo koordinācijas sadarbība starp visām šajā operācijā iesaistītajām lielvarām un starptautiskajām organizācijām. Un, treškārt, mums arī ir jāpalīdz uzlabot reģionālās jūras transporta iespējas, jo mēs nevaram uzņemt visu nastu. Šajā jautājumā būtiska loma būs jūrniecības starptautiskajām organizācijām, piemēram, pirātu kontaktgrupai.

Visbeidzot, tā ir viena no jomām, kur pēdējo gadu laikā esam apliecinājuši EDAP iespējas. Vēl pirms pāris gadiem reti kurš no pat vispretenciozākajiem klātesošajiem būtu varējis paredzēt Eiropas Savienības ar kuģniecību saistītu aktīvu izmantošanu Adenas līcī vai Indijas okeānā. Absolūti nepieciešamie humanitārie un citi apsvērumi izraisīja operāciju, kas iespēju robežās līdz šim izrādījusies samērā veiksmīga, taču nelolosim ilūzijas. Mums joprojām ir daudz darba. Mums ir jāatbalsta šī operācija, un šajā ziņā ļoti svarīgs ir Parlamenta atbalsts.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, šoreiz viss Somālijas jautājums kopumā tiek skatīts plašākā mērogā, risinot šī posta iemeslu arī ar ilgspējīgām metodēm. Komisija vienmēr ir uzskatījusi, ka vienīgais veids, kā pilnībā izskaust pirātismu, ir novērst tā cēloņus, piemēram, nestabilitāti Somālijā, risināt problēmas attīstības jomā šajā valstī, proti, ļoti lielu nabadzību, tajā skaitā masveida analfabētismu un neaizsargātību.

Tāpēc ir būtiski īstenot visaptverošu pieeju, lai risinātu jautājumus saistībā ar drošību un attīstību Somālijā, kas jau tika minēti. Lai to nodrošinātu, ir jāizveido funkcionējoša valsts, kas spēj ieviest likumus un nodrošināt vismaz pamatpakalpojumus. Vidēji ilgā laikā vai ilgtermiņā priekšnosacījumi, kas vajadzīgi, lai izskaustu pašreiz Somālijā pastāvošo pamudinājumu nodarboties ar pirātismu, ir pārvaldība, tajā skaitā iestāžu izveide un drošība, izglītība un ekonomiskā attīstība.

Runājot par drošību, ir jārikojas nekavējoties. Kā zināms, Āfrikas Savienībai ir centrālā loma, vismaz attiecībā uz AMISOM — Āfrikas Savienības spēkiem, kas garantē Mogadišo federālās pagaidu valdības drošību. Āfrikas Miera nodrošināšanas fondā Eiropas Savienība ir nozīmīgs AMISOM atbalstītājs, nodrošinot līdzekļus Āfrikas Savienības spēku atbalstam. Ir pabeigts jaunais ieguldījumu nolīgums par EUR 60 miljoniem. Tā ir daļa no Komisijas solījuma, ko tā izteica konferencē Briselē šī gada aprīlī. 2008.-2013. gada kopīgas stratēģijas dokumentā definēts Komisijas atbalsts Somālijai, un, konkrēti runājot, EK Somālijas atbalsta programmas kopējais budžets ir EUR 215,4 miljoni no Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļiem, ko paredzēts piešķirt laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam.

Drīz būs ES pirmās jūras operācijas *Atalanta* gadadiena. Šī operācija ir veiksmīga, un tā īsteno preventīvos pasākumus pirātisma jomā, kā arī uzlabo kuģošanas kopienas informētību par labākajiem pašaizsardzības

pasākumiem. Taču mēs visi zinām, ka mums priekšā vēl ir daudz darba. Paralēli *Atalanta* operācijai Komisija izmanto stabilitātes instrumentu — finanšu instrumentu, lai, kā Padomes priekšsēdētājs tikko minēja, atbalstītu Kenijas tiesu sistēmu, jo Kenija ir apņēmusies ierosināt lietu pret nodotajiem aizdomās turētajiem pirātiem, kas apzināti šajā operācijā, un nedrīkst pieļaut, ka pārkāpumi paliek nesodīti. Šajā atbalstā Kenijas tieslietu sistēmai ietilpst dažādi veikspējas palielināšanas pasākumi attiecībā uz apsūdzību, policiju, tiesu un ieslodzījuma vietu pakalpojumiem. Programma tiek īstenota UNODC ietvaros, un tās izmaksas ir EUR 1,75 miljoni.

Plašākā kontekstā reģionālās jūras transporta iespēju attīstība ir arī svarīgs aspekts, lai uzturētu drošību šajā apgabalā. Komisija atbalsta tā dēvētā Starptautiskās Jūrnieceības organizācijas Džibutijas rīcības kodeksa ieviešanu, izmantojot stabilitātes instrumentu. Programma, kas saistīta ar noteiktiem svarīgiem jūras ceļiem, ieskaitot Āfrikas ragu un Adenas līča reģionu, palīdzēs Džibutijā izveidot reģionālu mācību centru jūras lietās. Šajā centrā galvenā uzmanība būs vērsta uz jūras administrācijas darbinieku, amatpersonu un attiecīgā reģiona krasta apsardzes darbinieku, to skaitā darbinieku no Somālijas, Puntlendas un Somālilendas, ja iespējams, veikspējas palielināšanu un apmācību. 2009. gadā finansējumu paredzēts piešķirt arī reģionālam informācijas apmaiņas centram Sanā, Jemenā. Šis programmas pirmais posms, kā arī tehniskā priekšizpēte jau ir uzsākta.

Nobeigumā es vēlos runāt par vēl kādu svarīgu jautājumu. Komisija izstrādā integrētu jūrnieceības politiku, arī attiecībā uz ārējo dimensiju, kā arī integrētu jūrnieceības pārraudzību dažādos sektoros un reģionos, lai veicinātu izpratni par situāciju jūrnieceībā attiecībā uz darbībām jūrā, kas cita starpā ietekmē arī kuģošanas drošību un drošumu, kā arī attiecībā uz vispārējo tiesību aktu ievērošanu.

Pašreizējā Zviedrijas prezidentūra ir uzsākusi nopietnu darbu, lai nodrošinātu ES jūrnieceības politikas pīlāru savstarpējo saskaņotību, kas nodrošina saikni starp Kopienas darbībām un otrā pīlāra, īpaši Eiropas Aizsardzības aģentūras, darbu. Mūsaprāt, kuģošanas pārraudzības integrācija var lielā mērā palīdzēt ES operācijām cīņā pret pirātismu, jo, apkopojot no dažādiem avotiem iegūtus kuģošanas pārraudzības datus, varas iestādes, kas darbojas jūrā, var pieņemt lēmumus un rīkoties, ņemot vērā pamatotu informāciju.

Visas šīs dažādās darbības, kas minētas arī EP rezolūcijā, kas tika pieņemta pagājušā gada oktobrī, ir pamats Komisijas ieguldījumam cīņā pret pirātismu.

Cristiana Muscardini, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs ar lielu gandarījumu atbalstām *Atalanta* misijas pagarināšanu.

Es pati esmu strādājusi apmēram 10 gadus, lai risinātu Somālijā valdošo problēmu, un es nevaru noliegt to, ka pārāk bieži Eiropas rīcība ir bijusi novēlota.

Situācija Somālijā ar katru dienu kļūst arvien dramatiskāka, ko veicina starptautiskais terorisms, kā arī pirātisma problēma un cilvēces traģēdija, ko piedzīvo vairāki miljoni cilvēku, īpaši sievietes un bērni, kas cieš no vardarbības un ikdienā cieš badu, un kas pārāk bieži ir spiesti doties bēgļu gaitās pāri tuksnesim, lai meklētu pajumti Eiropā.

Paralēli cīņai pret terorismu mums arī jāīsteno tādas darbības, kas dod jaunu cerību attiecībā uz šī reģiona ekonomiku, un Eiropai ir jākontrolē situācija bēgļu nometnēs Lībijā. Mēs esam saņēmuši ziņojumus par ļoti nopietnu situāciju šajās nometnēs attiecībā uz vardarbību un cilvēktiesību pārkāpumiem, kas bieži vērsti pret Somālijas sievietēm.

Kad Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa risināja šo jautājumu, *Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari kungs*, Somālijas pagaidu valdības ANO pastāvīgais pārstāvis, norādīja, ka Somālijā nabadzību padziļināja nelegālā zvejniecība Somālijas piekrastē un ka daudzi pirāti kādreiz bija zvejnieki, kuriem ticis liegts taisnīgums vai uzmanība.

Tāpēc mums ir nopietni jācīnās pret terorismu, taču ir arī jācenšas nodrošināt taisnīgumu, dot cerību un uzlabot ekonomisko situāciju valstī, kas kara gadu laikā ir daudz cietusi.

Roberto Gualtieri, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šo debašu, kā arī rezolūcijas, ko Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa pieņems rītdien, mērķis ir apliecināt spēcīgu atbalstu Eiropas Savienības centieniem apkarot pirātismu. Tajā pašā laikā mēs vēlamies paust bažas par dramatisko situāciju Somālijā, kas pastiprina vajadzību nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu stabilitāti šajā valstī un novērstu pirātisma cēloņus.

Atalanta misija tiek veiksmīgi īstenota. Tās laikā ir piegādāta palīdzība 300 000 tonnu apmērā, un ir uzlabota drošība Adenas līcī visās jūras satiksmes jomās, kas apliecina EDAP iespējas un pievienoto darbības un politisko vērtību.

Tajā pašā laikā Eiropai Savienībai un Āfrikas Savienībai ir vairāk jāiesaistās, lai nodrošinātu atbalstu Džibutijas procesa īstenošanai, un, lai gan mums ir zināmas iespējamās grūtības un riski, mēs atbalstām EDAP misijas darbību Somālijā, ko sākusī izpētīt Padome.

Tāpēc mēs ceram, ka attiecībā uz grozījumiem un debatēm, visas grupas palīdzēs atbalstīt šo vēstījumu un neizmantos dramatisko situāciju, kāda tā ir, piemēram, Somālijā, kā attaisnojumu tam, lai veicinātu politisku kritiku atsevišķās valstīs, kurām nav nekāda sakara ar šīm debatēm un ar Parlamenta darbu.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lai apkarotu pirātismu, mums ir jāatbalsta sociālā attīstība un demokrātijas attīstība Somālijā. Mēs arī vēlamies panākt to, lai ar *Atalanta* operāciju no pirātu uzbrukumiem aizsargātu Eiropas kuģus, kas zvejo Indijas okeāna dienvidos, tāpat kā tiek aizsargāti tirdzniecības kuģi. Mēs lūdzam nodrošināt militāro eskortu, jo tas ir visefektīvākais un arī lētākais risinājums, ko iesaka Starptautiskā Jūrniecības organizācija. Mēs arī vēlamies, lai tās personas, kas ir apcietinātas un apsūdzētas par pirātismu, tiktu tiesātas šī reģiona valstīs, kā noteikts Kenijas un Seišelu salu 2008. gada marta nolīgumā.

Tas ir tāpēc, ka zvejas kuģiem ir reāls un arvien lielāks risks, ka tiem šajā reģionā uzbruks vai tos nolaupīs. Jāatceras, ka Parlaments pirms gada norādīja uz šo situāciju, taču pat Komisija atzina, ka šajā jautājumā nekas nav izdarīts, un tikmēr pirāti turpina uzbrukumus.

Pēdējais upuris — „*Alakrana*” — tika turēts gūstā gandrīz 50 dienas. Jāatceras arī tas, ka šie kuģi zvejo saskaņā ar Eiropas zivsaimniecības nolīgumu. Tie likumīgi darbojas starptautiskos ūdeņos un ūdeņos, ko kontrolē kompetentās iestādes.

Tāpēc mums būtu jāuzlabo šāda veida kuģu aizsardzība.

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, padomes priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! *Atalanta* operācija ir veiksmīgs ES ieguldījums drošības nodrošināšanas jomā Āfrikas ragā, un šī operācija būtu jāturpina. Taču ES ir arī plašāka kopējā atbildība. Tā paredz arī pievērst uzmanību gadījumiem, kad nelegāls toksisko atkritumu eksports vai nelegālā zveja kaitē Somālijas interesēm. Tādēļ mums jāīsteno konsekventa pieeja, lai kontrolētu šos jautājumus.

Rezolūcijā, par kuru mēs balsosim rīt, ir divas kļūdas un mēs tās neatbalstām. Nav pareizi tagad mainīt *Atalanta* pilnvaras attiecībā uz darbības teritorijas paplašināšanu un Parlamenta deputātu mēģinājumu izvērst šīs pilnvaras, iekļaujot arī zvejniecību. Mēs nevēlamies, lai šīs pilnvaras tiktu mainītas.

Otrkārt, ļoti apšaubāms ir jautājums par Eiropas Drošības un aizsardzības politikas (EDAP) apmācību misijas īstenošanu, jo tā nav pienācīgi pamatota un nesniegs uzskatāmu ieguldījumu Somālijas valsts veidošanā. Mums būtu jāievēro piesardzības princips, nevis jārikojas sasteigti.

Willy Meyer, GUE/NGL grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, mēs pilnībā atbalstām Ferrero-Waldner kundzes paziņojuma pirmo daļu. Tāda patiešām ir problēmas būtība un cēlonis. Mums ir jāatrisina problēmas cēlonis, jo tikai tad mēs varēsim rast militāru risinājumu, izmantojot gaisa spēkus vai sauszemes spēkus. Runājot par jūras spēkiem, virsnieks, kas ir atbildīgs par operāciju *Atalanta*, vakar ļoti skaidri norādīja, ka nepastāv risinājums pirātisma problēmai, kas būtu jūras spēku rokās. Es vēlos Parlamenta deputātiem atgādināt to, ka Amerikas Savienotās Valstis mēģināja ieviest risinājumu, kas paredzēja militāro sauszemes spēku iesaistīšanos, taču tas izrādījās neveiksmīgs.

Tāpēc nebūtu pareizi piekerties attīstības atbalstam un risinājumiem, kas saistīti ar šīs valsts vadīšanu. Militārs risinājums nav iespējams, un nav iespējams arī privatizēt bruņoto spēku funkcijas, kā to vēlas Spānijas valdība. To nevar panākt, armijas vietā izvietojot ar kara ieročiem bruņotus privātu apsardzes firmu darbiniekus. Nē, tas noteikti nav pareizais risinājums. Pareizi būtu izbeigt visa veida pirātismu, tas ir, izbeigt pirātismu Somālijā un arī citās valstīs, kas rada postījumus Somālijas teritoriālajos ūdeņos.

Niki Tzavela, EFD grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, starptautiskie novērotāji norādīja, ka pirātisma problēmu varētu atrisināt, nodrošinot politisko stabilitāti šajā reģionā. Mēs visi to vēlamies, īpaši Grieķija, jo Grieķijas kuģi ļoti cieš no pirātisma šajā reģionā.

Komisāres kundze, jūsu teiktais mani patīkami pārsteidza. Līdz šim starptautiskie plašsaziņas līdzekļi un citi informācijas avoti ziņoja tikai par progresu militāro operāciju jomā. Jūs mani atbrūņojāt, jo es gribēju jums jautāt, kāds ir līdzšinējais politisko spēku progress šajā valstī, jo šobrīd mēs galveno uzmanību pievēršam politiskās stabilitātes nodrošināšanai Somālijā, kas ir vajadzīga, lai atrisinātu šo problēmu. Paldies par jūsu sniegto informāciju, un, jāteic, ka šī informācija būtu ļoti noderīga, ja Eiropas Parlamentam un plašsaziņas līdzekļiem, kas saistīti ar politisku iejaukšanos, būtu pieejama plašāka informācija.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāj! Spānija tikko piedzīvoja smagu situāciju, kad kuģi „*Alakrana*” un visus tā apkalpes locekļus šantāžēja un pazemoja, un viņiem draudēja lielas briesmas.

Spānijas valdību sauc pie atbildības Spānijā, kā tas parasti ir šādās situācijās. Šajā Parlamentā mēs runāsim tikai un vienīgi par Eiropu. Tādēļ jānorāda, ka gadu pēc tam, kad mēs lūdzām ievērot diplomātijas principus un apņemties pildīt saistības, rezultāts bija pozitīvs.

Taču *Atalanta* operācija ir nepietiekama. Tai ir jābūt plašākai un elastīgākai. Tai būtu jāaizsargā ne tikai tie ceļi, pa kuriem tiek sūtīta humāna palīdzība, bet arī tie, pa kuriem kuģo Kopienas zvejas un tirdzniecības kuģi. Šie kuģi ir jāaizsargā, un tāpēc rezolūcijā, kuru plānojam pieņemt rīt, mums būtu jāaicina Eiropas Parlaments un tā iestādes uzņemt noteiktas saistības.

Mēs vēlamies atbalstīt valstu stingro nostāju aizsargāt savus kuģus ar bruņotajiem spēkiem, lai atturētu un vajadzības gadījumā likumīgi atvairītu pirātu darbības. Mēs nedrīkstam atbalstīt palīdzības lūgšanu uzņēmumiem, kas darbojas privātās drošības sektorā, jo tas, saskaņā ar SJO sniegto informāciju, rada nevajadzīgas vardarbības risku. Mēs nedrīkstam atbalstīt valdību pasīvu un diletantisku attieksmi, kas atvieglo pirātu dzīvi. Tā vietā mums ir jāveicina diplomātija un jāatbalsta palīdzības sniegšana Somālijai, kā arī jācinās pret nepamatotu maksu, kas tiek noteikta par potenciāli nelikumīgu zveju.

Kopienas kuģi zvejo saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem. Tas ir likumīgi, un šie kuģi ir jāaizsargā. Tas ir Kopienas iestāžu pienākums.

Said El Khadraoui (S&D). – (NL) Sarežģītā un bistamā situācija Somālijā, un tās ietekme uz šī reģiona stabilitāti rada lielas bažas mums visiem. Tajā pašā laikā visa pasaule redzēja, kādas problēmas šajā valstī izraisījis jūras pirātisms un kā tas ietekmē kuģošanu plašākos ūdeņos Somālijas tuvumā. Lai risinātu šo problēmu, acīmredzami ir vajadzīga integrēta pieeja, kā jau minēja komisāre B. Ferrero-Waldner kundze.

Es vēlos izmantot šo iespēju un izteikt atzinību par lielisko darbu, kas līdz šim paveikts *Atalanta* misijas laikā. Šo cilvēku paveiktajam ir ļoti liela nozīme, jo šīs zonas pieejamība ir ļoti svarīga starptautiskai tirdzniecībai un preču pārvadāšanai. Mēs vēlamies, lai jūrnieki, kas strādā uz tirdzniecības kuģiem, un zvejnieki, kas strādā šajā reģionā, varētu droši veikt savu darbu. Mūsaprāt, tas ir ļoti svarīgi. Tāpēc mēs aicinām arī turpmāk atbalstīt šīs misijas darbu. Protams, padomāsim, ko vēl mēs varam darīt, un, kā komisāres kundze pareizi teica, tajā pašā laikā šī problēma būtu jārisina jau pašā tās pamatā, efektīvi un no dažādiem skatu punktiem.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Somālija pastāvīgi atrodas ārkārtas stāvoklī, un tajā nav bijis valdības jau gandrīz 20 gadu. Eiropas Savienībai ir jāpalīdz to mainīt, un tāpēc mēs atbalstām Komisijas darbu. Taču mēs ļoti skeptiski vērtējam jauno Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) misiju un plānu apmācīt 2000 kareivju, lai nodrošinātu pagaidu valdību Somālijā.

Kāds ir šīs misijas patiesais mērķis? Kāda ir Somālijas kopējā politiskā koncepcija? Kādu pievienoto vērtību mēs varam nodrošināt pašreizējiem ASV un Francijas apmācību projektiem? Mums nav skaidrs, kā šī misija veicinās valsts izveidi. Vai pagaidu valdība ir likumīga? Kāpēc mēs to atbalstām? Kā mēs varam domāt, ka rezultātu sasniegsim, iesaistot bruņotos spēkus? Kā panākt to, lai pēc apmācībām kareivjiem nebūtu jāiesaistās karadarbībā? Mūsaprāt, joprojām ir pārāk daudz neskaidru jautājumu par šo misiju, lai varētu sākt tai gatavoties. Bet galvenais, es neredzu, kādu vērtību var pievienot Eiropas Savienība, un, manuprāt, būtu lietderīgāk šo naudu izlietot citiem Komisijas projektiem, kuri jau darbojas.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lai mēģinātu saprast, kas notiek Indijas okeāna ūdeņos, mums ir saprātīgi jāatrisina pirātisma problēma, iztiekot bez demagoģiskiem apgalvojumiem un neieņemot partiju politisko stāju. Es to saku, neskatoties uz apgalvojumiem, ko diemžēl, man nācās dzirdēt šajā Parlamentā. Daži Parlamenta deputāti savās runās veltīja pārmetumus Spānijai. Es vēlos norādīt, ka šī valdība bija svarīga, lai veicinātu un attīstītu operāciju *Atalanta*, kas šodien tiek slavēta. Taču ir skaidrs, ka šī operācija nav pietiekama, un tā ir jāpastiprina.

Tāpēc es vēlos aicināt Padomi pastiprināt šo operāciju, paplašināt tās pārraudzībā esošās aizsargājamās teritorijas, palielināt personāla skaitu un personāla pilnvaras. Es runāju, piemēram, par to ostu uzraudzību, no kurām atiet pirātu bāzes kuģi. Tomēr ir skaidrs, ka Somālijā valdošo problēmu nevar atrisināt tikai ar operāciju *Atalanta*. Tāpēc es vēlos izmantot iespēju un aicināt visas iesaistītās puses izveidot kopīgu stratēģiju, lai risinātu šo Somālijā valdošo problēmu. Šai stratēģijai būtu jāparedz atbalsts attīstībai un politiskais dialogs ar federālo pagaidu valdību.

Es arī aicinu Padomi veidot jaunu operāciju, kas darbotos paralēli *Atalanta*. Šī operācija palīdzētu apmācīt un sagatavot Somālijas federālās valdības drošības spēkus, tajā pašā laikā īstenojot saistības nodrošināt cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu.

(Runātāja piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Vai deputāte uzskata par bezatbildīgu apgalvojumu, ka Spānijas valdībai būtu jāuzņemas atbildība Spānijā un ka šajā Parlamentā mums būtu galvenokārt jāapspriež Eiropa un Eiropas pasākumi operācijas *Atalanta* atbalstam?

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) *Grandes Pascual* kungs, lūdzu, nemētājieties ar vārdiem! Man šķiet bezatbildīgi tas, ka jūs izmantojat jums doto iespēju izteikties, lai vēltu pārmētumus Spānijas valdībai.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ir skaidrs, ka Somālijas pirāti apdraud starptautisko kuģošanu. Pirātisms ne tikai ietekmē jūras transporta izmaksas un uzticamību, bet, galvenokārt, tas arī liedz Somālijā nogādāt starptautisko humāno palīdzību, tādējādi palielinot pārtikas trūkumu valstī. Tomēr jāteic, ka visvairāk cieš valstis ar senām tirdzniecības kuģošanas tradīcijām, piemēram, Grieķija un citas Vidusjūras reģiona valstis. Es saprotu, ka ES misijas cīņai pret pirātismu mērķis ir aizsargāt jūras kanālu pie Āfrikas raga, un tas ir svarīgi. Taču mums jāsaprot, ka lietas, kuras mums šķita iespējamas tikai iedomu un filmu pasaulē un par kurām es bērnībā lasīju pasaku grāmatās, ir kļuvušas par īstenību, un tās ir acīmredzams drauds. Tāpēc mums ir jārikojas saskaņoti un jāpārlicina Padome un Komisija īstenot vairāk politisku iniciatīvu.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Spānijai pirātisms ir ļoti svarīgs jautājums, jo tas attiecas uz mūsu zvejas kuģiem. Es apsveicu ar kuģa „*Alakrana*” atbrīvošanu un vēlos izteikt atzinību šī kuģa zvejniekiem, īpašniekam un Spānijas valdībai par ieguldīto darbu.

Zvejas kuģi ir viens no pirātu mērķiem, tie sniedz iespēju saņemt gūstekņus, un, šķiet, pirātiem ir grūti neizmantot šādu iespēju. Kā minēja Padomes pārstāvi, pirāti izmanto modernākas taktikas gan jūrā, gan uz sauszemes. Tie gūst peļņu, un dalībvalstīm ir jārikojas.

Operācija ES NAVFOR *Somalia* (operācija *Atalanta*) bija veiksmīga, un komisāres kundze minēja, ka ir īstenoti vairāki pasākumi, taču ir vajadzīgs vairāk šādu operāciju, un tās ir jāuzlabo. Zvejas kuģi vairs nedrīkst būt viegls mērķis, tie ir jāaizsargā, un ir jāpaplašina teritorija, kurā šie kuģi tiktu aizsargāti.

Bet galvenais, ir vajadzīgs risinājums sauszemes teritorijās, jo problēmas cēlonis meklējams uz sauszemes: kā Komisija jau minēja, ir jānodrošina stabila demokrācija. Mēs lūdzam Komisiju organizēt augstākā līmeņa sanāksmi par pirātismu šajā reģionā, lai risinātu jautājumus, kas rada problēmas jūrā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Protams, arī es esmu gandarīts par laimīgajām beigām „*Alakrana*” lietā, taču baidos, ka diemžēl, visticamāk būs vēl citi līdzīgi gadījumi. Kā jau tika minēts, ir svarīgi paturēt prātā, ka pirāti izmanto ne tikai nabadzību, bet arī nepilnības un robus sistēmā, kas nedarbojas.

Protams, ir skumji un žēl, ka jūrnieki tiek nolaupīti, jo, galu galā, viņi tikai veic savu darbu, taču ir arī nožēlojami tas, ka to, ka valstī nav valdības, Somālijā un šajā reģionā kopumā izmanto, lai nodarbotos ar nelegālo zveju vai izmestu piesārņojošos atkritumus. *De Grandes Pascual* kungs, diemžēl tā ir patiesība.

Protams, mēs neatbalstām nekāda veida pirātismu. Taču, lai to apkarotu, nepietiks ar kareivjiem un algotņiem. Patiesībā, tas pat varētu būt neproduktīvi un varētu saasināt konfliktu, īpaši, ņemot vērā to, ka, lai izvērstu savu darbību jūrā, daži kuģu īpašnieki uzņemas pārāk lielu risku un iziet jūrā tālāk par aizsargātajām teritorijām, un tas rada draudus, ko vienmēr ir ļoti sarežģīti novērst.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kamēr Indijas okeānā plaukst un zeļ nelegālā zveja, Kópienas floti noteikti nevar uzskatīt par nelegālu, kā tika minēts iepriekš. Kópienas flotes zveja ir legāla, ko apliecina atļaujas, kuras izdotas saskaņā ar Eiropas Kopienu un Seišelu Salu Republiku

partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē un Indijas okeāna tunzivju komisiju (IOTC), kas regulē un pārvalda tunzivju zveju šajā reģionā.

Otrkārt, visi Kopienas kuģi ir aprīkoti ar satelītnovērošanas sistēmu, kas ļauj zivsaimniecības un militārajām iestādēm tos jebkurā laikā dislocēt reālajā laikā.

Treškārt, uz Kopienas flotes kuģiem ir novērotāji, un uz šiem kuģiem tiek ievērots stingrs režīms ar zvejas darbību saistītas informācijas pierakstīšanā zvejas žurnālā un paraugu iegūšanā. Uz šiem kuģiem arī tiek ievērots aizliegums pārkraut preces atklātā jūrā, un tiek veikti citi pasākumi.

Visbeidzot, visa Kopienas flote ir atbilstoši reģistrēta IOTC reģionālās flotes reģistrā. Personīgi es vēlos, lai Komisija un Padome apliecinātu, ka Eiropas flotes zveja šajā reģionā ir pilnīgi likumīga.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt lielu pateicību un iesākumā gribu teikt, ka, manuprāt, *Bildt* kungs un komisāres kundze šodien sniedza ļoti labu un uzticamu informāciju. Šī informācija apliecina to, ka Eiropas Savienības pūliņi galvenokārt ir vērsti uz divām jomām. Pirmkārt, tā ir humānā palīdzība, otrkārt, — militārā darbība, un par laimi abas šīs darbības jomas tiek īstenotas arvien efektīvāk. Taču saki, vai vismaz tāda pati nozīme nebūtu jāpievērš Somālijas valsts veidošanai, jo galu galā tā ir valsts, kurā nav īstas varas? Vai nevajadzētu veidot arī vietējo policiju un pamata militāros spēkus? Manuprāt, ja pēdējam no minētajiem jautājumiem netiks pievērsta tāda uzmanība kā pirmajiem diviem, būs grūti gūt panākumus ilgtermiņā.

Carl Bildt, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es runāšu ļoti īsi. Somālijā valda nopietna problēma, un tā tas ir jau 20 gadu. Mēs runājam par pirātismu, taču nedrīkst aizmirst arī šobrīd ļoti sliktu humanitāro situāciju. Neaizmirsīsim arī terorisma problēmu un nestabilitāti šajā reģionā.

Ar laiku mums jāmēģina atrisināt visas šīs problēmas, taču būsīm reālisti. Starptautiskā sabiedrība, Apvienoto Nāciju Organizācija un citi jau ļoti ilgu laiku cenšas risināt problēmas Somālijā, taču rezultāti ir minimāli. Mēs samērā nesēn iesaistījāmie Somālijā valdošo problēmu risināšanā. Mēs cenšamies paveikt noteiktas lietas.

Mēs visi uzskatām operāciju *Atalanta* par veiksmīgu, taču nebūtu pareizi domāt, ka tā atrisinās visas mūsu problēmas. Kas attiecas uz operācijas izvēršanu, aptverot plašāku teritoriju Indijas okeānā, runa ir par ārkārtīgi milzīgām teritorijām. Un pat tad, ja mēs izvietotu visu Eiropas Savienības valstu jūras spēkus, nav garantijas, ka šāds risinājums būs pilnīgi veiksmīgs.

Un, protams, daži no šiem pirātiem arī saņem naudu, kas viņiem dod iespēju to ieguldīt papildu līdzekļos, tādēļ šī problēma ir samērā nopietna.

Tas nav iemesls, lai mēs pārtrauktu darīt to, kas ir mūsu spēkos. Neskatoties uz visām grūtībām, mums būtu jācenšas atbalstīt federālā pagaidu valdība.

Tāds ir dažādu apmācības programmu mērķis. Vai ir garantija, ka tās būs veiksmīgas? Nē, šādas garantijas nav, taču ir pilnīgi skaidrs, ka mēs negūsim panākumus, ja nemēģināsim. Ja mēs mēģināsim, būs iespēja gūt pozitīvu rezultātu. Un mums vismaz ir izdevies ar Pasaules partikas programmu nodrošināt piegādes bada cietējiem un grūtībās nonākušajiem Somālijas iedzīvotājiem. Tas jau ir kaut kas, ar ko lepoties.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti labi saprotu, ka dažās dalībvalstīs šis ir ļoti svarīgs jautājums, tāpēc, ka ir bijuši upuri un tāpēc, ka ar šo reģionu ir saistītas problēmas. Mūsu kolēģis no Grieķijas, kurš man uzdeva jautājumu, uz kuru es vēlējos atbildēt, ir izgājis, taču es vēlos pateikt, ko mēs esam darījuši un kāpēc es teicu, ka ir panākts zināms progress.

Kā priekšsēdētājas kundze minēja, tika īstenots tā dēvētais Džibutijas process un darbojās starptautiskā kontaktgrupa, kurā ietilpa arī Komisija, un, kā man zināms, mūsu bijušais kolēģis *Louis Michel*, kas šobrīd ir Eiropas Parlamenta deputāts, ļoti centās palīdzēt un sniegt atbalstu pagaidu valdībai. Zināmu stabilitāti Somālijā vislabāk varētu nodrošināt tieši šī valdība. Pirmkārt un galvenokārt, mūsu uzdevums ir nodrošināt stabilitāti šajā valstī, un lai to paveiktu, mums būs vajadzīgs diplomātisks un politisks atbalsts.

Mums ir jāpalīdz kuģiem un cilvēkiem, un tie ir jāaizsargā. Un mums arī ir jādara tas, ko teicu iepriekš — pēdējais runātājs, iespējams, jau dzirdēja manu viedokli. Es teicu, ka pirms tam ir ļoti būtiski izveidot iestādes, uzlabot veiktspēju, censties uzlabot tiesisko procesu un palīdzēt šīs valsts iedzīvotājiem. Un to visu varēs darīt tikai tad, kad valstī būs nodrošināta lielāka stabilitāte un kad tiks īstenoti nabadzības izskaušanas pasākumi. Tas patiešām ir ļoti sarežģīts process.

Cita starpā, lai palīdzētu šajā situācijā, šobrīd konkrētu atbalstu nodrošina 29 projekti ar vairāk nekā EUR 50 miljonu lielu finansējumu. Šiem cilvēkiem tā ir ļoti liela naudas summa, un tā tiek izmantota valdības, drošības un pilsoniskās sabiedrības, samierināšanas procesa un iestāžu izveides atbalstam. Galvenais mērķis ir palīdzēt izveidot funkcionējošu valsti, kas spētu kalpot Somālijas iedzīvotājiem un kurā ir arī jāapkaro terorisms. Diemžēl terorisms ir ļoti nopietna problēma šajā gandrīz neveiksmi cietušajā valstī, tāpēc mums priekšā ir ļoti smags darbs.

Kāds jautāja, vai kādreiz varētu notikt augstākā līmeņa sanāksme par pirātismu. Komisija pilnīgi noteikti pret to neiebilstu, taču, manuprāt, tas ir jāizlemj dalībvalstīm, un visvairāk tas laikam ir atkarīgs no nākamās Spānijas prezidentūras. Ja viņus šis jautājums interesē, viņi to var darīt.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi sešus rezolūcijas priekšlikumus⁽³⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt (ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos paust stingru atbalstu šai rezolūcijai, jo tajā ir uzsvērts operācijas *Atalanta* būtiskums un panākumi. Saprotu, ka izvirzītais uzdevums ir neizmērojami liels, ņemot vērā aptveramās teritorijas platību. Tomēr es vēlos, lai Eiropas zvejas kuģi, kas darbojas šajā teritorijā, tiktu uzlūkoti kā neaizsargāti kuģi, līdz ar to tiem tiktu nodrošināta īpaša aizsardzība. Tādējādi tiem ir jāpiespējas 3. kategorijai.

Patiesībā tunzivju zvejas kuģi ir īpaši neaizsargāti, jo, no vienas puses, tiem ir ļoti zemi brīvsāni, un, no otras puses, tie ir nekustīgi un grūti manevrējami, zvejojot ar vadiem četras līdz piecas stundas. Tādējādi šajās zvejas stundās kuģi ir pakļauti pirātu uzbrukumam riskam. Tieši šis arguments pamato manu konkrēto pieprasījumu. Tāpat es arī vēlos precizēt, ka šī operācijas *Atalanta* klasifikācija būtu kā papildinājums Francijas un Spānijas aizsardzības operācijām uz kuģiem.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Komisijai un Padomei ir taisnība — vienīgā iespējamā atbilde uz situāciju Somālijā ir visaptverošas pieejas rašana tur notiekošajam konfliktam, piemērojot saskaņotu visu to pušu rīcību, kas iegulda pūles stabilitātes nodrošināšanā šajā reģionā un pirātisma izbeigšanā. Lai novērstu pirātisma problēmu, tuvākais mērķis, protams, ir turpināt operāciju *Atalanta*. Tam pat vajadzētu ietvert operācijas mandāta paplašināšanu, lai būtu pasargāti arī zvejnieki. Nesaprotu, kāpēc dažas partnervalstis nevēlas aizsargāt zvejniekus. Mums būtu jādara viss iespējamais, lai zvejniekiem ļautu droši veikt viņu darbu, tāpat kā mēs aizsargājam komerciālos un tūristu pārvadājumus un kuģus, kas piegādā pārtikas palīdzību.

Tajā pašā laikā mēs nedrīkstam aizmirst par mūsu ilgtermiņa mērķi, bez kura nekādi nespēsīm rast stabilu risinājumu pirātisma problēmai. Ar to es domāju mieru, stabilitāti, nabadzības izskaušanu un valsts attīstību. Tādējādi, domājot par ilgtermiņa perspektīvu, mūsu darbības jākoncentrē uz:

- AMISOM misijas stiprināšanu;
- Somālijai noteikto ieroču embargo apņēmīgu uzraudzību un īstenošanu;
- valsts stabilizēšanu, piemērojot saskaņotu un visaptverošu rīcības stratēģiju, kas ietver Eiropas Savienību, Āfrikas Savienību un ASV;
- centieniem noslēgt ilgstošus miera līgumus starp pusēm;
- atbalsta sniegšanu valsts iestāžu veidošanā, kas aktīvi darbotos visā valstī.

15. Vide, kas brīva no tabakas dūmiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā *Edite Estrela* uzdeva Padomei par vidi, kas brīva no tabakas dūmiem (O-0119/2009 — B7-0225/2009).

⁽³⁾ Sk. protokolu

Edite Estrela, autore. – (PT) Pirmkārt, vēlos pateikties visu politisko grupu ēnu referentiem par kopīgo darbu un ieguldītājam pūlēm, lai tik īsā laikā varētu iesniegt kopīgu rezolūciju. Tāpat arī vēlos pateikties Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas sekretariātam, manas grupas sekretariātam un manam asistentam par sniegto atbalstu. Jūsu atbalsts ir nenovērtējams!

Vides komitejas vārdā savas uzrunas sākumā vēlos paust nožēlu par to, ka Zviedrijas prezidentūra ir nolēmusi pabeigt šo dosjē, nesagaidījusi Parlamenta ziņojumu. Šāda attieksme ir klaja necieņa pret Eiropas pilsoņu ievēlētajiem deputātiem. Tāpēc Vides komitejas vārdā es jautāju, vai Padome var apstiprināt, ka tā, neraugoties uz Parlamenta darba grafiku, savus secinājumus par minēto tematu ir iecerējusi pieņemt 2009. gada 1. decembrī? Kādēļ Padome steidzas minēto ieteikumu pieņemt bez Eiropas Parlamenta atzinuma? Tā kā ar Parlamentu ir notikusi apspriešanās par Komisijas priekšlikumu, vai Padome, izstrādājot savus secinājumus, ir gatava ņemt vērā Parlamenta secinājumus?

Jāpiebilst, ka Vides komiteja atbalsta ieteikumā minētos mērķus, jo smēķēšana joprojām ir visizplatītākais nāves un slimību cēlonis Eiropas Savienībā. Tāpēc Vides komiteja vēlas, lai tiktu ņemts vērā tās darba grafiks, kas, savukārt, ļautu risināt detalizētas debātes par šo jautājumu un dotu Parlamentam iespēju pieņemt nostāju.

Vidē esošo tabakas dūmu, ko dēvē arī par pasīvajiem dūmiem, iedarbība ir būtisks papildu cēlonis, kas izraisa nāvi, slimības un invaliditāti Eiropas Savienībā. Pasīvie tabakas dūmi satur vairāk nekā 4000 gāzveida vielu un to daļiņu savienojumu, tostarp 69 vielas, kas atzītas par kancerogēnām, un daudzus toksīnus. Nav droša aizsardzības līmeņa pret pasīvās smēķēšanas iedarbību. Atsaucoties uz piesardzīgākajām aplēsēm, katru gadu pasīvā smēķēšana izraisa nāvi vairākiem tūkstošiem iedzīvotāju, un tas arī rada ievērojamu slogu ekonomikai tiešo medicīnisko izmaksu, kā arī netiešo izmaksu ziņā, kas saistīts ar ražīguma zudumu.

Pēdējo gadu laikā vairākās dalībvalstīs panākts ievērojams progress virzībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem. Līdz šim vairāk nekā trešā daļa dalībvalstu ir pieņēmušas visaptverošus likumus, nosakot smēķēšanas aizliegumu darbavietās un sabiedrisku vietu iekštelpās. Taču Eiropas Savienības dalībvalstīs joprojām ir ļoti atšķirīgs aizsardzības līmenis pret tabakas dūmu iedarbību. Piemēram, viesnīcu un ēdināšanas pakalpojumu nozares darbinieki ir īpaši neaizsargāta darbinieku grupa, jo vairumā dalībvalstu trūkst visaptverošu aizsardzības pasākumu, un bāros un restorānos vērojama īpaši augsta tabakas dūmu koncentrācija.

ES līmenī no tabakas dūmiem brīvas vides jautājums līdz šim apskatīts nesaistošās rezolūcijās un ieteikumos, bet tie nesniedz detalizētus norādījumus attiecībā uz to, kā panākt no tabakas dūmiem brīvu vidi. Šis temats ietverts arī vairākās arodveselības un darba drošības direktīvās, bet dažviet tikai netieši, un citviet piedāvātais aizsardzības līmenis nav atbilstošs.

Vēlos uzsvērt, ka Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencijas par tabakas kontroli 8. pantā, ko līdz šim ir ratificējušas 26 dalībvalstis un Krievija, ir noteikts, ka visām valstīm, kas parakstījušas šo pamatkonvenciju, ir pienākums pieņemt iedarbīgus pasākumus, lai aizsargātu pret tabakas dūmu iedarbību darbavietās, sabiedrisku vietu iekštelpās un sabiedriskajā transportā.

Uzskatām, ka tikai pilnīgs smēķēšanas aizliegums slēgtās telpās darbavietās, tostarp ēdināšanas iestādēs un viesnīcās, sabiedriskajās ēkās un sabiedriskajā transportā, nodrošinās darbinieku un nesmēķētāju aizsardzību un mudinās smēķētājus atstāt smēķēšanu.

Nobeigumā vēlos paust cerību, ka Padome šo rezolūciju ņems vērā un ka, cerams, Parlaments to rīt pieņems.

Åsa Torstensson, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, 2009. gada 1. jūlijā Komisija iesniedza priekšlikumu Padomes ieteikumam attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 152. panta 4. punktu. Šī priekšlikuma galvenais mērķis ir īstenot Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencijas par tabakas kontroli 8. pantu. Tajā ir noteikts pienākums nodrošināt aizsardzību pret tabakas dūmu iedarbību. Līdz šim šo konvenciju ir ratificējušas 26 dalībvalstis un arī Krievija.

Attiecībā uz Zviedrijas prezidentūras darba programmu un dodot iespēju pārējām iestādēm nodrošināt pietiekami daudz laika atzinumu sagatavošanai, 2009. gada 8. jūlijā Padome aicināja Eiropas Parlamentu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju iesniegt savus atzinumus vēlāks līdz attiecīgi šī gada 26. novembrim, 5. novembrim un 8. oktobrim. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja savu atzinumu jau ir pieņēmusi, savukārt Reģionu komiteja paziņoja, ka tā negrasās sniegt atzinumu. Domāju, ka Eiropas Parlaments atzinumu plāno pieņemt vēlāks līdz 2010. gada martam, kas, manuprāt, ir nožēlojami. Diemžēl tad jau būs par vēlu, lai Padome šo atzinumu varētu ņemt vērā. Tam nav absolūti nekāda sakara ar cieņas trūkumu, patiesībā gluži pretēji.

Vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes jautājumu un sabiedrības veselības aizsardzības ministre *Maria Larsson* 2. septembrī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā apstiprināja, ka Zviedrijas prezidentūra ir apņēmusies līdz gada beigām pieņemt ieteikumu attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem. Ieteikuma redakcija pašlaik tiek izskatīta Padomē, un līdz šim ir panākts ievērojams progress. Esmu pārliecināta, ka mēs sasniegsim savu mērķi, un ieteikums tiks pieņemts Padomes sanāksmē 2009. gada 1. decembrī. Taču Padome neplāno pieņemt secinājumus par minēto ieteikumu.

Padome ir izskatījusi Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par Zaļo grāmatu „Virzība uz Eiropu, kas brīva no tabakas dūmiem: politikas iespējas ES līmenī”. Rezolūcijā Parlaments prasīja dalībvalstīm divu gadu laikā ieviest tiesību aktus attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem. Daudzas ES dalībvalstis jau ir pieņēmušas attiecīgos tiesību aktus, un dažas dalībvalstis vēl tikai grasās to īstenot. Parlaments arīdzan uzskatīja, ka no tabakas dūmiem brīvas vides politika būtu jāpapildina ar citiem atbalsta pasākumiem. Padome šo viedokli atbalsta.

Esmu priecīga par iespēju ziņot par Padomes darba grafiku attiecībā uz priekšlikumu ieteikumam par vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, un ceru dzirdēt jūsu viedokli šajā jautājumā.

Theodoros Skylakakis, *PPE grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mūsaprāt, Padomes lēmums sasteigti sekmēt priekšlikumā minēto pasākumu ieviešanu dalībvalstīs attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, nedodot Parlamentam pietiekoši daudz laika rast savu nostāju, ir kļūda. Neskatoties uz šodienas jautājumā pausto nostāju, mūsu atbildes reakcija atbilst rezolūcijai, kas, cerams, rītdien tiks pieņemta, un tajā ir sasniegts labs kompromiss, kas, manuprāt, atspoguļo Parlamenta vairākuma viedokli. Šī rezolūcija ietver vairākus jaunus elementus. Mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), esam jo īpaši lepni par to, ka šajā rezolūcijā ir uzsvērtas bērnu aizsardzība pret pasīvo smēķēšanu, un mūsu priekšlikumā ar pārējo grupu piekrišanu ir ieviesta virkne jaunu elementu.

Vēlos uzsvērt, piemēram, norādi uz nepieciešamību nodrošināt zināmu informētību un aizsardzību, jo bērniem, pretēji pieaugušajiem, nav juridiskas, morālas vai pat psiholoģiskas iespējas pašiem sevi pasargāt no pasīvās smēķēšanas iedarbības. Vecāku pienākums ir aizsargāt, taču viņiem ir nepieciešama mūsu palīdzība, jo pasīvās smēķēšanas iedarbība bērnu vidū nav pietiekami pētīta, un, attiecīgi, ne vecāki, ne kāds cits zina, kādas sekas rada ilgstoša tabakas dūmu iedarbība uz bērniem un cik lielā mērā bērni būtu jāaizsargā.

Tieši tāpēc mūsu priekšlikums Komisijai veikt pētījumu par šīs problēmas aktualitāti, tostarp pasīvo smēķēšanu, visā Eiropā, ir īpaši nozīmīgs. Iegūtā informācija varētu sniegt milzu pakalpojumu. Turklāt rezolūcijā ir vairāki svarīgi elementi, kurus, cerams, Padome ņems vērā.

Daciana Octavia Sârbu, *S&D grupas vārdā.* – (RO) Eiropas Savienības pilsoņiem un videi ir jāgūst labums no aizsardzības, ko paredz smēķēšanas aizliegums sabiedriskās vietās. Mēs nevaram ignorēt to, ka smēķēšana patlaban ir viens no galvenajiem saslimstības un mirstības cēloņiem. Mēs no visa spēka cīnāmies pret bīstamām epidēmijām un izgudrojam kompleksas un dārgas vakcīnas, lai pasargātu sevi no jauniem vīrusiem, taču daudz reālāk mums ir ieguldīt pūles, lai pasargātu mūsu bērnus, ģimenes un vidi no smēķēšanas nodarītā kaitējuma.

Ar vienkāršas loģikas palīdzību, pat neminot tādus jēdzienus kā nesmēķētāju vairākuma tiesības, mūs varētu pārliecināt par to, ka šīm pūlēm ir jāklūst par prioritāti. Dažos jaunākajos pētījumos ir norādīts, ka smēķēšanas aizliegums Ziemeļamerikā un Eiropā ir strauji samazinājis saslimstību ar dažādām nopietnām slimībām. Patiesībā šāda ietekme tika novērota gandrīz uzreiz pēc smēķēšanas aizlieguma ieviešanas. Valstīs, kur smēķēt ir aizliegts visās sabiedriskās vietās, pozitīvā ietekme uz veselību tiek saistīta ar vairākiem faktoriem. Tas attiecas ne tikai uz tabakas dūmu, ko smēķētāji ieelpo netiešā veidā, likvidēšanu, bet arī uz pasīvo smēķēšanu, kas skar nesmēķētājus.

Vēlos, lai mēs paturētu prātā kādu būtisku faktu: smēķētāji Eiropas Savienībā ir mazākumā. Protams, neviens nevar aizliegt indivīda tiesības smēķēt, pat ne to konkrēto principu dēļ, kurus mēs visi atbalstām, proti, sabiedrības veselības stingrā aizsardzība un no piesārņojuma avotiem brīva vide. Taču tajā pašā laikā vairākums, ko veido nesmēķētāji, vēlas dzīvot vidē, kas ir brīva no tabakas dūmiem. Šī realitāte mums būtu jāņem vērā, izstrādājot un atbalstot tiesību aktus pretsmēķēšanas jomā.

Tā kā pierādījumi liecina, ka smēķētāji ar šādu atbalsta pasākumu palīdzību varētu atmest smēķēšanu, manuprāt, mums ir jāstiprina pretsmēķēšanas tiesību akti kā daļa no Kopienas politikas tabakas patēriņa kontrolei, lai dotu praktisku ieguldījumu sabiedrības veselības tiesību uzlabošanā visā Eiropas Savienībā.

Frédérique Ries, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ar šo rezolūciju mūsu Parlaments vēlas sistemātiski atbalstīt Komisijas izteikti proaktīvo politiku cīņā pret smēķēšanu. Taču mēs arī Komisiju lūdzam — un tas ir ļoti būtiski — turpināt rīkoties un garantēt, ka 2011. gadā vīriešiem un sievietēm Eiropā būs tiesības uz tīru zonu visās sabiedriskās vietās, sabiedriskajā transportā un darbavietās.

Patiesībā Eiropai ir tiesības, kas ir acīmredzams, un pat pienākums piedāvāt aizsardzību, un šajā gadījumā tas nozīmē ieviest aizliegumu, ko tā ir darījusi un turpina darīt attiecībā uz veselu virkni toksisku vielu, kas dažkārt nogalina daudz mazāk cilvēku nekā, piemēram, tabaka, ķīmiskas vielas, pesticīdi un daži smagie metāli vai pat azbests.

Teikdama to, ka Eiropai ir jāievieš aizliegums un tādējādi jānodrošina šāda nesmēķētāju zona visiem darbiniekiem, kā to lūdz lielais vairums iedzīvotāju, es nebūt nedomāju, ka būtu jāuzsāk krusta karš pret smēķētājam. Esmu liberālās partijas pārstāve, un to skaidri apliecina mana piekēršanās brīvības jēdzienam, brīvai izvēlei un brīvai gribai. Eiropas tiesību akti var nodrošināt atbrīvojumus, smēķētāju telpas un teritoriju brīvībai. Izdot likumu nenozīmē apspiest. Šeit mēs runājam par sabiedriskām zonām, taču jūs nevarat apgalvot, ka Eiropai šajās debatēs nav sava loma.

Carl Schlyter, Verts/ALE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzsvērt, ka šis jautājums, protams, skar darbinieku aizsardzību. Tas ir vienīgais iemesls, kāpēc ES vispār šajā jautājumā iesaistās. Mēs aizliedzām, piemēram, dihlormetānu (DCM) — šis jautājums bija manā pārziņā —, jo tas ietekmē darbinieku veselību. Darbiniekiem ir tiesības būt aizsargātiem ar Eiropas tiesību aktiem, un tagad mēs runājam par restorānu un viesnīcu darbinieku veselību.

Smēķēšanas aizliegums šajā vidē pasargātu vēl daudz vairāk dzīvību un būtu daudz iedarbīgāks līdzeklis, pasargājot cilvēkus pret veselības problēmām, nekā vairums tiesību aktu, ko mēs šeit pieņemam. Tas ir viens no efektīvākajiem instrumentiem, ko mēs varam ieviest, lai no tabakas dūmiem aizsargātu darbinieku veselību viņu darbavietās un it īpaši bērņus, kā arī citus nevainīgos upurus. Cigarešu dūmos ir tik daudz toksisku vielu, ka to izmantošanai laboratorijā jums būtu jāsaņem īpaša atļauja, un tomēr šīs vielas nonāk mūsu ikdienas vidē. Tā ir pilnīgi absurda situācija. Runa nav par izvēles brīvību, jo tie, kas saslimst, to nebūt nav izvēlējušies paši. Tagad mēs varam palīdzēt tiem cilvēkiem un novērst saslimšanas iespēju nākotnē, un mums šī iespēja ir jāizmanto.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Esmu gandarīts, ka esam veiksmīgi izstrādājuši kopīgu rezolūciju, kas atspoguļo pienācīgu kompromisu un var dot labumu, samazinot ar smēķēšanu saistīto nāves un saslimšanas gadījumu skaitu. Es atbalstu 15. panta redakciju, kam būtu jānodrošina, ka tabakas kontrolē ieguldītie centieni ir aizsargāti pret tabakas nozares komerciālajām interesēm. Manuprāt, 22. pantā paredzētais mehānisms ziņojumu iesniegšanai ir labs. Jūtos vīlies, ka kopīgajā rezolūcijā neesam spējuši ietvert atsauci uz standartizētu iepakojumu. Pētījumi rāda, ka standartizēts iepakojums ievērojumi samazinātu patēriņu un pieprasījumu, it īpaši jauniešu vidū. Tāpat ar nožēlu jāteic, ka laika apsvērumu dēļ netika ievērota pienācīga konsultāciju procedūra, un es ceru, ka Padome atbalstīs iepriekš minētos priekšlikumus. Tāpat arī vēlos piebilst, ka šodienas sēdē mēs pieņemām pasākumus, kas paredz, ka nesmēķētāju aizsardzībai Eiropas Parlamentā tiks veltīta pienācīga uzmanība.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties ikvienam, kas ir ieguldījis darbu šīs rezolūcijas izstrādē. Pasīvā smēķēšana ir milzīga problēma, jo īpaši bērņiem. Vācijas Pediatru asociācijas priekšsēdētājs reiz sacīja, ka smēķēšana bērņu klātbūtnē nodara apzinātu miesisku kaitējumu. Es neesmu tik kategoriski noskaņots, taču ir skaidrs, ka mums ir jārīkojas.

Es ļoti atzinīgi vērtēju Īrijā, Itālijā un citās valstīs ieviestos tiesību aktus. Uzskatu, ka juridiskā un praktiskā situācija Vācijā veselības politikas jomā ir apkaunojoša. Šajā ziņā mums ir daudz jāmacās no pārējām Eiropas valstīm.

Tomēr viss nav tik vienkārši, kā tas izklāstīts rezolūcijas 2., 10. un 13. punktā. Eiropas līmenī mums ir tikai ierobežotas pilnvaras, un tiesību aktu ieviešana šajā jomā varētu nebūt politiski mērķtiecīga. Mēs varam pasargāt tikai darbiniekus. Taču mēs nevaram nodrošināt īpašu aizsardzību bērņiem, īstenojot pasākumus Eiropas līmenī. Tiesa, tieši šāda veida aizsardzība ir steidzami nepieciešama, tāpēc es aicinu jūs atbalstīt Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) ierosinātos grozījumus šajā jautājumā.

Ļoti īsi par pretrunīgajām tabakas subsīdijām, par ko mēs runājam jau gadiem. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja pastāvīgi ir lūgusi tās atcelt. Tagad Padomē esam panākuši labu kompromisu, un tādējādi no savas puses vēlos paust stingru lūgumu, kas izriet no diskusijām ar manu grupu, proti, nemainīt

rezolūcijas 9. punktu. Tas ir iedarbīgs kompromiss, un cilvēki to nesapratīs, ja mēs turpināsim izmaksāt subsidiājas, kā to esam darījuši līdz šim. Mums šī kārtība ir jāmaina, un šāda nostāja būtu jāatbalsta.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, 2004. gada Eiropas vēlēšanu laikā Īrijā tika ieviests smēķēšanas aizliegums darbavietās, tādējādi ārpus restorāniem un sabiedriskām vietām mums nācās saskarties ar daudziem aizkaitinātiem balsotājiem. Viņi bija nikni par ieviesto aizliegumu. Bet tagad ir 2009. gads, un sabiedrība lielā mērā ir pieņēmusi to, ka mūsu rīcība ir nākusi par labu strādājošajiem, darba devējiem un sabiedrības veselības sistēmai. Cilvēki ir iemācījušies ar to sadzīvot.

Šorīt es piekopu veselīgu dzīvesveidu un uz Parlamentu nācu kājām, un es biju nepatīkami pārsteigta, redzot, ka mašīnās jaunie vecāki smēķē, neskatoties uz to, ka aizmugurējā sēdekļi sēž viņu bērni. Tāpat arī maniju vecākus, kas stūma bērnu ratiņus, turot rokā cigareti. Neapšaubāmi, mums ir jāiegulda liels darbs, lai pieaugušos izglītotu par to, kā tiek apdraudēti viņu bērni.

Tāpēc es atbalstu mana kolēģa *Peter Liese* aicinājumu aizsargāt bērnus. Viņi ir pavisam neaizsargāti, un ir tik skumji noskatīties, kā viņi tiek pakļauti šim apdraudējumam.

Taču es negribu nomelnot smēķētājus. Atcerēsimies, ka smēķēšana ir briesmīga atkarība un smēķētājiem ir nepieciešama visa iespējamā palīdzība un atbalsts, lai šo ieradumu atmestu. Tiem, kuri izvēlas šo ieradumu neatmest, jāturpina darīt tas, ko viņi vēlas, nekaitējot apkārtējiem, kā arī pilnībā jāapzinās kaitējums, ko viņi nodara paši sev.

Šī ir labi izstrādāta rezolūcija, un, kā redzams, Īrijā, kur mēs visi esam ļoti izglītoti par tiesību aktiem, šī rezolūcija tiek pilnībā atbalstīta.

Radvilē Morkūnaitē (PPE). – (LT) Šeit, Eiropas Parlamentā, mēs bieži runājam par cilvēktiesībām. Saskaņā ar Eiropas barometra veikto pētījumu, 70 % Eiropas Savienības iedzīvotāju ir nesmēķētāji, un vairākums iedzīvotāju atbalsta smēķēšanas aizliegšanu visās sabiedriskajās vietās. Varētu diskutēt par to, vai šāds aizliegums būtu diskriminējošs attiecībā pret smēķētājiem. Ņemot vērā to, ka ir apzināts kaitējums, ko smēķēšana var radīt veselībai, es tomēr uzskatu, ka mēs nedrīkstam riskēt ar cilvēku veselību. Protams, runājot par smēķēšanas aizliegumu ES mērogā, nedrīkstam aizmirst subsidiaritātes principu, un mums ir jāļauj dalībvalstīm pašām izlemt, kā tās aizsargās un pasargās savus pilsoņus. Piemēram, Lietuvā ir pieņemts Likums par tabakas kontroli, kas ir viens no progresīvākajiem Eiropas Savienībā, kā jau minēja mūsu kolēģi no Īrijas. Protams, joprojām ir daudz darāmā. Lietuvā smēķēt ir aizliegts valsts iestādēs, darbavietās, slēgtās teritorijās, visās ēdināšanas iestādēs un sabiedriskajā transportā. Likums par tabakas kontroli Lietuvā tika pieņemts diezgan labprātīgi un patiesībā arī paši smēķētāji atzīst, ka tagad smēķē mazāk vai dažos gadījumos pat ir atmetuši šo paradumu pavisam. Protams, Lietuvai tāpat kā pārējām ES dalībvalstīm vairāk uzmanības jāvelta smēķēšanas problēmai nepilngadīgo vidū. Domāju, ka mēs visi vēlamies dzīvot tīrā un veselīgā vidē, un jo īpaši to nodrošināt mūsu bērniem. Tādējādi to valstu labajam piemēram, kuras aizliegušas smēķēšanu sabiedriskās vietās, būtu jāiedrošina un jāiedvesmo skeptiskāk noskaņotās valstis aizsargāt nesmēķētāju tiesības un mudināt ES iestādes, ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju, rast veidus, kā pieņemt obligāti piemērojamos tiesību aktus.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, vēlos izteikt atzinību par *Estrela* kundzes iniciatīvu. Es piekritu viņas paustajiem argumentiem.

Arī Īrijā esmu manījies, kā mainās attieksme pret smēķēšanu, un esmu novērojis, kā mainās smēķētāju paradumi Īrijā. Esmu bijušais Gēlu Atlētikas asociācijas priekšsēdētājs, kas ir Īrijas lielākā sporta iestāde. Mēs ieviesām smēķēšanas aizliegumu mūsu lielākajā stadionā ar 82 500 sēdvietu ietilpību. Cilvēki tam pretojās, taču tagad viņi to ir pieņēmuši. Ir notikušas lielas pārmaiņas. Man nav nekas iebilstams pret smēķētājiem, taču tas ietekmē pārējos, un tā jau ir problēma. Pasīvā smēķēšana Īrijā ir praktiski izskausta, un arī pieaugušie smēķē mazāk. Daudzi šo ieradumu ir atmetuši pilnībā un, kas ir vēl būtiskāk, jauniešiem ir mazāka tieksme uz smēķēšanu nekā agrāk.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka smēķēšana ietekmē arī apģērba aromātu, proti, nesmēķētāji jūt, ka viņu drēbes vairs nav piesūkušās ar cigarešu dūmu smaku. Ja ārzemēs restorāna apmeklētājs jūt cigarešu smaku, viņš, iespējams, nevēlēsies tur uzturēties, un tas attiecas arī uz viesnīcu istabām. Tā ir laba iniciatīva, un jo drīzāk tā tiks ieviesta, jo labāk būs visiem. Viņi to nenozēlos, to es varu garantēt.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, cilvēkiem ir tiesības smēķēt, taču, manuprāt, apkārtējiem nebūtu jāieelpo tabakas dūmi, ko izelpo smēķētāji darbavietās vai jebkurā citā iestādē.

Personīgi man tas draņķis riebjas, es pret to pat izjūtu pretīgumu, un tāpēc es atzinīgi vērtēju manā valstī ieviesto aizliegumu. Taču nedomāju, ka lēmums būtu jāpieņem Eiropas līmenī. Nedomāju, ka mums būtu jāprasa saistošu tiesību aktu piemērošana visās dalībvalstīs. Esmu federāls, nevis centristu partijas piekritējs. Lēmumi būtu jāpieņem zemākajā praktiskajā līmenī — šajā gadījumā ar to es domāju dalībvalstis — vai reģionālajā līmenī, kā tas ir Skotijā, kas bija pirmā manas valsts daļa, kas kļuva brīva no tabakas dūmiem.

Ir tik viegli ignorēt subsidiaritātes principu, domājot, ka mēs darām labu. Šajā gadījumā es domāju, ka mēs cenšamies darīt labu, taču, tā kā tagad ir pieņemts Lisabonas līgums, mums būtu nedaudz jāpavirzās atpakaļ, lai šo principu ievērotu.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mums ir nepieciešami skaidri un praktiski noteikumi nesmēķētāju aizsardzībai, kas jāievieš visā Eiropā. Taču manā izpratnē „visa Eiropa” nebūt nenozīmē „no Eiropas”. Daudzās dalībvalstīs jau ir ieviesti tiesību akti, kas aizsargā nesmēķētājus, savukārt pārējās dalībvalstīs ir ceļā uz šādu tiesību aktu ieviešanu.

Kāpēc daži mani kolēģi apgalvo, ka mēs Briselē varam panākt daudz vairāk, nekā spētu pašas dalībvalstis, neskatoties uz to, ka Eiropas Savienībai nav pilnvaru veselības politikā un ka tā mums ir jāiesteno, ejot apkārtceļu — ar arodveselības un darba drošības starpniecību. Manuprāt, dalībvalstīm pašām ir jāizlemj, kuras regulas būtu jāievieš nesmēķētāju aizsardzībai. Tas būtu loģiskāk, jo dalībvalstis labāk pārzina vietējās problēmas un aktuālos jautājumus. Nesaprotu, kāpēc Briselei būtu jāuzspiež nesmēķētāju aizsardzība Lapzemē un Andalūzijā, kas visos aspektos ir identiski gadījumi. Kur paliek pārrobežu aspekti? Šajā ziņā mēs Briselē pārkāpjam robežas.

Man bērnu un jauniešu aizsardzība šķiet ļoti svarīga. Mums šajā jomā ir nepieciešama visaptveroša aizsardzība. Ja mēs ieviesīsim nesmēķētāju aizsardzību Eiropas līmenī ar arodveselības un darba drošības starpniecību, mēs nepasargāsim bērnus un jauniešus, jo viņi vēl nestrādā. Tāpēc es jūs aicinu atbalstīt Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) ierosināto 2. un 13. grozījumu.

Åsa Torstensson, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, paldies godājamiem deputātiem par šīm svarīgajām debatēm! Es ļoti pozitīvi vērtēju to, ka mēs visi vēlamies nodrošināt no tabakas dūmiem brīvu vidi. Domāju, ka šajā jautājumā daudzas domas mums ir kopīgas. Kā teicu iepriekš, man ir žēl, ka Eiropas Parlaments nav varējis iesniegt savu atzinumu laikā, taču prezidējošā valsts Parlamenta rezolūciju ņems vērā.

Kas attiecas uz smēķēšanu darbavietā, Komisija ir uzsākusi konsultāciju procedūru ar sociālajiem partneriem ES līmenī. Viņiem tika lūgts paust viedokli par spēkā esošajiem tiesību aktiem un turpmāko likumdošanas iniciatīvu šajā jomā. Ieteikuma priekšlikumā norādīts, ka sekundāro tabakas dūmu iedarbība ir īpaši bīstama bērniem un tā var palielināt iespēju, ka bērni sāks smēķēt.

Priekšlikums ieteikumam attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, aicina Komisiju ziņot par ieteikto pasākumu īstenošanas gaitu, to iedarbību un ietekmi, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm. Komisijas ziņojums arī ļaus atgriezties pie šī jautājuma izskatīšanas.

Tabakas kontroles jautājumam tiks iedalīta nozīmīga vieta arī nākamā gada darba kārtībā. Mēs sāksim gatavoties Pamatkonvencijas par tabakas kontroli pušu konferences ceturtajai sesijai. Konference notiks *Punta del Este*, Urugvajā, no 2010. gada 15. līdz 20. novembrim. Esmu pārliecināta, ka tad Padome būs gatava vēlreiz apspriest šo jautājumu ar Eiropas Parlamentu.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽⁴⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien, 2009. gada 26. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Martin Kastler (PPE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Bieži vien labi nodomi rada problēmas. Nevienam no klātesošajiem neapšaubīs to, ka nesmēķētājiem ir jānodrošina visaptveroša aizsardzība. Taču kompromisa rezolūcijas priekšlikums, par kuru balsojums notiks ceturtdien, pārsniedz nesmēķētāju aizsardzības jomu. Lai gan pašreizējais projekts nepārprotami atbalsta subsidiaritātes principu, tomēr

(4) Sk. protokolu

vienlaikus tas to arī vājina. Priekšlikumā pieprasīts stingrs un juridiski saistošs regulējums ES līmenī. Tas ļaunprātīgi izmanto pamatoti paustās bažas par veselības aizsardzību, mēģinot pārnest spēkā neesošas pilnvaras uz veselības politikas un darba un sociālo jautājumu jomu Eiropas līmenī. Mēs visi vēlamies dzīvot Eiropā, kas ir tuva tās cilvēkiem, un subsidiaritātes princips ir veids, kā to panākt. Dalībvalstīm vai federālajām valstīm, kā tas ir Vācijas gadījumā, ir jāriko atsevišķas diskusijas par nesmēķētāju aizsardzību. Tas ir vienīgais veids, kā rast risinājumus, kas atbilstu katras valsts tradīcijām un kultūrai un tādējādi būtu tuvi tās iedzīvotājiem. Šo apsvērumu dēļ es jūs aicinu ceturtdien balsot pret rezolūcijas priekšlikumu tā pašreizējā redakcijā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Es pats esmu nesmēķētājs. Es pilnībā apzinos, kādu kaitējumu veselībai nodara tabakas dūmi un pasīvā smēķēšana. Taču, kā tas bieži notiek, ES savos plānos iet nedaudz par tālu. Daži no šīm noteikumiem ir pilnīgi absurdi, un dažos gadījumos tie pat nepieļauj smēķēšanu brīvā dabā. ES ir pārņemta ar tabakas patēriņa kontroli, kamēr pastāv virkne citu ikdienas darbību, kas, kā liecina statistika, ir bīstamas un kaitīgas, piemēram, ātri pagatavojumu produktu patēriņš, sauļošanās solārijā, alkohola un kafijas lietošana, braukšana ar automašīnu, fizisko aktivitāšu trūkums un nepietiekams miegs. Es atbalstītu saprātīgus noteikumus un informētības palielināšanas kampaņas, kas būtu vērstas uz smēķēšanas radīto risku mazināšanu, taču galu galā visiem pieaugušajiem būtu jāuzņemas atbildība par saviem lēmumiem attiecībā uz to, kādā mērā viņi ir gatavi pieņemt veselībai nodarīto kaitējumu. Pilnīgu smēķēšanas aizliegumu uzņēmumos ir plānots ieviest 2012. gadā, un tas dod ļoti maz laika pārdomām tiem uzņēmumiem, kas cietīs visvairāk, proti, ēdināšanas uzņēmumiem. Sagaidāms, ka šo uzņēmumu ieņēmumi samazināsies par līdz pat 20 %, kas izraisīs darbavietu zudumu. Turklāt pēdējos gados ar likumu bija noteikts, ka restorānos un bāros ir jābūt izveidotām smēķētāju un nesmēķētāju zonām. Pilnīgs smēķēšanas aizliegums, kas stātos spēkā 2012. gadā, nozīmētu, ka šie lielie ieguldījumi infrastruktūras nodrošināšanā uzreiz kļūtu nekam nederīgi. Projekts Komisijas priekšlikumam attiecībā uz vīdi, kas brīva no tabakas dūmiem, nav saprātīgs pasākums.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Dalībvalstīm jo īpaši vēl ir daudz darāmā nesmēķētāju aizsardzības jomā. Mūsu galvenajām bažām ir jābūt vērstām uz neaizsargāto grupu, piemēram, bērnu un grūtnieču, aizsardzību. Taču Eiropas Savienībai nav tiešu pilnvaru šajā jomā. Veselības aprūpe ir un paliek dalībvalstu pārziņā, un pašām valstīm ir jāuzņemas atbildība par šiem jautājumiem. Tāpēc ES būtu jākoncentrējas uz to, ko tā var darīt, lai aizsargātu nesmēķētājus, kas nozīmē darbinieku aizsardzību darbavietā. Jāatzīst, ka centieni sasniegt šo svarīgo mērķi — no tabakas dūmiem brīvu Eiropu —, ieviešot milzumdaudz noteikumu darbinieku aizsardzībai, nav pietiekami, lai rastu problēmas risinājumu. Lai no tabakas dūmu kaitīgās iedarbības aizsargātu pēc iespējas vairāk iedzīvotāju grupu, un jo īpaši bērnus, mums ir nepieciešams izvērst vairāk kampaņu, lai palielinātu sabiedrības informētību. Tas ir vienīgais efektīvais veids, kā mainīt eiropiešu domāšanu ilgtermiņā, un tas ir vienīgais veids, kā samazināt smēķēšanas apmērus privātajā sektorā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

16. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

17. Starptautiskās Darba organizācijas atjaunināto konvenciju ratifikācija un īstenošana (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, par Starptautiskās Darba organizācijas atjaunināto konvenciju ratifikāciju un īstenošanu, ko Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā iesniedza *Alejandro Cercas*, ALDE grupas vārdā — *Marian Harkin*, VERTS/ALE grupas vārdā — *Jean Lambert* un GUE/NGL grupas vārdā — *Gabriele Zimmer* un *Ilda Figueiredo* (O-0131/2009 — B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, autors. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kolēģi deputāti un Komisijas locekļi! Mēs visi zinām, ka ekonomiskā globalizācija, starptautiskā finanšu krīze un problēmas, kas var rasties turpmāk, ir jārisina pasaules mērogā. Turpmāk šīs problēmas nedrīkst risināt valstu vai pat reģionālā līmenī, tāpēc viens no svarīgākajiem jautājumiem mūsu dienas kārtībā ir Eiropas Savienības un Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) sadarbība.

ILO un tās trīspusējā metode ir nenovērtējams ieguldījums ceļā uz saskaņību un racionalitāti mūsdienu pasaulē. *ILO* tika izveidota uz mūsu vērtību pamata. Mūsu un šīs organizācijas mērķis ir ieviest sociālu modeli, kas nodrošina cilvēku cieņu, un, mūsaprāt, mēs varam darboties kopā. Ir skaidrs, ka Eiropai ir vajadzīgs *ILO* atbalsts, lai uzturētu vēlamo sociālo modeli, kas nebūtu iespējams netaisnā pasaulē, un to, lai *ILO* ļautu mums kļūt par pasaules mēroga dalībnieku starptautiskajās attiecībās.

Eiropas Savienība un tās dalībvalstis apgalvo, ka tās ļoti cieši sadarbojas ar *ILO* un ka tās atbalsta programmu, kas paredz ikvienam nodrošināt pienācīgas kvalitātes darbu un veicina *ILO* Pasaulē nodarbinātības pakta īstenošanu. Taču, dāmas un kungi, mūsu vārdi nesakrīt ar mūsu darbiem, un tāpēc ir ļoti svarīgi šovakar pārrunāt *ILO* konvenciju ratifikāciju un rīt pieņemt rezolūciju šajā jautājumā, lai sniegtu *ILO* un mūsu projektam konkrētas garantijas.

Jūsu paziņojumā par atjauninātu sociālo programmu jūs atkal uzrunājat dalībvalstis, taču tās neatsaucās. Jūs tās aicinājat ratificēt un īstenot šīs konvencijas, taču jūsu pūles izrādījās veltas. Izskatās, ka jums ir jāķeras pie stingrākiem mēriem. Lieki piebilst, ka dalībvalstis jau ratificēja *ILO* pamata konvencijas. Ir atjauninātas jau 70 *ILO* konvencijas, un pat dažas trešās pasaules valstis un strauji augošās ekonomikas ir soli priekšā Eiropas Savienībai. Pārējām pasaules valstīm to ir grūti saprast, un Eiropa zaudē uzticību, un tā laiž garām daudzas iespējas.

Tāpēc, dāmas un kungi, būtu diezgan apkaunojoši, ja Eiropa atbalstītu *ILO* un programmu, kas paredz nodrošināt pienācīgas kvalitātes darbu, taču neratificētu *ILO* konvencijas un tikai plātītos ar retoriskiem apgalvojumiem.

Lūk, par ko ir runa! Tāpēc visu šajā plenārsēžu zālē klātesošo grupu pārstāvji aicina jūs rīt spert soli un priekšu un sagatavot ziņojumu, pieprasot dalībvalstīm ratificēt šīs konvencijas, lai mūsu vārdi saskaņētu ar mūsu darbiem. Viens no iemesliem, kāpēc mēs zaudējam uzticību pilsoņu acīs un Eiropa zaudē uzticību pārējās pasaules acīs, ir tas, ka mūsu politika nav saskaņota.

Marian Harkin, autore. – Priekšsēdētājas kundze, man ir ļoti liels prieks atbalstīt aicinājumu ES dalībvalstīm ratificēt un īstenot Starptautiskās Darba organizācijas atjauninātās konvencijas. Jāpiemin arī tas, ka Starptautiskā Darba organizācija tika izveidota 1919. gadā pēc Versaļas līguma pieņemšanas, ar ko tika izbeigts Pirmais pasaules karš, ar mērķi apliecināt pārliecību, ka ilgstošu mieru visā pasaulē var nodrošināt tikai tad, ja pamatā ir sociālais taisnīgums. 80 gadu laikā *ILO* palīdzēja nodrošināt cilvēkiem visā pasaulē labu darbu, iztikas līdzekļus un cieņu.

Šovakar mēs aicinām visas ES dalībvalstis ratificēt un īstenot Starptautiskās Darba organizācijas atjauninātās konvencijas. Taču to lūdz ne tikai autori, bet arī daudzas citas aģentūras un iestādes. ANO Piegādātāju ētikas kodeksā redzams, ka lielā mērā Ētikas kodeksa pamatā ir *ILO* konvencijas, un ANO sagaida, ka visi piegādātāji, kas piegādā preces un sniedz pakalpojumus ANO, ievēros Ētikas kodeksa prasības. Tāpēc šīs konvencijas ir jāratificē un jāīsteno visā pasaulē, lai tās ievērotu visi piegādātāji. ES tas noteikti ir pa spēkam.

Eiropas Komisijas paziņojumā par atjauninātu sociālo programmu ir teikts: „Komisija aicina visas dalībvalstis rādīt piemēru un ratificēt un īstenot *ILO* atjauninātās konvencijas.” Pēdējā Eiropas Parlamenta rezolūcijā par atjaunināto sociālo programmu, kas tika pieņemta šī gada maijā, ir teikts, ka, mūsaprāt, pastiprinātai pašreizējo darba tiesību aktu ieviešanai un izpildei saskaņā ar valstu un kopienas tiesību aktiem un *ILO* konvencijām būtu jābūt prioritātei ES iestādēs un dalībvalstīs. Tādēļ šovakar šeit Parlamentā mēs pastiprinām visus šos priekšlikumus. Mēs lūdzam pašreizējo prezidentūru noteikt pēc iespējas augstākus mērķus šajā jomā, mēs aicinām dalībvalstis apsvērt pārlicinošos sociālos argumentus par šo konvenciju ratifikāciju un īstenošanu, un mēs arī lūdzam Komisiju apsvērt iespēju pieņemt ieteikumu veicināt dalībvalstis ratificēt atjauninātās konvencijas.

Mēs arī uzskatām, ka ES ir jānodrošina saskaņota iekšpolitika un ārpolitika. Šajā Parlamentā vairākas reizes ir minēta labākās prakses apmaiņa starp dalībvalstīm. Tas noteikti ir labs piemērs tam, kā gūt labāko praksi no savas pieredzes, visām dalībvalstīm ratificējot šīs konvencijas un veicinot labākās prakses izplatību starptautiskā vai pasaules līmenī, kā minēja Komisijas pārstāvji — rādot piemēru un ratificējot šīs atjauninātās konvencijas. Šodien, 25. novembrī, visā pasaulē ir ratificētas 7650 *ILO* konvencijas, un 47 no tām ir ratificētas pēdējā gada laikā. Mēs ceram, ka Kopenhāgenas sanāksmē Eiropa ierosinās sarunas par klimata pārmaiņām. Arī mēs varētu paveikt vienlīdz labu darbu un ratificēt visas *ILO* konvencijas.

Emilie Turunen (Jean Lambert vārdā). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, Zaļo un Eiropas brīvās apvienības grupas vārdā es vēlos uzsvērt, ka, mūsaprāt, ziņojumi par šo lēmumu par *ILO* konvenciju ratifikāciju un īstenošanu ir tiešām nepieciešami un steidzami. Kāpēc tā? Divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, ES būtu jāieņem vadošā

loma cīņā par pienācīgas kvalitātes darba nodrošināšanu. Mums būtu jābūt celmlaužiem pasaules mērogā attiecībā uz labu darba apstākļu nodrošināšanu un iespēju strādāt pienācīgas kvalitātes darbu.

Otrkārt, kā šodien jau tika minēts, mūsu darbi nesakrīt ar mūsu vārdiem, citiem vārdiem sakot, ES rīcība vietējā un starptautiskā mērogā ir atšķirīga. Ja ES vai ES dalībvalstis aizmirsīs vai atteiksies ratificēt un īstenot atjauninātās konvencijas, cietīs strādnieki Eiropā, un tas arī būs ļoti nevēlams signāls tām valstīm, kuras neietilpst ES sastāvā, bet kurām, mūsaprāt, arī būtu jāratificē šīs konvencijas. Mēs nedrīkstam mēties ar vārdiem.

Ir svarīgi, lai ES uzņemtos vadošo lomu pasaules līmenī, un mēs apliecinātu, ka šajā reģionā tiek nodrošināti labi darba apstākļi, neskatoties uz lielo konkurenci. *ILO* ir pasaules mēroga dalībnieks attiecībā uz regulējumu starptautiskā līmenī. Ir svarīgi, ka ES atbalsta *ILO* kā iestādi un ka mēs pret *ILO* konvencijām attiecamies nopietni. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa pilnībā apstiprina ziņojumus par šo tēmu, un mēs aicinām ES kompetentās iestādes mudināt dalībvalstis šīs konvencijas uztvert tikpat nopietni, cik nopietni tās uztveram mēs, šeit klātesošie.

Ilda Figueiredo, autore. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, mēs atbalstām aicinājumu dalībvalstīm apsvērt pārlicinošos sociālos argumentus par *ILO* atjaunināto konvenciju ratifikāciju un īstenošanu.

Kopš 1919. gada Starptautiskā Darba organizācija ir izveidojusi un uzturējusi starptautisku darba normu sistēmu, kas attiecas uz daudzām dažādām jomām, tajā skaitā darbu, nodarbinātību, sociālo nodrošinājumu, sociālo politiku un ar to saistītām cilvēktiesībām.

Tāpēc mēs atbalstījām sākotnējo šeit apspriesto kopīgās rezolūcijas projektu. Taču diemžēl Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) izdarīja spiedienu, un citi parakstītāji ļāva mazināt šīs rezolūcijas nozīmīgumu un graut tās spēku, iekļaujot atsauci uz Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai.

Taču kā mums visiem zināms, Eiropas Komisija Lisabonas stratēģijas vārdā šajā Parlamentā iesniedza dažus no sliktākajiem priekšlikumiem par darba un sociālajām tiesībām, kur uzsvars likts uz elastīgumu un darba noteikumu atcelšanu.

Kā mēs varam pievērt acis uz priekšlikumu grozīt Darba laika direktīvu, kas paredzēja mazināt darba vērtību un padarīt to pat vēl nedrošāku, pagarinot darba dienu un apdraudot kopīgumus un arodbiedrību lomu, kas ir pretrunā *ILO* konvencijām?

Tieši šīs nožēlojamās atsaucis uz Lisabonas stratēģiju dēļ mēs vairs neatbalstām šo rezolūciju.

Taču Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā mēs aicinām dalībvalstis ratificēt *ILO* konvencijas, un mēs mudinām Eiropas Komisiju apsvērt mūsu priekšlikumus.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, dažu pēdējo gadu laikā Komisija vairākkārt ir uzsvērusi savas saistības attiecībā uz starptautiski atzīto pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu, ieskaitot *ILO* konvenciju atbalstu.

Komisija aktīvi atbalstīja dalībvalstis un cieši sadarbojās ar *ILO* saistībā ar augsto juridisko standartu pieņemšanu, kas piedāvā risinājumus globalizētās ekonomikas problēmām un veicina *ILO* pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmas īstenošanu. Padome un Eiropas Parlaments uzsvēra pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmas nozīmīgumu, kā arī Komisijas darbību lomu šajā jautājumā.

ES dalībvalstis jau ratificēja visas *ILO* konvencijas par noteikumiem, kas attiecas uz darba ņēmēju pamattiesībām, kā arī daudzas citas *ILO* konvencijas. Komisija vēlreiz apstiprināja savas saistības attiecībā uz pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu, kas ir atjauninātās sociālās programmas daļa. Komisija īpaši aicināja visas dalībvalstis rādīt piemēru un ratificēt un īstenot *ILO* atjauninātās konvencijas. Tādējādi Komisija uzsver pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmas nozīmi vietējā un starptautiskā mērogā. Turklāt gadījumos, kad *ILO* konvencijas ietver Kopienas ekskluzīvu kompetenci, Komisija ir laicīgi izdevusi priekšlikumus par Padomes lēmumiem, kas ļauj dalībvalstīm ratificēt attiecīgās konvencijas un aicina pēc iespējas drīzāk ratificēt attiecīgos standartus, īpaši Konvenciju par darbu jūrniecībā un Konvenciju par darbu zvejniecībā.

Visbeidzot, 2008. gada ziņojums par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību nodrošina politikas attīstības uzraudzību attiecībā uz ratifikācijas procesu. Šīs analīzes rezultāti tiks apkopoti izpildes pārbaudes ziņojumā par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, kas tiks publicēts 2011. gadā.

Csaba Óry, PPE grupas vārdā. – (HU) Pirmkārt, es vēlos izteikt atzinību par to, ka grupām ir izdevies vienoties par rezolūcijas tekstu par Starptautiskās Darba organizācijas atjaunināto konvenciju ratifikāciju un īstenošanu. Tādēļ mēs arī to atbalstām.

Kā zināms, Starptautiskā Darba organizācija ir viena no senākajām starptautiskajām iestādēm. Tā tika izveidota 1919. gadā, un tās galvenais mērķis bija izstrādāt darba noteikumus, kas regulē darba apstākļus un smagu darba vidi, lai apkarotu darbinieku ekspluatāciju. Ar laiku šī organizācija izvērta savu darbību arī sociālās politikas un tehniskās sadarbības sistēmas jomā.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) uzskata, ka Starptautiskās Darba organizācijas izstrādātie darba standarti palīdz mazināt konkurences kaitīgo ietekmi uz starptautisko tirgu, tādējādi palielinot iespēju panākt līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi. Tas ir īpaši svarīgi laikā, kad, iespējams, mēs sākam izkļūt no pašreizējās krīzes, un tas noteikti pastiprina šo standartu likumību un to, ka tie ir trīspusējas sadarbības rezultāts, un tie balstās uz atsevišķu demokrātisku procesu, kurā iesaistījās valdību pārstāvji, darba devēji un arodbiedrības. Tāpēc šajā gadījumā mēs runājam par tiesībām un saistībām darba vietā un visaptverošu sistēmu, kas tās aptver un kas jāievēro valstīm, kuras pieņem un ratificē šīs konvencijas. Tajā pašā laikā mēs nevaram atstāt bez ievērošanas faktu, ka Eiropas Savienība kā kopiena nevar ratificēt nolīgumus. To var darīt tikai katra dalībvalsts atsevišķi. Tāpēc rodas jautājums par Kopienas kompetences un subsidiaritātes pareizu piemērošanu. Tāpēc ļoti pareizi, ka šajā tekstā ir izteikts aicinājums ES precīzi definēt, kuras saistītās tiesību jomas un regulējumi attiecas uz Kopienas jurisdikciju un kuras — uz katras atsevišķas dalībvalsts jurisdikciju. Tas nozīmē, ka, ņemot vērā subsidiaritātes principu, mēs atbalstīsim rekomendācijas sagatavošanu, tādējādi veicinot pēc iespējas drīzāku konvencijas ratifikāciju.

Ole Christensen, S&D grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, ES darbojas iekšējais tirgus, kurā dalībvalstis viena otrai var pārdot preces brīvā tirgū. Mēs nodrošinām brīvu konkurenci un iespēju iegādāties lētas preces, kas ir ļoti labi. Taču ir jāiekļauj arī citas jomas. Strādājošo pamattiesības ir jānodrošina un jāievēro visās ES dalībvalstīs. ES dalībvalstis savā starpā nedrīkst sacensties uz sliktu darba apstākļu rēķina, un strādājošajiem visās dalībvalstīs ir jānodrošina vienāds atalgojums par vienādu darbu. Tiesības streikot arī ir vienas no pamattiesībām.

Tāpēc ir svarīgi nodrošināt ciešu ES un Starptautisko Darba organizāciju (ILO) sadarbību. Mums ir dažas kopīgas vērtības, un mēs varam izmantot ILO konvencijas kā pamatu Eiropas sociālā modeļa izstrādei nākotnē. Diemžēl šobrīd tas nav iespējams, jo Komisija konvencijas uzskata par saistošām tikai tad, ja tās ir ratificējušas vairāk nekā puse no visām dalībvalstīm. Iesākumā mēs varētu nodrošināt to, lai visas ES dalībvalstis vismaz ratificē un īsteno ILO atjauninātās konvencijas. Pietiek runāt, ir pienācis laiks rīkoties. Kā citādi mēs varam prasīt pārējām pasaules valstīm ratificēt un īstenot ILO konvencijas un lūgt PTO iekļaut strādājošo pamattiesības visos tirdzniecības nolīgumos?

ES ir jāspēr pirmais solis. Tikai pēc tam mēs varēsim citām valstīm prasīt ratificēt un īstenot šīs konvencijas. Mums ir jāveicina pienācīgas kvalitātes nodarbinātība ES un pasaulē kā ilgtspējīgs, spēcīgs risinājums pašreizējai globālajai krīzei.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Tiesa, ka krīzes apstākļos minimālie standarti pasaulē pasargā strādājošos no necilvēcīgiem darba apstākļiem. ES vienmēr atbalsta Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) pamatstandartus, kas tiek izklāstīti kuluāros un sarunās ar trešām valstīm, un ne velti, jo tie aizsargā strādājošos pret diskrimināciju un sociālo dempingu.

Diemžēl Eiropas Savienībā šis jautājums nekur tālāk nav ticis. ES un ES dalībvalstis ignorē ILO konvencijas. Tās netiek ratificētas un īstenotas, un tas ļauj dalībvalstīm un ES sašaurināt savu atbildības loku. Piemēram, Eiropas Savienības Tiesa atcēla tiesības streikot, un Komisija šo lēmumu atbalstīja. Piemēram, konvenciju par visu viesstrādnieku tiesību aizsardzību ratificēja tikai trīs no 27 dalībvalstīm. Tas ir apkaunojoši, un 90 gadus pēc ILO izveidošanas ir pienācis laiks mainīt šo situāciju.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Iesākumā es vēlos pateikties saviem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) un citām Eiropas Parlamenta politiskajām grupām, jo runājot par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, mums visiem bija kopīgs mērķis, un mēs gribējām iesniegt kopīgu rezolūciju, un pēdējo dažu dienu sarunu rezultāti ir ļoti pozitīvi.

Starptautiskā Darba organizācija kopš 1919. gada ir nodrošinājusi un izstrādājusi starptautisku darba standartu sistēmu, kas attiecas uz ļoti plašu jautājumu spektru, to skaitā saistībā ar darbu, nodarbinātību, sociālo politiku un cilvēktiesībām. Tas ir jāpatur prātā, un jo īpaši krīzes apstākļos.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, ka šīs ILO konvencijas ir atjauninātas, īstenojot trīspusēju procesu, kurā piedalās darba devēji, strādājošie un valdību pārstāvji. Tāpēc mēs iesakām dalībvalstīm ratificēt šīs ILO klasificētās konvencijas un aktīvi tās īstenot, lai nodrošinātu sociālas Eiropas izveidi un attīstību. Mēs ceram, ka tas notiks pēc iespējas drīzāk. Mēs kontrolēsim šo konvenciju piemērošanas termiņu ievērošanu, tajā pašā laikā, protams, ievērojot subsidiaritātes principu.

PPE grupa īpaši kontrolēs šo konvenciju piemērošanu dalībvalstīs. Uz spēles likta cīņa pret nelegālo nodarbinātību, sociālā progresa mūsdienīgums, tādas īstas sociālas Eiropas izveide, kas rāda piemēru pasaulei, un mēs patiešām vēlamies palīdzēt šo procesu virzīt uz priekšu.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, viena no galvenajām Eiropas Savienības pazīmēm ir loma, kādu tā piešķir sociālajai politikai un pamattiesībām. Mēs ļoti labi zinām, ka šo tiesību piemērošana ir viens no priekšnoteikumiem, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti. Mēs arī zinām, ka šo tiesību pārkāpums uzliek Eiropas Savienībai pienākumu piemērot sankcijas.

Tiesības, kas noteiktas līdz ar Eiropas Savienības izveidi un darbību, attiecas arī uz darbavietām. To, cik Eiropas Savienība nopietni attiecas pret darba tiesību aizsardzību, apliecina ne tikai iekšējo tiesību aktu izstrāde, bet arī tās ārpolitikā. Mēs ļoti labi zinām, ka, slēdzot nolīgumus ar trešām valstīm, viens no priekšnoteikumiem ir pamata darba tiesību ievērošana. Tāpēc Eiropas Savienība ir viena no pirmajām, kas atbalsta Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) konvenciju nepieciešamo, sistemātisko atjaunināšanu.

Nesen ILO atjaunināja konvencijas saskaņā ar sarunām ar strādājošajiem, darba devējiem un valdību pārstāvjiem. Dalībvalstu valdības un Eiropas Savienības vadības pārstāvji piedalījās šajā atjaunināšanā, taču mēs esam nonākuši paradoksālā situācijā. Paradokss ir tāds, ka daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis ir pieņēmušas kopīgas direktīvas, kas paredz stingrākas darba tiesības nekā tās, ko paredz ILO konvencijas, taču tās nepietiekami novērtē šo konvenciju ratifikācijas oficiālo jautājumu valstu līmenī.

Tas trešām valstīm, īpaši jaunattīstības valstīm, rada nepareizu priekšstatu, tāpēc mums būtu jāmaina attieksme, un tām dalībvalstīm, kuras vēl nav ratificējušas šīs konvencijas, tas būtu jāizdara. Jebkurā gadījumā Eiropas Komisijai būtu uzstājīgāk jāprasa dalībvalstīm ievērot šādas saistības, lai uzlabotu ticamību Eiropas Savienībai, veicinot pienācīgas kvalitātes darba apstākļus, īpaši pašreizējās finanšu krīzes apstākļos.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mums noteikti ir jāuzsver tas, cik svarīgi ir īstenot šīs Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas, taču diemžēl mūsu vadības sistēmas, proti, brīvas konkurences, dēļ darba trūkums nelabvēlīgi ietekmē tirgu un tātad arī preču noietu. Tas apdraud darba tiesību kodeksus, rada draudus samazināt darba stundu skaitu, kas tika plānots, un negatīvi ietekmē darbaspēka izmaksas, kas ir ļoti bīstami.

Francijā lodīšu gultņu ražošanas uzņēmums tika slēgts, lai to atvērtu Bulgārijā, un šī uzņēmuma darbiniekus lūdž doties apmācīt strādniekus Bulgārijā. Tas uzskatāmi parāda to, ka nevēlamais spiediens uz darbaspēka izmaksām liek slēgt uzņēmumus un atvērt tos citās valstīs, tas palielina spiedienu un izraisa sociālo tiesību pārkāpumus. Tādēļ būtu jāveido tāda sistēma, kas būtu vērsta uz sociālo tiesību un sociālās aizsardzības līmeņu plašāku saskaņošanu, lai mazinātu pastāvošo sīvo konkurenci starp darbiniekiem, ko veicina uzņēmumi un mūsu iestādes.

Mums arī nevajadzētu atbalstīt elastdrošību, kā to dēvē Komisija un deputāti šajā plenārsēžu zālē. Gluži pretēji, mums būtu jāatbalsta nepieciešamās darba un nodarbinātības sociālās aizsardzības sistēmas un apmācību periodi. Tas mums palīdzētu izkļūt no ekonomiskās krīzes un apmācīt strādājošos, lai viņi varētu strādāt nākotnes profesijās.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, tagad, kad Lisabonas līgums ir pieņemts un Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir juridiski stājusies spēkā, mums ir jauna iespēja pastiprināt Eiropas sadarbības sociālo dimensiju. Lai to izdarītu, mums šīs iespējas ir arī jāīsteno praksē. Vispirms ES dalībvalstīm būtu pēc iespējas ātrāk jāratificē ILO atjauninātās konvencijas.

Šo jautājumu var skatīt arī no ārpolitikas viedokļa. Ja ES grib nopietni iesaistīties starptautiskajā darbībā, lai uzlabotu darba un dzīves apstākļus, ILO konvencija ir jāpieņem arī ES dalībvalstīm. Ja mēs gribam ietekmēt situāciju trešās valstīs, mums ir jārāda piemērs. Tāpēc es aicinu Komisiju un Zviedrijas prezidentūru rast progresīvu risinājumu un darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai visas dalībvalstis pieņemtu visas ILO atjauninātās konvencijas.

Personīgi mani apbēdina tas, ka manis pārstāvētā dalībvalsts — Zviedrija — nav ratificējusi pamata konvencijas, piemēram, 94. konvenciju par valsts nolīgumiem. Tāpēc es aicinu prezidentūru rīkoties arī

valsts līmenī, lai šī konvencija tiktu pieņemta. Tas, kā arī Pamattiesību hartas stāšanās spēkā varētu mazināt risku, ka Eiropas Kopienu Tiesa varētu pieņemt tādus lēmumus, kā tas bija *Rüffert* lietā. Mēs nedrīkstam pieļaut tādu situāciju, ka ES tiesību akti būtu pretrunā pamata *ILO* konvencijām.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, kā mani kolēģi jau minēja, *ILO* darbojas jau ilgu laiku — kopš 1919. gada. Tā pastāv jau 90 gadu, un tā joprojām strādā pie pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmas. Kā jau tika minēts, ir svarīgi panākt, lai dalībvalstis ratificētu visas šīs konvencijas, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos, kad uz strādājošajiem tiek izdarīts spiediens. Taču, manuprāt, ir svarīgi šajās debatēs arī atzīt *ILO* lomu jaunattīstības valstīs un lomu tās sadarbībā ar nevalstiskām organizācijām un saistību ar daudzām programmām, ko tā vada, īpaši attiecībā uz visneaizsargātākajām grupām, piemēram, invalīdiem, kuriem bez šādām programmām nebūtu nekādu iespēju. Vēl divas svarīgas jomas, kuras tiek pārrunātas šajā Parlamentā, ir piespiedu darbs un bērnu darbs. Tāpēc, ja mēs vēlamies, lai *ILO* varētu veiksmīgi strādāt jaunattīstības valstīs, kā tas ir bijis līdz šim, manuprāt, mazākais, ko Eiropas Savienības dalībvalstis varētu darīt, ir rādīt piemēru un ratificēt šīs konvencijas.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, daudzu darbības gadu laikā Starptautiskā Darba organizācija ir pieņēmusi un iesniegusi ES dalībvalstīm ratifikācijai vairākas starptautiskas konvencijas un direktīvas saistībā ar nodarbinātību, arodbiedrību brīvībām, sociālo politiku, sociālo apdrošināšanu, kā arī kolektīvām darba attiecībām un darba apstākļiem. Dalībvalstīm būtu jāratificē un jāīsteno konvencijas, kuras *ILO* uzskata par šobrīd spēkā esošām. Eiropas Savienībai būtu skaidri un aktīvi jāpalīdz veicināt strādājošo tiesību aizsardzību globalizētajā pasaulē, kas ir ārkārtīgi svarīgs jautājums.

Jāuzsver, ka visiem pilsoņiem, neatkarīgi no izcelsmes, pārstāvētās konfesijas vai rases, ir tiesības celt materiālās labklājības līmeni un garīgi attīstīties brīvības kontekstā, un viņiem arī ir tiesības uz cieņu, ekonomisko drošību un vienlīdzīgām iespējām. Mums ir jāatceras, ka nabadzība, neatkarīgi no tā, kurā valstī tā ir konstatēta, ir nopietns drauds mums visiem.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Runātāji, kas pārstāv Eiropas Parlamentu un Komisiju, puda dažādus uzskatus par to, vai un kāpēc vajadzētu ratificēt *ILO* konvencijas. Taču Ūry kungs ievēroja, ka Komisija var savu viedokli uzspiest tikai tajās jomās, kurās tai ir ekskluzīva kompetence, un, kā minēju, tas ir ņemts vērā.

Runājot par arodbiedrību lomu, Eiropas Kopienu Tiesa savā nesen izdotā lēmumā atzina kolektīvu rīcību par vienu no pamattiesībām. Taču šīs tiesības var regulēt, un tās ir saskaņā ar citiem starptautiskiem instrumentiem. Taču es par jūsu bažām informēju savus kolēģus, kas ir atbildīgi par sociālās politikas jautājumiem, lai viņi šo jautājumu izskatītu detalizētāk.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi trīs rezolūciju priekšlikumus⁽⁵⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī.

18. ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa tikšanās par nodrošinātību ar pārtiku - Izskaut badu visā pasaulē (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanākumi par nodrošinātību ar pārtiku — Izskaut badu visā pasaulē.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā nedēļā Romā notikusi augstākā līmeņa sanākums par nodrošinātību ar pārtiku bija šāgada pēdējais pārtikas nodrošinājuma un lauksaimniecības tēmai veltītais augsta līmeņa pasākums papildus tiem, kas janvārī norisinājās Madridē, jūlijā — LAkvilā, septembrī — Ņujorkā un Pitsburgā, kā arī pagājušā mēneša Pārtikas drošības komitejas sanākumam.

Visu šo pasākumu pamatā ir sapratne par to, ka mēs esam zaudētāji cīņā pret badu pasaulē. Pašlaik vairāk nekā viens miljards cilvēku visā pasaulē nespēj nodrošināt savas ikdienas uztura vajadzības, turklāt daudzās

⁽⁵⁾ Sk. protokolu

jaunattīstības valstīs situācija draud pasliktināties arī klimata pārmaiņu dēļ, kas rada aizvien vairāk problēmu šo valstu nodrošinātībai ar pārtiku.

Augstākā līmeņa sanāksme par nodrošinātību ar pārtiku pavēra iespēju stiprināt pēdējo mēnešu laikā radušos politisko impulsu, atkārtoti izvirzot uzmanības centrā jautājumu par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku. Tomēr diskusijas ir beigušās, un ir pienācis laiks rīkoties.

Minētā augstākā līmeņa sanāksme Eiropas Komisijai bija lietderīgs pasākums triju iemeslu dēļ. Pirmkārt, tika pausta apņemšanās atjaunot mūsu centienus, lai sasniegtu pirmo Tūkstošgades attīstības mērķi, proti, uz pusi samazināt badu pasaulē līdz 2015. gadam. Manuprāt, šis mērķis ir aktuāls joprojām un mums vajadzētu censties to sasniegt, jo īpaši tajās valstīs un reģionos, kur šāda iespēja ir bijusi ļoti ierobežota, piemēram, Āfrikā.

Otrkārt, solījums uzlabot vispārējas nodrošinātības ar pārtiku pārvaldību un koordināciju, reformējot Pārtikas drošības komiteju, varētu kļūt par pasaules mēroga partnerattiecību pārtikas un lauksaimniecības jomā galveno elementu. Eiropas Komisija ir aktīvi atbalstījusi šo reformu un palīdz tai nodrošināt pamatfinansējumu. Manuprāt, tas ir ļoti nozīmīgs solis, kas, pamatojoties uz ticamiem zinātniskiem ieteikumiem, palīdzēs uzlabot vispārējas nodrošinātības ar pārtiku pārvaldības sistēmu, darot to pieejamāku valsts un privātā sektora galvenajiem dalībniekiem un nevalstiskajām organizācijām. Šiem dalībniekiem ir būtiska nozīme, lai jaunā sistēma kļūtu efektīvāka par līdzšinējo.

Treškārt, tika dots solījums novērst lauksaimniecībai, nodrošinātībai ar pārtiku un lauku attīstībai paredzētā vietējā un starptautiskā finansējuma samazināšanās tendenci. Ja vēlamies sasniegt pirmo Tūkstošgades attīstības mērķi, proti, uz pusi samazināt badu pasaulē līdz 2015. gadam, ir jāpilda saistības, kas paredz palielināt oficiālo attīstības palīdzību (OAP), jo īpaši valstīm, kuras ir apņēmušās to palielināt līdz 0,7% no nacionālā kopprodukta.

Daži ir kritizējuši galīgo deklarāciju par to, ka tajā nav precīzi formulēti oficiālās attīstības palīdzības mērķi attiecībā uz lauksaimniecību un nodrošinātību ar pārtiku, bet mums jāņem vērā, ka G8 augstākā līmeņa sanāksmē L'Akvilā izskanēja finansiāla rakstura solījumi. Pašlaik vissvarīgākais ir tos ievērot. Ar Eiropas Parlamenta stingru atbalstu Komisija ir sekmīgi mobilizējusi Pārtikas mehānismu EUR 1 miljarda apmērā, sadalot 85% no līdzekļiem, kurus paredzēts izlietot laika posmā no 2009. gada līdz 2011. gadam. Tomēr mums ir vajadzīga lielāka un ilgstošāka palīdzība. Lai mēs efektīvāk varētu pildīt dotos solījumus, kā arī sagatavot ziņojumus par rezultātiem un ieguldījumu ietekmi, ir vajadzīga globāla saistību sadales sistēma, uzraudzības mehānismi, kā arī konkrēti rādītāji un kritēriji. Tomēr es vēlos nepārprotami norādīt, ka pat visciešākajām līdzekļu devēju saistībām nebūs jēgas, ja jaunattīstības valstu valdības nepildīs savas saistības un neizstrādās efektīvākas lauksaimniecības politikas un stratēģijas, kā arī pašas nenodrošinās vajadzīgos ieguldījumus.

Runājot par nodrošinātību ar pārtiku, mums jābūt ļoti piesardzīgiem attiecībā uz terminoloģiju, lai šo jēdzienu nesajauktu ar pārtikas suverenitātes un pārtikas pašnodrošinājuma jēdzienu. Ar centieniem nodrošināt pārtikas ražošanu visā pasaulē vien nepietiek. Ir svarīgi, lai cilvēkiem tiktu garantēta ilgstoša piekļuve pārtikai, bet tā galvenokārt ir atkarīga no viņu finansiālā stāvokļa. Liela nozīme pārtikas pieejamības nodrošināšanā ir gan reģionālai, gan globālai pārtikas tirdzniecībai, kas garantē lauksaimniekiem ienākumus un atvieglo patērētājiem piekļuvi lētākai pārtikai. Pārtikas pašnodrošinājums jeb autarkija var izrādīties ļoti dārga un nevajadzīga stratēģija tad, kad tirgi un tirdzniecība darbojas nevainojami.

Tādēļ Dohas sarunu kārtas līdzsvarots un daudzpusīgs iznākums būtu nozīmīgs solis šajā virzienā. Mēs nedrīkstam arī aizmirst, ka vispārēja nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti sarežģīta un daudzšķautņaina problēma, kurai vajadzīga vispusīga pieeja. Pēdējos desmit gados Eiropas Savienība šajā jomā ir guvusi ievērojamus panākumus un tādos gūs arī turpmāk, ja tiks nodrošināta Attīstības politiku saskaņotība. Dažādo ES kopējās lauksaimniecības politikas reformu dēļ ir strauji samazinājušās eksporta kompensācijas, tādēļ atbalstu ES lauksaimniekiem PTO vairumā gadījumu uzskata par „tirdzniecību nekropļojošu”. Turklāt režīms „Viss, izņemot ieročus” paredz brīvu piekļuvi ES tirgum tikai vismazāk attīstītajām valstīm. Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu noteikumi liecina par to problēmu izpratni, ar kurām saskaras daudzas Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstis, garantējot nodrošinātību ar pārtiku saviem iedzīvotājiem. Mēs ES esam ilgi strādājuši, lai veicinātu attīstības politiku saskaņotību, tādējādi uzlabojot apstākļus nodrošinātībai ar pārtiku jaunattīstības valstīs. Līdzīgi vajadzētu rīkoties arī citām valstīm un reģioniem.

Nobeigumā jāatzīmē, ka ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmi tika uzsvērts, ka ja vēlamies sasniegt mūsu izvirzīto mērķi, proti, uz pusi samazināt badu pasaulē līdz 2015. gadam, mums

ir jāpalielina OAP un privātie ieguldījumi lauksaimniecības nozarē, kā arī jāuzlabo šīs nozares vispārējā pārvaldība.

Albert Deß, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, tam, ka mēs Eiropas Parlamentā varam apspriest jautājumu par badu pasaulē, ir liela nozīme. Mēs nedrīkstam klusēt, kamēr miljoniem cilvēku, tajā skaitā bērni, cieš badu.

Pirmo reizi mani ievēlēja Parlamentā pirms divdesmit gadiem, un es joprojām labi atceros, kā tādas starptautiskas organizācijas, kā Pasaules Banka, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, pati ANO, kā arī Pasaules Tirdzniecības organizācija paziņoja par savu ieceri turpmāko divdesmit gadu laikā uz pusi samazināt badu pasaulē. Kas šajā laikā ir noticis? Bads nav uz pusi samazinājies, bet gan palielinājies. Vairāk nekā 1 miljards cilvēku pasaulē katru dienu cieš badu. Ir noticis pretējais tam, ko bija paredzējušas šīs organizācijas.

Iepriekš minētajam ir daudzi un dažādi iemesli. Diemžēl ir tādas valstis kā Zimbabve, kuras nekompetentā valdība ir pārvērtusi līdzšinējo Āfrikas „maizes devēju” par trūcīgu reģionu. Komunistiski noskaņotais prezidents ir novedis šo bagāto valsti līdz tādām stāvoklim, ka cilvēki tajā cieš badu, bet mēs klusējam. Ir skaidrs, ka daļa atbildības par to jāuzņemas arī mums. Mēs nedēļām, ja ne gadiem ilgi runājam par to, kā mainīsies klimats turpmākajos simts gados, bet cilvēkus, kuriem jau šobrīd nav ko ēst, tas neinteresē. Viņi ir izsalkuši, bet mums nav risinājuma viņu problēmām. Es nevēlos mazināt ar nākotnes problēmām saistītu jautājumu nozīmi, bet šajā gadījumā runa ir par elementāru cilvēcību un to, ka daudzi jau pašlaik cieš badu. Kad mēs, *de Gucht* kungs, apgalvojam, ka esam paredzējuši uz pusi samazināt badu pasaulē līdz 2050. gadam, es to uztveru gandrīz kā apvainojumu. Mums, kā pasaules kopienai, ir jāvar iespējami drīzāk samazināt to cilvēku skaitu, kuriem trūkst pārtikas. Mēs varam nogādāt ieročus uz jebkuru vietu pasaulē, bet šķiet, ka to nespējam izdarīt ar pārtiku. Tā ir šīs pasaules kopienas neizdarība, un es to nosodu. Mums ir jārod citas atbildes papildus tām, kuras ir izskanējušas šodien.

Luis Manuel Capoulas Santos, *S&D grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, mums visiem ir labi zināms, cik cilvēku pasaulē cieš no bada un pārtikas trūkuma, jo šie skaitļi nemiņīgi tiek atkārtoti, un tie ir tik traģiski, ka šķiet gandrīz neticami.

Tiesības uz pārtiku saistās ar vissvētākajām ikviena cilvēka tiesībām, proti, tiesībām uz dzīvību un cilvēka cienīgu dzīvi, nevis ar cīņu par izdzīvošanu.

Tādēļ cīņai pret badu pasaulē vajadzētu būt visu politisko programmu prioritātei, un, lai sasniegtu šo mērķi, ir jāmobilizē visi iespējamie līdzekļi.

Diemžēl mēs arī apzināmies, ka līdzekļi, tostarp arī finanšu līdzekļi, ne vienmēr ir galvenais šķērslis. Gandrīz vienmēr lielākā problēma ir līdzekļu saprātīga pārvaldība un izlietojums, kā arī efektīvas koordinācijas trūkums pasaules, reģionālā un valsts līmenī.

Šodien iesniegtās rezolūcijas priekšlikumā, kuru ir parakstījusi mana politiskā grupa, proti, Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, ir izteikti priekšlikumi un ieteikumi, kuru ievērošana varētu mazināt šīs nopietnās problēmas. Tādēļ es aicinu Komisiju pievērst tai vajadzīgo uzmanību un, pamatojoties uz iepriekš minēto, nākt klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem un pieņemt procedūras šo aktu īstenošanai.

Vienlaikus sarežģītā un neskaidrā pašreizējā politiskā situācija rosina veikt izmaiņas kopējā lauksaimniecības politikā un kopējā zivsaimniecības politikā, kuras ir efektīvākie Eiropas Savienības instrumenti minēto problēmu risināšanā, tādēļ mēs esam paredzējuši tajās veikt būtiskas reformas.

Jaunās pilnvaras, kuras mums ir piešķirtas ar Lisabonas līgumu, vienlaikus ir lieliska iespēja Parlamentam pāriet no runām pie konkrētiem darbiem. Eiropas Sociālistu partija ir gatava šādam izaicinājumam, un mēs ceram, ka arī jaunizveidotā Komisija un pārējās politiskās grupas mums pievienosies.

George Lyon, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties saviem kolēģiem par viņu sniegto ieguldījumu.

Vispirms es gribētu uzsvērt, ka, manuprāt, pārtikas cenu straujais kāpums pasaulē ir brīdinājuma signāls mums visiem. Graudu un rīsu cenu divkārtšam kāpumam ir bijusi nesamērīga ietekme uz nabadzīgākajiem cilvēkiem jaunattīstības valstīs. Tomēr tiek lēsts, ka vēl papildus 75 miljoni cilvēku visā pasaulē cieš badu 2007.-2008. gada pārtikas cenu kāpuma dēļ. Tas mums ir nopietni jāņem vērā. Patiesi, daudzās valstīs pārtikas cenu straujā kāpuma dēļ ir novēroti ar pārtiku saistīti nemieri un politiskā nestabilitāte.

Tā kā ir paredzams pasaules iedzīvotāju skaita pieaugums līdz deviņiem miljardiem, kā arī tas, ka klimata pārmaiņas negatīvi ietekmēs mūsu spēju pašiem sevi nodrošināt ar pārtiku, es vēlētos apgalvot, ka nodrošinātība ar pārtiku ir būtiskākais jautājums, kuram jārod risinājums. Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm attīstīt ilgtspējīgu lauksaimniecību un ieviest piemērotas pārtikas ražošanas sistēmas. Tādējādi tām būs iespēja pašām sevi nodrošināt ar pārtiku. Kā komisāres kundze norādīja savā paziņojumā, šim nolūkam ir nepieciešams finansējums un atvērts tirgus. Minētajā paziņojumā ir arī pausts atzinums, ka Eiropa ir sniegusi lielu ieguldījumu, lai palīdzētu atvērt un liberalizēt tirgu. Diemžēl daudzas jaunattīstības valstu problēmas rada nepareiza politika un tiesību sistēma. Nekāda palīdzība nespēs šīs problēmas atrisināt, kamēr netiks izveidota stabila politiskā un tiesību sistēma, kas ļaus lauksaimniekiem attīstīties un gūt labumu no tirgus cenu kāpuma.

Lai nodrošinātu pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas nākotnē, tiek lēsts, ka ES ražošanas apjoms ir jāpalielina par vairāk nekā 70 %. Es gribētu apgalvot, ka Eiropas lauksaimniecībai ir liela nozīme ne tikai, lai garantētu pārtikas pašnodrošinājumu, bet arī, lai palielinātu mūsu spēju sniegt ieguldījumu vispārējā nodrošinātībā ar pārtiku.

José Bové, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, lai cīnītos pret badu, ir nepieciešams ievērojams politiskais un finansiālais ieguldījums. Es vēlos paust nožēlu par to, ka pagājušajā nedēļā Romā Pārtikas un lauksaimniecības organizācija nerada iespēju sniegt šādu ieguldījumu.

Vairāk kā miljards cilvēku cieš no nepietiekama uztura un katru gadu 40 miljoni vīriešu, sievietes un bērnu visā pasaulē mirst no bada. Šie dramatiskie skaitļi ir palielinājušies kopš 1996. gada, kad tika rīkota pirmā augstākā līmeņa sanāksme par nodrošinātību ar pārtiku. Pasaules finanšu un ekonomiskā krīze ir situāciju pasliktinājusi un lielākie upuri galvenokārt ir dienvidu valstu iedzīvotāji. Ja jaunattīstības valstīm tiktu piešķirts atbalsts 10 % apmērā no visā pasaulē reklāmai atvēlētā budžeta, ar to vien būtu pietiekami, lai šīs valstis varētu nodrošināt savas lauksaimniecības infrastruktūras uzturēšanu.

Pārtikas krīze ir viens no galvenajiem draudiem mieram un stabilitātei visā pasaulē. 2050. gadā mazajiem lauksaimniekiem būs jānodrošina ar pārtiku vairāk nekā 9 miljardi cilvēku. Augsnes bojājumu, kaitējuma bioloģiskajai daudzveidībai, atkarības no naftas, siltumnīcefekta gāzu emisiju, gruntsūdeņu izsīkšanas, kā arī patēriņa tendenču attīstības dēļ situācija ir kļuvusi vēl nestabilāka kā pirms četrdesmit gadiem.

Nabadzība un atkarība no importa ir nepietiekamas nodrošinātības ar pārtiku galvenais cēlonis, tādēļ ir ļoti būtiski atbalstīt vietējo ražošanu. Piecdesmito gadu beigās Eiropā tika uzsākta kopējās lauksaimniecības politikas īstenošana, lai saražotu šim reģionam nepieciešamo pārtikas daudzumu. Lai to izdarītu, bija jānodrošina iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzība. Mūsdienās šāda izvēles autonomija un tiesības uz pārtikas suverenitāti ir jānodrošina visām pasaules valstīm vai valstu grupām, kuras to vēlas.

James Nicholson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, mūsu rezolūcijās attiecībā uz šo jautājumu ir izvirzīti divi galvenie uzdevumi, proti, izskaust badu, kas pašlaik negatīvi ietekmē sesto daļu pasaules iedzīvotāju, kā arī nodrošināt pārtikas piegādi nākotnē.

Mēs esam saskārušies ar situāciju, kad, no vienas puses, pasaules iedzīvotāju skaits pieaug, bet, no otras puses, pārtikas ražošanas nozarē rodas arvien lielākas problēmas, kuras rada klimata pārmaiņu negatīvā ietekme un ar pārtikas produktu ražošanu saistītās pieaugošās izmaksas.

Lai sekmīgi atrisinātu bada problēmu pasaulē, galvenā uzmanība nešaubīgi ir jāpievērš pārtikas nodrošinājuma lauksaimnieciskajam faktoram, tomēr mums vienlaikus arī ir jāapzinās, cik liela ir nozīme ir jaunattīstības valstu pareizai pārvaldībai. Piemērs iepriekš teiktajam ir Zimbabve, kuru pieminēja arī Deļ kungs. Tā kādreiz bija Āfrikas galvenā „maizes devēja” un spēja nodrošināt ar pārtiku ne tikai sevi, bet arī kaimiņvalstis. Pašlaik tas vairs nav iespējams, jo šo valsti ir izpostījušas Robert Mugabe un viņa atbalstītāju politiskās darbības.

Mums visiem ir kopīgi jāstrādā, lai atrisinātu minēto problēmu, kā arī novērstu iedzīvotāju nemierus un postu, ko šī problēma var radīt.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ja Eiropas Savienība vēlas saglabāt savu pozitīvo lomu pasaulē, kā arī radīt jaunu humānisma veidu, tai patiesi vajadzētu sadzirdēt bada cietēju apdullinošos kliegumus, kas atbalsojas ikvienā pasaules malā.

Gan šeit, gan arī citur mēs turpinām teikt nožēlojamās runas. Vai mūsu sirdsapziņa var būt tīra, zinot, ka ik pēc piecām sekundēm kāds bērns mirst bada nāvē? Šo bērnu nāvi neizraisa tehniska rakstura problēmas. Tas notiek tādēļ, ka pasaule ir saskārusies ar ultraliberālisma problēmu.

Līdz šim mēs apstrādājām zemi, lai pabarotu cilvēkus. Pašlaik kapitālisma sistēma ir pārvērtusi augsni un pārtiku par precī un pasaules mēroga spekulāciju objektiem. Tādēļ mums ir radikāli jāmaina politika, jāatbalsta Pārtikas un lauksaimniecības organizācija un jāpiešķir tai nepieciešamie līdzekļi.

Kā jūs, komisāres kundze, teicāt, mums ir jārikojas, un mēs pieprasām konkrētu rīcību. Tomēr, lai nodrošinātu konkrētu pasākumu īstenošanu, Eiropas Savienībai ir jāievieš pārtikas suverenitātes princips attiecībā uz visām valstīm, jāizstrādā lauksaimniecības darba samaksas sistēmas ar katrai valstij un kontinentam garantētām cenām, jāpilda saistības, piešķirot oficiālo attīstības palīdzību dienvidu valstīm, jāatceļ nabadzīgo valstu parādi, jāaizliedz zemes pirkšana starptautiskiem uzņēmumiem un riska ieguldījumu fondiem, kā arī jāapzinās, ka lauksaimniecība un pārtika nedrīkst būt Pasaules Tirdzniecības organizācijas darījumu objekts.

Mums ir jāsadzird bada cietēju vaimanas un steidzami jārikojas. Tas palīdzēs vairo Eiropas prestižu.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Desmit gados, kopš esmu Eiropas Parlamenta deputāts, sanāksmēs nepārtraukti tiek teikti skaisti vārdi. Gatavojoties Romas augstākā līmeņa sanāksmei par nodrošinātību ar pārtiku, arī Komisijas priekšsēdētājs Barroso kungs teica šādus skaistus vārdus: „Mēs esam cietuši neveiksmi kopīgajā cīņā pret badu. Tas ir morāls skandāls un liels traips uz mūsu sirdsapziņas.” Citāta beigās. Un viņam bija taisnība. Tas padara augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus vēl satraucošākus. Man šķiet, ka minētajā Romas sanāksmē priekšplānā tika izvirzītas nevis viena miljarda pasaules bada cietēju intereses, bet gan bagāto valstu politiskās intereses. Kā apliecinājumu manis teiktajam varu minēt divus piemērus. Arvien biežāk tiek konstatēts, ka politika biodegvielas jomā, kā arī tās izvēršana rada cenu kāpumu, tādējādi palielinot bada cietēju skaitu. Tomēr šķiet, ka par šo politiku ir aizliegts izteikt jebkādu kritiku.

Arī iepriekš es vairākas reizes esmu vērsis šā Parlamenta uzmanību uz to, cik riskanti ir mudināt trešās valstis veikt ieguldījumus pasākumos, kas palīdzētu Āfrikas valstīm pašām sevi nodrošināt ar pārtiku. Kā gan var gaidīt, lai valstis, kurās miljoniem cilvēku ir atkarīgi no ANO pārtikas atbalsta, eksportētu pārtiku uz citām valstīm? Tomēr galīgajā deklarācijā tas nav minēts.

Bagātājām valstīm ir viegli risināt strīdīgus jautājumus, izsakot uz labiem nodomiem balstītus nožēlojamus paziņojumus un pasūtot aizvien jaunus pētījumus. Iepazīstoties ar šo deklarāciju, es secinu, ka lai jaunattīstības valstis atrisinātu šo problēmu, tām būs galvenokārt jāiztiekt ar pašu līdzekļiem. Manuprāt, starptautiskās kopienas nespēja līdz šim izskaust badu ir apkaunojoša.

Turklāt es veltīju zināmu laiku, lai iepazītos ar iepriekšējo augstākā līmeņa sanāksmju par nodrošinātību ar pārtiku galīgajām deklarācijām un secināju, ka tās ir pārsteidzoši līdzīgas ne tikai cita citai, bet arī Parlamenta rezolūcijai par šo jautājumu. Tajās visās ir runa par steidzamību, kā arī tiek izteikts aicinājums pildīt iepriekš dotos solījumus. Vai šādiem, atkārtoti izteiktiem aicinājumiem nevajadzētu būt brīdinājuma signālam? Kā piemēru, es gribētu citēt ANO referentu De Schutte kungu: „Nabadzīgiem cilvēkiem nav vajadzīgi vienīgi solījumi.” Kā jau iepriekš bieži tika uzsvērts, nodrošinātībai ar pārtiku ir jābūt cilvēktiesību daļai. Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paraudzīties uz šo jautājumu no cita aspekta un teikt, ka viens no Bībelē minētajiem Dieva baušļiem ir izsalkušo paēdināšana. Tas ir gan mans, gan mūsu visu uzdevums.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Es piedalījos Romas augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku, un man pašam bija iespēja pārliecināties par to, kā tā noritēja. Manuprāt, mums vajadzētu pārtraukt liekuļot, jo, ja mēs piešķiram līdzekļus, lai rīkotu tādu sanāksmi kā šī, kurā kā vienmēr izskan vienīgi nebeidzami solījumi, tad, kā jau daži deputāti izteicās pirms manis, varbūt labāk būtu precīzi aprēķināt, cik bērniem nebūtu jānācies mirt no bada, ja šī nauda tiktu izlietota ne tikai skaistu runu teikšanai, bet konkrētiem bada izskausanas pasākumiem. Komisāres kundze atzīmēja, ka problēma ir saistīta ar globālo pārtikas ražošanu, bet, pirms meklējam skabargu otra acī, mums vajadzētu mācēt saskatīt baļķi savējā.

Kā liecina zinātniskie pētījumi, manā valstī Bulgārijā ir visauglīgākā zeme ES. Pirms 150 gadiem Bulgārijas lauksaimnieki, izmantojot tā laika pieticīgās tehnoloģijas, spēja nodrošināt ar pārtiku Osmaņu impērijas pat visblīvāk apdzīvotos reģionus Mazāzijā. Diemžēl mūsdienās Bulgārija piedzīvo strauju lejupslīdi vēl jo vairāk tādēļ, ka tā pievienojās Eiropas Savienībai. Komisijas noteiktās kvotas Bulgārijai neļauj izvērst lauksaimniecisko ražošanu, un zeme paliek neapstrādāta. Lai Bulgārija saražotu Eiropas Komisijas piešķirtās tomātu kvotas daudzumu, pietiek ar vienu saimniecību jebkurā no 28 šīs valsts reģioniem. Iemesls iepriekš minētajam ir tāds, ka atsevišķi dati pirms desmit gadiem liecināja, ka tāda ir faktiskā ražošanas jauda. Diemžēl neviens nav izvērtējis to, kāds varētu būt faktiskais pašreizējais ražošanas apjoms. Pašlaik Eiropas Savienībā pastāv ierobežojumi attiecībā uz pārtikas ražošanas procesiem, kurus atceļot varētu ievērojami uzlabot situāciju un veikt konkrētus pasākumus bada izskausšanai. Tādēļ, ja situāciju turpinās kontrolēt ierēdņi, kuri pieņem lēmumus, pamatojoties vienīgi uz dokumentos ietvertiem skaitļiem un neinteresējas ne par ko citu, mēs joprojām bārstīsim tukšus solījumus, bet konkrēti pasākumi tā arī netiks īstenoti.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējos gados ir dramatiski palielinājies bada cietēju un galējā nabadzībā dzīvojošo skaits, un tā nav kapitālisma vaina. Šādu situāciju ir radījušas politiskās sistēmas, kuras negatīvi ietekmē cilvēku dzīvi un cīņu pret badu. Es vēlētos minēt vienu piemēru. Pirms vairākiem desmitiem gadu kāda Eiropas valsts ar ļoti labiem lauksaimniecības apstākļiem komunistiskā režīma dēļ tika novesta līdz galējai nabadzībai, un šajā valstī vien no bada mira daudz vairāk cilvēku nekā šobrīd visā pasaulē kopā. Šī valsts ir Ukraina. Es ieteiktu rūpīgāk izvērtēt visu, ko mēs šeit runājam.

2000. gadā 198 ANO dalībvalstis apstiprināja Tūkstošgades attīstības mērķus. Šodien komisāres kundze runāja par pirmo un vissvarīgāko no tiem. Mums ir jāatbild uz jautājumu, vai šis mērķis ir sasniedzams. Eiropieši vēlas zināt, vai mūsu prioritātes un politika ir pareizas, kā arī to, vai dārgā cīņa pret klimata pārmaiņām ir svarīgāka par cīņu pret nabadzību. Es šonedēļ saņēmu šādu jautājumu, proti, vai Eiropas Savienība nejauc mērķus ar līdzekļiem un tā vietā, lai cīnītos pret globālās sasilšanas sekām, uzsāk visdārgāko cīņu ar vējdzirnavām cilvēces vēsturē?

Manuprāt, labākais pierādījums tam, ka starp klimata aizsardzību un cīņu pret badu nav pretrunu, varētu būt efektivitātes palielināšana otrajā jomā, citiem vārdiem sakot, konkrētu pasākumu īstenošana, lai izskaustu badu visā pasaulē. Tad neviens mums nepārmetīs, ka esam izvirzījuši nepareizas prioritātes un ka cīņa ar klimata pārmaiņām ir svarīgāka par bada izskašanu, kā atzīmēja arī *Deß* kungs.

Tuvākajos gados lauksaimniecībai būs ļoti liela nozīme. Mums ir jāpalīdz jaunattīstības valstīm veikt ieguldījumus lauksaimniecības attīstībā un ievērot deklarācijā noteiktās saistības, novirzot 10 % no budžeta minētās attīstība veicināšanai. Vienīgi šādā veidā mēs varam palielināt nabadzīgo valstu lauksaimniecības potenciālu, lai palīdzētu tajās izskaust badu.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku nepiedalījās neviens no G8 valstu vadītājiem, izņemot *Berlusconi* kungu, jo šī sanāksme tika rīkota viņa vadītajā valstī.

Tādējādi, no augstā līmenī paredzētās politiskās sanāksmes par ekonomikas, sociālajiem un finanšu jautājumiem, tā tika pārvērsta par parastu standarta sanāksmi. Tomēr *Diouf* kunga mērķis bija izstrādāt instrumentus un mobilizēt ražošanas līdzekļus, lai jaunattīstības valstīs tiktu veicināta ilgtspējīga nodrošinātība ar pārtiku.

Pastāvīgi tiek atkārtots, un mēs jau zinām, ka ekonomikas un finanšu krīze vienīgi vairo badu visā pasaulē. Šī problēma ir tik aktuāla kā vēl nekad iepriekš, jo pirmo reizi pasaules vēsturē jau vairāk nekā miljards cilvēku cieš badu. Tā ir sestā daļa pasaules iedzīvotāju. Tas ir par 20 % vairāk nekā 2005. gadā un par 105 miljoniem vairāk nekā 2008. gadā.

Kā uzsvēra *Bové* kungs, tas nozīmē, ka pastāv jaunu, ļoti nopietnu konfliktu draudi. Ieguldījumu trūkums lauksaimniecībā ir radījis tādu parādību, kā nepietiekamu nodrošinātību ar pārtiku. Kā uzsvēra *Diouf* kungs, lauksaimniecība ir vienīgais iztikas avots 70 % pasaules nabadzīgāko iedzīvotāju, tādēļ viņš lūdza piešķirt USD 44 miljardus gadā mazo ražotāju atbalstam. Diemžēl šis lūgums netika ņemts vērā, jo nav izstrādāti laika grafiki, stratēģija, un bagātajām valstīm trūkst politiskās gribas.

Komisāres kundze, kā veicas ar G8 jūlija sanāksmē noteikto saistību izpildi? Tā kā agrāk es esmu bijis jūsu vietā, tad zinu cik grūti ir pārlicināt līdzekļu devējus. Es joprojām atceros ļoti sīvo cīņu, kuru pirms diviem gadiem nācās izcīnīt arī *Barroso* kungam, lai iegūtu nieka EUR 1 miljardu pārtikas mehānisma izveidei, jo Eiropas nākotne ir cieši saistīta ar jaunattīstības valstu likteni.

Komisāres kundze, es neticu mūsu sociālistu kolēģa formulām, kurš stāsta par ultrakapitālismu un ultraliberālismu, kuras kā semantiskas asimilācijas ir morāli apšaubāmas. Personīgi es neuzskatu, ka šāda veida samērā tuvredzīga ideoloģiska tukšvārdība varētu būt risinājums.

Le Hyaric kungs, man jums jāsaka, ka pat Marksisma tumsonīgā ideoloģija paredzēja daudz lielāku atbildību par dažu valstu nepietiekamo attīstību kopš to neatkarības iegūšanas, nekā liberālisms.

Tieši to es gribēju teikt, jo nevēlos, lai jebkāda ideoloģiska tukšvārdība un tuvredzīga spriedelēšana, kas grauj intelektuālā godīguma robežas, paliktu šajā Parlamentā neapspriesta.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, mani kolēģi *Bové* kungs un *Belder* kungs jau ir ieskicējuši problēmu un politisko realitāti, tomēr lauksaimniecībā ir vērojama jauna tendence. Bagātās valstis nodrošina sev pārtikas pamatproduktus vai biodeģvielu, izpērkot zemi nabadzīgajās valstīs, ko eifēmiski

sauc par „lauksaimniecības zemju iegādi”, bet faktiski tā ir zemju sagrābšana. Tā, piemēram, tas notiek Madagaskarā.

Tomēr pasaules lielāko valstu vadītājiem šis ir pārāk delikāts jautājums, lai to publiski apspriestu. Eiropai un tās vadītājiem ir morāls pienākums cīnīties pret šo jauno koloniālisma formu. ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajā deklarācijā nav ietverts jautājums par zemju sagrābšanu, tādēļ tiek zaudēta iespēja rast risinājumu bada problēmai pasaulē. Kādēļ jūs to neietverāt?

Mums ir kopējā lauksaimniecības politika. Mēs ražojam pietiekami daudz pārtikas. Eiropas iedzīvotājiem ir ko ēst, bet KLP grauj gan jaunattīstības valstu mazo, gan arī lielo saimniecību izredzes, laupot šīm valstīm iespēju nodrošināt sev nepieciešamo pārtikas daudzumu. Tas rada pārtikas trūkumu un nepieciešamību importēt pārtikas preces. Kad mēs beidzot redzēsim brīvu un taisnīgu Eiropas lauksaimniecības politiku?

Richard Ashworth (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, gan ANO, gan Eiropas Savienība ir vienisprātis par to, ka pieaugošais pasaules iedzīvotāju skaits rada nepieciešamību paaugstināt globālās lauksaimnieciskās produkcijas ražīgumu par 50 %-100 %. Mēs tam piekrītam, jo tas ir mērķis, kuru pasaule nevar atļauties ignorēt. Tomēr vienlaikus lauksaimniecības nozarei tiek ieteikts palielināt ražīgumu, izmantojot mazākas zemes platības, kā arī mazāk ūdens un enerģijas, lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tādējādi ir trīs punkti, kurus mums vajadzētu apzināties.

Pirmkārt, valstu valdībām un jo īpaši ES, ir jāveic lielāki ieguldījumi pētniecībā un attīstībā. Mums nav tādas informācijas, kuru varētu izmantot nākotnes plāna izstrādē. Otrkārt, saskaroties ar pasaules tirgu nestabilitāti, mums ir vajadzīgs kopējās lauksaimniecības politikas drošības tīkls, un, treškārt, vispārējā nodrošinātība ar pārtiku un Eiropas Savienības loma šajā procesā radīs ievērojamas izmaksas. Šīs izmaksas mēs nevaram uzvelt patērētājiem, tādēļ es atkarāju, ka mums ir vajadzīga stabila lauksaimniecības politika, un mūsu argumentam budžeta debatēs ir jābūt pārliecinošam.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē 193 valstu pieņemtā galīgā deklarācija diemžēl patiesi ir piliens jūrā cīņā pret badu. Nav noteikti nekādi termiņi, turklāt nav zināms konkrēts līdzekļu apjoms un nav arī izvirzīti nosacījumi, lai cīnītos pret šo postu, kas ir skāris vairāk nekā 6 miljardus visas pasaules iedzīvotāju.

Saskaņā ar pieejamajiem datiem katrās deviņdesmit sekundēs, kuras ir atvēlētas šai runai, 15 bērnu mirst no bada. Tā ir vislielākā un asākā apsūdzība netaisnīgai, ekspluatējošai, neracionālai un tādējādi vēsturiski visvairāk kritizētai ekonomikas sistēmai.

Tā ir sistēma, kas pamatojas uz reālu politiku un pamatnostādņēm, un tagad, *Michel* kungs, nedaudz par „varoņiem” un liberālo retoriku, kuru dēļ mēs esam nonākuši šādā situācijā. Lauksaimniecības nozares vājināšanos ir veicinājusi lauksaimnieciski rūpnieciskā modeļa popularizēšana, pārtikas lielražotāju interešu aizsardzība, gadiem ilga, nepietiekamais šīs nozares finansējums, kā arī tas, ka tiek stimulēta atteikšanās no lauksaimniecības nozares un likvidēti mazie un vidējie lauksaimniecības uzņēmumi, neņemot vērā faktu, ka tie līdz šim nodrošināja iztiku 70 % pasaules nabadzīgo iedzīvotāju.

Tirgus fundamentālisms, privatizācijas un liberalizācijas politika, kā arī brīvā tirdzniecība veicina un arī turpinās veicināt atteikšanos no zemes, zemes īpašumu koncentrāciju un to, ka ražošanā dominēs nedaudzi, bet atkarība no pārtikas būs daudziem.

Eksperti lēš, ka hroniskās uztura nepietiekamības posta pārvarēšana izmaksās USD 44 miljardus. Šī ir daudz pieticīgāka summa par to, kuru dalībvalstis piešķir lielajiem uzņēmumiem, lai glābtu tos no pašreizējās visas sistēmas krīzes.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* kungs teica: „Pašreizējā pārtikas krīze ir brīdinājuma signāls tam, lai mēs būtu gatavi rītdienai.” Līdz 2050. gadam mūsu planēta var kļūt par mājvietu 9,1 miljardam cilvēku, kas ir aptuveni par diviem miljardiem vairāk nekā pašlaik. Tas ir satriecošs skaitlis un brīdinājums, ka lauksaimniekiem būs jāražo par 70 % vairāk pārtikas.

Ziemeļīrijas lauksaimnieki vēlējas palīdzēt atrisināt šo problēmu, diemžēl vairums no viņiem uzskata, ka Eiropa cenšas ierobežot viņu centienus ražot vairāk pārtikas, uzspiežot samazināt mājdzīvnieku blīvumu, pieņemot regulas par nitrātu un fosfātu aizliegumu, veicinot birokrātiju, ignorējot nozares pētniecību un attīstību un līdz ar to arī demonstrējot attieksmi, ka nodrošinātība ar pārtiku nav pietiekami nozīmīgs jautājums.

KLP reforma veicinās lauksaimnieku spēju saražot pārtiku. Tā ietekmēs arī pārtikas cenas. Ja Eiropa neatbalstīs lauksaimniekus ar tiešajiem maksājumiem, tad pārtikas cenas palielināsies tieši proporcionāli ražošanas izmaksām. Mans mērķis ir veicināt pārtikas ražošanu Ziemeļīrijā, kā arī nodrošinātību ar pārtiku Eiropā. To var panākt vienīgi ļaujot lauksaimniekiem saimniekot, tādēļ KLP reformai ir liela nozīme. Nodrošinātībai ar pārtiku ir jābūt mūsu darba galvenajai komponentei, jo minētās reformas process jau ir sācies.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, kā viena no šā ziņojuma autorēm, es vispirms vēlētos pateikties politiskajām grupām, kuras cieši sadarbojās, lai nāktu klajā ar tekstu, kuram nebija jāveic grozījumi. Manuprāt, mums visiem par to vajadzētu justies gandarītiem. Mūsu viedokļi daudzos jautājumos ir atšķirīgi, bet uzskatu, ka šis teksts, kurš ir izstrādāts, pamatojoties uz kopēju vēlmi pareizi rīkoties, ir solis pareizajā virzienā, lai palīdzētu pabarot bada cietējus pasaulē.

Iepriekšējo pilnvaru laikā es biju autore arī ziņojumam par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku un KLP, un tādējādi esmu devusi zināmu ieguldījumu šīs problēmas risināšanā. Es vēlētos teikt ļoti vienkāršu lietu, kas palīdzēs izvairīties no daudzām nesaskaņām, proti, tieši lauksaimnieki paveiks šo darbu un pabaros bada cietējus, ja vien klimatiskie apstākļi būs viņiem labvēlīgi. Mēs pārējie vienīgi runāsim par to. Mūsu pienākums ir izstrādāt un īstenot politiku, kas ES lauksaimniekiem atvieglos pārtikas ražošanu. Viņi to darīs, ja tiks nodrošināti divi galvenie elementi, proti, atbilstīgas cenas un stabili ienākumi. Diemžēl pašreizējā nestabilā situācija ir negatīvi ietekmējusi abus šos aspektus, tādēļ lauksaimniecības nozare nav dzīvotspējīga.

Mans laiks ir gandrīz beidzies, bet kā viena no autorēm es lūdzu jūs nedaudz paciesties. Lūdzu, neuzskatiet kopējo lauksaimniecības politiku par ļaunuma sakni. Daži nesen izteiktie argumenti ir vēsturiski iesakņojušies un novecojuši. Mēs esam pilnībā reformējuši šo politiku, un iespējams, ka bez KLP mēs būtu saskārušies ar vēl lielākām problēmām pārtikas nodrošinājuma jomā. Kādēļ mums nepieņemt labāko, kas tajā ir un neaicināt jaunattīstības valstis pievienoties šai politikai? Mums šajā ziņā jābūt nepiekāpīgiem. Mēs nedrīkstam ļaut jaunattīstības valstu valdībām atslābt, jo šīs valstis ir atbildīgas par to, lai attīstībai piešķirtie līdzekļi tiktu izlietoti saprātīgi, savukārt mūsu atbildība ir nodrošināt, lai lauksaimniecības nozarē tiktu veikti iespējami lielāki ieguldījumi. Manuprāt, ir pienācis laiks beigt izturēties pret šo jautājumu pārmērīgi piesardzīgi un kļūt stingrākiem pret minēto valstu valdībām, kā arī pašiem pret sevi. Mums ir morāls pienākums, kuru mēs esam gatavi izpildīt.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, pasaule ir saskārusies ar diviem lieliem izaicinājumiem, proti, cīņu ar klimata pārmaiņām un cīņu ar nabadzību un badu.

Komisāres kundze, vairāki šā Parlamenta deputāti ir minējuši Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmes par nodrošinātību ar pārtiku galīgajā deklarācijā atspoguļotos faktus, proti, ka vairāk nekā miljards cilvēku pasaulē cieš badu un 40 miljoni katru gadu mirst nabadzībā.

Pārtikas krīze un tai sekojošā finanšu krīze kavē Tūkstošgades mērķu sasniegšanu. Mēs negūstam panākumus, bet faktiski virzāties atpakaļ. Problēmas ir ilgtermiņa, bet risinājumi ir jārod nekavējoties un tūlīt. Diemžēl pēdējo nedēļu laikā mēs esam saņēmuši satraucošas ziņas par to, ka galvenie siltumnīcefekta gāzu ražotāji pretojas lēmumu pieņemšanai Kopenhāgenas konferencē, par to, ka tajā nepiedalīsies lielāko valstu vadītāji, kā arī par Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu.

Mūsu problēmas ir satraucošas, un diemžēl nespēja rīkoties nav mazinājusies. Mēs esam progresējuši tādējādi, ka spējam konstatēt problēmas, rast tām risinājumu un zinām, pret ko ir jācīnās, bet esam zaudējuši spēju rīkoties.

Tādēļ es atbalstu rezolūciju, kurā Parlaments tiek aicināts steidzami rīkoties.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas līguma 208. pants nosaka, ka Eiropas Savienības attīstības politikas galvenais mērķis ir nabadzības mazināšana un bada izskaušana. Nabadzība ir bada galvenais cēlonis. 208. pants nosaka arī, ka politikā, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis, ES ir jāievēro sadarbības attīstības jomā noteiktie mērķi.

Tomēr ES ar savām eksporta kompensācijām grauj jaunattīstības valstu tirgu, tādējādi vairojot nabadzību un badu. Ja vēlamies, lai attīstības palīdzība būtu efektīva, mums ir jāpārlicinās, ka to nekavē citi politikas virzieni. Pretējā gadījumā mēs nespēsīm sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Mums tas jāatceras, kad pārskatām un reformējam tādas politikas jomas, kā lauksaimniecības politika un zivsaimniecības politika.

(Runātāja piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo karķīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos, lai iepriekšējā runātāja paskaidro, kuras eksporta kompensācijas grauj tirgu. Pieņemu, ka agrāk, piešķirot šādas kompensācijas, iespējams, tika nodarīts kaitējums, bet pašlaik Eiropa ir reformējusi savu lauksaimniecības politiku. Kad pagājušajā gadā mēs ieviesām eksporta kompensācijas piena nozarē, vienīgā valsts, kura par to sūdzējās, bija Jaunzēlande, bet tā nav jaunattīstības valsts. Es vēlētos dzirdēt konkrētu piemēru, kurā valstī šīs kompensācijas pašlaik rada problēmas?

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, protams, piemērs par saldētajām vistām, kuru jūs visi labi zināt, ir nedaudz novecojis, bet, kad, piemēram, tomāti, kuru audzēšanai ES piešķir ļoti lielas subsīdijas, tiek nogādāti Āfrikas tirgos, tie vēl aizvien ir lētāki par vietējiem produktiem. Tas veicina darbavietu skaita samazināšanos un vairo nabadzību. Šāda problēma rodas bieži un, manuprāt, mums to vajadzētu atrisināt.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Arvien vairāk zinātnieku visā pasaulē apgalvo, ka līdz 2030. gadam vienlaikus strauji samazināsies naftas, ūdens un pārtikas krājumi. Tomēr šķiet, ka pirmais, ar ko saskarsimies, būs pārtikas trūkums, jo jau tagad no bada cieš viens miljards pasaules iedzīvotāju. Bada cietēju skaits palielinās straujāk nekā pasaules iedzīvotāju skaits. Pašlaik badu cieš tikai katrs sestais pasaules iedzīvotājs, bet jau pēc dažām desmitgadēm var pienākt brīdis, kad tas notiks ar katru ceturto vai piekto iedzīvotāju. Pasaulē ik minūti no bada mirst divi bērni. Ir skaidrs, ka šajā situācijā mēs nedrīkstam pārtraukt Eiropas Savienības kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu. Eiropas Savienība var būt stipra un uzņemties galveno lomu pasaulē vienīgi tad, ja tai ir stabila lauksaimniecības politika.

Tomēr Āfrika nav vienīgā, kura ir saskārusies ar bada problēmu. Tas ir noticis arī ar Eiropas Savienību. ES ir tādi reģioni, kuros iedzīvotāji pārtikai tērē mazāk par 10 % no saviem ienākumiem, savukārt atsevišķos Bulgārijas reģionos un Rumānijas Dienvidu daļā cilvēki pārtikas iegādei vidēji tērē vairāk nekā 50 % no ienākumiem. Starp tiem ir arī tādi, kuri pārtikas iegādei tērē vēl vairāk līdzekļu. Šo jautājumu ir vērts apspriest, jo mums ir jāņem vērā fakts, ka katru reizi, kad izstrādājam jaunu regulu, kuru pieņemot, var sadārdzināt lauksaimnieciskā ražošana un mazināt tās efektivitāti, piemēram, regulu par dzīvnieku labturību, ar kuru paredzēts palielināt viena kilograma gaļas saražošanu nepieciešamo lopbarības daudzumu, mēs nodarām kaitējumu videi, jo tādējādi palielinās CO₂ emisijas, turklāt katrs šāda veida pasākums rada bada cietēju skaita pieaugumu. Iespējams, ka tieši ar šo summu, kura tiks izlietota vienam papildus kilogramam lopbarības, būtu pietiekami, lai paēdinātu kādu bērnu.

Corina Crețu (S&D). – (RO) To cilvēku skaits, kuri cieš no nepietiekama uztura, jau ir pārsniedzis vienu miljardu, tādējādi vēl vairāk saasinot traģisko situāciju, jo katrs sestais iedzīvotājs pasaulē ir bada cietējs. Diemžēl, kā jau iepriekš tika minēts, lielāko rūpnieciski attīstīto valstu pārstāvji ir pauduši vienaldzīgu attieksmi pret tādu pasākumu, kā nesen rīkotā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksme Romā, kura bija ļoti nozīmīga un vajadzīga. Izņemot Itālijas premjerministru, pārējie G8 valstu vadītāji neuzskatīja par vajadzīgu tajā piedalīties.

Nevar nepieminēt, cik netaisnīgi liela bija atšķirība starp to uzmanību, kuru šīs valstu grupas, kas nodrošina 60 % no pasaules IKP, pārstāvji veltīja banku sistēmas glābšanai un uzmanību, kas tika veltīta traģiskajai bada realitātei, ar kuru saskaras arvien lielāks skaits mūsu līdzcilvēku visā pasaulē. Būtībā šajā krīzē nav vainojamas nabadzīgās valstis. Gluži otrādi – viņi ir tie, kurus šī krīze ir skārusi vissmagāk.

Kopš 1970. gada mēs esam sasnieguši visaugstāko bada līmeni pasaulē. Katrās sešās sekundēs kāds bērns mirst no bada. Diemžēl pasaules attīstītākās valstis piever acis uz šo traģēdiju, kuras sekas reiz skars mūs visus. Labākais piemērs tam, kas vienlaikus mums ir arī brīdinājums, ir pēdējos divdesmit gados piekoptā nevērīgā attieksme pret lauksaimniecību, kas ir izraisījusi pašreizējo pārtikas krīzi. No oficiālās attīstības palīdzībai paredzētā kopējā līdzekļu apjoma lauksaimniecībai piešķirtais finansējums ir samazinājies no 17 % 1980. gadā līdz 3,8 % 2006. gadā.

Nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti nopietna problēma, kurai nepieciešams steidzams risinājums. Lai to panāktu, vispirms ir jāatver tirgi un jāsniedz atbalsts jaunattīstības valstu lauksaimniekiem, lai iespējami drīzāk nodrošinātu šīs valstis ar pārtiku un izskaustu tajās badu.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos apsveikt McGuinness kundzi ar šo ierosmi, kas apliecina kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) starptautisko nozīmi pārtikas nodrošinājumā.

Tagad, kad Eiropas Komisija, šķiet, vēlas mazināt KLP radīto slogu Kopienas budžetam, ir svarīgi apzināties, ka KLP var nebūt prioritāte, bet tādai viennozīmīgi ir jābūt nodrošinājumam ar pārtiku. Pēdējās desmitgadēs ir kļuvis skaidrs, ka būs ļoti grūti vai pat neiespējami panākt vispārēju nodrošinātību ar pārtiku, ja netiks turpināta KLP īstenošana.

Tādēļ lauksaimniecību nevar salīdzināt ar pārējām brīvajā tirgū konkurētspējīgajām ekonomikas nozarēm, jo pārtikas tirgus nav brīvais tirgus. Lai lauksaimnieki attīstītos, tiem ir vajadzīgs Eiropas Savienības atbalsts, savukārt Eiropas Savienībai ir vajadzīgi lauksaimnieki, lai saglabātu tādu lauksaimniecības modeli, kas spētu nodrošināt iedzīvotāju aizvien augošās prasības pēc atbilstīgas kvalitātes pārtikas, kā arī nodrošinātu tās nepieciešamo daudzumu.

Tādēļ, manuprāt, mums nav jāpārtrauc KLP īstenošana, bet ir jāmaina tās virziens. Lai to izdarītu, ir jānodrošina tiešs atbalsts lauksaimniekiem un jāatjauno lauksaimniecības tirgu pārvaldības politika. Tādējādi tiks panākta lielāka cenu stabilitāte, no kuras ieguvēji būs gan lauksaimnieki, gan patērētāji, gan trešās valstis.

Lai veicinātu līdzsvarotas attiecības starp dažādiem pārtikas ķēdes dalībniekiem, ir jāievieš labākās prakses sistēma, kas palīdzēs novērst ļaunprātīgu rīcību un veicinās peļņas godīgāku sadalījumu.

Turklāt ir jāizstrādā Eiropas patērētāju informēšanas politika, kas palīdzēs Kopienas ražotājiem ievērot Eiropas Savienības noteikumus vides, pārtikas nodrošinātības un dzīvnieku labturības jomā, jo Kopienas ražotājiem ir jākonkurē ar importētājiem no trešām valstīm, kurās ir daudz zemāki standarti.

Ražotāji trešās valstīs dod priekšroku eksportam uz Eiropas Savienību, nevis produktu realizācijai savu valstu tirgos, jo saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) nolīgumiem šāds eksports nodrošina lielāku peļņu.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, iepriekš tika minēts, ka katrās piecās sekundēs kāds bērns pasaulē mirst no bada un nabadzības, un tiek lēsts, ka vairāk nekā viens miljards iedzīvotāju cieš no pārtikas trūkuma.

Tādēļ jautājumam par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku ir nepieciešams steidzams risinājums, un tam ir jābūt Eiropas un starptautiskās politiskās darba kārtības galvenajam jautājumam. Lai nodrošinātu pirmā Tūkstošgades attīstības mērķa sasniegšanu, Eiropas politikai ir jābūt saskaņotākai.

Pirmajam solim šajā virzienā vajadzētu būt EUR 1 miljarda piešķirumam pārtikas mehānisma pasākumu īstenošanai. Ļoti būtiski ir tas, lai šie pasākumi būtu vērsti uz mazajām un vidējām saimniecībām, kā arī augkopības saimniecībām, jo īpaši tām, kuras vada sievietes, vai tām, kuras atrodas nabadzīgākajos, pārtikas krīzes visvairāk skartajos reģionos.

Ilgtermiņīgas lauksaimniecības attīstībai ir jābūt prioritārajai jomai. Lai veicinātu pielāgošanos klimata pārmaiņām, ir jārod jauni finansēšanas mehānismu veidi, piemēram, nodokļi par starptautiskiem finanšu darījumiem, kā arī jāsiglabā nabadzīgāko valstu sīkzemnieku piekļuve šai nozarei.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos paust savu sarūgtinājumu par nesenās ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmes par nodrošinātību ar pārtiku nenozīmīgo ietekmi uz sociālo un politisko jomu, kā arī uz plašsaziņas līdzekļiem. Es jo īpaši esmu sarūgtināts par to, ka netika panākta vienošanās par USD 44 miljardu piešķirumu nabadzīgāko lauksaimnieku atbalstam, un ir skumji, ka nekas nav mainījies.

Bieži, runājot par nodrošinātību ar pārtiku, kā arī par lauksaimniecību un attīstību, mēs aizmirstam par būtisku pašreizējo un arī turpmāko problēmu, proti, ūdens trūkumu. Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko un vides krīzi, mums vairāk nekā jebkad iepriekš ir vajadzīgs attīstīto valstu ieguldījums jauna foruma organizēšanā, kurā starptautiskā mērogā izskanētu viedoklis par to, ka ūdens ir jāatzīst par sabiedrisku labumu, daloties tehnoloģijās un izstrādājot efektīvas, ilgtspējīgas un ekonomiski dzīvotspējīgas ūdens apsaimniekošanas sistēmas.

Ja nesekosim līdz ūdens krājumiem, tad nespēsīm izskaust badu.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, astoņpadsmitajā gadsimtā Anglijā Tomass Maltuss konstatēja, ka cilvēku skaits pasaulē pieaug ātrāk nekā izmantojamo resursu daudzums. Mūsdienās diemžēl viņa idejas tiek apšaubītas, jo pa šo laiku ir notikušas vairākas lauksaimniecības revolūcijas, kuru dēļ sabiedrība ir mainījusies. Tomēr šķiet, ka viņam ir bijusi taisnība, jo daudzi, lai arī cik neticami tas izklausās, savas dzīves laikā ir bijuši liecinieki pasaules iedzīvotāju skaita trīskārtējam pieaugumam, kas pārsniedz pārtikas nodrošinājuma iespējas. Mums ir jādara vairāk, ja vēlamies izskaust badu un kontrolēt iedzīvotāju skaita pieaugumu, un labākais veids kā to izdarīt, ir panākt, lai sievietēm visā pasaulē būtu iespēja kontrolēt savu reproduktivitāti. Tādējādi būsim izglābuši neskaitāmas bērnu dzīvības. Labākais veids, kā samazināt iedzīvotāju skaita pieaugumu, ir palīdzēt izdzīvot jauniešiem, lai cilvēkiem nerastos vajadzība veidot lielas ģimenes.

Rietumu pasaulē mēs esam pieraduši ēst gaļu, kas ir resursu nelietderīga izmantošana. Priekšsēdētājas kundze, es redzu, ka man atvēlētais laiks ir beidzies, bet kā viens no tiem, kurš ir pārtraucis ēst gaļu pirms divdesmit gadiem, es varu teikt, ka, lai izglābtu pasauli un izskaustu badu, mums ir jāēd zaļie produkti, nevis sarkanie.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pietiekama nodrošinātība ar pārtiku ir daļa no cilvēktiesībām, un bads ir noziegums pret cilvēci. Arī es uzskatu, ka cilvēku rīcībā ir tāda tehniskā un zinātniskā informācija, lai panāktu, ka nevienam nav jācieš bads. Protams, lai izskaustu badu pasaulē, ir vajadzīga arī nauda, tomēr runa nav tikai par naudu. Mums ir arī jānodrošina atbilstība šādām prasībām: pirmkārt, jaunattīstības valstīs ir jāizveido stabila demokrātiskā struktūra; otrkārt, ir jānovērš korupcija; treškārt, jaunattīstības valstīs ir jāizveido atbilstīga lauksaimniecības sistēma, un visbeidzot, jāveic ieguldījumi lauksaimniecības nozarē. Pārāk maz tiek runāts par trim pirmajām prasībām. Turklāt liela daļa finansējuma minētajās valstīs „pazūd”, jo tas nonāk nepareizās rokās un tiek izmantots, lai veiktu ar korupciju saistītus noziegumus.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos papildināt to, ko jau teicu pirms divām dienām par traģisko pārtikas krīzi Āfrikā, kā arī par acīmredzamo atbalsta trūkumu vispārējā pārtikas nodrošinājuma jomā no rūpnieciski attīstīto valstu, kā arī attīstības valstu puses.

Romas augstākā līmeņa sanāksmes debatēs vairākas NVO pārmeta starptautiskajiem pārtikas uzņēmumiem, ka tie cenšas sagrābt tūkstošiem hektāru auglīgo zemju, kas pieder jaunattīstības valstu sīkzemniekiem. Šādā veidā jau ir iegūti 40 000 hektāri no Etiopijas līdz pat Indonēzijai.

Šīs organizācijas nosodīja arī bagāto valstu tendenci Āfrikā pielietot ķīmiskos mēslošanas līdzekļus un jaunās tehnoloģijas tā vietā, lai veicinātu agroekoloģijas ilgtspējīgu attīstību. Tās kritizēja arī agroķīmiskos uzņēmumus, GMO izmantošanu, kā arī atzina, ka biomasas degvielas ražošana negatīvi ietekmēs graudaugu audzēšanas nozari.

Es aicinu Eiropas Savienību steidzami veikt ieguldījumus globālās partnerības projekta īstenošanā, kas palīdzēs efektīvāk koordinēt bada izskaušanas pasākumus. Manuprāt, vispiemērotākais problēmas risinājums ir pašnodrošinājuma lauksaimniecība.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ilgtermiņa nodrošinātība ar pārtiku ir viena no pašreizējās kopējās lauksaimniecības politikas galvenajiem mērķiem. Pašlaik, ņemot vērā pārtikas trūkumu, mums jo īpaši ir jāuzsver stabilas KLP nozīme, jo tai būs galvenā loma turpmāko problēmu atrisināšanā.

Tas nozīmē, ka ir KLP ir vajadzīgs atbilstīgs ilgtermiņa finansējums. KLP ir nozīmīgs Eiropas Savienības pārtikas nodrošinājuma politikas elements, un pēc 2013. gada tā ievērojami ietekmēs attīstības politiku un politiku ārējā pārtikas nodrošinājuma jomā. Tādēļ galvenās prioritātes ir efektīvi funkcionējošas ekosistēmas, auglīga augsne, stabili ūdens resursi un turpmāka lauku ekonomikas dažādošana. Būtisks vispārējās nodrošinātības ar pārtiku elements ir starptautiskā sadarbība un solidaritāte, kā arī līdzsvaroti tirdzniecības nolīgumi, kuri veicinās nevis apdraudēs nodrošinātību ar pārtiku. Šajā jomā nozīmīgu ieguldījumu var sniegt stabila KLP.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Pirmkārt, riskējot atkārtot to, ko jau iepriekš teica *Stoyanov* kungs, es vēlētos paust nožēlu par to, ka vienlaikus, kamēr mēs runājam par badu visā pasaulē, daudzās Eiropas valstīs ir lielas neapstrādātas zemes platības.

Otrkārt, tā kā šis jautājums ir ietverts rezolūcijas priekšlikumā, esmu gandarīts par to, ka komisāres kundze aizsāka šo tēmu, jo vēlos vērst jūsu uzmanību uz draudiem, ko rada pašlaik tik aktuālais pārtikas pašnodrošinājuma mērķis. Šim mērķim, kura jēdziens nav nodrošinātības ar pārtiku sinonīms, pašreizējos apstākļos var būt nevēlamas sekas, jo klimata pārmaiņas savā veidā ir skārušas ikvienu reģionu. Šāda situācija vairāk nekā jebkad agrāk nosaka nepieciešamību izvērst tirdzniecību, nevis vajadzību katrai valstij ražot to, ko tā vēlas ēst.

Marian Harkin, autore. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izteikt savus apsvērumus par diviem šajās debatēs apspriestajiem jautājumiem. Pirmkārt, par saikni starp badu un klimata pārmaiņām. Kā teica *Ban Ki-moon* Romas sanāksmē, laikā, kad visā pasaulē strauji pieaug iedzīvotāju skaits un mainās klimats, līdz 2050. gadam mums būs jāsarāžo par 70 % vairāk pārtikas. Tā kā laika apstākļi kļūst aizvien ekstrēmāki un neprognozējamāki, jebkuri mūsu pozitīvie centieni cīņā ar klimata pārmaiņām labvēlīgi ietekmēs arī pārtikas ražošanas nozari.

Atkārtoti ir izskanējis apgalvojums, ka jaunattīstības valstu problēmu cēlonis ir KLP. Šī politika nav nevainojama, tomēr tā tika reformēta. Ja vēlamies, lai mūsu lauksaimnieki turpina ražot un nodrošināt Eiropu

ar pārtiku, mēs nedrīkstam pieņemt nepārdomātus noteikumus vai nesniegt viņiem atbalstu, citiem vārdiem sakot, izstumt viņus no šīs nozares.

Vai kāds, piemēram, ir veicis pētījumu par neseno ES cukura rūpniecības restrukturizāciju, lai pārlicinātos, vai šīs nozares masveida iznīcināšana patiesi ir devusi kādu labumu trešām valstīm, vai arī īstie ieguvēji no tās ir vienīgi „cukura baroni” un zemes īpašnieki, atstājot mazos cukura ražotājus „ar garu degunu”? Es nekādā ziņā nevēlos mazināt bada problēmas nozīmīgumu, bet mums ir jāpārlicinās, vai problēmas atrisināšanai izvirzītie mērķi attaisnos līdzekļus.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, tas ir apsveicami, ka dienā, kad mēs apspriežam rezolūciju par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences rezultātiem, tiek apspriesti arī jautājumi par nodrošinātību ar pārtiku un bada problēma, jo šie divi temati ir cieši saistīti.

Daži deputāti jau atzīmēja, kā ar savu klimata politiku mēs vienlaikus daļēji esam radījuši vēl vairāk problēmu. Mēs esam izvirzījuši nereālus mērķus, piemēram, attiecībā uz biodegvielu, radot situāciju, kad jaunattīstības valstīs tiek pirktā zeme biodegvielas ražošanai nepieciešamo kultūru audzēšanai. Tādējādi nabadzīgākajiem no nabadzīgajiem tiek atņemta zeme, kuru citādi šie cilvēki būtu varējuši izmantot lauksaimniecības vajadzībām, lai nodrošinātu sev iztiku.

Līdzīgi izkropļojumi ir vērojami arī lauksaimniecības politikā, kuru dēļ ir radusies pārprodukcija, kas tiek eksportēta uz jaunattīstības valstīm, tādējādi traucējot šo valstu lauksaimniecības nozares attīstību. Ir ļoti svarīgi atcerēties šādu patiesību, proti, ka pašlaik pārtikas visā pasaulē mums ir vairāk nekā pietiekami, diemžēl trūkst vēlmes to sadalīt līdzīgi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, valstis, kuras piedalījās pēdējā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku, nevarēja izvirzīt nevienu konstruktīvu priekšlikumu. Bažas rada kopējas stratēģijas trūkums starptautiskā līmenī, jo īpaši, ņemot vērā aizvien pieaugošo pasaules iedzīvotāju skaitu, kas līdz 2050. gadam var sasniegt 9 miljardus.

Mēs visi labi atceramies 2007. gada pārtikas krīzes negatīvās sekas, kad pēkšņā straujā lauksaimniecības pamatproduktu cenu kāpuma dēļ miljoniem cilvēku visā pasaulē saskārās ar pārtikas trūkumu. Manuprāt, no šādām krīzes situācijām vajadzētu gūt mācību. Mums ES ir jāpārtrauc pēdējos gados tik ierastā lauksaimnieciskās ražošanas ierobežošana.

Manuprāt, ņemot vērā globālās tendences pārtikas produktu tirgū, jebkurš mēģinājums noteikt KLP ierobežojumus ir nepārdomāts solis, kas jau tuvākajā laikā var radīt draudus mūsu kontinenta nodrošinātībai ar pārtiku. Mums ir jāpalīdz jaunattīstības valstīm izstrādāt tādas lauksaimniecības politikas, kuras mudinātu šīs valstis nodrošināt savus iedzīvotājus ar pārtiku.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos paust nožēlu par to, ka G8 valstu vadītāji nepiedalījās Romas sanāksmē, izņemot Komisijas priekšsēdētāju Barroso kungu, un šis fakts, protams, vairo priekšstatu, ka šajā sanāksmē nav noticis nekas jauns. Manuprāt, izlasot galīgo deklarāciju, tas ir acīmredzams. No otras puses, es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai jautājums par nodrošinātību ar pārtiku joprojām paliktu politiskajā darba kārtībā. Pēc vairākām 2009. gadā notikušajām augstākā līmeņa sanāksmēm tas ir iekļauts arī starptautiskās darba kārtības augšgalā. Tas nozīmē, ka ikreiz, kad tiksies pasaules lielāko valstu vadītāji, kā, piemēram, G20 sanāksmē Pitsburgā, viņi apspriedīs attīstības sadarbību un politiku, kas jau pats par sevi ir vērtējams pozitīvi.

Arī es piedalījos Romā notikušajā sanāksmē, un jāatzīst, ka neraugoties uz galīgo deklarāciju, kura tiešām nav pārāk iepriecinoša, diskusijas bija samērā pozitīvas un, iespējams, tika panākts vēlamais rezultāts. Šajā sanāksmē, piemēram, plaši tika apspriests jautājums par jaunattīstības valstu auglīgo zemju izpārdošanu tām valstīm, kurām nav aramzemju. Šādu zemju iegāde pati par sevi ir apspriešanas vērts jautājums, kuram mēs varētu rast kopīgu risinājumu.

Otrkārt, es vēlētos teikt to, ko jau ir teikuši vairāki deputāti, proti, ka KLP, protams, nav nevainojama. Nekas šajā pasaulē nav nevainojams, bet, izvērtējot kopējās lauksaimniecības politikas ietekmi uz jaunattīstības valstīm, domāju, droši var apgalvot, ka tā ne tuvu nav lielo tirdzniecības valstu bloka aktuālākā problēma, kas rada kropļojošas sekas. PTO ir atzinusi, ka vairums, ja ne visas mūsu subsīdijas ir tirdzniecību nekropļojošas, jo tās ir paredzētas, lai palielinātu lauksaimniecības nozares ienākumus, nevis produktu cenas.

Arī es esmu nedaudz noraizējies par to, ka mēs visu laiku sevi par kaut ko vainojam. Eiropa nav ideāla, bet uzskatu, ka, piemēram, ieviešot pārtikas mehānismu, mēs esam spēruši lielu soli uz priekšu. Tas paredz EUR 1 miljarda atbalsta sniegšanu turpmākos divus gadus. Šie līdzekļi tiks izlietoti nevis lai sniegtu atbalstu

pārtikas piegādes jomā, bet galvenokārt, lai atbalstītu mazos lauksaimniecības produktu ražotājus jaunattīstības valstīs, piegādājot tiem sēklas utt. Es domāju, ka tas patiesi ir jauninājums. Par tādu to ir atzinusi arī Pasaules Banka, kura ir pārņēmusi šo mehānismu. Tādēļ mums nevajadzētu sevi nemītīgi vainot. Starp citu, šo jauninājumu minēja arī viens no iepriekšējiem runātājiem, tomēr vienā punktā es viņam nepiekrītu. Tas attiecas uz kungu, kurš jau ir nozudis, proti, *Le Hyaric* kungu. Viņš ir nevis sociālists, bet komunisti. Paraugieties uz politisko grupu, kuru viņš pārstāv. Viņš ir komunisti un ar to, iespējams, var izskaidro viņa teiktos apsvērumus.

Kā tika uzsvērts jau L'Akvilā, mēs, Eiropas Komisija, esam uzņēmušies atbildību un pieņēmuši lēmumu attiecībā uz USD 4 miljardu piešķirumu. Tie ir aptuveni 20 % no pārtikas nodrošinājuma un atbalsta pasākumu īstenošanai paredzētajiem līdzekļiem, par kuriem tika panākta vienošanās L'Akvilā. Tādējādi mēs esam līdz šim lielākie attīstības palīdzības sniedzēji, kas devuši solījumus L'Akvilas sanāksmē, un mēs tos pildīsim, izmaksājot šo summu jau vistuvākajā laikā.

Nobeigumā es vēlētos teikt dažus vārdus par jauno ES politiku lauksaimniecības un pārtikas nodrošinājuma jomā, jo 2010. gada Komisijas darba programmā ir paredzēts, ka Padomei un Parlamentam tiks iesniegts paziņojums par šo atjaunoto ES politiku. Šajā dokumentā būs izklāstīti ar minēto politiku saistīti jautājumi, piemēram, klimata pārmaiņu radītās problēmas, uztura un pārtikas kvalitāte, drošības tīkli un sociālās aizsardzības politika, biodeģvijas ietekme uz pārtikas produktu ražošanu un lietošanu, jauno tehnoloģiju un biotehnoloģiju ietekme, pieaugoša nepieciešamība izvērst uz tiesībām balstītu pieeju, lielu zemju platību iegāde u.c..

Paziņojuma mērķis pirmām kārtām būs atjaunot ES saistības palīdzēt jaunattīstības valstīm uzlabot lauksaimniecisko ražošanu. Tam ir būtiska nozīme, jo īpaši, ņemot vērā pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas, ko rada iedzīvotāju skaita pieaugums pasaulē, ēšanas paradumu izmaiņas, kā arī klimata pārmaiņu negatīvā ietekme uz ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu. Otrkārt, šis ziņojums palīdzēs izvērtēt, kā ES varētu vislabāk izmantot savu pieredzi un zināšanas, lai atbalstītu reģionālās politikas un stratēģisko sistēmu izveidi lauksaimniecības un pārtikas nodrošinājuma jomā. Treškārt, tam ir jānodrošina visaptverošas ES pieejas pamats, lai saskaņotu ECMS politikas pamatnostādnes, ņemot vērā L'Akvilas rīcības programmā noteiktās saistības. Ceturtkārt, paziņojumā ir jāietver priekšlikumi par to, kā ES varētu paātrināt Tūkstošgades attīstības mērķu, jo īpaši pirmā mērķa, sasniegšanu, ņemot vērā gaidāmo, 2010. gada septembrī Ņujorkā paredzēto TAM pārskatīšanu. Piektkārt, minētais paziņojums palīdzēs labāk pozicionēt ES attiecībā uz globālās pārtikas lauksaimniecības pārvaldības sistēmas pašreizējām attīstības tendencēm, kā arī efektīvāk risināt jautājumus, kas nesen tika ietverti vispārējās nodrošinātības ar pārtiku programmā.

16. novembrī tika uzsākta svarīgāko jautājumu dokumenta sabiedriskā apspriešana, kas beigsies janvāra sākumā. Mēs apspriedīsimies ar visām ieinteresētajām pusēm un tad nāksim klajā ar oficiālu Eiropas Komisijas paziņojumu.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽⁶⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī.

19. Gaļas imports no trešām valstīm (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par gaļas importu no trešām valstīm.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā šis jautājums ir izraisījis lielu interesi un tam ir vairāki aspekti, es vēlētos atvainoties par to, ka godāto Parlamenta deputātu labad es runāšu nedaudz plašāk.

Komisija ir ieviesusi virkni stingru ES dzīvnieku un sabiedrības veselības aizsardzības prasību saistībā ar gaļas importu no trešām valstīm.

Ņemot vērā zinātnes sasniegumus, kā arī pašreizējo slimību izplatību trešās valstīs, ES jau daudzus gadus efektīvi īsteno savu importa politiku. Importējot produktus no trešām valstīm, īpaši liela uzmanība tiek

⁽⁶⁾ Sk. protokolu

pievērsta mutes un nagu sērgas (MNS) inficēšanās riskam, jo, kā jūs zināt, šī slimība, kura var nodarīt nopietnu kaitējumu ekonomikai, ES jau ir izskausta. Lai novērstu MNS izplatību, Pasaules dzīvnieku veselības organizācija ir izstrādājusi ļoti stingrus standartus un prasības.

PTO Nolikumā par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem ir pausts atzinums, ka valstis produktu pārbaudē var pielietot dažādus standartus un metodes, jo tas nepalielina draudus dzīvnieku un sabiedrības veselībai. Mēs nevaram pieprasīt, lai trešo valstu tiesību akti būtu identiski ES tiesību aktiem, tāpat kā neviena trešā valsts, uz kuru mēs eksportējam savas preces, nevar piemērot savas valsts noteikumus mums. Mēs vienīgi varam pieprasīt, lai trešo valstu veiktajiem pasākumiem būtu tāda pati ietekme kā mūsējiem.

Ļaujiet man kā piemēru minēt izsekojamību. Mums ES ir ļoti stingri noteikumi attiecībā uz liellopu individuālo identifikāciju un izsekojamību. Slimības uzliesmojuma gadījumā mūsu noteikumi atvieglo potenciāli inficēto dzīvnieku izsekošanu, lai ierobežotu slimības izplatību. Turklāt mūsu noteikumi ļauj sekot līdž visiem pārtikas vai barības ražošanas posmiem, kā arī nodrošina informāciju par konkrēto pārtikas produktu „no fermas līdz galdam”. No otras puses, izsekojamības noteikumi, kuri tiek piemēroti vienīgi attiecībā uz importu ES no trešām valstīm, ir paredzēti, lai pārliecinātos, ka importētā gaļa nerada ES nepieņemamu risku. Tādējādi šo noteikumu darbības joma ir vairāk ierobežota, nekā to, kuri ir spēkā ES.

Es gribētu arī uzsvērt, ka liellopu izsekošanas pasākumi ES tika pieņemti galvenokārt, lai reaģētu uz liellopu sūkļveida encefalopātijas (BSE) krīzi, kas izraisīja patērētāju uzticības katastrofālu samazināšanos un radīja būtiskus iekšējā tirgus darbības traucējumus liellopu gaļas tirdzniecības jomā.

Ļaujiet man izmantot šo iespēju un pastāstīt vairāk par vairākiem īpaši efektīviem riska mazināšanas pasākumiem, kurus mēs esam ieviesuši attiecībā uz liellopa gaļas importu un kuri nodrošina visaugstāko iespējamo ES sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni, vienlaikus ievērojot Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) standartus, kā arī saglabājot atbilstību SFS nolīguma principiem. Šos pasākumus var sagrupēt piecos aizsardzības līmeņos. Tie ir tik daudzpusīgi, ka tikai 12 ārpus ES esošas valstis ir spējīgas ievērot visas nepieciešamās prasības, tādēļ mēs importējam liellopu gaļu vienīgi no šīm valstīm.

Pirmkārt, liellopu gaļas imports ir atļauts no tām trešajām valstīm vai atsevišķām šo valstu reģionu saimniecībām, kurām Komisija, pēc šo valstu veterināro iestāžu un dzīvnieku veselības kopējā stāvokļa pārbaudes, ir piešķirusi īpašas atļaujas. Otrkārt, Pasaules Veselības organizācijai un Eiropas Savienībai ir jāatzīst konkrētās liellopu izcelsmes teritorijas par mutes un nagu sērgas neskartām. Treškārt, valstīs, kuras eksportē liellopa gaļu, ir jābūt apstiprinātam uzraudzības plānam, kas ļauj konstatēt ES pārtikas ražošanā izmantojamo dzīvnieku audzēšanā aizliegtu vai stingri ierobežotu veterināro zāļu, augšanas stimulatoru un produktivitātes veicinātāju atliekas. Ceturtkārt, importētajai svaigajai gaļai ir jānāk no šīm nolūkam apstiprinātām, īpašā sarakstā iekļautas kautuves. Piektkārt, mums ir īpaši nosacījumi attiecībā uz gaļas ražošanu un uzglabāšanu.

Mēs esam noteikuši papildus aizsardzības prasības attiecībā uz neatkaulotu gaļu, pieļaujot šādas gaļas importu vienīgi no Austrālijas, Kanādas, Čīles, Jaunzēlandes un ASV. Pārējās septiņas atļauju saņēmušās valstis uz ES drīkst eksportēt vienīgi atkaulotu un nogatavinātu liellopu gaļu bez subproduktiem. Šāda pieeja garantē papildu drošību un MNS vīrusa inaktivāciju gadījumā, ja tas joprojām ir saglabājies, neraugoties uz iepriekš minētajiem pasākumiem. Turklāt gaļas sūtījumi, kas paredzēti ES tirgum, ir jāapliecina valsts pilnvarotam veterinārārstam, kurš garantē, ka visi iepriekšminētie nosacījumi ir pilnībā izpildīti.

Kad gaļas sūtījums ir nonācis līdz ES, dalībvalstu veterinārie dienesti veic kontroli mūsu robežkontroles punktos. Importētajai gaļai visos gadījumos uz ES robežām ir jāveic obligātās veterinārās pārbaudes. Robežkontroles punktu darbiniekiem ir pienākums veikt dokumentu, identitātes un fiziskās pārbaudes. Robežkontroles punktos importētajai gaļai ir jāveic dokumentu un identitātes pārbaudes 100 % apmērā, bet fiziskā veterinārā pārbaude tiek veikta vismaz 20 % importētās gaļas sūtījumu. Mums ir arī ieviests papildu aizsardzības līmenis, nosakot aizliegumu izbarot pārtikas atkritumus vai ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumus dzīvniekiem ES dalībvalstīs. Šis pasākums nodrošina to, ka uzņēmīgu sugu dzīvnieki netiek pakļauti MNS vīrusam gadījumā, ja neraugoties uz iepriekš minētajiem pasākumiem, tas tomēr izplatītos ES valstīs.

Visi manis raksturotie pasākumi ir pilnībā saskaņoti. 2006. gadā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde atzina, ka šie ir ļoti efektīvi pasākumi MNS vīrusa izplatības riska mazināšanai ES. Savā atzinumā minētā iestāde norādīja: „Tādējādi ES ir sarežģīta importa kontroles sistēma. Šie centieni ir izrādījušies ļoti efektīvi attiecībā uz gaļas un gaļas produktu legālo tirdzniecību.”

Ņemot vērā iepriekš teikto, esmu nonākusi pie otrā punkta. Kopš septiņdesmitajos gados tika saskaņotas veterinārās prasības attiecībā uz gaļas importu, legāla importa dēļ ES vairs nav konstatēti MNS uzliesmojumi. Esmu pārliecināta, ka man jums nav jāatgādina, ka 2001. gadā novēroto MNS uzliesmojumu Apvienotajā Karalistē izraisīja nelegāls gaļas imports, visticamāk no Āzijas valstīm, kā arī nelegāla pārtikas atkritumu izbarošana mājlopiem. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir jākoncentrējas uz reālo risku un jānovērš nelegāls produktu imports, tajā skaitā arī personīgam patēriņam, nevis pārmērīgi jāregulē legālais imports. Es ceru, ka jūs visi esat redzējuši plakātus ES lidostās un robežpunktos, kuros ceļotājiem ir izskaidroti dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanas noteikumi.

Es zinu, ka daži no jums ir pauduši bažas par liellopu gaļas importu no Brazīlijas. Es vēlos jums atgādināt, ka, sākot ar pagājušajā gada 1. janvāri, liellopu gaļas importam no šīs valsts ir noteiktas papildu prasības, kuras paredz, ka Brazīlijas iestādēm, pirms tās piešķir atļaujas gaļas eksportēšanai, ir jāveic pārbaudes konkrētajās saimniecībās. Brazīlijas iestādes tagad arī pieprasa, lai liellopi, kuru gaļa tiek pārdota ES tirgū, tiktu individuāli identificēti un reģistrēti datubāzē. Šie dzīvnieki ir mazāk nekā 1,5 % no kopējā Brazīlijā esošo liellopu skaita, kas ir aptuveni 2,9 miljoni. Brazīlijas iestādes atkārtoti novērtēja tās saimniecības, kuras vēlas ražot liellopu gaļu eksportam uz ES. No 2007. gada novembrī atļauju saņēmušajām vairāk nekā 10 000 saimniecībām, pašlaik tikai 1 708 ir atļauts eksportēt gaļu, tādēļ ES ir krasi samazinājies no Brazīlijas importētās liellopu gaļas daudzums. 2009. gada sākumā Komisijas veiktajās pārbaudēs tika konstatēti daži trūkumi, un Brazīlijas iestādes pilnībā piekrita sadarboties, lai tos novērstu. Jebkurā gadījumā vispārējās atziņas ir tādas, ka nav nekāda pamatojuma tam, lai turpmāk noteiktu papildu ierobežojumus liellopu gaļas importam no Brazīlijas, jo pašreizējā situācijā šādi papildu ierobežojumi varētu tikt interpretēti kā protekcionisms, kas, iespējams, apdraudētu PTO pasākumus.

Mums ir jāatceras, ka arī ES dalībvalstīm dažreiz nākas saskarties ar dzīvnieku veselības vai pārtikas nekaitīguma problēmām, tādēļ mēs vēlamies, lai trešās valstis reaģētu uz šīm problēmām samērīgi. Mums šajā ziņā ir jāradā piemērs un jāievēro starptautisko tirdzniecību reglamentējošie noteikumi.

Nobeigumā es vēlos darīt zināmu Parlamentam, ka Komisija turpinās novērst nelegālu gaļas importu, kas visvairāk apdraud mūsu augstos standartus. Arī Komisija saglabās savu pašreizējo proporcionālo pieeju liellopu gaļas importam no trešām valstīm, tajā skaitā arī no Brazīlijas. Minētie pasākumi mums palīdzēs saglabāt augsto sabiedrības un dzīvnieku veselības līmeni, kā arī ES cienījamo stāvokli starptautiskajā arēnā.

Esther Herranz García, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība Kopienas ražotājiem ir noteikusi pasaulē visaugstākos pārtikas nekaitīguma, veselības, dzīvnieku labturības un vides standartus. Lai Eiropas lopkopji varētu saņemt ES atbalstu, viņiem šie standarti ir jāievēro. Diemžēl vairumam šis atbalsts nekompensē palielināto slogu, tādēļ saimniecības tiek likvidētas satraucošā ātrumā. Šis process turpināsies, ja vien netiks veikti atbilstīgi pasākumi.

Pakavēsimies pie šī jautājuma nedaudz ilgāk. Eiropas produkcijas pieaugošais deficīts tiek aizstāts ar importu no trešām valstīm, galvenokārt no Brazīlijas. Ņemot vērā uz Kopienas lopkopjiem izdarīto spiedienu, nebūtu godīgi pieļaut trešo valstu gaļas sūtījumu nonākšanu Kopienas tirgū, ja tie neatbilst obligātajām prasībām, par kurām Eiropas Savienība ir vienojusies ar konkrētajām valstīm.

Es gribētu uzsvērt arī to, ka šīs prasības ir zemākas par mūsu lauksaimniekiem izvīzītajām, jo iespējams, ka ES standartu piemērošana importam no trešām valstīm varētu būt pretrunā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem. Ņemot vērā to, ka PTO mums neļauj noteikt tādus pašus standartus attiecībā uz importu, kādus mēs esam noteikuši Eiropas lopkopju ražojumiem, Komisijai tomēr ir jāgarantē, lai gaļa un tās izstrādājumi, kuri tiek ievesti Kopienas teritorijā, nāktu no fermām, kurās ir veiktas pienācīgas pārbaudes. Nav jēgas likt šķēršļus importam no tādām valstīm kā Brazīlija, ja Komisija ir izvīzījusi obligātās prasības, tomēr tas nenozīmē, ka mums ir jāpiever acis vai mierīgi jānoraugās uz pārkāpumiem, ja ES Pārtikas un veterinārais birojs (PVB) tādus ir atklājis regulāro pārbaudžu laikā.

Es vēlētos zināt, kādēļ Komisija vēlas šādus pārkāpumus ignorēt, ņemot vērā, ka PVB savā pēdējā misijā Brazīlijā apstiprināja, ka dažas sertifikācijas iestādes neatbilst pārbaudžu veikšanas standartiem. Turklāt PVB atklāja nepilnības arī Brazīlijā esošajā izsekojamības sistēmā un konstatēja, ka daudziem sūtījumiem, kuri ir ceļā uz ES, nav vajadzīgo sertifikātu.

Ņemot vērā šo informāciju, kādas var būt garantijas, ka atļauju saņēmušās 1500 Brazīlijas saimniecības atbilst noteiktajām prasībām?

Alan Kelly, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kad runa ir par gaļas importu, mēs nedrīkstam atkāpties no principiem, kuri ir konkrētās ES politikas jomas pamatā un kurus nosaka stingra, bet godīga tiesiskā regulējuma sistēma.

Šiem principiem būtu jābalstās uz patērētāju drošību un uzticību, vides aizsardzību un, pats būtiskākais, uz godīgiem tirgus apstākļiem gaļas ražotājiem. Pašlaik sistēma darbojas klaji negodīgā veidā gan attiecībā uz lauksaimniekiem, gan patērētājiem. Mēs uzspiežam saviem lauksaimniekiem laikietilpīgas un dārgas formalitātes, lai viņu ražoto produktu cenas samazinātu importētie produkti, kā, piemēram, gadījumā ar gaļu no Brazīlijas. Spilgts pierādījums iepriekš minētajam ir PVB ziņojums.

Tā vairs ilgāk nevar turpināties. Lauksaimnieciskās darbības Brazīlijā daudzos gadījumos neatbilst Eiropas patērētāju vispārpieņemtajiem un atzītajiem standartiem. Ja mēs nebūsim piesardzīgi, tad ES lauksaimniekiem zudīs stimuls ražot augstas kvalitātes, nekaitīgu gaļu, jo mēs ļaujam sliktākas kvalitātes importa izstrādājumiem mazināt pašmāju ražojumu cenas un līdz ar to arī mūsu lauksaimnieku ienākumus. Diemžēl pārtikas ķēde ir izveidotā tā, ka tiklīdz importētā gaļa tajā nonāk, tā pazūd plašajā produktu klāstā un kļūst neizsekojama. Cik tas ir godīgi attiecībā uz Eiropas patērētājiem?

Eiropas valstu liellopu gaļas ražotājiem un arī patērētājiem šī situācija ir „līdz kaklam” un tas tā vairs nedrīkst turpināties. Nav nekādu garantiju, ka nesen ieviestie jaunie pasākumi spēs mainīt situāciju. Ir daudz sūdzību par to, ka liellopu gaļa, kuru uz ES eksportē kāda trešajā valstī sertificēta saimniecība, patiesībā ir iegūta no citā saimniecībā audzētiem lopiem.

Komisāres kundze, es nepropagandēju protekcionismu, bet ir laiks rīkoties. Mēs nedrīkstam stāvēt malā un pieļaut, lai šāda situācija turpinātos. Tas ir netaisnīgi gan attiecībā uz Eiropas patērētājiem, gan arī ražotājiem, jo viņiem ir jāievēro noteikumi, kurus nevēlas ievērot Brazīlijas gaļas ražotāji.

George Lyon, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāres kundzei par viņas ziņojumu attiecībā uz virkni aizsardzības pasākumu, kuru mērķis ir nodrošināt, lai imports no trešām valstīm būtu atbilstīgs mūsu visaugstākajiem standartiem. Es jo īpaši vēlos pakavēties pie PVB ziņojuma par situāciju Brazīlijā. Pareiza izsekojamības sistēma un izraudzīto saimniecību pārbaude minētajā valstī ir galvenais priekšnoteikums tam, lai tiktu izpildītas ES prasības un novērsts piesārņotu gaļas produktu imports ES. Minētā sistēma un pārbaudes ir būtiska garantija ES patērētājiem, lauksaimniekiem un nodokļu maksātājiem, ka šajā jomā nav nekādu risku.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka mutes un nagu sērga Brazīlijā joprojām ir nopietna slimība. Diemžēl Komisijas PVB februāra ziņojumā ir minēti vairāki trūkumi. 50 % saimniecību, kuras ir saņēmušas atļaujas gaļas eksportam uz ES, tika konstatēti pārkāpumi. 25 % gadījumu šie pārkāpumi bija nopietni, proti, lopiem trūka krotāliju, tādēļ tos nebija iespējams identificēt un noteikt izcelsmi. Daudzos gadījumos nebija atbilstīgas dokumentācijas, un tika konstatēts arī interešu konflikts, jo ES inspektori atklāja, ka kāds no valsts uzraudzības iestādes darbiniekiem bija apprecējies ar personu, kura ir atbildīga par liellopu identificēšanu, un izrādījās, ka šajā saimniecībā, kurā tika konstatētas uzskaites neprecizitātes, viņiem faktiski pieder daži liellopi.

Komisāres kundze, vislielākās bažas šajā gadījumā rada tas, ka minētā PVB ziņojuma kopsavilkumā ir teikts, ka pārbažu rezultāti kopumā vērtējami kā apmierinoši. Es atvainojos, bet šāds secinājums neatbilst ziņojuma saturam, un mums kā starptautiskai kopienai šajā ziņā ir jābūt modriem. Būtu lieki atgādināt šim Parlamentam to, cik negatīvi mutes un nagu sērgas uzliesmojums var ietekmēt ES nodokļu maksātājus, lauksaimniekus un arī patērētājus. Kad šī slimība pēdējo reizi uzliesmoja Apvienotajā Karalistē, kā jūs to savā runā jau atzīmējāt, tā strauji izplatījās, un mums nācās iznīcināt miljoniem dzīvnieku, kas izmaksāja mūsu nodokļu maksātājiem GBP 4 miljardus. Ja nesakārtosim šo jomu, tad būsīm pakļauti lielam riskam, tādēļ mums jābūt piesardzīgiem.

Es neaicinu noteikt Brazīlijai ierobežojumus, bet vēlos lūgt, lai komisāre, kura šodien ir šeit, apsolītu, ka šim jautājumam tiks pievērsta pienācīga uzmanība un Komisija gādās, lai ziņojumā minētie pārkāpumi līdz nākamajam ziņojuma tapšanai tiktu novērsti. Lai pārliecinātu lauksaimniekus, nodokļu maksātājus un patērētājus par to, ka viņi tiek aizsargāti, kā arī par to, ka starp ES un Brazīliju var atsākties brīva un godīga tirdzniecība, mums jāzina, ka viss ir vislabākajā kārtībā.

Alyn Smith, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāres kundzei par viņas ļoti izsmelšo ziņojumu, kas, iespējams, varētu būt viens no izsmelšākajiem, kāds pēdējā laikā ir dzirdēts.

Šim jautājumam ir pievērsta vajadzīgā uzmanība, un man kā vienam no pirmajiem Brazīlijas liellopu gaļas jomā izcīnītās kaujas veterāniem ir patīkami šovakar šeit redzēt tik daudz pazīstamu seju. Tas liecina par mūsu nopietno attieksmi un ieinteresētību. Mēs piekrītam tam, ko jūs teicāt par importa kontroli un MNS. Atklāti sakot, jautājums nav gluži par to, bet es jutos gandarīts, ka tie, kuri vēlējas paplašināt šo jautājumu un runāt par importu no trešām valstīm, savu mērķi ir sasnieguši.

Runa nav tikai par Brazīlijas liellopu gaļu, bet gan par daudz plašākiem principiem, proti, par to, ka mūsu patērētāji, vēlētāji un lauksaimnieki pieprasa, lai imports no tām valstīm, kuras vēlas rast noietu savai produkcijai ES, atbilstu visiem mūsu standartiem.

Tādēļ mani māt raizes, ka jūs samierināties ar faktu, ka Brazīlijas standarti attiecībā uz izsekojamību ir zemāki nekā mūsējie, jo mūsu standartiem neatbilstošu produktu nokļūšana ES tirgū var radīt jau minēto slimību uzliesmojuma risku. Mūsu patērētāji vēlas, lai ES noteiktie standarti tiktu ievēroti attiecībā uz visiem importētajiem produktiem. Es varētu piekrist jūsu viedoklim, ja runa būtu vienīgi par stingru slimību kontroli, bet šajā gadījumā mēs runājam par vienlīdzību un taisnīgumu. Mūsu patērētāji, lauksaimnieki un, godīgi sakot, arī mēs pieprasām, lai Brazīlijā un arī citās trešajās valstīs tiktu ievēroti tādi paši izsekojamības standarti, kādi ir ES. Atgriežoties pie PVB ziņojuma, kurā teikts, ka, veicot pārbaudes, 50 % gadījumu tika konstatēti pārkāpumi vai problēmas, jāatzīst, ka tas ir gluži tāpat kā iesviest gaļas gabalu barā izsalkušu vilku. Vai jūs varat mums apsolīt, ka nākamajā reizē PVB pieeja šim jautājumam būs nopietnāka un tiks aizliegts imports no valstīm, kuras nespēj nodrošināt atbilstību mūsu standartiem?

James Nicholson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es šovakar vēlētos paskaidrot, ka runa nav par importu no trešām valstīm, bet gan par liellopu gaļu, kas Eiropā tiek ieviesta no Brazīlijas.

Es esmu sarūgtināts par to, ka šovakar atrodos šeit, bet mums nav rezolūcijas. Nezinu, kāds tam bija iemesls, bet domāju, ka dažas lielās šā Parlamenta politiskās grupas neuzdrošinājās stāties pretim aģitācijai, kuru pagājušajā nedēļā Briselē izvērsa Brazīlijas vēstnieks. Tas attiecas uz Sociālistu grupu. Liberāļi varēs atbildēt paši, jo apzinos, ka viņi Priekšsēdētāju konferencē neiebilda tādēļ, ka vēlas, lai mēs paši sagatavojam rezolūciju.

Es vēlos teikt, ka Brazīlijas vēstniekam mani neizdevās saaģitēt. Varbūt viņš domāja, ka ar mani nav vērts kontaktēties, bet to es skaidri nezinu. Iespējams, viņš mani uzskata par pārāk cietu riekstu, jo vēlos, komisāres kundze, jums darīt zināmu, ka drīz jūs vairs nebūsiat šajā Komisijā, nevarēsiet saistīt Eiropas lauksaimniekiem rokas ar tādiem gaļas standartiem, kurus ir gandrīz neiespējami ievērot dienu no dienas un nedēļu no nedēļas, un pēc tam ierasties šeit, it kā nekas nebūtu noticis un gudri spriedelēt par PTO un visu pārējo.

Man jums, komisāres kundze, ir jāsaka, ka mēs šeit būsim piecus turpmākos gadus. Es nezinu, cik ilgi jūs šeit vēl būsiat, bet, neatkarīgi no tā, vai šeit esat jūs, vai arī būs kāds cits, šajā amatā esošajai personai ir jānodrošina mūsu prasības, tāpat kā Eiropā ievestajai gaļai ir jāatbilst tiem pašiem standartiem, kuri ir noteikti mūsu ražotajai gaļai. Mēs vairs nepieņemsim otrās šķiras labumus. Jūs vairs neturpināsiet mūs iznīcināt. Es ceru, ka jūs šo informāciju nodosiet tālāk savām amatpersonām, jo jūs nevarat gaidīt, lai mūsu ražotāji Eiropā ar to samierinātos.

John Bufton, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos paust nopietnas bažas par Brazīlijas eksportētās liellopu gaļas nekaitīgumu un atbilstību mūsu standartiem. ES standartiem neatbilstoša gaļa tiek importēta no tūkstošiem jūdžu liela attāluma, kā dēļ cieš mūsu lauksaimnieki, turklāt, kā mēs šovakar dzirdējām, pastāv risks, ka šī gaļa var būt inficēta ar MNS vīrusu.

Stingru noteikumu trūkums Brazīlijā nozīmē to, ka eksportētajiem tiek piešķirtas negodīgas konkurences priekšrocības salīdzinājumā ar Eiropas lauksaimniekiem. Diskusijās par klimata pārmaiņām liekulība attiecībā uz liellopu gaļas importu ir kļuvusi vēl pamanāmāka. Kamēr mums tiek stāstīts par to, ka ir jāīsteno vērienīgā programma klimata pārmaiņu jomā, ES vienlaikus piever acis uz faktu, ka Brazīlijas liellopu gaļas eksporta nozare ir vainojama 80 % Amazones lietus mežu izciršanā.

Pirms 2007. gadā noteiktā aizlieguma 30 000 Brazīlijas saimniecības eksportēja liellopu gaļu uz ES. Pašlaik eksporta atļaujas ir piešķirtas tikai 12 % šo saimniecību, tomēr ar katru dienu šis skaitlis atkal palielinās. Mēnesī šādas atļaujas tiek izsniegtas aptuveni 100 saimniecībām.

Sākumā PVB ziņoja par Brazīlijā konstatētiem nopietniem pārkāpumiem attiecībā uz saimniecību sertifikāciju un lauksaimniecības dzīvnieku izsekojamību. Tika paustas bažas par kautuvēs atrastiem neidentificētiem liellopiem. Kļuva zināms arī fakts, ka daudziem inspektoriem ir cieša saikne vai pat pieder saimniecības, kurām ir piešķirtas atļaujas liellopu gaļas eksportam.

Eiropas lauksaimniekiem ir jāievēro noteikumi, kuri garantē patērētāju drošību. Tas, ka šos noteikumus var neievērot ārvalstu partneri, rada šiem ārvalstu partneriem negodīgas konkurences priekšrocības. Apvienotās Karalistes liellopu gaļas nozare ir saskārusies ar reālām, ārpus ES esošu ražotāju radītām problēmām, jo viņi masveidā importē gaļu par ievērojami zemākām cenām.

Daži no pasaulē lielākajiem mazumtirgotājiem, piemēram, „Carrefour” un „Wal-Mart”, jau ir atteikušies tirgot no Brazīlijas ievesto liellopu gaļu tādēļ, ka šī nozare veicina lietus mežu izciršanu. Katru gadu ienesīgās liellopu gaļas eksporta nozares paplašināšanai Amazonē tiek izcirta mežu platība, kura ir tikpat liela, kā Beļģijas teritorija. Tiek lēsts, ka liellopu audzēšanas vajadzībām katru gadu nelegāli tiek izcirsti 80 % minēto mežu.

Mani pārsteidz tas, ka Lielbritānijas un Eiropas lauksaimniekiem ir vieni noteikumi, bet Brazīlijas lauksaimniekiem citi. Kurus lauksaimniekus ES un Komisija atbalsta faktiski?

(Runātājs piekrita atbildēt jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Alyn Smith (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju *Buften* kunga runu, tomēr vēlos viņam uzdot jautājumu saistībā ar viņa teikto par nelegālo gaļas importu ES. Jūs, *Buften* kungs tā teicāt savas runas iesākumā. Ņemot vērā 15 minūšu ilgajā komisāres kundzes runā dzirdēto, vai jūs nepiekritīsiet, ka šobrīd runa nav par to? Vai jums nešķiet, ka jūs ar savu pārspīlēto attieksmi nevis palīdzat risināt problēmu, bet kavējat mūsu šovakara nopietnās diskusijas par tehniska satura tiesību aktu un noteikumiem?

John Buften (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, es atbildēju uz šo jautājumu. Protams, ja iedziļināties situācijā, kura ir izveidojusies attiecībā uz gaļas importu no Brazīlijas un citām trešām valstīm, tad, zinot, ka šajā jomā ir problēmas, šādu importu var uzskatīt par nelegālu. Tas ir ļoti vienkārši un pašsaprotami. Zinu, ka tas, ko teicāt, ir ļoti svarīgi, tomēr es turpinu apgalvot, ka no šīm valstīm gaļa tiek importēta nelegāli.

Kādēļ mums vispār ir radusies šāda situācija? Kā mēs šovakar dzirdējam, ES tiek ieviesta gaļa, kurai kautuvēs netiek veiktas pārbaudes, un es jau iepriekš minēju, ka PVB ziņoja par šiem pārkāpumiem. Tas ir svarīgi. Šajā jautājumā mēs esam vienisprātis.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāres kundzei par viņas garo un izsmelto paziņojumu. Tāpat kā daudzi citi klātesošie, arī es, komisāres kundze, esmu neizpratnē par to, ka jūs samierināties ar domu, ka nav iespējams atrisināt ar gaļas importu no trešām valstīm saistītās problēmas.

Pirms brīža savā paziņojumā jūs teicāt, ka tāpat kā trešās valstis nevar noteikt standartus ES, arī ES nevar tos noteikt trešām valstīm. Pašlaik daudzi mūsu lauksaimnieki ir nokļuvuši netaisnīgā situācijā, un es šovakar atļaušos teikt, ka mēs tomēr varam noteikt šīm valstīm standartus, ja vien to vēlamies. Tikmēr, kamēr mēs nesagaidīsim PVB ziņojumus, kuros būs teikts, ka importētajai gaļai ir nodrošināta atbilstība mūsu tiesību aktu prasībām, mums vajadzētu šādu importu pārtraukt.

Daudzi mūsu lauksaimnieki izjūt spriedzi un netaisnību. Es domāju, ka jums šovakar bija iespēja izjust daudzu klātesošo neapmierinātību ar pašreizējo situāciju konkrētajā jomā.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, kā viena no šā jautājuma ierosinātājiem, es vēlētos pievienoties *Jim Nicholson* kunga teiktajam par to, ka tieši sociālisti, kuri, populistisku iemeslu vadīti, pašlaik raud krokodila asaras, atteicās atbalstīt rezolūciju par šo svarīgo jautājumu.

Komisāres kundze, paldies par jūsu detalizēto izklāstu, ko es ļoti augstu vērtēju, tomēr vēlos teikt, ka jūs nepateicāt kādu acīmredzamu lietu, kurai diemžēl neviens nepievērš uzmanību. Es būšu atklāta. Jūs bijāt spiesta rīkoties vienīgi Īrijas Lauksaimnieku asociācijas izdarītā spiediena dēļ, kas sākās ar paziņojumu Īrijas lauksaimnieku žurnālā un kuram sekoja šā Parlamenta reakcija. Tādējādi uz jums tika izdarīts politiskais spiediens.

Es uzmanīgi klausījos jūsu runu, pierakstīju svarīgāko, un tagad to atkārtosu. Tomēr es vēlētos, lai jūs atzīstat, ka bijāt spiesta rīkoties. Vai drīkstu vērst jūsu uzmanību uz pašas nosauktajiem skaitļiem? Ir samērā satraucoši, ka 2007. gadā gaļu eksportēja 10 000 Brazīlijas saimniecību, turpretī pašlaik šāda atļauja ir piešķirta tikai 1700. Vai tas nozīmē, ka pārējām jau sākotnēji nevajadzēja piešķirt eksporta atļaujas? Šie ir nopietni jautājumi, kuri tiek izvirzīti Parlamentā attiecībā uz gaļas importu.

Man ir maz laika, bet es gribētu teikt vēl divas lietas. Man nav ticības, ka pašreizējā Komisija spēs uzņemties vajadzīgo atbildību un rast šim jautājumam piemērotu risinājumu. Tomēr es vēlos darīt zināmu nākamajai Komisāru kolēģijai — gan priekšsēdētājam, gan tās locekļiem, ka es un arī pārējie šā Parlamenta deputāti

atrisināsim šo problēmu, jo mums ir jāpārlicina ražotāji par to, ka ikvienam saražotajam produktam ir jāatbilst visaugstākajiem ES standartiem. Viņi sāks dumpoties, ja redzēs, ka šos standartus pazemina no trešām valstīm importēti produkti.

Varbūt jūs to vēl neapzināties, bet dusmas cilvēkos ir radušās jau sen, tādēļ līdzīgi mēs risināsim arī jautājumu par labības importu, ieviešot stingrākus noteikumus attiecībā uz pesticīdu izmantošanu, kā arī pārskatīsim dzīvnieku labturības noteikumus, pēc dažiem gadiem aizliedzot sprostos dēto olu, kā arī mazos būros turētu vistu olu pulvera importu.

Komisāres kundze, varbūt tas nebūs tik drīz, tomēr mēs nepadosimies, tādēļ nākamajai Komisijai vajadzētu būt piesardzīgākai.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, ar ko atšķiras Eiropā ražotā liellopu gaļa no importētās? Šajā gadījumā nav runas par garšu vai cenu, bet gan par Eiropas Savienībā pieņemtajiem veselības aizsardzības standartiem, kādu nav trešās valstīs, kuras eksportē savu gaļu.

Kas attiecas, piemēram, uz Brazīlijā ražoto liellopu gaļu, tad 2007. gadā Briselei tika iesniegts Īrijas Lauksaimnieku asociācijas ziņojums, kurā īpaši bija uzsvērtas šajā valstī konstatētās problēmas veterinārajā un veselības aizsardzības jomā. Beļģijas Sabiedrības veselības zinātniskais institūts, veicot pārbaudi, atklāja, ka Argentīnas liellopu gaļas bakterioloģiskā kvalitāte nav tikpat augsta kā vietējai gaļai. Tas ir loģiski, ņemot vērā faktu, ka ir vajadzīgi divi mēneši, lai liellopu gaļa no Argentīnas tiktu nogādāta Eiropā. Patēriņa cikls Beļģijā ir īsāks, jo kautuvē esošā gaļa tiek patērēta mēneša laikā.

Šā iemesla dēļ ES noteiktie veselības standarti ir jāievēro ne tikai Eiropas valstīm, bet arī tām trešām valstīm, kuras eksportē gaļu uz ES. Pretējā gadījumā, tas liecinās, ka Eiropas Komisija, kura uzskata minēto aizliegumu par pāragru un nepamatotu, nav spējīga uzņemties atbildību un aizsargāt patērētāju intereses, un vienīgais, ko tā var darīt, ir sodīt Eiropas ražotājus.

Visbeidzot, tādas valstis kā ASV, Čīle un Japāna, kuras ir aizliegušas Brazīlijas liellopu gaļas importu, ir piemērs tam, kā būtu jārikojas arī Eiropai, jo kvalitāte ir būtiska mūsu prasība. Tādēļ rīkosimies tā, lai aizsargātu savus ražotājus, kuri spēj mums nodrošināt attiecīgo kvalitāti.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze teica, ka mēs nevaram pieprasīt, lai trešās valstis ieviestu tādus pašus standartus, kādi ir mums, bet mums ir jāpanāk, lai viņu standartiem būtu tāda pati ietekme kā mūsējiem. Viņa runāja par izsekojamību no fermas līdz pat galdam, bet viņa arī teica, ka trešās valstīs izsekojamības iespējas ir vairāk ierobežotas. Ja, runājot komisāres kundzes vārdiem, šīs iespējas ir vairāk ierobežotas, kā trešo valstu standartiem var būt tāda pati ietekme kā mūsējiem?

Tomēr es gribu pieminēt PVB neseno ziņojumu par liellopu gaļas importu no Brazīlijas. Problēma ir tāda, ka gan Komisija, gan PVB pastāvīgi cenšas mākslīgi mazināt savu atzinumu ietekmi un jebkādu negatīvu informāciju. Jā, papildu prasības tika apstiprinātas, bet, kā teica mana kolēģe *McGuinness* kundze, tas notika vienīgi Lauksaimniecības komitejas un Īrijas Lauksaimnieku asociācijas izdarītā spiediena dēļ.

Lielāko savas dzīves daļu es esmu strādājusi par matemātikas skolotāju. Ja maniem skolniekiem eksāmenā būtu jāatrisina 12 uzdevumi, līdzīgi kā komisāriem tika uzdots apmeklēt 12 Brazīlijas saimniecības, bet no tiem pareizi tiktu atrisināti tikai 6, tad es viņiem neliktu apmierinošu atzīmi. Ja trijās saimniecībās tika konstatēti nelieli pārkāpumi, bet pārējās trijās — nopietni pārkāpumi, es to neuzskatītu par apmierinošu rezultātu, jo īpaši tad, ja es būtu veltījusi daudzus gadus tam, lai uzlabotu šo saimniecību kvalitātes rādītājus.

ES lauksaimnieki vēlas brīvu un godīgu tirdzniecību, un arī ES patērētāji ir pelnījuši noteiktību. ES Komisijai un PVB ir jānodrošina abu minēto pušu apmierinātība. Es šīm abām iestādēm par padarīto darbu nedotu „A” līmeņa vērtējumu.

Richard Ashworth (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, man bija prieks dzirdēt, ka komisāres kundze ir apņēmusies saglabāt ES pārtikas standartus, bet ir divas lietas, uz kurām es gribētu vērst viņas uzmanību.

Pirmkārt, komisāres kundze, jūs runājat par plakātiem lidostās. Man jums jāsaka, ka es nekad neesmu redzējis nevienu brīdinājumu, vai arī to, ka ES lidostās tiktu veiktas importēto pārtikas produktu pārbaudes. Es jums ieteiktu vēlreiz par to pārliicināties, jo viss nav tā, kā jums šķiet.

Otrkārt, mani nepārlicināja jūsu arguments attiecībā uz Brazīlijas liellopu gaļu. Es tur pats esmu bijis, saskāries ar minētās valsts problēmām šajā jomā un tādēļ pievienojos iepriekšējo runātāju teiktajam.

ES lauksaimnieku produkcija gluži pamatoti atbilst visaugstākajiem pasaules standartiem, tomēr šādu standartu nodrošināšana nozīmē augstas izmaksas, kuras mēs nedrīkstam uzvelt mūsu patērētājiem. Tādēļ ir ļoti netaisnīgi pakļaut Eiropas ražotājus un patērētājus tādiem produktiem, kuri neatbilst mūsu paredzētajiem standartiem.

Pagātnē gūtā pieredze liecina, ka jūs nedrīkstat risināt šo problēmu, pamatojoties uz komerciālo ieinteresētību. Jums ir jānodrošina pareiza ES pārtikas politika. Tas nav protekcionisms, bet kopīga lauksaimniecības politika, kurai ir jānodrošina atbilstīgas kvalitātes pārtikas piegāde ES vajadzīgajā daudzumā. Diemžēl ar šiem diviem, manis minētajiem punktiem vien nepietiek, lai pilnībā atrisinātu šo problēmu.

Albert Deß (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, esmu pateicīgs par to, ka *Herranz García* kundze ir izvirzījusi apspriešanai šo jautājumu. Šai diskusijai ir liela nozīme pārtikas politikas uzlabošanā. Es neesmu ieinteresēts nosodīt Brazīliju vai kādu citu valsti. Svarīgākais jautājums ir šāds, proti, vai mums patiesi ir vajadzīgi tik stingri noteikumi attiecībā uz Eiropā ražotajiem lauksaimniecības produktiem, lai aizsargātu patērētāju drošību? Ja atbilde ir „jā”, tas nozīmē, ka patērētāju aizsardzība tiek uzskatīta par saskaņotu, vienotu sistēmu. Ja ir vajadzīgi noteikumi, tad tiem jābūt vienādiem gan attiecībā uz importa, gan mūsu pašu ražojumiem. Komisija nedrīkst pieļaut produktu importu no tādām valstīm, kuras neievēro mūsu prasības. Liellopu audzētājus Eiropā nedrīkst sodīt par to, ka vienai ganāmpulka govij nav auss krotālijas, ja vienlaikus tiek atļauts imports no tādām valstīm, kur nevienai ganāmpulka govij nav šādu krotāliju. Tas ir nepieņemami. Ja izsekojamībai ES patērētāju aizsardzībā ir tik būtiska nozīme, tad šāda prasība ir jāizvirza arī attiecībā uz importa produktiem. Ja importa produktu izsekojamību nav iespējams nodrošināt, tad nav godīgi to pieprasīt arī no mūsu lauksaimniekiem.

Man ir radies priekšstats, ka par importa nozari atbildīgie Komisijas pārstāvji piemēro dubultstandartus. Kā jau teicu, es neesmu ieinteresēts, lai Eiropa norobežotos. Es tikai vēlos godīgas konkurences iespējas mūsu lauksaimniekiem, lai nākotnē mēs spētu nodrošināt ar pārtiku pusmiljardu cilvēku. Komisāres kundze, es vēlos jums darīt zināmu, un jūs to varat nodot tālāk savam sekotājam, ka Parlaments turpinās risināt šo sāpīgo jautājumu. Mēs nepadosimies, līdz netiks nodrošināti līdzvērtīgi konkurences noteikumi, jo mums ir labs arguments, kuru varam izteikt atkārtoti, proti, ir jāpanāk, lai nākotnē Eiropa tiktu nodrošināta ar pārtiku.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, kolēģi deputāti, Eiropas Komisijai ir jāturpina uzraudzīt no trešām valstīm importēto produktu atbilstību ES noteiktajiem standartiem, jo šāda uzraudzība dod labumu mums visiem. Ieguvēji no tās ir gan mūsu lauksaimnieki un lopkopji, kuri ir cītīgi strādājuši, lai panāktu savu produktu atbilstību Eiropas standartiem, gan arī mūsu patērētāji, kuri pieprasa arvien vairāk augstas kvalitātes lauksaimniecības un gaļas produktu, kuru ražošanā būtu ievērotas attiecīgās augu aizsardzības, dzīvnieku labturības un izsekojamības prasības. Minētās uzraudzības dēļ ieguvējas ir arī trešās valstis, kuras vēlas eksportēt savu produkciju uz Eiropas Savienību.

Nobeigumā es vēlētos atgādināt, ka šī problēma nav skārusi tikai vienu nozari vai vienu valsti. Jautājums par Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspēju ir ļoti sarežģīts, tādēļ tas ir jāapspriež daudz plašāk.

Julie Girling (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, mans reģions ir Dienvidaustrumu Anglija, kur labvēlīgā klimata un ainavas apvienojums nodrošina labas ganības un izcīlu liellopu gaļas kvalitāti. Lielbritānijas lauksaimnieki ir vieni no prasmīgākajiem visā pasaulē, jo rūgtās pieredzes dēļ viņiem ir izdevies sasniegt visaugstākos dzīvnieku labturības un izsekojamības standartus. Minētajiem faktoriem bez jau minētā pieaugoša pasaules iedzīvotāju skaita un pastiprinātajiem centieniem garantēt nodrošinātību ar pārtiku vajadzētu būt šo lauksaimnieku patiesas laimes cēlonim.

Diemžēl tā nav. Viņi izjūt spiedienu no dažādām pusēm. Tikai šonedēļ mēs sapratām, ka šis Parlaments lobē veģetāriešus, apgalvojot, ka gaļas ēdāji un lauksaimnieki ir noziedznieki klimata jomā. Tomēr vienlaikus viņi arī redz, ka ES nespēj ieņemt stingru nostāju attiecībā uz tām valstīm, kuras izposta lietus mežus, lai audzētu liellopus. Kādu gan loģiku patērētājs var saskatīt šajā faktā?

Mūsu lopkopji sev nelūd privilēģijas, bet vienīgi vēlas, lai tiktu nodrošināts līdztiesības princips. Mums ir ļoti būtiski viņus atbalstīt, nevis izvēršot protekcionismu, bet nodrošinot, lai trešo valstu eksports uz ES būtu atbilstīgs viņu saražotās produkcijas augstajiem standartiem. Komisāres kundze, es jūs aicinu būt apņēmīgākam, ieņemt stingrāku nostāju, pārlasīt PVB ziņojumu un atbilstīgi rīkoties.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, manuprāt, sāvakara tēma ir tikai neliela, daudz plašākas problēmas daļa. Ir jānodrošina vienlīdzīga attieksme, izvirzot

nosacījumus ne tikai attiecībā uz importa un mūsu ražotāju gaļu un gaļas izstrādājumiem, bet arī visās pārējās ražošanas nozarēs.

Kā jūs visi zināt, Eiropa ir galvenā gaļas importētāja. Tā kā mēs ražojam tikai 60 % no pašu patēriņam nepieciešamās gaļas, tad papildus esam spiesti to importēt. Tomēr vienlaikus mēs arī vēlamies garantēt mūsu patērētājiem atbilstīgus lietošanas apstākļus un veselību. Mēs ceram, ka šī ir pēdējā reize, kad mums jādzird tas, ko šovakar dzirdējam, proti, ka nav iespējams izvirzīt līdzīgus nosacījumus attiecībā uz importu, jo tas nav pareizi.

Ņemot vērā faktu, ka ES ir nodrošināti produktu izsekojamības apstākļi, kas ļauj paaugstināt standartus, manuprāt, ir svarīgi, lai tie ne tikai tiktu saglabāti attiecībā uz pašmāju produktiem, bet arī izvirzīti importa produktiem.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Komisāres kundze, tā kā es sarakstā esmu pēdējā, kura šovakar uzstāsies, es centīšos apkopot šajās debatēs teikto. Manuprāt, vislabāk to raksturo holandiešu sakāmvārds — viena ordeņa mūkiem jānēsā vienāds tērps. Man jāatvainojas, ka šajā vēļajā stundā man jānāk klajā ar šādu interpretāciju. Kaut arī mums Nīderlandē pašlaik vairs nav daudz mūku, mēs joprojām lietojam šo sakāmvārdu, kad līdzvērtīgās situācijās ir jāpiemēro vienādi standarti. Tādēļ tieši tādas pašas prasības, kādas ir izvirzītas ES ražotājiem, ir jāievēro arī trešo valstu ražotājiem, kuri vēlas ienākt mūsu tirgū, pretējā gadījumā mūsu lauksaimnieki nebūs konkurētspējīgi.

Šādas līdzvērtīgas prasības ir jānosaka gan attiecībā uz liellopu identificēšanu, reģistrēšanu un dzīvnieku slimību novēršanas pasākumiem Brazīlijā, gan arī attiecībā uz hlorēto vistas gaļu, kas tiek importēta no Amerikas Savienotajām Valstīm, un liellopu augšanas hormoniem pienā. Šo sarakstu, komisāres kundze, varētu turpināt, minot arī dzīvnieku klonēšanu utt. Klausoties kolēģos, man šķiet, ka Parlaments, vērtējot jauno Komisiju, ņems vērā to, vai līdzvērtīgās situācijās tiek piemēroti vienādi standarti. Tomēr viņi to nedarīs tik ilgi kā mēs šeit — vairāku gadu garumā pirms jaunās Komisijas apstiprināšanas.

Komisāres kundze, arī jūs runājat par MNS. Es jums piekrītu, ka mēs šajā ziņā esam guvuši panākumus. Piemēram, lai efektīvāk cīnītos ar šo slimību, lielāka uzmanība tiek pievērsta vakcinācijai. Tas ir labi, jo manā valstī vien 26 minētās slimības gadījumos nācās likvidēt 285 dzīvniekus. Tomēr, komisāres kundze, jaunā Komisija tiks vērtēta arī pēc tā, vai mēs varēsim pārdot produktus, kas būs iegūti no šiem ES vakcinētajiem dzīvniekiem.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Parlamenta lauksaimniecības speciālisti ir izvirzījuši samērā vienkāršu prasību. Viņi vienīgi vēlas, lai attiecībā uz importa produktiem tiktu izvirzīti tādi paši nosacījumi, kādi ir ES ražotājiem produktiem.

Es ar lielu interesi klausījos kā *Vassiliou* kundze vairāk nekā 10 minūtes stāstīja, ka tas būtībā nav iespējams. Viņa būtu varējusi atbildēt kodolīgāk, sakot: „Jā, Parlamentam ir taisnība, un es šo jomu sakārtošu un turpmāk to ņemšu vērā.” Tam, ko mana grupa un Parlaments lūdz, nav nekāda sakara ar tirdzniecības ierobežojumiem. Gluži pretēji, tas ir godīgas pasaules tirdzniecības un savstarpējas preču apmaiņas būtisks priekšnoteikums. Mēs vēlamies ne mazāk un ne vairāk kā vienīgi taisnīgus noteikumus gan ES, gan pasaules tirgus ekonomikā. Jūs varat būt pārliecināta, ka mēs to pieprasām Komisijai tagad un to darīsim arī turpmāk.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, iepriekšējo debašu temats bija bads. Šīs divas tēmas ir savstarpēji saistītas. Komisāres kundzei ir tiesības darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību Eiropā, un maniem šā Parlamenta kolēģiem ir tiesības pieprasīt no viņas atbildību, kā arī to, lai tiktu nodrošināti visaugstākie standarti.

Liellopu gaļa ir tirgus kultūra. Tā tiek ražota ar tik zemu pašizmaksu, kādu vien valstis spēj nodrošināt. Traģiski, ka, lai iegūtu vienu kilogramu liellopu gaļas, ir jāpatērē 100 reizes vairāk ūdens, nekā lai iegūtu vienu kilogramu sojas.

Ja mums rūp patērētāju aizsardzība visā pasaulē, tad ir jādara divas lietas. Pirmkārt, mums ir jāpalīdz trešām valstīm izveidot tādas izsekojamības sistēmas, kādas tām nepieciešamas, un, otrkārt, mums ir jāseko mana kolēģa *Chris Davies* kunga ieteikumam un jāaicina mūsu iedzīvotāji pārtraukt ēst gaļu.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mūsu iedzīvotājiem ir augstas prasības pret uzturā lietojamo pārtikas produktu kvalitāti un nekaitīgumu. Tās attiecas ne tikai uz dzīvnieku veselību un pārtikas nekaitīgumu, bet arī uz vides standartiem, ražošanu un dzīvnieku labturību. Vienīgi Eiropā tiek garantēta pārtikas produktu izsekojamība un pārredzamība no ražotāja līdz patērētājam. Mūsu visu interesēs ir nodrošināt ES patērētāju interešu aizsardzību, kā arī lauksaimniecības produktu konkurētspēju un tādējādi

arī visas lauksaimniecības nozares konkurētspēju. Tādēļ, manuprāt, ir būtiski paātrināt šīs debātes un nodrošināt, lai tiktu izveidota attiecīgā politiskā sistēma, jo tas ir mūsu kā Parlamenta deputātu pienākums.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, jums ir labi zināms, ka Rumānijai nav atļauts pārdot cūkgaļu un cūkgaļas produktus Eiropas tirgū, tomēr, lai šo aizliegumu kompensētu, mums ir piešķirtas tiesības, sākot ar nākamo gadu, importēt cūkgaļu no citām dalībvalstīm un to eksportēt pārstrādātā veidā.

Turklāt mums arī vajadzēs tuvākā gada laikā ieviest stingros un dārgos lopu kaušanas noteikumus. Esmu pārliecināts, ka Rumānijas cūku audzētāji būtu gandarīti, ja šie noteikumi tiktu aizstāti ar virspusēju un selektīvu kontroli, vai arī ar dažiem plakātiem lidostās. Es, protams, jokoju, bet, ja noteikumi ir pieņemti, tad tie ir jāpiemēro visiem vienādi obligātā kārtā.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, paldies par jūsu ziņojumu, kurš atspoguļo jūsu pilnvaru termiņa laikā paveikto izcilo darbu. Eiropa ir izvēlējusies tādu pārtikas ražošanas modeli, kas garantē tās iedzīvotāju aizsardzību. Citur mūsu līdzpilsoņi ir gatavi maksāt EUR 100 uz vienu iedzīvotāju gadā, lai mēs garantētu viņu pārtikas kvalitāti.

Tajā dienā, kad tikām iepazīstināti ar PVB ziņojumu, jāatzīst, ka man kā jaunam Parlamenta deputātam bija jākaunas par jūsu darbiniekiem, kuri acīm redzami nespēj vai nevēlas atbildēt uz mūsu jautājumiem.

Komisāres kundze, vai mums ir jākaunas par ES stingrajiem noteikumi patērētāju aizsardzības jomā? Vai mums ir jākaunas par to, ka pieprasām, lai šos noteikumus ievērotu tās valstis, kuras plāno piegādāt savus produktus mūsu patērētājiem? Vai mums ir jākaunas par to, ka, lai pārdotu automobiļus vai gaisa kuģus, šīs pašas valstis mums uzspiež atvērt kādu no savām rūpnīcām vai izvirza mums tādus vai citādus nosacījumus?

Mūsu tirgus pieejamības nosacījumi ir ļoti nozīmīgi, jo tie ietekmē pārtikas kvalitāti un mūsu iedzīvotāju veselību. Mums nav, par ko kaunēties.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs vēlamies eksportēt, bet mums ir arī jāimportē. Tirdzniecība veicina attīstību, tā sniedz labumu pusēm, kuras savstarpēji ar kaut ko mainās, bet, lai tas notiktu, tiek izvirzītas atsevišķas konkrētas prasības attiecībā uz kvalitāti un atbilstīgu standartu nodrošinājumu. Tas ir saprotams, un es esmu pārliecināts, ka jūs man piekritīsiet. Eiropā tiek veiktas dažāda veida pārbaudes un revīzijas, lai aizsargātu savu tirgu pret tādu pārtikas produktu pieplūdumu, kuri neatbilst Eiropas standartiem, vai kuri varētu radīt draudus mūsu veselībai. Ja pareizi esmu sapratis, tad no komisāres kundzes teiktā var secināt, ka mēs nesagaidīsim, lai importētājiem tiktu veiktas tādas pašas revīzijas procedūras, kādas tiek veiktas mūsu ražotājiem? Ko jūs gribējāt teikt ar to, ka vienīgi šo pasākumu ietekmei ir jābūt līdzvērtīgai? Salīdzinājumam es vēlētos pajautāt, ja, piemēram, Krievija, vai kāda cita valsts var izvirzīt prasības attiecībā uz precēm, kuras tiek importētas no ES, bet mēs tās nevaram izvirzīt, piemēram, no Brazīlijas importētai gaļai, tad vai šādā situācijā nozīme ir vienīgi ietekmei?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, vai drīkstu atgādināt godātajiem deputātiem, ka es neteicu, ka mēs nevaram piemērot noteikumus trešām valstīm. Žēl, ka pēc 10. vai 15. minūšu ilgās uzstāšanās man nav izdevies izskaidrot noteikumus, kurus mēs piemērojam attiecībā uz trešo valstu produktiem.

Man jums jāatgādina, ka mēs ne tikai importējam preces no trešām valstīm, kā, piemēram, liellopu gaļu no Brazīlijas, turklāt tie ir tikai 5 % no ES nepieciešamā liellopu gaļas daudzuma, bet arī eksportējam uz tām, tajā skaitā uz Krieviju un daudzām citām valstīm. Mūsu eksports uz Krieviju naudas izteiksmē ir EUR 1 miljards gadā, turklāt produkti tiek eksportēti galvenokārt no Īrijas. Mēs cenšamies pārliecināt Krieviju par to, ka nevaram pieņemt tādus pašus noteikumus, kādi ir viņiem. Pastāv starptautiskās tirdzniecības noteikumi, un mēs piemērojam līdzīgus, bet ne tieši tādus, apzinoties, ka tie ir pietiekami stingri, lai aizsargātu patērētājus.

Iemesls tam, kādēļ mēs Brazīlijas gadījumā piemērojām drošības noteikumus, ir tāds, ka PVB, veicot savas misijas, konstatēja trūkumus. Mēs izvirzījām ļoti stingrus noteikumus to novēršanai. Skaitļus es jums jau nosaucu.

Kas attiecas uz pēdējo PVB misiju Brazīlijā, tad tur patiešām tika konstatētas problēmas, bet es jums ieteiktu iepazīties arī ar mūsu PVB ziņojumiem par ES dalībvalstīs veiktajām misijām un tad izdarīt salīdzinājumu. Jūs redzēsiet, ka arī tajās tika konstatēti nopietni pārkāpumi, kurus mēs esam lūguši attiecīgo valstu iestādēm novērst. To pašu mēs lūdzām arī Brazīlijas iestādēm.

Kad kādā Brazīlijas reģionā tika konstatēti nopietni pārkāpumi trīs saimniecībās, šis valsts atbildīgās iestādes veica koriģējošas darbības, lai svītrotu no eksportētāju saraksta attiecīgās saimniecības un pārkvalificētu par revīzijām atbildīgos auditorus.

Arī trijās citās saimniecībās tika konstatēti pārkāpumi, kas galvenokārt bija saistīti ar novēlotiem paziņojumiem par dzīvnieku pārvietošanu vai ar datubāzē esošo datu nekonsekvenci. Šos pārkāpumus PVB darbinieki atzina par mazāk nopietniem, tomēr Brazīlijas iestādes piespieda attiecīgos uzņēmumus pārskatīt savas datubāzes un veikt nepieciešamos labojumus.

PVB darbinieki, dodoties savās misijās, zina, ka tiks atklāti trūkumi. Mūsu pienākums ir tos novērst patērētāju labad neatkarīgi no tā, vai tie ir atklāti ES dalībvalstīs vai trešās valstīs. Es vēlos jūs pārliecināt par to, ka mēs turpināsim veikt misijas Brazīlijā un arī pārējās trešās valstīs, lai būtu droši par to, ka, ja pārkāpumi ir konstatēti, tie tiks arī novērsti. Es vēlos arī apliecināt, ka mūsu attieksme pret ES lauksaimniekiem un ražotājiem attiecībā uz trešām valstīm ir godīga.

Vakara gaitā tika pieminēta Rumānija, kur tāpat kā agrāk Bulgārijā un daudzās citās ES dalībvalstīs bija uzliesmojis klasiskais cūku mēris. Mēs daudz dzirdējām par Rumāniju un Bulgāriju. Iesaku jums pajautāt savu valstu valdībām, kādu palīdzību mēs tām esam snieguši, lai atrisinātu minētās problēmas. Esmu pārliecināta, ka Rumānija jau vistuvākajā nākotnē, pateicoties mūsu sniegtajai palīdzībai, varēs eksportēt gaļu, savukārt Bulgārijā būs izskausts klasiskais cūku mēris.

Nobeigumā es vēlos darīt jums zināmu, ka pirmām kārtām mēs esam atbildīgi Eiropas patērētāju priekšā un vēlamies vienīgi to, lai visiem būtu labi. Jūs varat būt pārliecināti, ka PVB veiks ļoti stingras pārbaudes trešās valstīs. Mums ir jāsauglabā modrība, un, ja tiks atklāti trūkumi, tad tie tiks novērsti. Tas, vai vēl kādas saimniecības būs iekļautas eksportētāju uz ES sarakstā, ir atkarīgs vienīgi no Brazīlijas iestādēm, kā arī no tā, vai konkrētās saimniecības ir gatavas ieguldīt nepieciešamos līdzekļus, lai viņu saimniecības, kuras vēlas eksportēt gaļu, tiktu apstiprinātas atbilstoši mūsu standartiem. Ja saimniecības tam nav gatavas, tad eksportētāju sarakstā tās netiks iekļautas.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Béla Glattfelder (PPE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības pārtikas nekaitīguma noteikumi ir visstingrākie pasaulē, tomēr, lai nodrošinātu atbilstību šiem noteikumiem, Eiropas lauksaimniekiem rodas lielas papildu izmaksas. Eiropā ražotie produkti nedrīkst būt neizdevīgākā situāciju salīdzinājumā ar tiem, kuri tiek ievesti no trešām valstīm jau tādēļ vien, ka pēdējie ir ražoti saskaņā ar zemāka līmeņa pārtikas rūpniecības noteikumiem. Eiropas patērētāju veselību nedrīkst apdraudēt neatbilstīgas kvalitātes vai nedroši produkti. Ja gaļas produkti nav ražoti pienācīgos apstākļos, tie var radīt ļoti nopietnus draudus veselībai. Tādēļ Eiropas Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, lai attiecībā uz ES ražotajiem un arī no trešām valstīm ievestajiem gaļas izstrādājumiem tiktu piemēroti vienādi nosacījumi.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, nesēn Eiropas Komisija nāca klajā ar paziņojumu par to, ka ES ir ievērojami pieaudzis liellopu gaļas imports no trešām valstīm, it sevišķi no Argentīnas, Brazīlijas un Urugvajes. Lai ES varētu ievest jebkādu produktus, tajā skaitā liellopu gaļu, ir jābūt ievērotiem Kopienas noteiktajiem standartiem, kuros Eiropas Komisija nesēn veica stingrākas izmaiņas. Diemžēl ļoti bieži no trešām valstīm ievestie produkti neatbilst minētajiem pārtikas nekaitīguma standartiem. Neraugoties uz to, šo produktu ievērojami zemākās cenas nodrošina tiem konkurētspēju mūsu tirgū. Tieši tādēļ pašlaik galvenais uzdevums ir sniegt atbalstu mūsu lauksaimniekiem un popularizēt Eiropā ražotos produktus, kuri atbilst visaugstākajiem standartiem un ir nekaitīgi veselībai. Mūsu apspriežamajam jautājumam ir vēl viens aspekts. Ņemot vērā kritisko situāciju piena tirgū, mums vajadzētu izdarīt attiecīgus secinājumus. Iespējams, ka pašlaik, kad daudzās ES dalībvalstīs mēs nevaram atrisināt piena pārprodukcijas problēmu, būtu vērts padomāt, kā reorganizēt liellopu gaļas ražošanas nozari. Paldies par jūsu uzmanību.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.50)